

A legáldottabb nap
2022. május 14.

Śrī Vyāsa-ṇūjā

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Őszentsége

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

Śrī Gurv-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótusz-lábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozzalma; a Szent Nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könnyek hullámai törnek elő a szeméből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau*

*yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tr̥ptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tr̥ptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával*, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-lilā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apeksaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak*, akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)

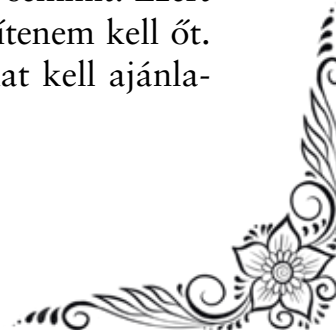
*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyam
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékezni kell a lelki tanítómesterre és dicsőíteni kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlani lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

A Vyāsa-pūjā jelentése

Ma ünnepeljük isteni Guru Mahārājánk transzcendentális megjelenését. Talán soha nem volt aktuálisabb és égetőbb megértenünk a *vyāsa-pūjā* jelentését, mint manapság. Most, mikor minden kezd relatívvá válni, mikor minden zuhan a „relativizálódás” feneketlen kútjába. A modern, *māyāvādával* átítatott életszemlélet el akarja velünk hitetni, hogy minden csak egy vélemény, és nem léteznek tények. Hogy nem létezik abszolút igazság. De így végül nem tudjuk majd eldönteni, hogy mi a valóságos. Csak vélemények és székértáborok lesznek, és a legnagyobb örültséget is igaznak fogjuk elfogadni, csupán az alapján, hogy igazolja-e a fejünkben élő képet. A képet, amilyenek a világot szeretnénk látni. A képet, amit a hamis egónk sugall rólunk és a világról. De ez a jövő már elérkezett: egyre inkább csak az önigazolás számít. Ez az önigazolás pedig tovább ránt bennünket az önsorsrontó illúzió mélyebb és mélyebb bugyraiba.

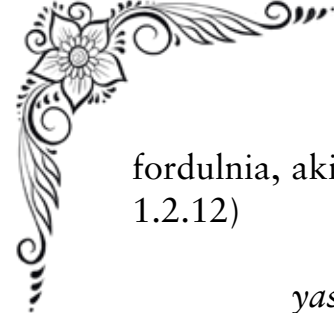
A mai világban ez történik a *guru* elv megítélésénél is. A kristálytisztán csengő védikus utasítások ellenére manapság minden szinten, és minden fronton a *guru* elv jelentőségének a relativizálása, zavaros vízzé tétele zajlik. Nem hagyhatjuk, hogy a valóságról szóló tudás fáklyalángját tartó *śāstra*, *sādhū* (előző *ācāryák*) és *Śrī Guru* transzcendentális fénye a relativizálás és az önigazolás martalékává váljon a fejünkben és a világban. Mert hogyan is relativizálhatnánk, hogyan hagyhatnánk figyelmen kívül a Védák és a *Bhagavad-gītā Śrī Gurura* vonatkozó abszolút érvényű utasításait?

ācāryavān puruṣo veda

„Aki követi az *ācāryák* tanítványi láncolatát, az ismeri a valóságot”
(*Chandogya Upaniṣad* 6.14.2)

*tad-vijñānārtham sa gurum evābhigacchet samit-pāṇih
śrotriyam brahma-niṣṭham*

„Annak érdekében, hogy az ember megismerje a transzcendentális tudományt, a tanítványi láncon lévő hiteles lelki tanítómesterhez kell

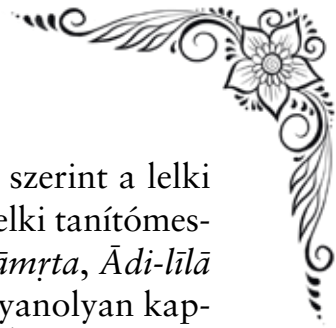
fordulnia, aki szilárd az Abszolút Igazságban.” (*Muṇḍaka Upaniṣad* 1.2.12)

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā hy arthāḥ prakāśante mahātmanah*

„Azoknak a nagy lelkeknek, akiknek egyidejűleg fenntartás nélküli hitük van az Ūrban és a lelki tanítómesterben, a védikus tudomány minden lényege automatikusan megnyilvánul.” (*Śvetāśvatara Upaniṣad* 6.23)

Manapság sokan a *guru* szerepét technikai tudás átadására redukálják. El akarják velünk hitetni, hogy mivel az út belül van, ahhoz, hogy „teljesnek érezhessük magunkat”, valójában nincs szükség *Śrī Guru* abszolút érvényességű szolgálatára. El akarják velünk hitetni, hogy ha az önismeret útján eljutunk egy kevésbé terhelt élethelyzetbe, akkor a traumákból történő fellélegzés ideig-óráig tartó eufóriája elég. El akarják velünk hitetni, hogy azon túl nincs hová fejlődni, és ez az eufória majd megvéd bennünket attól, ami a halál után következik. Ez a kérészeletű eufória elhiteti azt is, hogy nincs szükség *Śrī Gurura*. E mögött a hamis elképzelés mögött vannak negatív tapasztalatok is, hiszen a relativizálástól és önigazolástól terhelt lelki keresés hamis tanítókhoz vezet a nem eléggé őszinte keresőt. A hamis tanítók és pszichopáták pedig megjelennek, amint az önigazolás, relativizálás felüti a fejét. De ezek a hamis tanítók nem a szeretet édes kötelékeivel, hanem a hatalom és kihasználás láncával „kötnek meg”. Ez pedig még mélyebbre taszítja a keresőt a fájdalom és az illúzió bugyraiba. Mert ez az őszintétlenség és az önigazolás ára. De ha megértjük a *śāstra* kristálytisza útmutatásait, akkor látni fogjuk, hogy nem a *guru* intézményét kell elvetni, hanem a valódi *gurut* kell megtalálnunk. És ha már megtaláltuk, akkor soha nem szabad elengednünk a lótuszlábait. Mert aki érti az isteni szeretet, vagyis a valódi élet működését, az tudja, hogy soha nem lesz olyan, hogy „meghaladjuk” *Śrī Gurut*. Mi végtelen szerencsések vagyunk, hogy *Śrī Guru* megnyilvánult a számunkra, így soha nem szabad elengednünk Guru Mahārājánk lótuszlábait.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

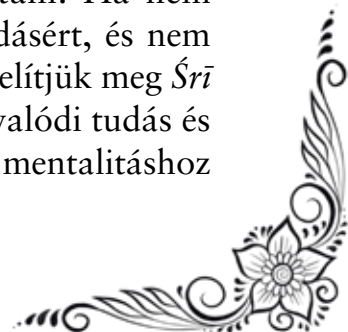

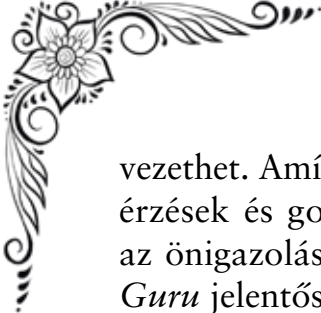
„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bhaktáit*.” (Caitanya Caritāmṛta, Ādi-līlā 1.45) Śrīla Prabhupāda magyarázata: „A tanítványt ugyanolyan kapcsolat fűzi a lelki tanítómesterhez, mint a Legfelsőbb Úrhoz. A lelki tanítómester mindig az Istenség Személyisége legalázatosabb szolgájának vallja magát, de a tanítványnak úgy kell rá tekintenie, mint Isten megnyilvánult képviselőjére.”

„Uraim, az ilyen tiszteletadás, amelyet ma este *ācāryadevának* rendeztünk, nem egy szektáriánus vállalkozás, mert amikor mi a *gurudeva* vagy *ācāryadeva* alapvető elveiről beszélünk, akkor annak univerzális alkalmazásáról beszélünk. Nem merül fel annak a kérdése, hogy az én *gurumat* megkülönböztessük az önök *gurujától* vagy másokétól. Egyetlen *guru* van, aki formák végtelenjében jelenik meg, hogy tanítsa önöket, tanítson engem és mindenki mását.” (Śrīla Prabhupāda, 1936)

Egyetlen *guru* van: Śrī Nityānanda Prabhu. Amikor menedéket veszünk egy tiszta *bhaktánál* és követjük az *ācāryák* üzenetét, felszabadulunk az anyagi természet kötőerőinek hatása alól. A tudatunk kezd ráébredni a valóságra, az *anartha-nivṛtti* szint fölé emelkedünk, és elérjük a *śuddha-sattva* helyzetét. Ebben a helyzetben nyerhetjük el a *guru*, Śrī Nityānanda Prabhu teljes menedékét. Śrī Guru Śrī Nityānanda Prabhu megnyilvánult képviselője, de egyúttal a teljes *Pañca-tattva* is képviseli. Tehát a lelki tanítómester Isten minden *śaktiját* képviseli és közvetíti a tanítvány számára. „Mivel a transzcendentális szinten minden abszolút, lelki szempontból nincs különbség az öt tattva között. A lelki világot azonban változatosság is jellemzi, és ahhoz, hogy megízlelhessük e változatosságot, különbséget kell tennünk közöttük.” (Caitanya Caritāmṛta, Ādi-līlā 7.5) Śrī Guru nyilvánítja meg a tanítvány számára a *sambandháról*, *abhidheyáról*, a *prajojanáról* szóló tudást és a *rasika-bhaktit* is, mikor a tanítvány alkalmassá válik rá.

Mindezt rendkívül nehéz megérteni és megvalósítani. Ha nem megfelelő mentalitással, tehát csak önösen, csak a tudásért, és nem valódi meghódolással, valódi szolgáló hangulatban közelítjük meg Śrī Gurut és a *guru-tattvát*, akkor az önigazolás, illetve a valódi tudás és megvalósítás hiánya szakadár eszmékhez, és szakadár mentalitáshoz

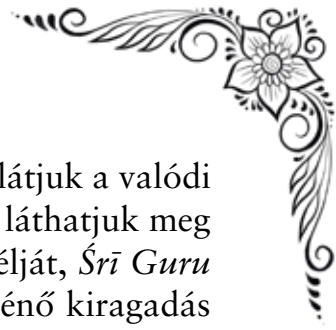

vezethet. Amíg az „én” és az „enyém” elképzelései és az ebből fakadó érzések és gondolatok kicsit is jelen vannak az életünkben, addig az önigazolás és relativizálás számos úton próbálja csökkenteni *Śrī Guru* jelentőségét az elménkben. Próbálja velünk elhitetni, hogy elég a *caitya-guru*, és nem kell megnyilvánult *gurut*, *Śrī Gurut* szolgálni.

De hogyan tudnánk *Śrī Nityānanda Prabhu* menedékét megkapni, ha azt hisszük, hogy a virág illatát kizárhatjuk a virág létének értelmezéséből, a napfényt kizárhatjuk a nap megértéséből, a tűz hőjét kizárhatjuk a tűz mibenlétének értelmezéséből, és ha nem foglalkozunk a dalt közvetítő hangokkal, csak magát a dalt fogadjuk el. Vagyis, ha azt gondoljuk, hogy a megnyilvánult *guru*, *Śrī Guru* szolgálataát háttérbe szoríthatjuk a fejünkben a megnyilvánulatlan *gurura*, a *caitya-gurura* hivatkozva. Vagyis, ha kifogást keresünk, hogy ne kelljen meghódogolni, ne kelljen *Śrī Gurut* követni, hogy ne kelljen *Śrī Guru* látásmódját elfogadni, hogy ne szeressük *Śrī Gurut*. De ez lehetetlen. Az életünk így maximum egy leszakított virág lesz, mely egy kis ideig még illatozhat, de hamar elveszíti az illatát, majd gyorsan elhal.

Sokszor a *laukika śraddhā* beszenyezi a tudatunkat és anyagi csodákat, megoldásokat várunk el a lelki tanítómestertől, vagyis gyakorlatilag azt várjuk el, hogy az ő segítségével irányíthassuk mégis a *karmánkat*, uralhassuk az anyagot. De ha *Śrī Guru* kegyéből a valódi tiszta hit, a *śaśtrīya śraddhā* fényével kezdi fölfedni a valóságot, szépen lassan megérthetjük az isteni rend és az isteni játék harmóniáját. Megértjük, hogy nem szakíthatjuk le a virágot a rétről. Mert minden tisztátalan, önös motivációtól fűtött megnyilvánulásunkkal valójában ki akarunk sajátítani egy szeletet a világból, le akarjuk szakítani a virágot a valóság réjtjéről. Leszakítunk egy igazságot, és azt mondjuk, hogy a miénk. Mi birtokoljuk az igazságot. De ha leszakítjuk a virágot, hamar elhal. Ha ily módon szakadárook leszünk, a leszakított valóságunk, élvezetünk végül mindig a halálba torkollik. És kezdetjük előlről a következő életben.

Hányszor kell még meghalnunk, hogy értsük, hogy ne szakítsuk le a virágot, hogy ne sajátítsuk ki az igazságot azzal a céllal, hogy mi is „igazak” legyünk általa, hogy élvezhessük. Mikor értjük meg végérvényesen az örök élet törvényét: hogy az igazságot nem birtokolni, nem leszakítani kell, hanem szolgálni. Az életet nem birtokolni kell, hanem

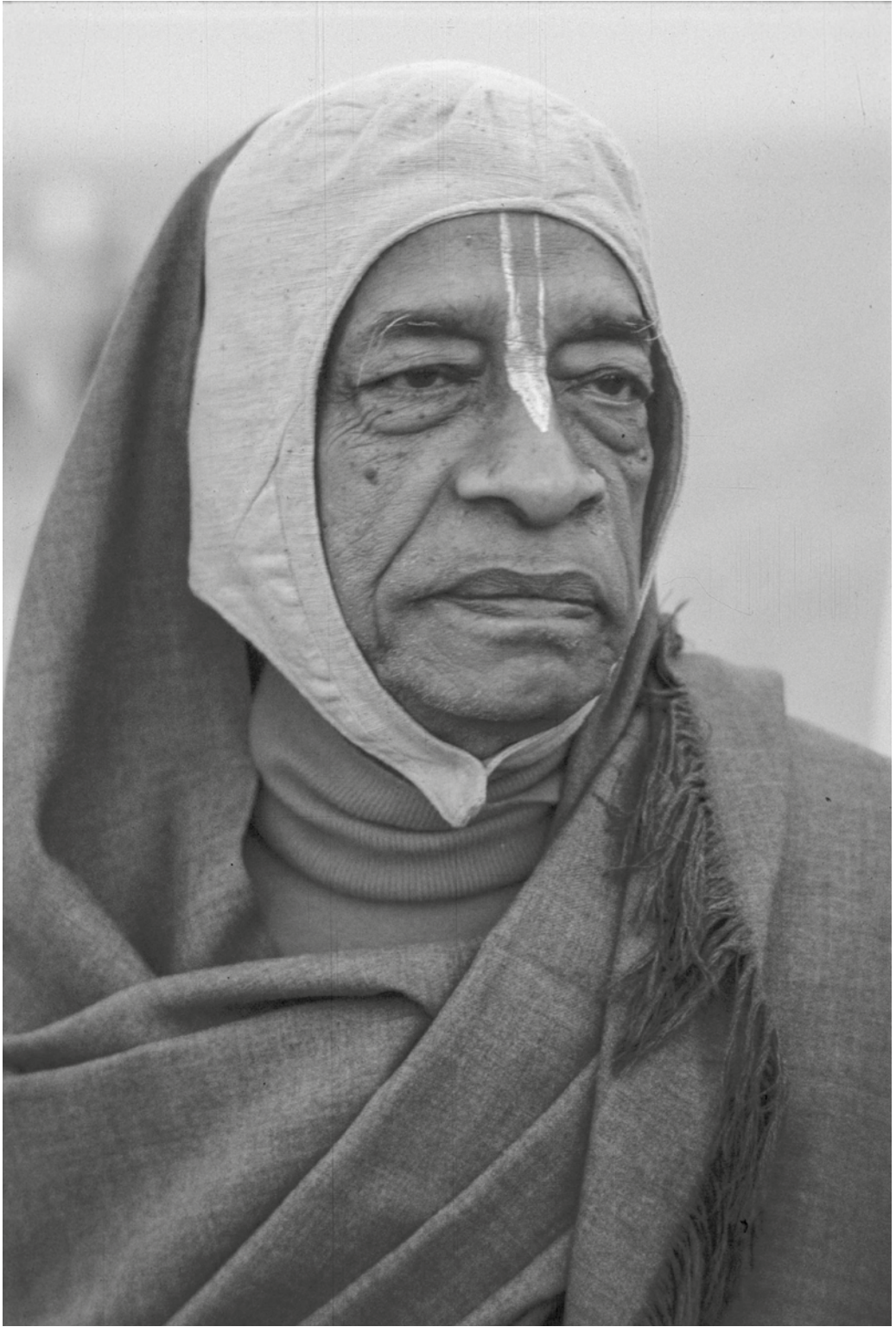

szolgálni. És amíg nem látjuk a teljes képet, addig nem látjuk a valódi igazságot. *Śrī Guru* megnyilvánult, áttetsző közegén át láthatjuk meg tisztán és torzítás nélkül a *prajojanát*, az élet valódi célját, *Śrī Guru* áttetsző közegén át láthatjuk csak a kontextusból történő kiragadás nélkül a teljes valóságot (*sambandhát*). *Śrī Guru* kegyéből kaphatjuk csak meg az *abhideyát*, a módszert, az utat és a menedéket, hogy az úton járassunk. Az erre alapuló valódi, tiszta hit, a *śaśtrīya śraddhā* fénybe borítja környezetét, és fényével láttatni engedi a valóságot.

Abban a végtelen szerencsében van részünk, hogy Guru Mahārājánk megnyilvánult az életünkben, mint *Śrī Guru*. Amint tudásunk, meghódolásunk elmélyül, elkezdjük érezni, látni a valódi csodát, hogy Kṛṣṇa beszél *Śrī Gurun* keresztül. De amíg valóban nem hódoltunk meg, amíg nem mélyült el a szolgáló mentalitásunk, addig nem halljuk, ahogyan Kṛṣṇa beszél hozzánk a lelki tanítómesteren keresztül, nem látjuk ahogyan Kṛṣṇa, a szent név megnyilvánítja az Ő valóságát *Śrī Guru* kegyéből. De mi mindannyian azért vagyunk itt, mert már legalább kis mértékben érezzük a valóság illatát. Számunkra kezdte megnyilvánítani Kṛṣṇa a lelki lét csodáját *Śrī Guru* által. Ha soha nem adjuk föl, akkor végtelen távlatok várnak bennünket az odaadó szolgálat óceánjába merülve, „...akkor a *bhakta* az örökkévalóság óceánjába merül. Ez az óceán a *Bhakti-rasāmṛta-sindhu*, az odaadó szolgálat tiszta nektárjának óceánja. Amikor a *bhakta* elmerül ebben az óceánban, akkor örökre rabul ejti e hullámok transzcendentális gyönyöre és az óceán élvezetes hangjai.” Śrīla Prabhupāda magyarázata a *Śrī Caitanya tanításában*.

Acyutanānda Dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śunyavādi-pāścātya-deśa-tarine*

Az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu megjósolta, hogy az Úr Kṛṣṇa szent neve az egész világon el fog terjedni.

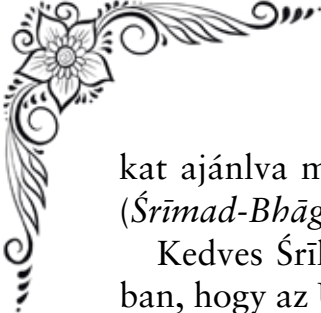
*ṛthivīte āche yata nagarādi grāma
sarvatra pracāra haibe mora nāma*

„Minden városban és faluban hallani fogják nevem éneklését!”
(*Caitanya-bhāgavata*)

Az Úr Krisna minden szava mindig igaz minden körülmények között. A félistenek így imádkoztak az Úrhoz:

*satya-vratam satya-param tri-satyam
satyasya yonim nihitam ca satye
satyasya satyam ṛta-satya-netram
satyātmakam tvām śaraṇam prapannāḥ*

„Óh, Urunk! Te sohasem szeged meg fogadalmad, mely mindig tökéletes, hiszen bárhogyan döntesz, az tökéletesen helyes, és senki sem képes megakadályozni. Jelen vagy a kozmikus megnyilvánulás három szakaszában – a teremtés, a fenntartás és a megsemmisülés idején –, ezért Te vagy a Legfelsőbb Igazság. Aki nem tökéletesen igazmondó, az valójában nem képes elnyerni kegyedet, melyet ezért a képmutatók sohasem kaphatnak meg. Te vagy a cselekvő elv, a valódi igazság a teremtés minden összetevőjében, ezért *antaryāmīnak*, a belső erőnek neveznek. Mindenkiel egyenlően bánsz, s utasításaid mindig, mindenkire vonatkoznak. Te vagy minden igazság kezdete, ezért hódolatun-

kat ajánlva meghódolunk Neked. Kegyesen védelmezz bennünket!”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.2.26)

Kedves Śrīla Prabhupāda! Te ezért jöttél el ebbe az anyagi világban, hogy az Úr vágyát beteljesítsed. Annyi megpróbáltatáson mentél keresztül, hogy ez most megvalósuljon. Egyedül elmentél Amerikába követők nélkül, mert ezt kérte tőled a lelki tanítómestered. Mindig szilárdan követted a lelki tanítómestered utasítását. Ezt írtad, amikor megérkeztél Bostonba a Jaladuta hajóval a *Mārkine Bhāgavata-dharma* költeményedben:

„Hogyan fogom megértetni velük a Kṛṣṇa-tudat tanítását? Nagyon szerencsétlen vagyok, képzetlen, a legelesettebb. Áldásodat kérem hát, hogy képes legyek meggyőzni őket, hiszen én egymagam erőtlenség vagyok ehhez. ... Óh, Uram, olyan vagyok akár egy báb a kezeidben. Ha ide hoztál, hogy táncoljak, akkor táncoltass engem, táncoltass engem! Óh, Uram, táncoltass engem, ahogy Te akarod! Nincs odaadásom, tudásom sincs, de erős hitem van Kṛṣṇa szent nevében.”

Śrī Caitanya Mahāprabhu jóslata valósággá vált. Szigorúan követted lelki tanítómesteredet és erős hited a szent névben meghozta a gyümölcsöt. Mi lett ez a gyümölcs? Az ISKCON nemzetközi mozgalom.

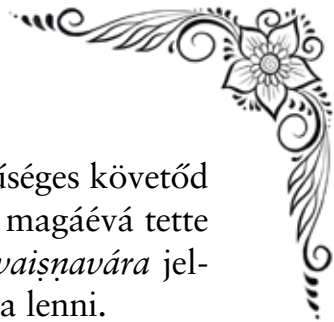
Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī így imádkozik (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā*, 12.7. vers és magyarázata):

*vande śrī-kṛṣṇa-caitanya-premāmara-taroḥ priyān
śākhā-rūpān bhakta-gaṇānkṛṣṇa-prema-phala-pradān*

„Hódolatomat ajánlom Śrī Caitanya Mahāprabhu, az Isten iránti szeretet örök fája valamennyi kedves *bhaktájának*! Tiszteletemet ajánlom a fa minden ágának, az Úr *bhaktáinak*, akik a Kṛṣṇa iránti szeretet gyümölcsöt osztják!”

„...Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī ezért egyformán tiszteletét ajánlja Śrī Caitanya Mahāprabhu vallása valamennyi hirdetőjének, akiket a fa ágaihoz hasonlítanak. Az ISKCON ezen ágak egyike, ezért az Úr Caitanya Mahāprabhu minden őszinte *bhaktájának* tisztelnie kell.”

Az ISKCON az Úr Caitanya Mahāprabhu kívánságteljesítő fájának az egyik ága. Ebben a csodálatos ISKCON mozgalomban olyan sok csodálatos *vaiṣṇava* és *vaiṣṇavī* van. Számunkra a sok *vaiṣṇava* közül egyik

legfontosabb Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja. Ő a te hűséges követő és tanítványod. Śrīla Śivarāma Svāmī Mahārāja teljesen magáévá tette azt a hangulatot és gondolkodásmódot ami egy tiszta *vaiṣṇavára* jellemző, mégpedig, hogy az Úr örök szolgájának a szolgája lenni.

Vṛtrāsura imāja (*Śrīmad-Bhāgavatam* 6.11.24):

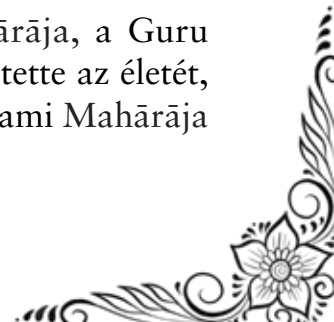
*ahaṁ hare tava pādaika-mūla-
dāsānudāso bhavitāsmi bhūyaḥ
manah smaretāsu-pater guṇāṁs te
gṛñīta vāk karma karotu kāyaḥ*

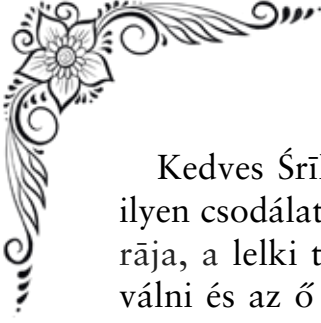
„Óh, Uram, óh, Istenség Legfelsőbb Személyisége! Lehetek-e újra szolgája örök szolgálóidnak, akik egyedül lótuszlábadnál találnak oltalomra? Óh, életem Ura! Lehetek-e újra a szolgájuk, hogy elmém mindig transzcendentális tulajdonságaidra gondoljon, hogy szavaim mindig e tulajdonságokat dicsőítsék, s hogy testem mindig a Te szerető szolgálatodat végezze?”

Śrīla Prabhupāda, a te magyarázatod idézném, amit ehhez a ver-shez írtál:

„Ez a vers az odaadó élet lényegét foglalja össze. Először az Úr szolgája szolgájának a szolgájává kell válnunk (*dāsānudāsa*). Śrī Caitanya Mahāprabhu azt tanácsolta, s arra mutatott személyes példát, hogy az élőlénynek mindig arra kell vágyania, hogy Kṛṣṇa, a *gopīk* védelmezője szolgája szolgájának a szolgája legyen (*gopī-bhartuḥ pada-kamalayor dāsa-dāsānudāsaḥ*). Ez azt jelenti, hogy el kell fogadnia egy lelki tanítómestert, aki a tanítványi láncolathoz tartozik, s aki az Úr szolgájának a szolgája. Három tulajdonát, a testét, az elméjét és a szavait aztán az ő útmutatása alapján kell használnia. A testével a mester utasításainak megfelelően fizikai cselekedeteket kell végeznie, az elméjének szüntelenül Kṛṣṇára kell gondolnia, szavaival pedig az Úr dicsőségét kell hirdetni. Ha valaki ily módon az Úr szerető szolgálatát végzi, sikeressé teheti az életét.”

Hűséges tanítványod Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, a Guru Mahārājám téged, Śrīla Prabhupāda követve sikeressé tette az életét, és mi, az unokatanítványaid követve Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja utasításait mi is sikeressé tudjuk tenni az életünket.

Kedves Śrīla Prabhupāda! Meg szeretném köszönni neked, hogy ilyen csodálatos tanítványod van, mint Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, a lelki tanítómesterem, akit követve Kṛṣṇa-tudatossá tudunk válni és az ő irányításával szolgálhatjuk Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* misszióját, ami által meg tudjuk menteni ebben az anyagi világban lévő elesett lelkeket!

Köszönöm szépen a magyar *yātrā* nevében!

Szolgád:

Govinda Hari Dāsa

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja’s

Offering to Śrīla Prabhupāda, 2022

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you.

Seems like one aspect of old age is reminiscing. When I listen to recordings of you in 1977, you really enjoyed reminiscing about the “good old days.” It is now 2022, I am old and I find myself doing the same.

I reminisce on the days in the Montreal bowling alley when I lived in a cave made from longish Kṛṣṇa-Trilogy boxes, when warm bath water was heresy, when life was the temple program and book distribution, when we wore lengths of cloth for *dhotīs* and *saris*, and when *tilaka* was from Fuller’s earth.

There are other similar memories from Winnipeg, Minneapolis, and Chicago, even though there, *Kṛṣṇa Book* boxes were shaped differently, showers had hot water taps, and we sourced clothes and *gopī-candana* from India.

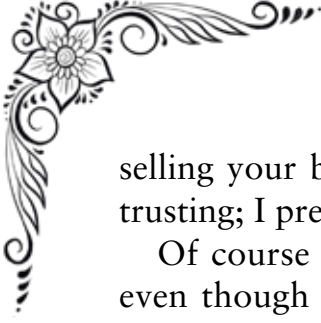
Yet during those times and places, Kṛṣṇa consciousness and our lives were sweet and simple; most devotees were innocent and fully trusting in your spiritual formula; and yes, for better or worse—probably better—we saw things in black and white: Kṛṣṇa and Māyā.

Most important of all, you were with us.

Sanātana Gosvāmī says the limbs of *bhakti* all have their unique tastes, and so some devotees may be attracted to one limb more than to another. Thus some prefer chanting, others hearing, and yet others deity worship. That is individuality.

I guess the influence of time on ISKCON is like that: Kṛṣṇa consciousness has a taste at the beginning when you are here, a taste when you leave—bitter, a taste every decade later, a taste now—45 years later.

Śrīla Prabhupāda, I have tasted it all. I prefer the good old days best. I prefer when you were here; I prefer when our mission was just

selling your books; I prefer when we were sweet, innocent, simple, trusting; I prefer when we saw only in black and white.

Of course that's just me. My taste. But we are individuals, and even though Kṛṣṇa consciousness and ISKCON are the tastiest of things anytime, anywhere, I have a right to my own preference: the good old days.

I miss those days. I miss you.

Your servant
Śivarāma Swami

Homages

Bhaktipāda Gosvāmī

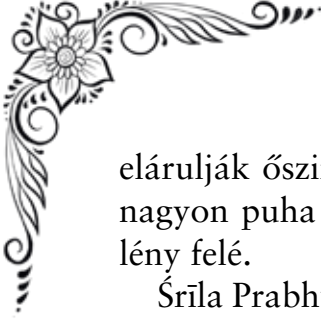
Kedves Guru Maharaja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséged Neked, akinek a szívében tiszta vegyítetlen *bhakti* lakozik!

A Te tudatod teljesen el van merülve a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszábai édes szolgálatába. Egy olyan feltételekhez kötött lélek mint én, nem képes megérteni a tiszta *bhakta* és Isten közötti szeretetteljes viszonyt.

Mivel a Te dicsőséged transzcendentális természetű, ezért én nem vagyok képes megfelelően értékelni. A könyveid alapján megpróbálom leírni néhány szót arról, hogyan jön át a Te hangulatod.

Amikor olvasom azokat a részeket, amelyekben Rādhā-Śyāmasundaráról beszélsz, az az érzésem, hogy az Isteni Pár teljesen elrabolta a szíved. A könyveid oldalán Rādhā-Śyāmáról szóló szavaid

elárlják őszinte érzelmeidet. A tudásod tökéletes és tiszta. A szíved nagyon puha és érzékeny, s emiatt nagyon kegyes vagy minden élőlény felé.

Śrīla Prabhupāda tökéletes követője vagy. Nagyon csodálatos példa vagy arra, hogyan meditáljon egy igazi tanítvány a lelki tanítómesterén.

2021-ben, Śrīla Prabhupāda eltávozási napján nagyon mély leckét tartottál, és a végén azt mondtad, hogy igazából 24 órán át tudnál beszélnél Śrīla Prabhupādáról.

Számomra mind ez egy tökéletes példakép.

Nagyon hálás vagyok Neked, hogy tanítványodnak fogadtál!

Tavaly, a *sannyāsa* avatáson még különlegesebben kegyes és kedves voltál ehhez az elesett és eltévedett lélekhez.

Köszönöm szépen, kedves Guru Mahārāja, hogy itt vagy közöttünk és megajándékozol minket társulásoddal!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktipāda Gosvāmī

Mahāprabhu Swami

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

A *Bhagavad-gītāban* mondja az Úr, hogy hogyan is lehetne boldogság béke nélkül.

Mennyi és mennyi módszert próbál találni az emberiség megoldásként, de mindez hiábavaló törekvés, hiszen, aki nem áll kapcsolatban a Legfelsőbbel, annak nem szilárd az elméje, s így nem érheti el a békét.

Napjainkban, mikor valódi háború dúl, ami csak egy következmé-

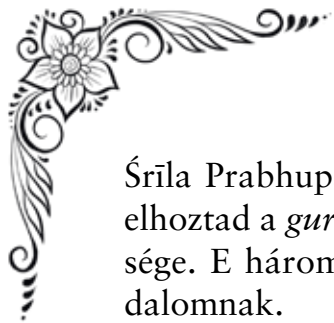

nye annak, ami az emberek fejében van, még inkább igaz és aktuális Kṛṣṇának ezen megállapítása.

Mindenki aggódik hazája, családjá, saját maga biztonságáért, de csak a fuldokló ember ruháját igyekszünk megmenteni. Mindenki csak hajtja a saját relatív igazságát, de ki az, aki az Abszolút igazságát veszi figyelembe? Az Abszolút ismerete nélkül csak a magunk hamis isteni mivoltát hirdetjük a világnak. Ó jaj, milyen nagy tudatlanságban élünk! Engedjük Kali ügynökeinek, hogy félrevezessenek bennünket! Ez valóban Kali kora.

Átmeneti és szenvedéssel teli az anyagi lét, de Māyā Devī elhitteti velünk, hogy nekünk sikerül megtalálni a boldogságot. E valóban sötét időkben mily csodálatos a *Śrīmad-Bhāgavatamból* áradó ragyogó transzcendentális tudás! S mily csodálatos Śrīla Prabhupāda, aki elhozta ezt a bölcsességet ennek a szenvedő emberiségnek!

S mily csodálatos vagy te, Guru Mahārāja, aki elhoztad nekünk

Śrīla Prabhupādát a *Śrīmad-Bhāgavatamjával* együtt. Azáltal, hogy elhoztad a *gurut* és a *śāstrát*, kegyükből megszületett a *sādhuk* közössége. E három együtt képes kiutat mutatni e reményvesztett társadalomnak.

Olyan csodálatos, amikor Śrīla Prabhupāda mindig olyan kedvesen megköszöni a tanítványainak, ezeknek a fiatal fiúknak és lányoknak, hogy elfogadják a Kṛṣṇa-tudatot és segítik a missziójában, ami nem más, mint elégedett tenni a lelki tanítómesterét.

Számomra hihetetlennek tűnik, hogy én is részt vehetek, habár érdemtelenül ebben a misszióban, Śrīla Prabhupāda egyik szeretett fiának szolgálatában.

Az idők végezetéig hálával tartozva neked, Guru Mahārāja! Kérlek, tarts meg szeretettedben s továbbra is mutass utat, mert nélküled vak vagyok!

Jelentéktelen szolgád:
Mahāprabhu Swami

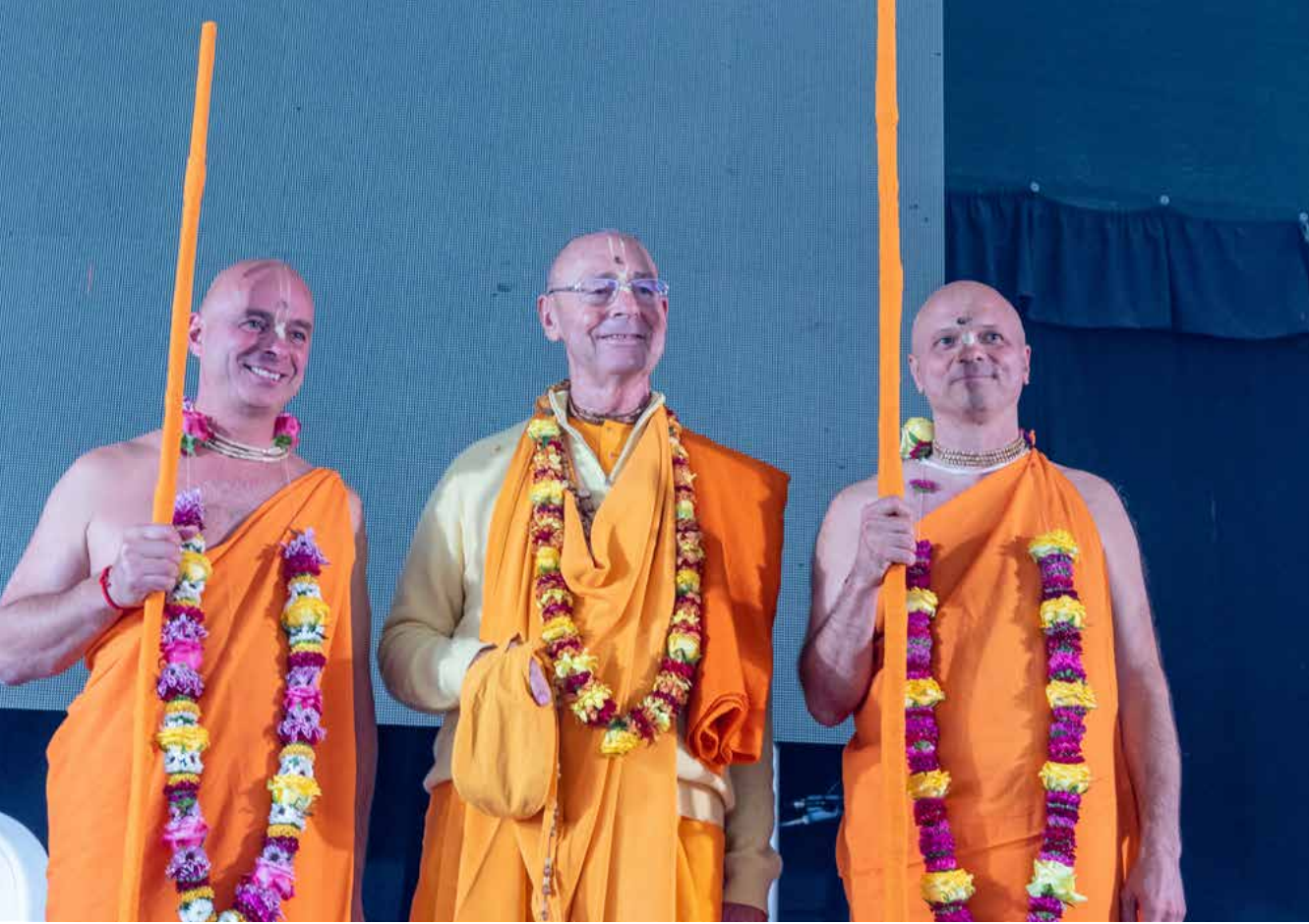

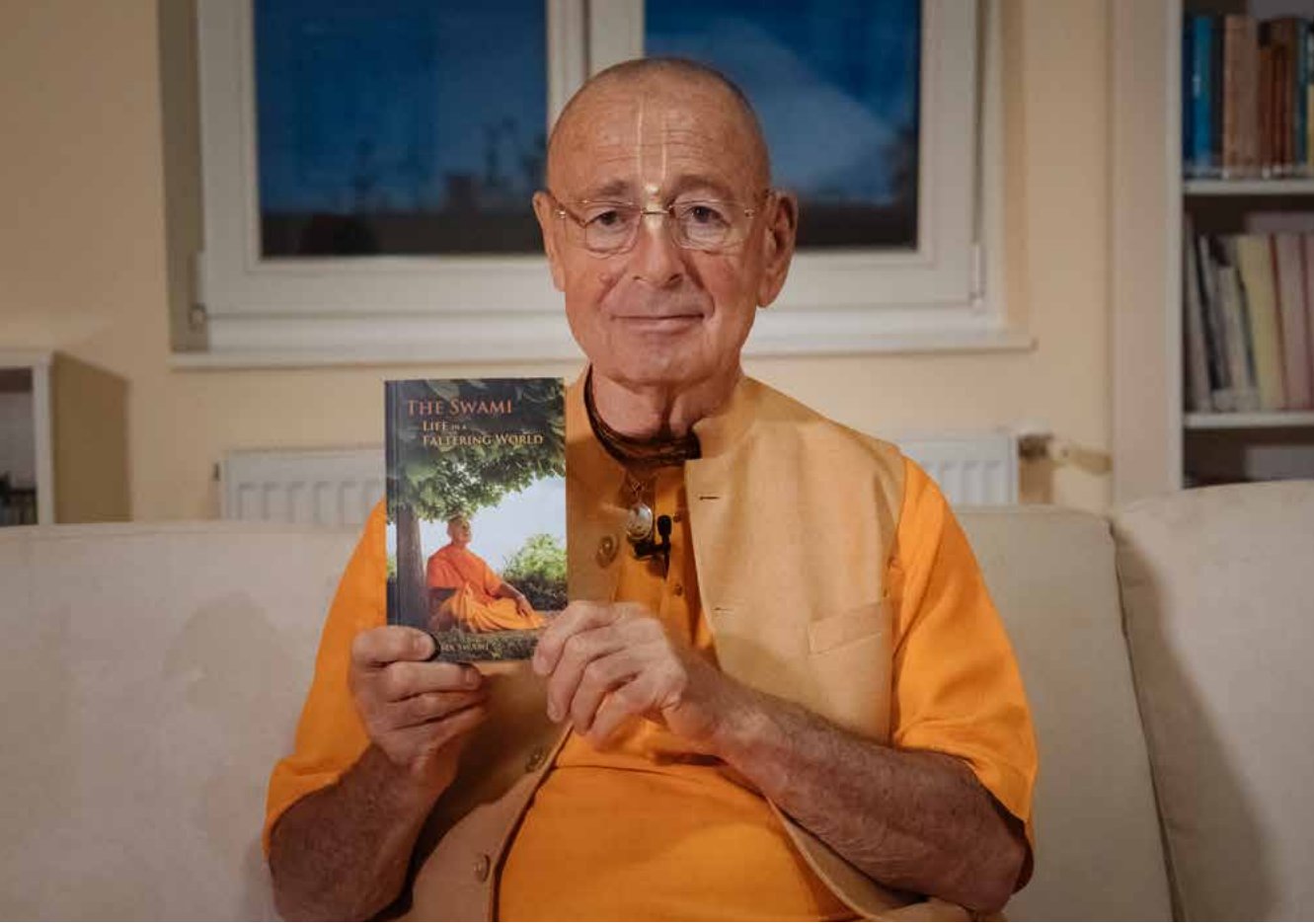

Abhaya-carana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja, kedves szeretett örök lelki tanítómesterem!

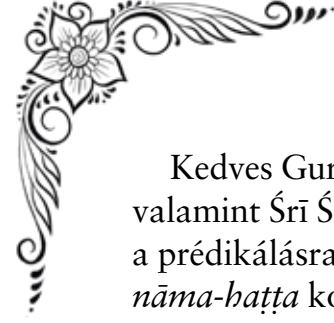
Kérlek, fogadd alázatos és tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget isteni személyednek! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupāda mindenkit megmentő missziójának, ami egyben a te miszsiód is!

Gondolkodtam, hogy hogyan is dicsőíthetnék én feltételekhez, gúzsba kötött lélekként megfelelően egy *mahā-bhāgavata* személyt, egy *prema-bhaktát*, mint amilyen te vagy, kedves Guru Mahārāja, *śrī vyāsa-pūjád* alkalmából? Ez egy lehetetlen vállalkozás, és ha egy találó hasonlattal lehetne jellemezni, pont olyan, mint amikor egy törpe meg akarja érinteni a holdat, egy kúti béka el akarja képzelni a hatalmas óceánt, vagy leginkább, mint egy lelketlen rozsdás vasdarab próbálja felmérni az igen ritka *cintāmani* érintőké értékét és hatását! Ez egyszerűen nem lehetséges. Ezért kérlek, kegyesen nézd el az ügyetlen próbálkozását ennek a piciny „béka gyermekednek”!

A *Śrīmad-Bhāgavatamból* kiválasztottam két idézetet, hogy mi egy *mahā-bhāgavata bhakta* definíciója. Én úgy gondolom, hogy minden a legmesszebb menőkig igaz isteni személyedre. Következzenek hát a meghatározások egy *mahā-bhāgavata* személyre, amely Śrīla Vyāsadeva, Śukadeva Gosvāmī, illetve Śrīla Prabhupāda lótuszajkairól fakad:

„Parīkṣit Mahārāja *mahā-bhāgavata* volt, vagyis a legkiválóbb *bhakta*, aki nemcsak jól ismerte az odaadás tudományát, de transzcendentális tanításával képes volt másokat is meggyőzni, hogy váljanak *bhaktává*.” (SB. 1.16.1)

„A Malayadhvaja név egy nagy *bhaktára* utal, aki olyan szilárdan áll, mint a Malaya-hegység, és szavaival más *bhaktákat* is hasonlóan sziklaszilárddá tesz. Az ilyen *mahā-bhāgavata* felül tud kerekedni mindenki más véleményén. Egy erős *bhakta* minden más lelki felfogás — a *jñāna*, a *karma* és a *yoga* — ellen felemeli a szavát. Odaadásának zászlaját lobogtatva mindig megingathatatlanul áll, hogy legyőzzön minden más elképzelést a transzcendentális megvalósítással kapcsolatban. Bármikor kerüljön sor vitára egy *bhakta* és egy *abhakta* között, mindig a tiszta, erős *bhakta* kerül ki győztesen. (SB 4.28.29.)

Kedves Guru Mahārāja! Jelenleg most Miskolcon a *guru-parampará*, valamint Śrī Śrī Gaura-Nitāi kegyéből nagyon kedvezőek a lehetőségek a prédikálásra és a szent név terjesztésére. Śyāmajiu matajī, az országos *nāma-haṭṭa* koordinátor instrukciói alapján, Śrīla Bhaktipāda Gosvāmī Mahārāja és Līlā Śuka *prabhu* szoros együttműködésével és támogatásával belefogtunk egy komoly projektbe, hogy a miskolci egyetemisták közül egyre többen *bhaktává* tudjanak válni és egy miskolci központ, illetve Govinda Étterem megalapozásán, létrehozásán is fáradozunk.

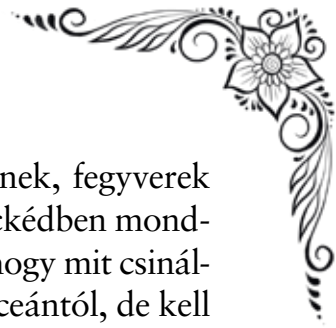
Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, add az indokolatlan kegyedet és áldásaidat, hogy én is a Malaya-hegyhez hasonlatos sziklaszilárd *bhaktává* válhassak, és hogy a fentebb említett emelkedett *bhaktáidnak* az instrukcióit mindig tudjam követni, tudjam őket szolgálni és ezáltal hadd kaphassa meg egyre több elesett lélek a szent nevet és az odaadó szolgálat folyamatát! Kegyedből hadd csinálhassunk Miskolcon valami „NAGY DOLGOT” Śrīla Prabhupāda szolgálatában az ISKCON *bhakták* együttműködésével! Mert:

*harer nāma harer nāma
harer nāmaiva kevalam
kalau nāsty eva nāsty eva
nāsty eva gatir anyathā*

„A nézeteltérések és a képmutatás e korszakában az Úr szent nevének éneklése az egyetlen lehetőség a felszabadulásra. Nincs más út, nincs más út, nincs más út.” (*Bṛhan-nārādīya Purāṇa*)

*kaler doṣa-nidhe rājann
asti hy eko mahān guṇaḥ
kīrtanād eva kṛṣṇasya
mukta-saṅgaḥ paraṁ vrajet*

„Ez a Kali-kor tengernyi hibával van teli, mégis van egy nagyszerű lehetőség. Csupán a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* puszta éneklésével az ember megszabadulhat a Kali-yuga szennyeződésétől, és eredeti lelki testében hazatérhet, vissza Istenhez. Ezt a lehetőséget adja meg a Kali-yuga.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 12.3.51)

A szomszédban, Ukrajnában háború dúl. Bombák esnek, fegyverek ropognak, emberek halnak meg. A 2021-es *vyāsa-pūjā* leckédben mondtál egy jóslatot, amely így hangzik: „Most már mindegy, hogy mit csinálnak, késő. Itt Magyarországon nem kell aggódnunk az óceántól, de kell aggódnunk a nagy-nagy hőségtől és ki tudja, hogy még mi mindentől.”

Kedves szeretett Guru Maharájám! Végtelenül hálás vagyok neked, hogy indokolatlan kegyedből kaphattam ezt a csodálatos lelki nevet: Abhaya-carana Dāsa. Bár egyáltalán nem vagyok méltó rá, de több *bhakta* is mondta, hogy találó nevet kaptam tőled, és valahogy én is úgy érzem már évek óta, hogy bennem nincs semmi félelem. Kérlek, Guru Mahārāja, továbbra is tarts szilárdan lótuszlábad poránál és tégy alkalmassá arra, hogy mindig hű, elkötelezett és méltó maradjak Śrīla Prabhupāda ISKCON szervezetéhez és bármi is jöjjön ki a színpalak mögül, bármilyen káosz is történjen a társadalomban, én csak hadd végezhessem továbbra is félelem nélkül egy eszközként lótuszlábad szolgálatát, a gúzsba kötött lelkek felszabadítását a csodálatos *bhaktáid* társaságában. Hadd mentsünk meg minél több lelket a Kali-yuga mindent elnyelő és felemészítő feneketlen torkából! Csak ennyit kérek, nem vágyom másra!

Dicső szolgálid jelentéktelen szolgája:
Abhaya-carana Dāsa

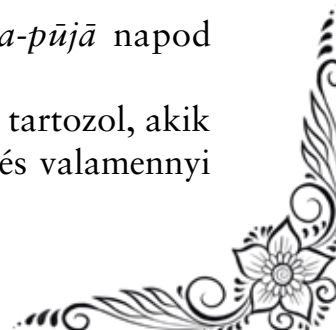
Abhinanda Dāsa

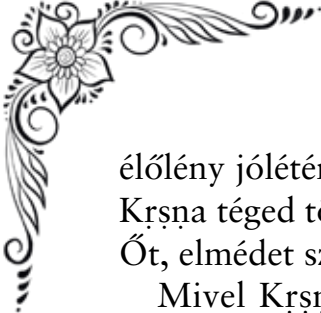
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget evilági megjelenésednek!

A *Bhagavad-gītā*ból merítettem ihletet idei *vyāsa-pūjā* napod alkalmából.

Kedves Guru Mahārāja, azon ritka nagy lelkek közé tartozol, akik az igaz tudást elsajátítva átadják magukat Kṛṣṇának, és valamennyi

élőlény jólétén fáradoznak, kedvelve őket, így ők is kedvelnek téged. Kṛṣṇa téged tökéletesnek tekint, mert transzcendentális hittel imádod Őt, elmédet személyes formájára rögzítve.

Mivel Kṛṣṇa nagyon kedves *bhaktája* vagy, értelmedet és elmédet Rá szögezve, nagy elszántsággal végzed odaadó szolgálatodat, kiegyensúlyozott vagy boldogságban és boldogtalanságban, félelemben és aggodalomban. Ahogy a lótusz levelét nem éri víz, téged se ér bűn, ragaszkodás nélkül végzed kötelességedet, és annak eredményét átadod a Legfelsőbb Úrnak. Nem okozol gondot senkinek, téged sem zavar senki, ezért nagyon kedves vagy Kṛṣṇának.

Nem függsz a tettek folyásától, tiszta, ügyes, gondok nélküli vagy, nem ér fájdalom, nem törekszel eredményre, ezért nagyon kedves vagy Kṛṣṇának.

Olyan *bhakta* vagy, aki nem ujjong, és nem búsul, nem sajnálkozik, és nem vágyakozik, lemondasz a kedvező és kedvezőtlen dolgokról, ezért nagyon kedves vagy Kṛṣṇának.

Szilárd vagy a tudásban, nem törődsz semmilyen hajlékkal, mindennel elégedett vagy és mindig csendes, ezért nagyon kedves vagy Kṛṣṇának.

Mivel az odaadó szolgálat maradandó útját járod, Kṛṣṇát tekintve legfőbb célnak, nagy hittel elmerülsz ebben, ezért nagyon-nagyon-nagyon kedves vagy a *vaiṣṇava* társadalomnak, az *ācāryáknak* és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Elesett szolgád, aki eltévedt a látszat gyümölcsös kertjében:
Abhinanda Dāsa

Abhisārikā Devī Dāsī

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eljött ez a nap, mikor végre újra téged dicsőíthetünk, milyen szerencsések vagyunk, hogy van erre lehetőségünk. Sajnos, nem vagyok elég képesített arra, hogy egy hozzád illő dicsőítést tudjak írni, ezért kérlek, ne haragudj rám Guru Mahārāja! Nem tudok elég

hálás lenni neked és visszafizetni sem tudom azt, amit kaptam tőled! A legnagyobb szerencse, ami történhetett velem, az az, hogy találkoztam veled.

A *Caitanya-caritāmṛtában* ez áll: „Hadd ajánljam újra és újra tiszteletteljes hódolatomat a méhekhez hasonló *bhaktáknak*, akik örökké az Úr Caitanya Mahāprabhu lótuszlábának mézét isszák! Ha a kutyákhoz hasonló *abhakták* valahogyan oltalmat keresnek az ilyen *bhaktáknál*, még ők is élvezhetik a lótuszvirág illatát.” Én is ilyen kutya szeretnék lenni, Guru Mahārāja, aki oltalmat keres nálad! Felfoghatatlan az a kegy, amit adtál nekem, és amit folyamatosan adsz. Sok-sok milliárd évig csak vándorol az élőlény, amíg nem találkozik egy tiszta *bhaktával*. Milyen különleges, ritka, amikor valakinek ez megadatik! Sokszor gondolkodtam már azon, vajon ezt mivel érdemeltem ki, de a válasz egyértelműen az, hogy ez csak egy tiszta *bhakta* kegye lehet, a te kegyed, Guru Māhāraja!

Szeretném neked megköszönni, hogy ilyen gondoskodó vagy és hogy figyelsz rám, ez az én nagy szerencsém! Biztos emlékszel, Guru Mahārāja, hogy Devakanyāval tavaly ostobán elakartunk menni nyaralni Görögországba. és amikor ezt megtudtad, akkor tapasztaltam csak meg igazán, hogy, mennyire gondoskodó vagy! Nem engedted, hogy elmenjünk Görögországba, helyette egy hatalmas kegyben volt részünk! Mi nagyon szégyelltük magunkat utána, hogy egy ilyen buta ötletünk volt, de te, Guru Mahārāja, olyan voltál velünk, mint egy apuka, kárpótolni szeretted volna minket, amiért nem mentünk Görögországba és a te kegyedből egy hétig veled lehettünk! Hatalmas élmény volt számomra megismerni a török *yātrāt* és veled lenni egy hétig, azóta is lelkesedést merítek abból az élményből. Emlékszem utána mennyire inspirált lettem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására, ez az, amire egy tiszta *bhakta* képes!

Köszönöm, Guru Mahārāja a kegyed, a gondoskodásodat, és azt, hogy inspirálsz a lelki életre! Tudom, hogy az adósságom, amivel tartozom neked, nem tudom visszafizetni. Kérlek, tarts engem mindig lótuszlábaid menedékében, mert ez az egyetlen esélyem!

Elesett szolgád:
Abhisārikā Devī Dāsī

Bhaktin Abigail

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Although it's early days and we do not know each other very well, I am so grateful to have had even a small amount of association and instruction from you. I felt a lot of mercy and empowerment come from these instructions and your advice. Those difficulties or obstacles started to resolve themselves. I'm sorry I couldn't even follow such a simple instruction, but it's inspired me to be more attentive and take instruction more seriously in the future.

I'm so inspired by how you've given your life completely for service. Even though being a guru wouldn't have been your choice, you took on that position to serve Prabhupāda, his mission and to help all of us who are struggling! Thank you for all your sacrifices, books, lectures and for being an example for all of us.

Your servant,
Bhaktin Abigail

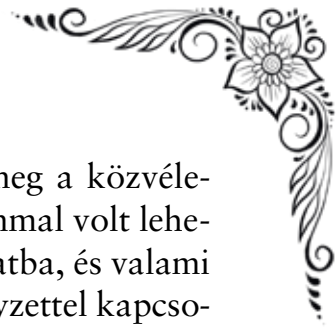
Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

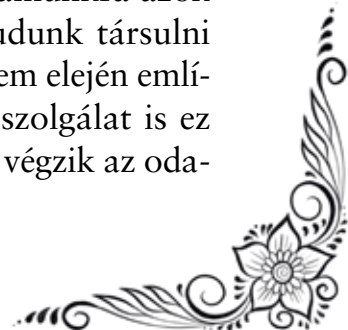
Nagy szeretettel köszöntelek téged újra ezen a csodálatos napon, amely megjelenésed napja!

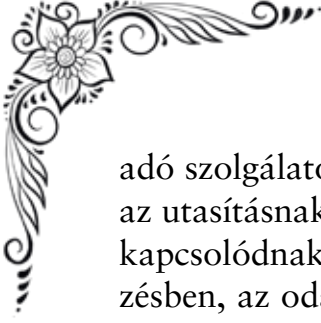
Sajnos, az idei év sem marad kihívások és problémák nélkül. Pedig év elején már azt gondoltuk, hogy talán enged a szorításból a pandémia. Tavalyi levelemben az épp aktuális járványhelyzettel kapcsolatban írtam – és arról, milyen nagy áldás, hogy velünk voltál –, idén

pedig az ukrán-országi háború borzalmai határozzák meg a közvéleményt, így az egyes emberek életét is. Eddig két alkalommal volt lehetőségem, hogy bekapcsolódhassak a Food for Life csapatba, és valami kis csekély szolgálatot, segítséget végezni a háborús helyzettel kapcsolatban. Egyrészt mert az emberi humanitás megköveteli ezt, másrészt, viszont ami ezen felül van, és magasabb rendű ezen a természetes emberi érzésen: az ételosztás odaadó szolgálata. Most nagyon sok ember keresi a lehetőséget, hogy hogyan segítsen a bajba jutottaknak ebben a szörnyű helyzetben. De egyik szervezet sem tud kifejtetni olyan nagy segítséget, mint a *bhakták*. Anyagilag talán, de lelkileg semmit sem kapnak. Sem a segítők, sem a segítették. Most sikerült bepillantanom abba a nagyon magasan szervezett és hihetetlenül jól működő ételosztó szolgálatba, ami Bhakta Vatsala *prabhu* vezetésével működik itt Magyarországon. Láttam a *vaiṣṇavákat*, hogy milyen elkötelezetten és mekkora profizmussal végzik nap, mint nap a szolgálatukat. Ezt is neked köszönhetjük, kedves Guru Mahārāja! Jó látni, hogy a kegyedből milyen hatékonyan működik.

Ez a mi menedékünk: együttműködve szolgálni téged és Kṛṣṇát! Látni, hogy milyen csapások érhetik a *bhaktákat* a Kali-yugában. Valódi anyagi menedékünk nincsen itt a Földön. Tavaly is a menedékről írtam, amely nemcsak Kṛṣṇa lótusz lábát jelenti, hanem egy tanítvány számára a lelki tanítómester lótusz lábát is. A különbség a két év aktualitásában az, hogy az idén nem vagy itt velünk. Legalább is személyesen nem. Ahogy már korábban is írtam, rendkívül nagy áldás és nektár volt az, hogy tavaly velünk voltál és együtt ünnepelhettük Śrī Nityānanda Prabhu születésnapját és a Gaura-pūrṇimāt. Ez a *vapuh*, a személyes szolgálat. Az idén a *vāṇī* alapján fogunk társulni veled. Ami a *śāstra* szerint fontosabb, mint a *vapuh*. Hiszen, ez utóbbi örökre szól. Nem csak akkor érvényes, amikor személyesen velünk vagy, hanem akkor is, de különösen akkor, amikor nem vagy itt. Ilyenkor a tanítvány számára a szavaid és utasításaid jelentik a menedéket. Szerencsénkre, mert ebben is kimagasló eredményeket értél el, itt vannak számunkra azok a könyveid, amelyeket eddig írtál. Ezeket keresztül tudunk társulni veled, és tudjuk a legnehezebb időket is átvészelni. Levelem elején említettem, a *bhakták* együttműködéséből született ételosztó szolgálat is ez alapján működik. A *bhakták* követik az utasításaidat, és végzik az oda-

adó szolgálatot. Így nagyon jó volt bekapcsolódni ebbe, érezni annak az utasításnak az erejét és sikerét, amelyen keresztül ezek a *vaiṣṇavák* kapcsolódnak a te instrukcióidhoz. Ha elmerülünk az utasításaid végzésben, az odaadó szolgálatban, illetve szavaid nektárjában, amelyek bőven záporoznak ránk könyveid lapjairól, ugyanolyan áldásban lesz részünk, mintha itt lennél velünk. Mivel szigorúan követed Śrīla Prabhupādát, így kétség sem férhet hozzá, ha mi követünk téged, ugyanaz lesz az eredménye, mintha magát Śrīla Prabhupādát követnénk, és elnyerhetjük a Legfelsőbb Úr kegyét. Ez a te legfontosabb tanításod számunkra. A lelki tanítómester szigorú követése és instrukcióinak való teljes önátadás. Azért imádkozom tehát, hogy mindig tudjak erre gondolni, hogy ezt soha ne veszítsem szem elől: a tanításaidon, szavaidon, hangodon és kegyes formádon meditálva megtisztulhassak és eljuthassak a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadásig.

Elesett szolgád:
Ācārya-ratna Dāsa

Adhīśvarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

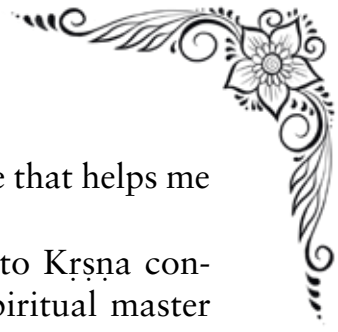
Please accept my humble obeisances. All glory to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

Let me offer to you my slight success as an offering on the day of your Vyāsa-pūjā.

Dear Guru Mahārāja, thanks to your causeless mercy, thanks to your love and compassion, I can go on in my spiritual path.

Four principles, sixteen rounds, studying Śrīla Prabhupāda's books, listening to your lectures and podcasts, and studying your books are the foundation of my spiritual life.

By your good grace, I am among devotees, who help me remember about Kṛṣṇa every day, they give me a chance to serve Śrīla Prabhupāda's Mission and help to serve you.

By Your good grace I can connect to an energy source that helps me practice. I mean our Paramparā.

For me you are an example of that one can come to Kṛṣṇa consciousness, follow a mission and instruction of the spiritual master and never come back in illusion. It helps to realise, that illusion can be defeated, that the instructions from the spiritual master are doable and only benefit.

Realising all of the above and following your instructions, my service to Śrīla Prabhupāda’s mission and to you, is what I can offer to you as gratitude, for all you have done for me.

Your humble servant,
Adhīśvarī Devī Dāsī

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

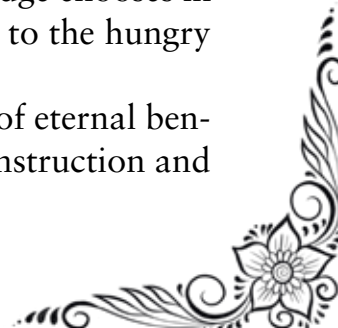
Please accept my humble obeisances, all glories to your divine grace, all glories to Śrīla Prabhupāda.

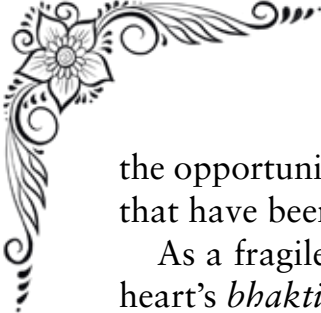
Kṛṣṇa very kindly asked Śrīla Prabhupāda to come here and write books. Reluctantly Śrīla Prabhupāda agreed, upon Kṛṣṇa’s reassurance, “I will take care of everything else”.

Taking care of everything else would include sending very special souls to continue on the Gauḍīya Vaiṣṇava sampradāya. Souls that had fully assimilated the Vedic conclusions and were able to expand upon them, providing even more access to our Gauḍīya treasure-house of literature, compiled by universally esteemed personages who are the most intimate and confidential eternal associates of the Lord.

This sweet, ripened mango of transcendental knowledge chooses in whose hands it will be distributed, on mass and intact, to the hungry souls of Kali-yuga.

To have even a moment of such soul’s association is of eternal benefit, what to speak of receiving initiation, interaction, instruction and

the opportunity to glorify before the assembly of dedicated Vaiṣṇavas' that have been sent to take shelter at our Guru Mahārāja's lotus feet.

As a fragile seedling grows strong in the morning sun, so does the heart's *bhakti-latā-bija* flourish before your nurturing gaze.

It often feels, when in your presence, your eyes are seeing our potential, and that vision empowers us to go beyond our limited vision of what we think we can achieve.

Bearing the torch of *jñāna-dīpena*, you run the marathon and beckon us on.

Though I am blind, I am seeing. Though I am crippled, I am running. Though I am dumb, I am singing. Though I was dead, now I am living. And most amazingly, though my heart is diseased with lust, still I am loving.

Today at least I can say I love you. And every other day I can try to show it.

Praying your pen moves ever swifter like a keen sword destroying all our enemies.

Your insignificant servant,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

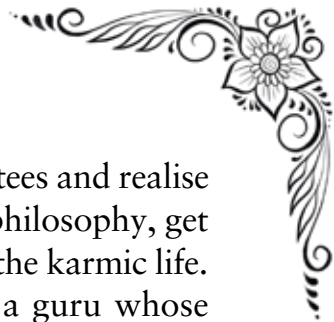
Aiśvarya Devī Dāsī

Please, accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

„Kṛṣṇa consciousness is hard work”, that was the first thing I heard from you at Sādhu-saṅga festival 2018. And I still meditate on it, and, I guess, I would meditate on it and put it into action for the rest of my lifetime in the material world. I think that otherwise we (at least me) are hardly able to get rid of the thick invulnerable false ego.

On the beginner level it is hard to keep sādhana and struggle with karmic habits, to chant attentively and focus on Krishna's name, form, qualities and pastimes, to work with our own qualities and obtain taste,

love and devotion, to make relationships with other devotees and realise one's potential in the chosen service, to study the Vedic philosophy, get rid of doubts in bhakti-yoga and desires to come back to the karmic life.

All glories to Kṛṣṇa's regulating principle, we have a guru whose example gives us great inspiration, energy to overcome the above mentioned difficulties as well as bestowing us with the feeling of being sheltered and protected. Therefore, every devotee treasures his/her connection with the guru, so that step by step Kṛṣṇa's request „*sarva-dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇam vraja*” integrates into their hearts.

I'm not an exception. My connection with you sometimes warms me, sometimes hurts me harshly. Nevertheless, I do my best to save it from performance of *tamas*. It is what keeps me on my way back to Godhead.

That is why I bend low before your lotus feet and offer my excuse for all mistakes I made in my practise, since the moment I'd decided to become your disciple. I'm still a baby. It seems that by your mercy every day, hour, minute and second turned out to be lessons. And I thank you for all the experience I had, no matter what it brought to me—happiness or grief.

Your insignificant disciple,
Aiśvarya Devī Dāsī

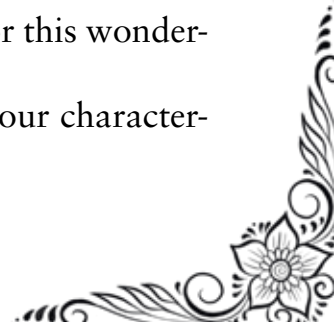
Ajita Gaurāṅga Dāsa

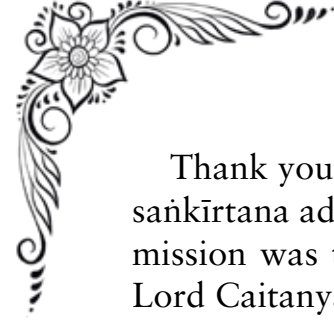
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All Glories to Śrīla Prabhupāda!
All Glories to You on this most auspicious of days!

To begin with I would like to express my gratitude for this wonderful opportunity to be part of

Kṛṣṇa's family. Please allow me to glorify some of your characteristics on this auspicious day.

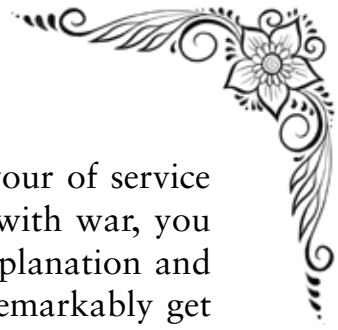

Thank you for giving us the pleasure of hearing the stories of your saṅkīrtana adventures. Hearing how you sacrificed everything for the mission was truly inspiring. Your eagerness to fulfil the mission of Lord Caitanya and Śrīla Prabhupāda, served as a true living example of the attitude of a true devotee. I remember as you spoke about the time when you sneaked into the Beatles concert with the group of devotees. Determination, faith and dependence on the Holy Name is what we can learn from this story. The whole plan how to sneak in books and then use them as a reference to get yourselves in, was truly amazing. Thank you for sharing this extraordinary story and hopefully this bold approach and purposefulness will not fade in us—future generations.

I recall also the stories of doing saṅkīrtana in extreme weather conditions. Despite the heavy weather there was no stepping down from the mission. It could not stop you. I was amazed by the austerity that you went through, just to deliver Prabhupāda's books to the souls that are under the clutches of material nature. One more example of this was at the Ukrainian festival a couple of years ago – when devotees were expecting you to lead the kīrtana one night. But you were not feeling well or up to it and until the very evening it was not definite if you were really going to attend. Despite all the circumstances, you went out there and delivered a heart melting kīrtana for the deities and devotees which I will never forget. Everybody was full of bliss, but I saw that it was not so easy for you. Moreover, if we look at your schedule now, we can see tireless writing in order to bless us with nectarian topics of Sri Kṛṣṇa and His Associates. Thank you for showing us the example of that kind of service, where the most important thing is never forgotten – to satisfy Kṛṣṇa and Guru.

One more characteristic of yours that I would like to bring up, which is very essential nowadays, is being realistic. In one of the last audio bits, that you are sharing with us, you were expressing thoughts about the military conflict that at this moment is happening in Ukraine. What you said was wise and exemplary citing Bhagavad-gītā and Śrīla Prabhupāda, that this material world is temporary and miserable. You demonstrated a non-attached transcendental point of view and reminded me that there cannot be happiness in our material world.

That we should reconsider our time dedication in favour of service to Kṛṣṇa. Despite your background and experience with war, you still look for Kṛṣṇa in hard times like these. Your explanation and reminder that this is Kali Yuga and things will not remarkably get better in the upcoming years, until the Golden Age, really sobered me up. So many lies and violence are out there now, but because of Your address, serving as a perfect reminder, was that our most important task is to get back home – back to Godhead. Thank you also for this wonderful example.

To conclude my offering, I would like to thank you once more for being such an example of a Vaishnava that is full of mercy, love for Kṛṣṇa and does everything that is in His power, (sometimes even more), to get back to Godhead and take as many other living beings with Him.

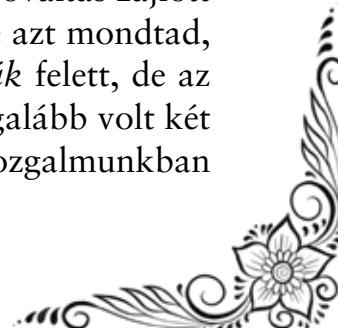
Your servant,
Ajita Gaurāṅga Dāsa

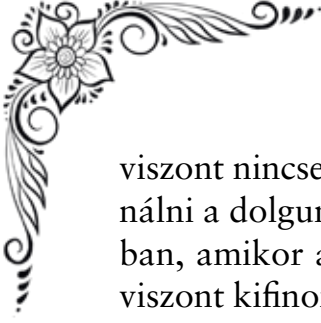
Akhilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vannak olyan veled kapcsolatos pillanatok – mint amilyen az 1997-es *vyāsa-pūjā* fesztivál, és különösen a délutáni *bhajanád* –, melyek nagyon mélyen megérintették a szívemet. És vannak olyan gondolatmeneteid, melyeket évtizedek alatt sem felejtettem el. Az egyik ilyen, amikor egy Krisna-völgyi *iṣṭha-goṣṭhīn* arra terelt a szót, hogy nem véletlenül mennek nehézkesen a dolgok (épp vezetőváltás zajlott a kilencvenes évek vége felé). Ha nem is szó szerint, de azt mondtad, hogy Rāmacandra serege győzedelmeskedett a *rākṣasák* felett, de az Úr seregében – a rengeteg majom és medve között – legalább volt két ember. Nagyon alázatosan azt mondtad, hogy a mi mozgalmunkban

viszont nincsenek emberek, csak majmok és medvék; így nehéz jól csinálni a dolgunkat és természetes, hogy vannak nehézségeink. És valóban, amikor a tükörbe nézek, én is inkább egy majmot látok. Téged viszont kifinomult embernek, tiszta *vaiṣṇavának* látlak, akit a hihetetlenül kifinomult Úr Caitanya társai is szívesen látnának a köreikben. Aki messze több mint „csak” egy ember: a *guru-paramparának*, és magának az Úr Kṛṣṇának a képviselője.

A hazai prédikáló mozgalom sikere nem az ilyen magamfajták erőfeszítésén múlik. Sokkal inkább azon, hogy minden erőddel követed Ő Isteni Kegyelme utasításait, tiszta szívvel szereted Rādhā-Śyāmasundarát, és persze azon is, hogy sok évtizedes kemény munkával mindent nagyon-nagyon alaposan megszerveztél. Határtalan felhatalmazást kapunk rajtad keresztül, és nekünk egyszerűen csak nem kellene az útban lenni – ahogyan ezt már sokszor hallottuk tőled. Bárki – a leghaszontalanabb *bhakta* is – azonnal hasznossá tud válni, ha csak megpróbál követni téged és hozzád hasonlóan igyekszik eszközzé válni a lelki tanítómester kezében!

Követlek téged Guru Mahārāja, mint egy majom – de nem azért, hogy ellopjam a szemüveged és pár falat ételért visszaadjam neked. Hanem azért, hogy hibáim ellenére engem is használni tudj a seregdedben. Kérlek, add a kegyedet, hogy lelkes legyek megzabolázni majomszerű elmémet és sokkal inkább a szolgálatot, lelki témák hallgatását válasszam a haszontalan időtöltés helyett.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

Akṣaya Dāsa and Anapāyinī Devī Dāsī

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracārīṇe
nirviśeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tārīṇe*

*vande 'ham śrī-guroḥ śrī-yuta-pada-kamalam
śrīgurun vaiṣṇavāṁś ca*

Dearest Guru Mahārāja,

Our most respectful and humble prāṇāms at the dust of your lotus feet. All glories to jagad-guru Śrīla Prabhupāda and all glories to your loving divine grace. We wish you a very happy Vyāsa-pūjā and pray to Śrīmatī Rādhārāṇī for many happy returns on this auspicious day.

Guru Mahārāja this is our first Vyāsa-pūjā offering and it has been full of realisation and new spiritual experiences, by your blessings and by keeping you at the centre of our lives. We can feel how your causeless mercy flows unconditionally in the up keep of our devotional service.

Guru Mahārāja last year we were fortunate by your mercy. Myself and Anapāyinī were able to spend some time with you during your visit to London. We were really blessed when we were allowed to cook prasādam for you and your guests. We attended a few very inspiring seminars in person. We are following your instructions. Thank you very much for giving us your valuable time. We pray that we always remain attached to the shelter of your lotus feet.

Please forgive us for any offences we might have committed in our attempt to glorify your divine personality.

Your Insignificant servants,
Akṣaya Dāsa and Anapāyinī Devī Dāsī
(Luton, UK)

Alambikā Devī Dāsī

Drága Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Ez az elmúlt év azt adta nekünk, hogy hosszú időt töltöttél el velünk Krisna-völgyben vagy Budapesten az ottani *bhaktákkal*. Már az a tudat, hogy itt vagy a közelünkben, nagy elégedettséggel töltött el bennünket. Néha láthattunk a kerítés melletti *japa*-ösvényen sétálni, a farm más részein fényképezni, időnként a folyosón valakivel beszélgetni, a templomszobában leborulni, vagy zavarba jöttünk az oltáron, amikor váratlanul felbukkantál. Mindenesetre megnyugtató volt, hogy itt vagy és figyelsz ránk.

Nagyon hálás vagyok neked, hogy oly sok figyelmet fordítasz Śrī Śrī Rādhe-Śyāma imádatának folyamatos tökéletesítésére, a farm vezetőségének a problémák megoldásához iránymutatásoddal, a *bhakták* nehézségeinek megoldásában tanácsaiddal, javaslataiddal.

Nagyon szépen köszönöm a tanításokat és utasításokat, amiket kapok tőled! Szeretnék az irányításoddal tovább fejlődni a lelki életben, hogy ne okozzak csalódást se neked, se Śrīla Prabhupādának, se lelki tanítómesteremnek a rám áldozott időtökért.

Örökre elkötelezett szolgád:
Alambikā Devī Dāsī

Amara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur-unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇi-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretnék köszöneti a *vyāsa-pūjād* alkalmával. Szívemből remélem, hogy még sokszor írhatok neked felajánlást ezen alkalomból.

Pietrelcinai Szent Pionak volt egy jóslata a magyarokkal kapcsolatban, ami így hangzik: „Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Őszintén remélem, hogy a magyar *yātrāért* tett erőfeszítéseid egyre inkább szebb és érettebb gyümölcsöket fognak teremni, és egyre inkább fel fognak nőni még a fiatal és kezdő *bhakták* is ahhoz a feladathoz, hogy ezekből a terhekből képesek legyenek levenni a vállaidról valamennyit. Egyre inkább kezdem azt látni, hogy milyen jó tanítványaid vannak, akik tényleg mindent adnak, és igazi példaképek ők, akikre fel lehet nézni.

Ilyenkor eszembe jut, hogy vajon egyszer én is képes leszek-e ennyire meghódolni. Igazából csak köszönetet szeretnék mondani, hogy ennyi időt itt töltesz velünk, és hogy a személyes társulást megkaphatjuk, amit én sajnos nem használok ki eléggé, mert félttem a hamis egomat. Kérlek, Guru Mahārāja, add a kegyedet hogy ne legyek ennyire kutyaütő!

Jelentéktelen szolgád:
Amara Dāsa

Amita Kṛṣṇa Dāsa

Dearest Guru Mahārāja.

Hare Krishna.

Please accept my sincerest humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

Guru Mahārāja, on this glorious Vyāsa-pūjā appearance, I hope you are keeping well and I see that you like swimming to keep fit, which I believe is the best way and wish I could do the same. Guru Mahārāja, I was very happy to see you when you came to the Manor for those 4 wonderful weeks.

By giving your association, speaking to me and keeping me and my family in your thoughts always. Mahārāja whenever I see you, it makes me feel so close to you and I hope that I can serve you at your lotus feet. The way I connect with you is by listening to your podcasts, Facebook and YouTube classes which are wonderful, which Āśā-latā has now shown me how to use.

After our chat at the airport when you were returning back to Hungary, about supporting ISKCON. I have now with my busy working life, started learning about Deity Worship with ISKCON South London. As well as carrying out guru-pūjā service at the temple, I have also become a temple council member, to hopefully help and build the temple for the betterment of all the devotees. Please help me so that I can progress in this service and that everyone can work together to serve ISKCON and Śrīla Prabhupāda's mission.

Kindly have mercy on this conditioned soul which has been attached to this material body and take me out of this illusion, so that I can follow your teachings by gaining your mercy and go back to Kṛṣṇa, back to godhead.

Please give me strength to follow your instructions, serve you and protect me from committing any offences.

Your humble servant,
Amita Kṛṣṇa Dāsa

Ānanda Caitanya dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your divine appearance day!

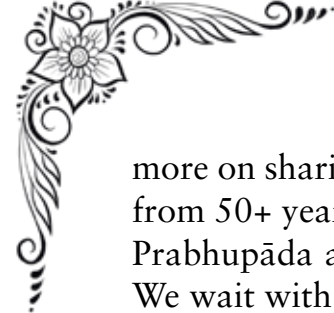
As I reflect on your person Guru Mahārāja, various qualities and characteristics strike me, but one shines through maybe more than any other; your every word and deed is informed and inspired by your spiritual master, His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. I too wish to be similarly attuned to the desires of my illustrious spiritual master. That way, I know I will also be fully in line with Śrīla Prabhupāda; that is the perfect paramparā system.

Given this, it is interesting to see how you have, over several years, gradually adjusted your services to Śrīla Prabhupāda. And these long-standing plans have really come to fruition in the past year or two; we, particularly in the Hungarian Yatra, are really feeling the effects of this. I am speaking of your increasing focus on writing.

Śrīla Prabhupāda wanted his followers to write. In a letter to Satsvarūpa Mahārāja on 28th February 1972, our Founder-ācārya wrote as follows:

“You ask one question about the nature of books I want you to write as my disciples; on this point, Kṛṣṇa Consciousness is not limited. Persons like all of the Gosvāmīs wrote so many books, Viśvanātha Cakravārtī, and all the ācāryas wrote books, and still I am writing books. Similarly, also my disciples will write. So any self-realised soul can write unlimited books without deviating from the original ideas.”

Of course, this is one of many messages along the same lines. And your amazing works such as *Veṇu-gītā*, *Na Pāraye* ‘Ham, Śuddha-bhakti-cintāmani, not to mention *Nava-vraja-mahimā*, amongst many others, are testament to the fact that you have taken this instruction to heart and are performing it with great aplomb. What beggars belief is that somehow, superhumanly, you have always managed your writing alongside umpteen other services. However, in recent years you have minimised other things in order to focus

more on sharing in writing, the deep realisations that have manifested from 50+ years' sādhana, seva and preaching. This is something Śrīla Prabhupāda always wanted to do; to put all else aside and to write. We wait with baited breath for the upcoming products of your pen.

Your plans on sharing the vast contents of your cave-like heart stretch far into the future and include numerous titles, and no doubt further books will emerge along the way. I am constantly amazed at what you are wanting to give to the world. It is evident that these writings are not ordinary, and as time goes on, they, and you, will be increasingly recognised as such.

As I was reflecting thus Guru Mahārāja, I was contemplating various famous quotes from Śrīla Prabhupāda about his own books, and I noticed that many also apply to your books. I would like to share some of these quotes and their relation to you Guru Mahārāja. Before I go ahead, I will just state the obvious: Śrīla Prabhupāda's books are the foundational diet for every ISKCON devotee, and it goes without saying that his books come first.

In Śrīla Prabhupāda-līlāmṛta Chapter 52, it is described how, when some of Prabhupāda's sannyāsīs were taking their leave from him, Śrīla Prabhupāda smiled pleasingly and said:

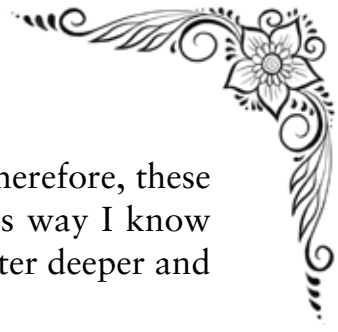
“I may stay or go, but in my books I will live forever.”

Later on in the same chapter, he explained:

“Whatever I have wanted to say, I have said in my books. If you want to know me, read my books.”

In books like Śuddha-bhakti-cintāmani and Saṅkalpa-kaumudī, you have delineated the sambandha and abhideya of Kṛṣṇa consciousness; giving a systematic presentation of our philosophy, as well as how to apply it in our everyday lives in modern-day ISKCON. The authority and depth with which you write makes clear that you speak from a platform of considerable realisation. Additionally, your books like Veṅu-gītā, Kṛṣṇa-saṅgati, and Śrī Dāmodara-jananī highlight the sādhya, the prayojana, of Kṛṣṇa consciousness; Rādhā-Śyāma and Vṛndāvana are our goal, nothing less.

This is how you have approached your Kṛṣṇa consciousness, and you are sharing those experiences with us. They encapsulate your mood and emphasis, and provide us the fundamental building blocks

required to attain *prema-bhakti*, life's ultimate goal. Therefore, these books will remain my companions for life, and in this way I know that I will always be able to associate with you, and enter deeper and deeper into your heart.

Two years ago we were in New Vraja Dhāma, in the final throes of *Saṅkalpa-kaumudī*, a work that took as many years to complete as there were title changes! One evening, you mentioned that you would be glad when this book would go to print, for various reasons, one of them being that you could not wait for the next writing project on your list. *Vilāpa*, you said, would “flow from the heart.” How magnanimous of you, to reveal to us at least some of the inner contents of your heart. Whereas many others would shy away and maintain privacy, you are seeking to guide and inspire us, at not insignificant personal risk.

In a letter dated 17th June 1971, Śrīla Prabhupāda wrote:

“These books are so potent that anyone who reads them is sure to become Krishna conscious.”

With your gamut of books *Guru Mahārāja*, which address the needs of various audiences, you have provided a consummate guide to becoming Kṛṣṇa conscious. Additionally, the way you have presented the philosophy and practice, and *Vṛndāvana*, is so attractive, that if one reads these books, they cannot help but be drawn to take up the process, and for those already practising, to become more earnest in their endeavours. In short, if someone reads your books, they will become Kṛṣṇa conscious.

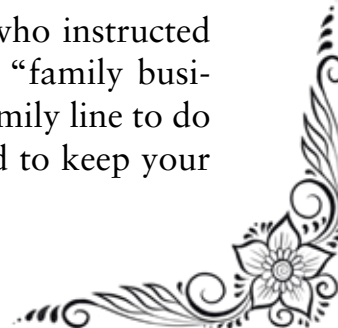
In Śrīla Prabhupāda-*līlāmṛta* Chapter 53, His Divine Grace is quoted as saying:

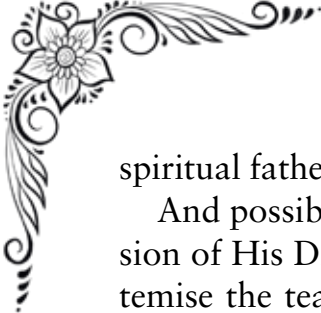
“These books are all the mercy of my *Guru Mahārāja*.”

In the Introduction to *Śuddha-bhakti-cintāmani* you write:

“I am an insignificant disciple of a great master, yet by the encouragement of Śrīla Prabhupāda, the embodiment of all masters and professors of conclusive truth, I have taken up this work.”

You are writing on the order of Śrīla Prabhupāda who instructed that the writing, printing and selling of books is our “family business.” And you are not the kind of son to renege the family line to do something different. You are very loyal, and concerned to keep your

spiritual father's legacy alive and unchanged, an often unpopular task.

And possibly more importantly, you are writing to further the mission of His Divine Grace. On the one hand, you have worked to systemise the teachings of our ācāryas into cohesive presentations that allow the modern mind to grasp the essence of a deep philosophy and a vast body of literature, with relative ease, and the willing to practically apply it in their lives. On the other hand, you are exhibiting how we have been provided with everything by our Founder-ācārya, all the way up to the highest realms of bhakti. No sincere individual need go anywhere else. What invaluable service you are rendering to your spiritual master! How pleased he must be with you! And thus what mercy he must be showering onto you Guru Mahārāja! And therefore what quality of mercy you are passing on to us!!

Finally, in a morning walk on 8th June 1976, the following exchange took place:

Rāmeśvara: The only hope is to read your books, Śrīla Prabhupāda.

Devotees: Jaya.

Prabhupāda: Not my books, Kṛṣṇa's books.

Your books Guru Mahārāja, are Kṛṣṇa's books.

There are many other such quotes; I could write many more pages. But in the interests of brevity, I will stop and simply pay to you my prostrated obeisances. How much of my fortune is down to spiritual piety I accrued in previous lives, or simply causeless mercy, I do not know. But there is an English saying: "Do not look a gift horse in the mouth." I do not intend to. I want to simply drink the mercy I have, in the form of your association and books, and allow that combined elixir to suffuse my entire being and have its exquisite effects. Kim vā parair īśvaraḥ – there is no need for anything else.

Your servant forever,
Ānanda Caitanya dāsa

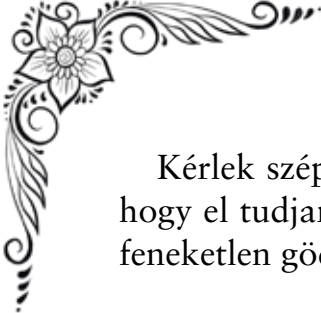

Ānanda-varadhana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni kegyelmednek!

Itt van újra egy lehetőség, hogy dicsőíthessünk téged. Az utóbbi két évben hihetetlenül felgyorsultak az események a világban, és ha valaki nincs kapcsolatban Kṛṣṇával, akkor a rettegés, a félelem különféle keserű gyümölcsseit ízlelheti meg, melyek hatása súlyos depresszió és reményvesztettség is lehet. Viszont ha a szerencsés lélek menedéket keres a te lótuszlábaidnál, akkor kiemelkedhet az anyagi rettegés „Vaitaranī folyójából”. Lótuszvirág lábaid menedéke, megértésem szerint elsősorban a szavaid, személyes példamutatásod, inspiráló viselkedésed, és azok a lehetőségek, életkörülmények, melyeket biztosítasz a MKTHK mentőcsónakjára felszállók számára. Elvontabb értelemben, pedig mint *sākṣād-hari* biztosítasz lehetőséget minden élőlény számára, hogy kapcsolatba léphessen Rādhā-Śyāmával, az egyetlen menedékkal. Te Śrīla Prabhupādának vagy egy sugara ebben a sötét világban. Számomra benned mostanában az a leginspirálóbb, hogy a világ hihetetlenül zavaró, és elterelő hírei és eseményei egy szemernyit sem terelik el a figyelmedet Kṛṣṇáról, hanem bármi történik körülötted, annál jobban Kṛṣṇára figyelsz amiatt. Ez derül ki számomra a tanításaidból, melyekkel virtuálisan és fizikailag kapcsolatba tudok kerülni. Nem tiltakozol, nem ágálsz vagy védekezel, nem pártoskodsز, nem rettegsz, nem ujjongsz a hírek hatására materialista módjára, hanem figyeled mögöttük Kṛṣṇa szándékát, és „olvasol a sorok között”, ami hatalmas intelligenciára vall. Bemutatod, hogyan kell *vaiṣṇava* (legintelligensebb ember) módjára reagálni a környezeti hatásokra. A szívedből áradó istenszeretet ragyogása a sugárzásod hatása alá kerülő lelkek szívét is Kṛṣṇára fókuszálttá és szintén sugárzóvá teszi, így a rád fókuszálók automatikusan megszabadulnak *māyā* bilincseitől, és képessé válnak arra, hogy másokat is kiszabadítsanak az illúzióból. Kṛṣṇa nagyon távol van, de te közel, és veled könnyebb kapcsolatba kerülni. Felnagyítod, közel hozod számunkra Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát.

Kérlek szépen, Guru Mahārāja, maradj velem a nehéz időkben is, hogy el tudjam érni az emberi élet végső célját, és ne tűnjek el *māyā* feneketlen gödrében!

Elesett szolgád:
Ānanda-varadhana Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőségét Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném kifejezni a hálámat neked, amiért jóakarattal vezeted és fenntartod a lelki életemet, figyelmen kívül hagyva hiányosságaimat.

Ez a világ átmeneti és szenvedéssel teli. Vírus, háború, nézeteltérés. Mindig lesz valami, ami üzen nekünk, hogy ez nem az a hely, ahol a boldogság élhet.

Köszönöm a lelki értéket, amit átadtál!

Kitartóan őrzöm és továbbadom másoknak, amit kaptam, hogy részese lehessen Rādhē-Śyāma kedvtelésében végzett szolgálatodnak.

Köszönök mindent neked!

Törekvő szolgád:
Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

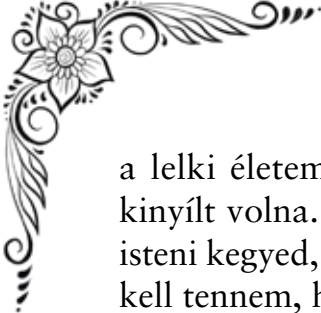
*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Ha megértem a lelki tanítómester fontosságának mélységét, és, hogy ő valóban Kṛṣṇa lótu-szlábánál vett menedéket, a lelki életem csak akkor fog fejlődni. Az őszinte mély hit a lelki tanítómesterben, szavaiban, utasításaiban és a szeretetteljes szolgálata szó szerint megnyitja Goloka kapuit a tanítvány előtt. A te életed csodálatos példa számomra.

Itt volt ez a nehéz időszak – a covid – te átgondoltan, példát mutatva, nyugodtan végezted a szolgálato-dat, írtál rendületlenül, és tartottad a fantasztikus szemináriumokat. Ezek a tanítások meghatározóak voltak, hogy láthassam, hol is tartok a meghódolás és a szent név éneklése terén. Köszönöm neked!

Idén megtapasztalhattam, hogy milyen, amikor a közeledben szolgálhatok. Segíthettem azoknak a *bhaktáknak*, akik a közvetlen szolgálato-dban vannak lefoglalva. Nagyon nektár volt. Az, hogy csak közeledtem a házad felé, izgalommal töltött el: reméltem, hogy jól csinállok majd mindent. Egy kis fényezés, takarítás, pár szót váltani veled, még ha az csak annyi volt, hogy megköszöntem a szolgálato-t – ez egy nektár volt nekem. Kicserélték számomra egész Krisna-völgyet. Most számomra ez az a hely, amit átítat a szeretet. Minden szolgálato-izé is megváltozott és lelkesedéssel tölt el. Köszönöm neked! Nagyon várom, hogy mehessek újra hozzád szolgálni, akkor hallhatom, amikor szívből, csak úgy spontán énekelsz, amint jössz le a lépcsőn, vagy kérdezel valamit tőlem, vagy megjegyzed, hogy „jó, hogy ott vagyok”, vagy kijavítod, szóvá teszed, amit nem jól csináltam. Oly régóta vágytam erre a lehetőségre. Ha hazajössz, újra szeretnék szolgálni, ha szabad, a *bhaktáidon* át, ahogy te szeretnéd, ahogy megengeded.

A szeretet, a figyelmesség, amit kaptam tőled, új mederbe terelte

a lelki életemet, egy új utat nyitott. Olyan, mintha egy zárt kapu kinyílt volna. De sajnós még sok kaput ki kell nyitni, amihez kell az isteni kegyed, s nekem figyelmesnek kell lennem, hogy megértsem, mit kell tennem, hogy áthaladhassak a kapukon.

Kérlek, taníts, vezess a lelki úton továbbra is az örök szolgálatom fel! Hadd vegyek menedéket lótuszlábaidnál!

Elesett szolgád:

Ānandinī Devī Dāsī

Anīsa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget!

Eljött újra a születésnapod. Egy kedvező lehetőség a tanítványnak a hála kifejezésére.

2022-t írunk. Az idő megállíthatatlanul rohan. Nem is tudjuk felfogni, mi történt velünk, hogy ide születtél és adtad a kegyedet nekünk.

Elgondolkodtam, hogy milyen szerencsés vagyok, hogy odaadtad a világ minden kincsét, a szent nevet:

*Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare*

És nekem fogalmam se volt, mi az, amit kapok tőled önzetlenül, vállalva minden nehézséget, amit okozok.

Sok-sok évnek el kellett telni, amíg rájöttem, milyen kincsem van.

Szeretnék többet és többet megérteni, és valahogy segíteni a missziódat.

Legelesettebb szolgád:

Anīsa Devī Dāsī

Añjavati Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

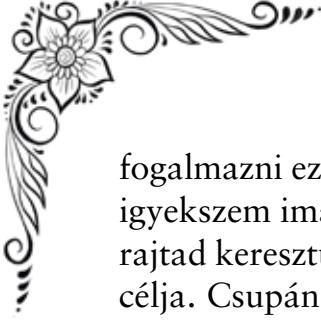
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A legkedvesebb napok egyike, amikor a születésnapodat ünnepelem, és emlékezem a különleges személyedre, az elszánt és elkötelezett tetteidre, számtalan lenyűgöző hangulatodra és csodálatos lényedre. Újabb év telt el, újra próbálom összefoglalni, vagy egy morzsáját megfogalmazni az irántad érzett hálának és szeretetnek.

Ahogy telik az idő egy emberi életben belül, változnak az életkörülmények, a test működése, a külvilág behatásai, amelyek nagyban meghatározzák az életminőséget, korlátozhatják az addig esetleg megszokott életvitelt stb. Az anyagi nélkülözés, fájdalom, szenvedés, kényelmetlenség sokszor befolyásolja a tudatunkat, mélyebbre húzza azt. Azután, ha a tudatunknak sikerül felülemelkedni, vagy esetleg a körülmények válnak könnyebbé, visszanézve a történeteket jobb esetben tanulunk azokból és fejlődünk. Ha pedig lelki szinten is sikerül fejlődünk, akkor a hála érzése is kifejlődik bennünk. Így az idő múlásával belátom, hogy a változás nem rossz dolog, nagyon sokat lehet belőle tanulni. A hála érzésének kifejlődéséért pedig kifejezetten hálás vagyok.

Továbbá minden nehézségért is hálás vagyok, mert a szenvedés nagyon jó tanító. Persze ehhez a megértéshez elengedhetetlenül szükséges a valódi tanító, aki felnyitja a szemünket, példájával és tanításával segíti a megértést, megvalósítást. Ez a személy te vagy nekem, Guru Mahārāja, és továbbra is nagyon hálás vagyok neked.

Az aktív önkéntesi években, intézményes keretek közötti szolgálatban talán látványosabb volt az igyekezetem a szolgálatban, a lelki fejlődésben. Jelenleg nem tudok nagy dolgokat felmutatni, eredményekkel előállni. Vagy talán mégis... Azok viszont belül zajlanak. Egyre „ízesebb” a mindennapokban valóban megélni a Kṛṣṇa-tudatot, fejleszteni a Kṛṣṇa iránti szeretet, hogy valóság legyen mindaz, amiről olvasunk és tanulunk az *ācāryáinktól*. Ez kívülről nem látható, nem egy látványos fejlődés, hiszen sokszor még magamnak sem tudom meg-

fogalmazni ezeket a mély érzéseket. Azt viszont tudom, és minden nap igyekszem imába foglalni, hogy mindez neked köszönhető, hogy csak rajtad keresztül, a te segítségével érhető el az életem értelme és valódi célja. Csupán a létezésed és az az önzetlen cselekedet, hogy sokakkal együtt, engem is tanítványodként terelgetsz, megadja a támaszt és a reményt, hogy sikerülni fog.

Miután csatlakoztam Śrīla Prabhupāda missziójához, és egyre jobban belekóstoltam a lelki élet gyakorlataiba és a *bhakták* felemelő társaságába, megfogalmazódott bennem, hogy mindig ezt akarom csinálni. Nem csak egy életen át, hanem örökké. Célul tűztem ki, hogy a lelki világban fogom folytatni. Ez a cél azóta sem változott, csak színesedett. Az anyagi világ állandó változásában szerencsére vannak dolgok, amik nem változnak, például az örök értékek és az örök kapcsolatok.

Köszönök mindent, Guru Mahārāja!

Szolgád:

Añjavati Devī Dāsī

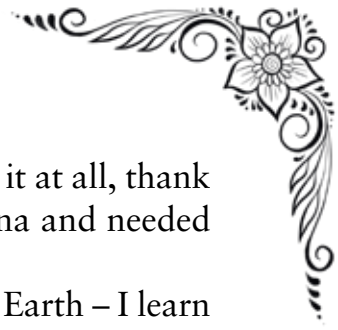
Bhaktin Anna Körmendi

Dearest Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you and to your lotus feet!

The day has come again to glorify you. Last year I was just watching you from afar, but this time I'm so fortunate that I can collect my precious memories with you from the past one year. I've learned for sure how separation from great souls, can be ecstatic and unbearable at the same time. You were here with us in Budapest last year for a long period of time, and it's the Lord's causeless mercy that I could be here too. Since then, every time I see you feels like a glimpse of the spiritual world.

And as I try to put in words what you mean to me, I simply want to say thank you.

Thank you for caring about me when I didn't deserve it at all, thank you for talking to me when I started full time saṅkīrtana and needed encouragement.

Thank you for training the most amazing disciples on Earth – I learn from them a lot every day.

Thank you for being so compassionate that you're constantly saving everyone you meet – including Ramona mataji, my best friend, I'm forever grateful to you for that.

Thank you for giving me a family of devotees and a future here in this yatra you've created.

Thank you for all the Padayatra memories, and when Székesfehérvár you joined us to distribute books for a while.

Thank you for waiting for me during the Prabhupāda marathon in December, when I was the last one to arrive home.

I promise I'll do everything in my power and beyond to serve you nicely.

Your most insignificant servant,
Bhaktin Anna Körmendi

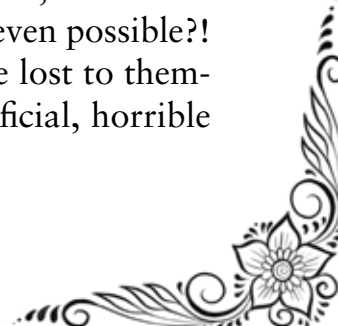
Anucārinī Devī Dāsī

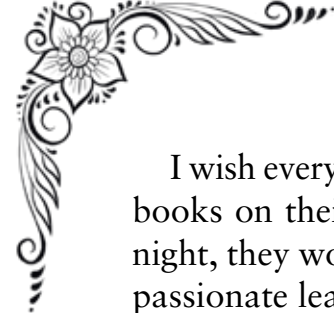
Hare Kṛṣṇa!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on the blessed date of your appearance.

Dear Guru Mahārāja,

With the world still healing the wounds left by Covid and anticipating some kind of “normality”, the unexpected happened again. This time it is not an invisible virus that comes to threaten life, it is war... In Europe... In the XXI century... How is such a thing even possible?! The Gītā comes to my mind... “the demoniac, who are lost to themselves and who have no intelligence, engage in unbeneficial, horrible works meant to destroy the world.”

I wish every leader in the world had at least one of Śrīla Prabhupāda’s books on their bedside table. And that by reading a few pages each night, they would learn how to become servants of the Lord and compassionate leaders of their people.

A person in full consciousness of Me, knowing Me to be the ultimate beneficiary of all sacrifices and austerities, the Supreme Lord of all planets and demigods, and the benefactor and well-wisher of all living entities, attains peace from the pangs of material miseries.

And I wish that like me – how fortunate I am! – they too had a Guru Mahārāja, to inspire them and make them spiritually strong, so that they would never succumb to the darkness of māyā.

I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge.

Dear Guru Mahārāja, thank you for being the guiding light in my life. This was another very difficult year, and unfortunately, I see no end to the problems I am dealing with. I wish I could be there for your Vyāsa-pūjā celebration, but as I write these lines, I have no hope it will happen. In the middle of the turmoil, I find shelter in my service to you: after more than two years, I still sit in front of the computer every night to type your lectures... What else do I have in this life? I am not able to understand Lord Kṛṣṇa’s plans, but I know that by your mercy and Śrīla Prabhupāda’s I will one day return to Him, and that thought keeps me going.

In the meantime, I pray for peace for all living entities and peace within my own heart. And I pray for a long, healthy, joyful life for you; even in the absence of personal association, I always feel very happy that you are my spiritual master!

Forever your servant,
Anucārinī Devī Dāsī
Portugal

Anupāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon boldoggá tesz, hogy köszönhetlek téged ezen a kivételes napon, amikor eljöttél hozzánk, és megkaphattuk a társaságodat itt, az anyagi világ sötét mocsarában. Azáltal, hogy elkötelezted magad Śrīla Prabhupāda missziójának terjesztésére, a vágyának a megvalósítására, elhoztad hozzánk is az Úr Caitanya mozgalmát és így végre mi is részesülhettünk ennek az áldásaiban. Ha nem kezded el Magyarországon a prédikálást, hol lennénk most. Olyan széleskörű és magasszintű, az, amit létrehoztál itt, hogy az csak általad jöhetett létre. Kimagasló a személyiséged, az áldozatos munkád, a példamutatód, az eltökéltséged, a kitartásod, egyszerűen példa értékű az egész életed. Nagyon köszönöm, hogy a tanítványod lehetek! Az, ahogyan töretlenül írsz, prédikálsz, vezeted az egyházat, lelkesíted a *bhaktákat*, *bhajanázol*, podcastokat, leckéket tartasz, mindez hatalmas nagy kincs a számunkra. Tőled kaptam meg azt a különleges lehetőséget, hogy a tanítványi láncolathoz kapcsolódva fejlődhessek a lelki életben, szolgálhassalak téged, a *bhaktákat* és Śrīla Prabhupāda misszióját. Az elmúlt években, a karantén alatt, sokkal kevesebb lehetőség volt *bhaktákkal* társulni, pedig az a legfontosabb a fejlődéshez, a hiánya érezhető volt nap, mint nap. A kedvenc részem a napomban, amikor munka közben akár 4-6 órán át a podcastjaidat hallgatom, olyankor megszűnik az elmém zaklatása. A veled való társulás mindig új lelkesedéssel tölt el és lendületet ad. Köszönöm a rengeteg kegyet és remélem, hogy az Úr Kṛṣṇa jó egészségben tart téged, hogy sokat társulhassunk veled a *bhajanákon*, *kīrtanákon*, leckéken keresztül.

Kedves Guru Mahārāja! Bízom abban, hogy egyszer megkapom a *bhakták* áldását, és sértések nélkül tudom majd énekelni a szent nevet és a te és Śrīla Prabhupāda szolgájának mondhatom magam örökre!

Képesítetlen szolgád:
Anupāma Devī Dāsī

Anurādhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Vyāsa-pūjā is such a magnanimous occasion to glorify the representative of Vyāsadeva.

I was reminiscing when we were in Vṛndāvana about 27 years ago. My husband, Mohinī and I, were at the banks of the Yamunā taking darśana, in the distance we caught a glance of the effulgent vision of yourself coming towards us.

You were about to do the Vṛndāvana Parikramā and there were only a few disciples with you. I made a spontaneous decision to go with you. My husband stayed back with Mohinī and I followed you on the Parikramā. This was the most mesmerizing experience to just walk with you along the Parikramā path (actually it was more like behind you as you were walking fast.)

Walking in your shadow, I felt a wonderful feeling of spiritual protection and inspiration. These feelings have been a constant source of strength throughout my spiritual journey. Guru Mahārāja, thank you so much for always being so kind and caring and I am forever indebted to you. I pray I can serve and follow your instructions diligently and sincerely.

Guru Mahārāja, I'm truly grateful for all the practical guidance, constant spiritual inspiration and constructive instructions you have given me in my life. These instructions have enabled me to make important decisions in my life.

On this auspicious day, please bless me that I may develop the qualities to perform my services, practice my sādhana and serve Śrīla Prabhupāda's mission with deeper selfless love, to be able to delve deeper and make spiritual progress.

Guru Mahārāja, I wish to express how deeply grateful I am to you for always showering Vraja Mohinī and Gopal Nāyikā with your unlimited mercy, care, and love. They are incredibly blessed to have had your loving guidance in their lives to the point of receiving

initiation. They are blessed and fortunate to have had several personal and inspiring interactions with you. We are all forever grateful.

Your servant,
Anurādhā Devī Dāsī

Archana Vellore Sundaramurthy

Hare Krishna Śivarāma Swami Mahārāja!

Wish you happy appearance day,

May Lord Kṛṣṇa shower you with good health, peace of mind and lots of good spirit. May your knowledge and experience spread and conquer everyone's heart, as it always does.

May you continue helping we fallen souls for many more years to come.

Thank you, Mahārāja, for this wonderful opportunity. I wish I could serve you in person, so I am blessed by your mercy.

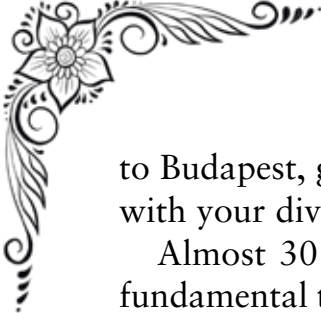
Haribol,
Archana Vellore Sundaramurthy

Āśā-latā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to You on your wonderful appearance day!

I am writing this offering on the day of the installation anniversary of Śrī Śrī Dayāl Nitāi, Vijaya Gaurāṅga. Listening to the memories recounted by devotees who were there when you brought Gaura-Nitāi

to Budapest, gave me an opportunity to reflect on the fortune I have, with your divine presence in my life.

Almost 30 years ago, you decided to take a big step which was fundamental to starting this yatra. At your young age, you decided to sacrifice the next period of your life, to train the Huns into becoming qualified and exemplary devotees who are now teaching the rest of us, what it means to be a Vaiṣṇava.

The sacrifice you made for us is no small thing, I can try and try to be fixed and serious in my Kṛṣṇa Consciousness, but my material desires always get in the way of my path to full surrender. So what you have done is a huge feat. You have given your life to Śrīla Prabhupāda, and you have given your life for Rādhe-Śyāma.

Without you, this beautiful yatra wouldn't exist. Festivals like today make me count my blessings, but most of all, they remind me of you Guru Mahārāja, and the limitless mercy you showered on me when you invited me to Hungary. I was lost and trying to find my way in a pool of misery. I couldn't find a life better than the one I am living now and that's all down to you, Guru Mahārāja.

And I promise, I will never forget that. I will never forget you Guru Mahārāja. And most importantly, I will never leave you Guru Mahārāja.

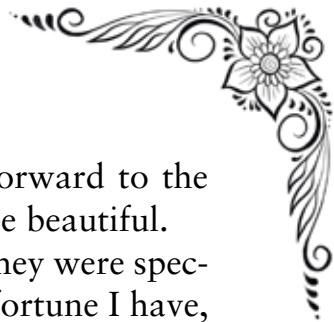
Please allow me to be able to fully surrender my life and soul to your lotus feet. They are my only shelter.

* * *

Reading back over this offering a couple of months after I wrote it, I have realised that I have missed a wonderful opportunity to really glorify you.

Although I have spoken from the heart, these words fall short in describing my gratitude to you, Guru Mahārāja.

Last year, you gave us the unfathomable blessing of spending 4 and a half months with us in Budapest. Every week, you sang ecstatic bhajanas and took us through the journey of Lord Caitanya. I fondly remember distributing books at the market every Saturday (with Śyāma-Gaurī) and singing the wonderful bhajanas about Lord

Nityānanda which you taught us, whilst we looked forward to the evening of bhajanas which was always guaranteed to be beautiful.

Those months you spent here cannot be replicated, they were spectacular. I cannot even begin to understand what great fortune I have, to be able to experience so much of your enlightening presence in my life. This is all because of your unlimited mercy, Guru Mahārāja. Thank you.

It would be impossible to list all the memories I have from this period in particular, but every day I look back on this time with gratitude. You gave us a true glimpse of the spiritual world, you put love of Nitāi in my heart of stone, and I will never—I can never forget this great blessing that you have given.

Guru Mahārāja, I am very fortunate that you are my spiritual master. I feel that you really are my father. A father who cares and loves in ways that we cannot, or may never understand. Again and again, I find it difficult to understand how I got to have any relationship with you, let alone one of Guru and disciple.

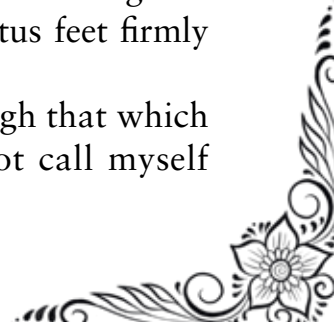
Being still my conditioned self, I am very attached to your physical presence. It's selfish, I know. I have fortunately had more of this opportunity than others, even more than you had with your spiritual master. I hope I can have even a fraction of the dedication and surrender which you give to Śrīla Prabhupāda.

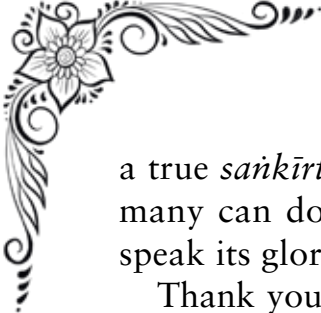
You created a wonderful, safe haven where I feel so protected. By Gaura-Nitāi, by Rādhē-Śyāma, and by You. Through a pandemic, through a war, I never wanted to leave because this is home. This is home because this place, this country, this yatra, is effulgent with your presence.

I pray that I can be like you, Guru Mahārāja. That I can be humble, tolerant, steady and determined. That I can be free of material desires and surrender my life to you. Completely. Like you have for Śrīla Prabhupāda.

Please continue to guide me, help me and give me the intelligence to follow the right path and stay always with your lotus feet firmly on my head.

By some great fortune, I am able to serve you through that which pleases you the most; *saṅkīrtana*. Although I cannot call myself

a true *saṅkīrtana* devotee, I feel lucky that I can do that which not many can do, even worldwide; that service of which you always speak its glories.

Thank you Guru Mahārāja, for your care, for your guidance, for your attention to detail, for your chastisements, for your presence, for your service, for your concern, for your love, for your knowledge, for everything.

Everything I have is all due to your mercy. Thank you Guru Mahārāja.

Please always keep me close to your lotus feet and please never take your eye off of me. My life is yours.

Your servant forever,
Āśā-latā Devī Dāsī

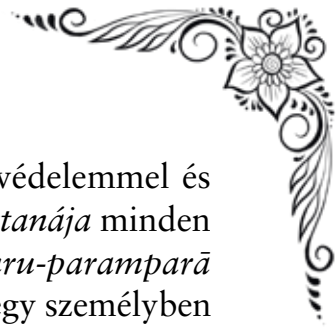
Aśeṣa-bandhu Dāsa

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindenekelőtt szeretnék boldog megjelenési napot kívánni neked!

Történelmi nehéz időket élünk. Egy éve a vírus csapásai, most pedig a háború vihara fenyegeti az emberiséget. Hála neked, Guru Mahārāja, te kezdetektől józanságra és tisztán látásra tanítottál minket. Évek óta profétikus igazságként emlékezteted a *bhaktákat* arra, hogy nem lesz mindig ilyen könnyű és kényelmes az élet, mint amilyenben éltünk ezelőtt. Śrīla Prabhupāda a legtöbb írásában nyomatékot ad annak a ténynek, hogy tombol a Földön Kali-yuga, miáltal zavarodottság és reményvesztettség ülepszik tartósan az emberek szívében. Ha nem ismerném a Kṛṣṇa-tudatot, amit neked és tanítványaidnak köszönhetek, akkor ez a reményvesztettség engem is kilátástalan félelemben tartana. Úgy tűnik, élővé válik filozófia és ténylegesen gyülekeznek a sötét

felhők, érkezik a sötét óra, és bár fizikailag nem sok védelemmel és felkészültséggel rendelkezünk, de az Úr Caitanya *saṅkīrtanāja* minden tudatlanságot és bánatot elsöprő titkos tűzerőnk, a *guru-paramparā* pedig a legkiválóbb lelki hadvezérek tisztí kára, melyet egy személyben képviselsz nekünk. Nem mondhatom, hogy nincs bennem félelem, annyira még nem vagyok sajnos meghódolt, de hiszem, hogy lótusz-lábad hálója megvédelmez minket.

Megosztanék egy verset, ami segít emlékeztetni engem arra, hogy milyen felfoghatatlan szerencsések lehetünk, hogy lelki tanítómesterként itt vagy velünk, Guru Mahārāja!

„Az élőlények karmájuk szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját” (*Caitanya-caritāmṛta, Māyā-līlā* 19.151)

Bárcsak lenne erőm hozzá, hogy megóvjam az odaadó szolgálat növényének magját!

Kívánok neked erre az évre sok lelki erőt és jókedvet a könyveid írásához, a prédikálásodhoz, a kapcsolataid ápolásához, és emellett még azt kívánom, hogy egész évben záporozzanak feléd tanítványaid értelmes lelki kérdései.

Remélem, levelem jó egészségben talál téged!

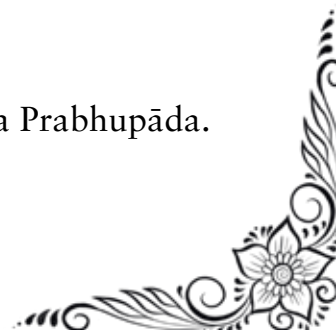
Jelentéktelen szolgád:

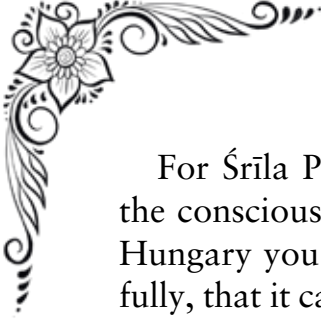
Aśeṣa-bandhu Dāsa

Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to You.

For Śrīla Prabhupāda, it was a very important part of the Kṛṣṇa the conscious movement to start and develop farm communities. In Hungary you founded New Vraja-dhāma and develop it so wonderfully, that it can manifest all the 7 purposes of ISKCON. Rādhē-Śyāma are very famous all around the world, and now They manifest Their unlimited mercy. There is a terrible war in Ukraine, devotees have to leave their home. Mātājīs and children have to escape without their husbands. Rādhē-Śyāma and New Vraja-dhāma give shelter for them too. In the horrible Kali-yuga, here we have a devotee community with its own land, water, cows. We depend only on each other.

Thank you very much Guru Mahārāja, that I can live and serve here, participating in Rādhē-Śyāma's mission. Thank you for teaching how devotees can depend on each other and cooperate humbly. That we can live a simple human devotional life, practicing all aspects of Kṛṣṇa-consciousness in your loving shelter, with a goal to go back to Godhead at the end of our life.

Your insignificant servant,
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Srīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a megjelenési napodnak!

Az utóbbi években, ha lehet még keményebb és viharosabb volt az életem, csupán Isteni Kegyelmed által maradhattam meg Śrīla Prabhupādának az anyagi létezés óceánját átszelő hajóján. Kitartottál mellettem – adtad a bizalmadat. Bár nem így képzeltem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, de végül mélyült a hitem benned, s abban, hogy te valóban szeretsz engem; ezen keresztül erősítetted az elkötelezettségemet feléd és az Isteni Pár felé. Lehetetlen ezt visszafizetnem, végleg

adósod maradok, ugyanakkor egyfolytában lesem az alkalmat miként tudom hasznosan kifejezni: hálás vagyok neked!

Kedves Śrīla Gurudevám, *rako raṅga caraṇera pāśa!*

Elesett szolgád:

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Audārya-śakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

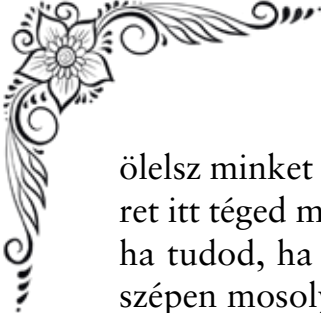
Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

A *pūjārī* részleg az egyik legszebb hely itt Nava-vraja-dhāmában. Minden a finom ízlésedet tükrözi vissza. Amikor itt vagy fizikailag, egy még finomabb, egy még „puhább” hangulat lesz jelen a *pūjārīban*.

Olyankor mindent illatosabbnak érzek, élettél telibbnek látok, olyan valóságos lesz minden. Megpillantalak és csupa bölcsességet, szeretetet látok benned. Nagyon komolyan jelensz meg, mint aki igazán tetre kész! Guru Mahārāja! Te már olyan sokat tudsz!

Számtalan történettel lépsz be ide, te már otthon vagy, Velük vagy, és én csak kívülről nézem ezt a magasztos pillanatot, amikor felmész Hozzájuk, és remélem, hogy soha nem lesz vége ennek a napnak, hogy ott teszek-veszek csak egész nap és mindenki más is csak sűrög-forog nagy együttműködésben az idők végezetéig. Sajnos, én hamar elfáradok, ellenben te mindig nagyon friss vagy! Egyszer épp takarítottam délután, és hallottam, hogy valaki nagyon siet befelé a *pūjārī*. Azt gondoltam egy fiatalabb *bhakta* az, aztán megláttalak – hát te siettél annyira! Bárcsak én is ennyire vágynám látni Őket!

Talán már máskor írtam, de nem tudok betelni az alázattal és kedvességgel, ezzel a tiszta szeretettel, ami benned van Guru Mahārāja. Mindenkit nagyon szeretsz és mindenkinek szeretnél segíteni. Csupa fül vagy, amikor valaki hozzád fordul. Teljes lényeddel vagy jelen és

ölelsz minket magadhoz, segítesz minket a lelki utunkon. Nagyon szeret itt téged mindenki! Sok-sok bájos mosolyt csalsz a *bhakták* arcára, ha tudod, ha nem, mikor rólad beszélnek, mesélnek, mindig nagyon szépen mosolyognak!

Próbálok valamit én is ellesni, szeretnék én is olyan nagylelkű, figyelmes és kedves lenni, mint amilyen te vagy. Guru Mahārāja! Engem ezzel láncoltál magadhoz. A legelső beszélgetésünk alkalmával, amikor végtelen megértést és szeretetet kaptam, annak ellenére, hogy helytelen dolgot csináltam.

A kegyesség az egyik legszebb ékessége a *bhaktáknak*, és Guru Mahārāja, te végtelenül kegyes vagy mindannyiunkhoz.

Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy a kegyedből itt élhetek Rādhe-Syāma birodalmában! Bárcsak egyszer igazán elégedetté tudnálak tenni!

Jelentéktelen szolgád,
Audārya-śakti Devī Dāsī

Bhakta Bába Zsolt

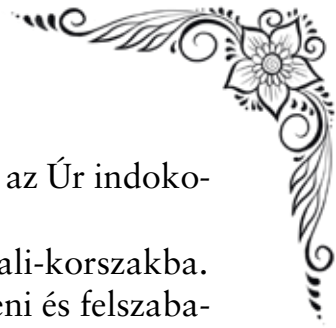
Hare Kṛṣṇa Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Pabhapādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából kérlek, fogadd jókívánságaimat! Szeretném kifejezni köszönetemet és hálámat, amiért ilyen kitartóan próbálsz bennünket kimenteni az anyagi természet kötőerőinek markából.

Jelen helyzetben, ami annyi szenvedést okoz az élőlények számára, egyre inkább szükséges, hogy legyenek olyan emelkedett bölcsek, akik lelki áldást és menedéket nyújtanak az elesettek számára. Bolygónkon a szenvedés megannyi aspektusa tapasztalható. Természeti katasztrófák, „járványok”, háborúk, menekülő családok, akik elhagyni kényyszerülnek a szülőföldjüket.

Úgy érzem, ha nem lennének olyan személyek, mint te, kedves Mahārāja, akkor egy kaotikus, sötét és kilátástalan jövő elé nézhetne az emberiség.

Szerencsére azonban megkaptunk téged ajándékként az Úr indokolatlan kegyéből.

Pusztá léteddel fényt és örömet hozol ebbe a sötét Kali-korszakba.

Az Úr Caitanya üzenetét átadva próbálok felébreszteni és felszabadítani az anyagi létezés börtönében sínylődő lelkeket.

Mikor rád gondolok, sokszor eszembe jut az alábbi vers, melynek mondanivalója, hangulata és érzelmi vibrációja nagyon felemelőek:

*vande śrī-kṛṣṇa-caitanya- nityānandau sahoditau
gaḍodaye puṣpavantau citraū śan-dau tamo-nudau*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrī Kṛṣṇa Caitanyának és az Úr Nityānandának, akik olyanok, mint a nap és a hold. Egyszerre emelkedtek fel Gauḍa horizontján, hogy eloszlassák a tudatlanság sötétségét, s így csodálatos módon mindenkire áldásukat adják.” (*Caitanya Caritāmṛita, Ādī-līlā* 1.84)

Biztos vagyok benne, hogy tanításaidal, prédikálásoddal és könyveiddel nagyon nagy mértékben hozzájárultál, hogy emelkedjen Földünk népének tudatossága és lelki megértésének szintje.

Reménykedem benne, hogy ez egyre inkább tapasztalható lesz mind a fizikai, mind a transzcendentális dimenziókban.

Tudom, sokat mondtad, hogy az anyagi világ nem egy jó hely Isten gyermekeinek. Ez egyre inkább tapasztalható is. Csak azért imádkozom, hogy valamelyest elviselhetőbb legyen mindenki számára, amíg itt tartózkodunk, ha már a *karma* törvénye ezt szabta ki ránk.

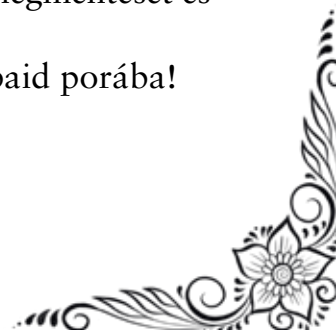
Kitartásod és rendkívüli lelki erőd nagyon példaértékű és inspiráló számomra. Nagy részben neked köszönhetem, hogy még mindig a *bhakti* gyakorlásának közelében vagyok.

Nem fogom tudni meghálálni azt a sok kincset, amit kaptam tőled. Kérlek, bocsáss meg ezért nekem!

Kívánom neked, hogy Rādhē-Śyāma kegyéből egészségben és boldogságban tudd folytatni a feltételekhez kötött lelkek megmentését és a szeretetteljes *bhakti* útját.

Leborulva, szeretettel ajánlva hódolatomat lótuszlábaid porába!

Egy elesett lélek: Bhakta Bába Zsolt

Balānuja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Néhány hete beszélgettünk a *bhaktákkal*, hogy kik azok a személyek az életünkben, akik felé hálával tartozunk. Nagyon sok név eszembe jutott, de te vagy az, akinek a leghálásabb vagyok! Sokszor nehéz kifejezni ezt a hálát, mert nincs olyan közvetlen kapcsolatunk, hogy elmondhassam neked, de a *vyāsa-pūjā* felajánlás egy jó alkalom arra, hogy leírhassam, amit érzek irántad.

Szeretném megköszönni azt a rengeteg segítséget és bátorítást, amit kapok tőled a lelki életemben!

Nagyon inspirálóak a leckesorozataid, a podcastjaid, a *bhajanák* és *kīrtanák*, amiket hallgatok, mégis a legnagyobb kincsek azok a pillanatok, mikor személyesen találkozhatok veled. Ebben az évben Kṛṣṇa valahogy elhalmozott ezzel a kegygyel! Mikor elmentünk a gyerekekkel a *pāda-yātrāra*, szinte egy új világ nyílt ki előttem! Azt éreztem, hogy ha valaki lép feléd egyet, akkor te százat lépsz felé! Annyira jó volt ott lenni veled, hallgatni az instrukcióidat, látni milyen személyesen és szeretettel bánsz a gyerekekkel! Mondtad, hogy kis házakat kellene építeni a farmon, a te házad mellé, és a gyerekek ott lakhatnának veled. Bárcsak így lehetne!

Emlékszem arra is, mikor sétáltunk, és nem szóltál semmit csak japáztál. Én azon gondolkodtam, vajon mire gondol most Guru Mahārāja? Aztán egyszer csak megálltál, ránk néztél és azt kérdezted, vajon hogyan hagyhatta Kṛṣṇa, hogy Sanātana Gosvāmī olyan sokáig a börtönben legyen? Aztán csak sétáltál tovább, mi meg csak mosolyogtunk egymásra Śyāmabihārī prabhuval.

Szeretném azt is megköszönni, hogy olyan sokat foglalkozol a fiammal, Rūpával! A közös úszások, vagy mikor fent volt veletek a házban, ezek olyan élmények neki, amik el fogják kísérni egész életében! Fel sem tudom sorolni, mennyi mindent kapunk tőled és csak azért imádkozom hozzád, hogy tudjuk valaha, valahogyan viszonzni ezt a sok törődést és szeretetet!

Kérlek, add a kegyed, hogy legyünk jó és hűséges szolgálid Śrīla Prabhupāda missziójában!

Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Szolgád:

Balānuja Dāsa

Balarāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine appearance.

I heard a story that the GBC council held an open day where ISKCON devotees could raise any topic for the GBC. One of the devotees said that GBC secretaries should not wear such expensive watches, as one of the Mahārāja's had a Rolex watch. The said Mahārāja replied very humbly, „But this is what I received from Prabhupāda!”

It reminded me that when the historians are going to write a book about Prabhupāda, they will mention many milestones in His life, how He changed the world (and obviously you will get long-long chapters in that book), but no one will write about when and what a watch He had.

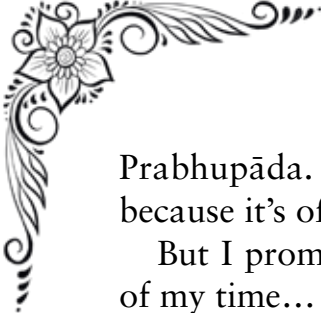
But Prabhupāda had a watch and used it every day, to spread Kṛṣṇa-consciousness on this planet. And occasionally gave it to His disciple's.

In this movement I am not a milestone like you but rather just a watch. And that is so sinful, that I could not touch or see His Divine Grace, still — who knows why — Śrīla Prabhupāda was so merciful to me that He took care of me and gave me to you.

Great things cannot be expected of me, I just tick silently here.

TIK-TAK

Well, I'm not a Swiss watch, I'm not made of gold, not even stainless, you can't be proud of what a beautiful watch you got from Śrīla

Prabhupāda. And it's also true that you always have to adjust me because it's often late. And also, you can't swim with me.

But I promise you that I won't stop serving you even if I run out of my time...

TIK-TAK

Thank you very much,

Your insignificant servant,
Balarāma Dāsa

Bhakta Barcza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az íróasztalom mellett van egy kép, amin a *vyāsāsanán* ülsz az egyik *vyāsa-pūjādon*. Időnként megállok, és nézem a mosolyodat. Ilyenkor elgondolkodom azon a sok dolgon, amit tanítottál nekem, a kedves szavaidon és a szereteteden.

Reménykedem, hogy elégedetté tudlak tenni a szolgálatommal!

Nagyon hálás vagyok neked, kedves Mahārāja!

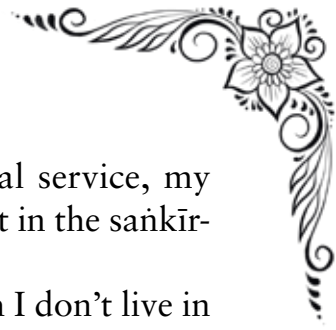
Szolgád:

Bhakta Barcza László

Bhakta Bárány Richárd

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

I would like to say sorry for my impure devotional service, my offenses, my speculation. Thank you that I can take part in the sañkīrtana mission, please just let me continue.

Since last year things have changed for me. Although I don't live in the temple now, and I don't do full time book distribution, still I am praying to be able to help the spreading of Kṛṣṇa consciousness and I try to go out on sañkīrtana in my free time, as you have also kept the preaching mood throughout your different services.

But I become puzzled about how I can practice devotional service, and how I can give it to others in my condition. Please give me strength to carry on.

Recently I've meditated much on Lord Caitanya's prayer for pure devotional service: „

mama janmani janmanīśvare bhavatād bhaktir ahaitukī tvayi”, and how Śrīla Prabhupāda is saying to Kṛṣṇa that „Just don't let me forget your service!”

If the Golden Age is actually approaching, then please empower us to give Lord Caitanya's mercy to the people of Kali yuga. But the world situation is dreadful now, we don't know what challenges are awaiting the preaching.

By your grace my heart may be purified and I may be accepted in the family of Kṛṣṇa.

Your servant,
Bhakta Bárány Richárd

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

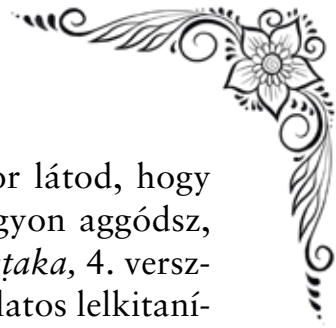

*aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāśo 'smi sarvathā
tat-krpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam*

A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek.”

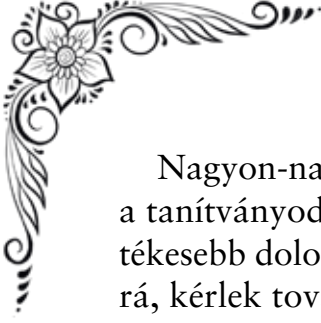
Kicsivel több, mint egy éve volt az, hogy eljöttem Magyarországról és a budapesti templomból. Visszatértem *saṅkīrtanāz*ni a tavalyi év végi Śrīla Prabhupāda maratonra. Nagyon nehéz időszak volt ez számomra, mert nem volt könnyű elhagynom Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara birodalmát, és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálátát, melyek oly sokat jelentenek számomra. Bár erősen éreztem a kapcsolatunkat a szívemben, mégis a hozzád való ragaszkodás és szeretet miatt természetes módon volt aggodalom a szívemben. Amikor megérkeztem és maratonozni kezdtem, te néhány napra rá érkeztél meg a budapesti templomba, és nem tudtad, hogy én a Śrīla Prabhupāda marathonra jöttem könyvet osztani. Így amikor találkoztunk, a szobád előtt a lépcső tetején, akkor az első pillanatban csak azt gondoltad, hogy látogatóba jöttem néhány napra, amit meg is kérdeztél tőlem. Én nagyon izgultam, és nagyon-nagyon boldog voltam, amikor tapasztaltam, hogy ennek ellenére is nagyon örültél, hogy találkoztunk, és amikor megláttál, nagyon kedvesen és szeretetteljesen viszonyultál hozzám. Nagyon mélyen megérintett ez, és örökre bezártam ezt a szívembe a sok más veled kapcsolatos emlékeim közzé. Csak meg szeretném köszönni neked ezt és minden mást kedves Guru Mahārāja, és szeretném kifejezni, hogy mennyire meghatott, az, hogy mennyire nem nézed az elesett és feltételekhez kötött élőlények hibáit, és mennyire szereted a tanítványaidat. Még engem is, minden ostobaságom, hiányosságom, és hibám ellenére is. Aztán végig az egész maraton alatt különösen kedves voltál velem. Egyik este pizzát készítettek vacsorára a *bhaktáknak*. Līlā Śuka *prabhuval* szokásos módon nagyon későn értünk vissza a templomba. Te, kedves Guru Mahārāja, ahogyan szoktad ilyenkor, bejöttél, megnézted a vacsorát, és láttad, hogy pizzát sütöttek, és nagyon boldog lettél, mert tudtad, hogy a *bhakták* nagyon fog-

nak örülni. Mindig nagy boldogsággal tölt el, amikor látod, hogy a *bhakták* elégedettek a *prasādammal*, és mindig nagyon aggódsz, hogy finom legyen és megfelelő a számukra. A *Guru-aṣṭaka*, 4. versszaka jut eszembe ilyenkor mindig, hogy milyen csodálatos lelkitanítómester is vagy. Szóval bejöttél megnézni a *prasādamot* és valamivel később visszajöttél ismét, láttad, hogy egy óra leforgása alatt mennyire lefogyott a vacsora. *Bhakták* elmesélték nekem, hogy egyből mondtad a *prasādamot* osztó *bhaktának*, hogy tegyen félre Līlā Śuka *prabhunak* és nekem, nehogy elfogyjon. Közben belecsíptél az egyik pizzába, és akkor azt is megkaptam. Aztán még egy másik *bhaktát* is megkértél, hogy tegyen félre pizzát nekünk. Így dupla adagot kaptunk. Később a 24-i esti *bhajana* és lecke alatt is annyira kedvesen viszonyultál hozzám.

A *śāstra* azt írja, hogy *guru* és a tanítvány kapcsolatát kívülről nehéz megérteni, mert az a szívben játszódik. Ezért hezitáltam, hogy leírjam-e most ezeket. Hiszen a felajánlásokat mások is elolvassák, de végül azért döntöttem úgy, hogy mégis itt fejezem ki ezt, mert szerettem volna, ha mindenki tudja, hogy az én lelki tanítómesterem a legkegyesebb, minden *vaiṣṇava* közül, hogy értsék a *bhakták*, hogy mennyire szereted a *vaiṣṇavákat*, és mennyire a szíveden viseled a sorsukat. Mindig tudod, hogy mikor melyik *bhaktának* mire van szüksége a lelki életében. Hogyha valamikor ki is kell javítanod, vagy leszidnod bárkit is, akkor azt csak azért teszed, mert a lelki javát szolgálja az az adott *bhaktának*. De ezt csak ezért teszed! Mert a szívedben a leglágyabban és a legnagyobb szeretettel hordozod a világ összes *vaiṣṇaváját*, de különösen a magyar *bhaktákat*. Csak ki szerettem volna fejezni, hogy ebben a könyörületességben és a *bhakták* felé való szeretetben is, a legcsodálatosabb ékkő vagy, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szívében lévő kegyesség legragyogóbb megnyilvánult kiterjedése a legnagyobb és a legdrágább az egész világon és még azon túl is. Hiszen annyi okod lett volna rá, hogy szigorú legyél vagy nehezteljél rám, de mégis csak záporoztad rám a határtalan szeretetedet és kedvességedet, kimutatva szíved végtelen nagyságát. Az Úr Nityānanda legkiválóbb képviselője vagy, hiszen oly csodálatos módon sugárzod az Úr Nityānandának azt a hangulatát, hogy mindenben csak a jót látja, és figyelmen kívül hagy minden hibát.

Nagyon-nagyon szépen köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek, és hogy kitüntetsz a szeretetteddel, ami a legértékesebb dolog, amit valaha bárki is megkaphat. Bár méltatlan vagyok rá, kérek továbbra is tarts meg lótuszlábaid menedékében, mert számomra semmilyen más esély sincsen!

Maradok örök szolgád:
Bhagavat-priya Dāsa

Bhakta-rūpa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Day by day my debt to you increases. What you have given is unthinkable rare and valuable. This is revealed to me each day that I follow what you've told me to do.

You are here in Wales and I know factually that when I serve Tārakānatha Prabhu with my heart, I am serving you. This is all I want. Please let me stay here in service.

The sun is rising in my life after a very very long, fearful night of darkness. I am aligning myself with the absolute truth and watching my life blossom. I hope you will use me as an instrument to help others bloom also.

On my rest days I take shelter of your books. Your artistry with words paints pictures on my mind's eye and reminds me of where my service is supposed to lead.

By continually hearing and chanting about Kṛṣṇa, in the association of devotees, I will become free from vice as you are. This is the meaning of my life and without your mercy I could not know this.

You are my source of power. When I act as you wish, my days become sublime. When I act separate from your desire I become dead matter, mechanical and lost.

Please keep reminding me of Kṛṣṇa, please never leave me, please never let me leave, please let me give Kṛṣṇa to others and please give me the strength to always remain with the devotees and to please you.

Your small servant,
Bhakta-rūpa Dāsa

Bhaktāvatāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Thank you for all that you have done and continue to do to guide and inspire me. You are providing such a wonderful example as a pure devotee and I am trying to follow (at a very great distance) in your footsteps. I have been listening to your lectures on the travels of Sri Caitanya Mahāprabhu and I am continually amazed by the extent and depth, of your knowledge and understanding. Not only that, I am in awe of your enthusiasm and dedication to spreading the glories of the Lord, His associates and their pastimes. Thank you for your wonderful books too, Guru Mahārāja – they are so filled with rich detail and clear, precise explanations of sometimes complicated tattvas, that you give a glimpse of light, to persons like me who have been born in the most dense darkness of ignorance. I am holding on to the rope of your instructions, and hope and pray you will pull me out of this dangerous deep well of material existence.

Your aspiring servant,
Bhaktāvatāra Dāsa

Bhakti-devī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja!

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

I am not even qualified to offer my thanks to you, as I'm still such a worthless person. Nor am I in any way capable or qualified of glorifying you.

And how to even say thank you properly for gaining life and eye sight?

I must still thank you because you are the source of my journey back to Kṛṣṇa. At the present, YOU are the journey.

Thank you for tolerating me, not giving up on me, thank you for your understanding, thank you for your kindness, your wrath. Your humour, your indescribable intelligence. Thank you for always being in a playful spirit. It makes you ever young and so enlivening to be around. When in your presence, everything is clean, simple, straightforward and fun. Around you, life is easy, life is as life should be. Might it be a glimpse of Krishna?

Thank you for being here allowing us to know you!

But most of all, thank you for perfectly following Śrīla Prabhupāda. This way you can give Him to us in a perfect way. What inconceivable, good fortune!

I know nothing, except: „Hear my soul speak. Of the very instant that I saw you, did my heart fly at your service.”

I hope it counts.

Many many more glorious appearance days dear Guru Mahārāja! For you (and for us.) Please keep me in your service!

Hare Kṛṣṇa!

Your grateful servant,
Bhakti-devī Devī Dāsī

Bhakti-latā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok év telt el anélkül, hogy értettem volna, milyen értékes kincseket kaptam tőled. Az életemben felmerülő nehézségek viszont mind egy irányba mutattak. A Kṛṣṇa-tudat a legcsodálatosabb dolog, az egyetlen valóság, és a te lótuszlábaid az egyetlen menedékem. Habár a *Caitanya-caritāmṛtában* az áll, hogy *brahmāṇḍa brahmite kona bhāgyavān jīva*, ebben az univerzumban vándorolva csak a nagyon szerencsés lelkek kaphatják meg az odaadó szolgálat magját egy lelki tanítómester kegyéből, a saját ostobaságom miatt nem vettem észre, ami mindvégig a szemem előtt volt, hogy megajándékoztál az odaadó szolgálat kiváltságával, és nekem adtál egy páratlan kincset, Kṛṣṇa szent nevét. Ezért végtelenül hálás vagyok Guru Mahārāja, és az egyetlen vágyam valahogy kifejezni ezt neked. Szerencsére kaptam tőled egy másik kincset is, melyen keresztül igyekszem törleszteni a visszafizethetetlen adósságom és ez a *saṅkīrtana*. Nagyon köszönöm, hogy a legutóbbi beszélgetésünk során arra kértél, kezdjek el újra *saṅkīrtanázni*, mert ez teljesen megváltoztatta az életemet. Most már értem, hogy a *saṅkīrtana* minden lelki erőmnek a forrása és ez mind a te kegyed. Ahogy az Úr Caitanya is megjelent ebben a világban, hogy szétossza az emberek között az istenszeretet kincsét, úgy te is kegyesen megajándékoztál engem saját kincseiddel.

Kedves Guru Mahārāja! Méltatlan vagyok a dicsőítésedre, így csak arra kérlek, engedd meg, hogy a lótuszlábaid elé boruljak és felajánljam neked a hódolatomat! Abban reménykedem, hogy egy napon beérik mindaz, amit tőled kaptam, s ezáltal majd elégedetté tudlak tenni.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakti-latā Devī Dāsī

Bhaktin Blanka

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to say thank you.

Since I've met you my life got real purpose.

Your look, colour of your voice or even your smile gets my mind always back and I know there's a reason to carry on...

Thank you Śrīla Prabhupāda, you gave me an opportunity to meet Dear Śivarāma Mahārāja...

Thank you!

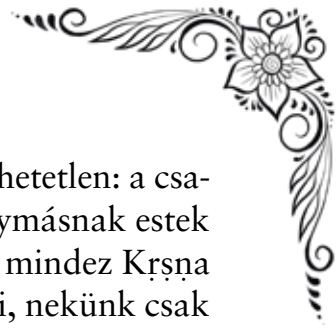
Your servant
Bhaktin Blanka

Bhakta Bogdányi Zsolt

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azt hiszem, hogy a szomszédos országban zajló események megint csak beigazolták azt, amit már eddig is tudtam, hogy egyedül a Krisna-tudatos életnek van értelme, és semmi keresnivalónk nincs itt, az anyagi világban. Ez egy nagyon szomorú és sötét hely. Átgondoltam, hogy mi lenne, ha a háború áterjedne a mi országunkra is, és mi történne, ha esetleg a templomban lelnénk a halálunkat. Elsőre kimondva ez persze borzalmas, de aztán rájöttem, hogy nem történne semmi más, csak az, hogy szolgálati helyet váltanánk, együtt maradnánk, és máshol folytatnánk. Igazából a halálnál vannak sokkal rosszabb dolgok is. Például, ha elveszítjük a *bhakták* társaságát, vagy a *guru* kegyét, vagy a szent nevet. Eszembe jutott a történet a Yadu-dinasztia

pusztulásáról is. Anyagi szemmel nézve borzalmas és érthetetlen: a család tagjai lerészegedve szidalmazni kezdték egymást, egymásnak estek és lemészárolták egymást. De *bhaktaként* tudjuk, hogy mindez Kṛṣṇa terve szerint zajlott. Az Ő terveit pedig egyedül Ő ismeri, nekünk csak el kell fogadnunk. A kuruksétrai csata után a dinasztia tagjainak lejárt a küldetésük, nem volt itt több dolguk és Kṛṣṇa együtt vitte vissza őket a lelki világba. Azt hiszem, hogy *bhaktákkal* történő hasonlóan tűnő események esetén talán az a legjobb, ha erre gondolunk.

Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy a kegyedből és Śrīla Prabhupāda kegyéből megkaphattam a *bhakták* társaságát és a szent nevet, valamint a hiteles szentírásokat. Mindezek a legnagyobb kincseink. Remélem, hogy lesz még annyi időm, hogy elolvashassam a teljes *Śrīmad-Bhāgavatamot*. Śrīla Prabhupāda kegye nélkül, a te kegyed nélkül, és a *bhakták* kegye nélkül semennyit se tudtam volna haladni ezen az úton. Így sem haladtam túl sokat, nem vagyok egy kiváló személy, de legalább rajta vagyok az úton, és haladok. Ez néha nem egyszerű, néha fájdalmas is, de mindenképpen megéri, mert egyedül ennek van értelme, és egyedül ez visz haza, vissza Istenhez.

Nemrég olvastam ezt a verset a *Śrīmad-Bhāgavatamban* (3.25.8). Ezzel szeretném neked kifejezni az érzéseimet és a köszönetemet feléd.

*tasya tvam̐ tamaso 'ndhasya duṣpārasyādya pārāgam
sac-caḡsur janmanām ante labdham̐ me tvad-anugrahāt*

„Uram! Egyedül a Te segítségével szabadulhatok ki a tudatlanág e legsötétebb régiójából, mert Te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el.”

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Bogdányi Zsolt

Braja Sevakī Devī Dāsī

*jayati jayati śivarāma svāmi!
namo namaḥ namo 'stu te!*

Once again, I sit to write an offering to you and am faced with a veritable forest of words: lush, fragrant, and endless, with new sprouts of beauty and literary wonders dripping from every branch like priceless jewels—your forest of words, your service to Śrīla Prabhupāda, to Raghunātha Dāsa Gosvāmi, to Rati-mañjarī, to Srīmatī Rādhārānī. And, of course, that “man with flute.” ☺ I am but a tiny sapling in that formidable forest, unworthy of sharing the same rich, verdant ground that is home to powerful trees of wisdom and ancient knowledge, and sweet, lyrical songs of the myriad residents who dwell there.

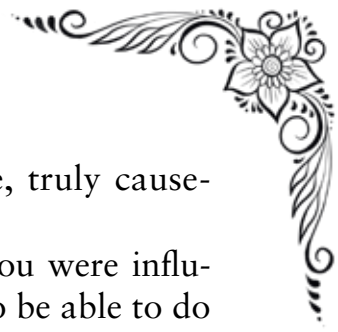
Many times, I have signed my offerings to you with tavaivāsmi, but never before from this environment that you have created with your words, your service, your writing... your heart. Being in that place with you, knowing through your writing my place with you, longing more than ever, living more than ever those words that are your very life as you absorb yourself more and more in Raghunātha Dāsa Gosvāmi's plaintive offering to his Svāminī in his Vilāpa-kusumāñjali.

*tavaivāsmi tavaivāsmi na jīvāmi tvayā vinā
iti vijñāya devī tvam naya mām caraṇāntikam*

“I am Yours! I am Yours! I cannot live without You! O Rādhe, please understand this and bring me to the service of Your lotus feet.”

After you met with our friend Murāri Gupta, his words drew me deeper into an understanding of my service to you. Having served for many years those two pillars of Māyāpura, Jananivāsa and Pañkajāṅghri prabhus, he said that after some years of service he thought he had started to think like them, but in fact it was they who were influencing him to think like them.

After years of believing that all I did or could do was simply the mercy of Guru and Guru and Gaurāṅga; after years of believing that you had taken some material ability I had and put it to work in your

service—this, I thought, was my undeserved fortune, truly causeless mercy.

But that was just a small part of it: all that time you were influencing me to think the way you wanted me to think, to be able to do what you wanted me to do that I might actually aid your service, not just use my limited karmic ability to “help” in your writing, to assist you in the detailed things that would only distract you from writing, to do those things that would leave you free to write and only write.

And your influence worked its way through my reinforced heart, breaking that shell not with heavy words, or force, or collision, or challenge, but with the softest of words, the force of your kindness, the collision of your love with my steel-framed heart, and the final challenge that I could not withstand: you simply opened the door and said, “Come, come...”

That door was not just into your home, your writing desk, your lunch table, your world: it was the door to the transcendental realm in which you dwell. How could I live in that environment of your Vilāpa-kusumāñjali commentaries and not shed all that holds me back from being there with you. And when, on the same day you gave me your cā dara, I had read your words in Vilāpa of how Rādhā gives her used garments to her servants in recognition for their services, and so her maidservants are sometimes dressed in clothes gifted to them by their mistress.

And so, it is for the first time I write these words from a heart softened by your grace, that “komala” you once told me you wanted always to experience:

tavaivāsmi tavaivāsmi na jīvāmi tvayā vinā

Please understand this and bring me with you to the service of Śrī Rādhikā’s lotus feet...

eternally,
Braja Sevakī Devī Dāsī

Brajasundarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to the dust of your lotus feet.

It is a miracle that I came to Kṛṣṇa Consciousness.

Forty years ago, I was living in a high-rise block in Bethnal Green, teaching in a school for delinquent kids, and my life was bizarre. It made no sense.

Looking over London from the seventh floor balcony of my flat, I felt such anguish. There must be more than this! But what?

Then one happy day, on a trip to Newcastle, I met a girl on a train who told me about Govinda’s restaurant.

“It is really nice,” she said, “and they don’t preach to you. But they do sell good food.”

So I went to Govinda’s, and sounds and scents from the temple room upstairs drew me into a new world, a world that made sense, a world that I fortunately still find myself in today.

The first time I saw you, you were at Govinda’s restaurant with a group of devotees assembling for Harināma.

“He is the one!” a young Bhaktin said, as she pointed you out and told me who you were. “He is special. He’s the best!”

And you were the one. You took me on; you initiated me into the disciplic succession and guaranteed me a wonderful future.

I still marvel at my amazing good fortune, and I thank you with deep gratitude for your mercy upon me.

Your servant,
Brajasundarī Devī Dāsī

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed napján!

Mindent tőled kaptam, Guru Mahārāja: a lakhelyemet, Krisna-völgyet, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatát, a *bhakták* társaságát, a szent neveket, a csodálatos könyveidet, a leckéket, a *prasādamot*. Ezek nélkül nincstelen lennék.

Ami mégis a legfontosabb a számomra, ha tőled hallhatok akár a könyveiden, akár a leckéiden keresztül. Ez lemossa a szívemről a tudatlanságot, elpusztítja a sértéseimet, lelki erővel áld meg, megbékíti az elmémet, boldogsággal táplálja a lelkemet. Összekapcsol veled és a *guru-paramparával*, és táplálja bennem azt a hangulatot, amellyel a szolgálatunkat kell végezni.

Mindent megadtál nekünk, hogy megtisztíthassuk a szívünket és elérhessük a tiszta odaadást Kṛṣṇa iránt.

Sajnos, a nem megfelelő motivációm, lelki gyakorlataim és a sértéseim miatt nehezen haladok ezen az úton. Most, hogy Pécsre járok és egy kicsit távol vagyok Krisna-völgytől, lehetőségem van sok mindent átgondolni és újra értékelni.

Szeretném megköszönni Guru Mahārāja, hogy eltökélt és kitartó vagy abban, hogy segítesz engem a lelki életemben. Ez gyakran hálátlan feladat, mert nincsenek olyan tulajdonságaim, amelyek egy hűséges tanítványra jellemzőek és nagyon könnyen elterelnek a vágyaim.

Te mégis minden alkalmat megragadsz, hogy a helyes ösvényen tarts engem.

Minden büszkeségemet félretéve – amellyel csak vélt függetlenségemet próbálok védeni – szükségem van a menedékre.

Jelentéktelen szolgád:
Brijbāsī Devī Dāsī

Caitanya Candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Śrīla Prabhupāda led by example, the meaning or ācārya. Through his example we can see urgency, dedication, compassion in practical application.

A stark contrast to the so called leaders of this material world where hypocrisy and double standards pollute.

I feel very fortunate and grateful, that by some unimaginable good fortune I have somehow received a drop of Śrīla Prabhupāda's mercy. That by his grace there were wonderful temples and Deities and devotees, books and programs that all played their part in opening my eyes and heart to join this wonderful movement.

I remember those early days, the feelings, the smells and tastes, and the experience of being with devotees and performing menial services.

But by far the most convincing experiences, the most deepest impressions were when Kṛṣṇa had guided me to Your lotus feet.

Our first meeting, was at a Hare Kṛṣṇa festival in Watford town hall. My dear friend Garret, now Gaura Rāya Dāsa, and I had been convinced by Kṛṣṇa Caitanya Dāsa to get tickets.

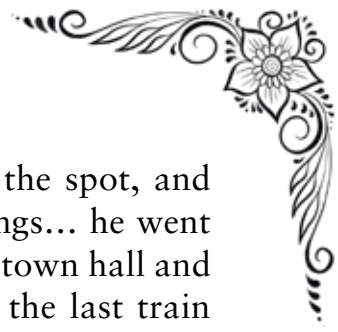
„There are two people I want you to meet there” Kṛṣṇa Caitanya Dāsa told me... and so we travelled the breadth of London to attend the festival.

I had only visited the temple a few times, had only met a few devotees and read only one book. By that time I already knew I would join, somehow I was already convinced.

After the festival Kṛṣṇa Caitanya Dāsa introduced me to you. You were one of the persons he wanted me to meet.

Tall, radiant, I remember that first encounter, it was like meeting spiritual conviction himself. You immediately encouraged me to chant and read Śrīla Prabhupāda's books.

I had just met someone who within a small amount of time had the deepest impression on me.

At the end of the festival, Gaura Rāya joined on the spot, and didn't even bother to go back home to gather his things... he went back to the Manor with the devotees... I stayed in the town hall and helped devotees clean up after the festival. I missed the last train back into London, and so helped the devotee in charge take the remainder of *prasādam* from the festival, into the city to distribute to the homeless.

Soon after that, after a few visits to our Soho street temple I learnt that there was a Kṛṣṇa gathering in the town next to where I was living at the time. Romford.

I attended the group meetings in the following weeks when it was announced that you would be coming to visit and hold a program.

I was excited, I was to meet you again.

The evening came and I remember hearing your class—here is someone I can follow, someone who really knows the goal of life, someone who lives a life that leads to that goal, here is someone who can help me... someone who can save me, someone I can trust and follow.

You stayed over at Jayadeva Dāsa & Śacīmātā Devī Dāsī house where the program was held, and I was invited to come back in the morning for a smaller more personal gathering.

That morning you immediately engaged me in helping you with Dayal Nitāi-Gaura Hari's pūjā. I felt deeply you had already accepted me and that the training had started.

Whilst you were singing, I just remember crying, never had I seen a heartfelt call, a prayerful mood.

It was a revelation... I knew, you are my spiritual master, my guide, the answer to my prayers.

From the very beginning your example has been my guiding light.

The standards you live by are the example that inspires and guides.

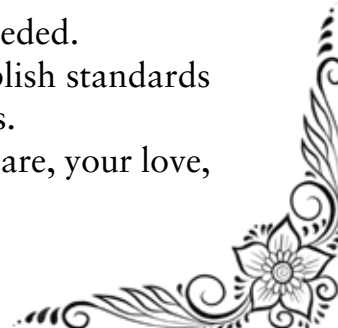
In all services, in all fields, I see you leading by example.

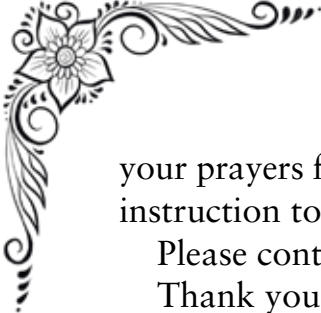
Thank you for all that you have done, and are doing to save this fallen soul.

Thank you for being the example that is so much needed.

Thank you for all your sacrifices and efforts to establish standards that uphold Śrīla Prabhupāda's instructions and desires.

Thank you for your constant shower of mercy, your care, your love,

your prayers for me—your tolerance of my weaknesses and faults, and instruction to free me from them.

Please continue to guide me.

Thank you!

Your aspiring servant,
Caitanya Candra Dāsa

Caitanya Līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

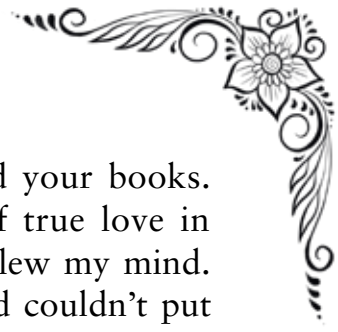
*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him.

The last year has brought many challenges in my life, physically and emotionally, however your grace, genuine care and love has soothed my heart. Your vāṇī, your books, your example are profound, but I have particularly cherished this year your deep personal care.

I have come into this life with an intention to fulfil and karma to burn and no matter what challenges I have, I know that your well-wishes are always protecting me, your advice is always guiding me and your care is healing me.

Since I was a child, there has been something in my heart that I have always felt that was missing. I tried to fill it with trying to find one person who could be my best friend. I also always remember hankering to be Kṛṣṇa's friend. That journey of pendulation; trying to connect to Kṛṣṇa and trying to depend on the loved one's around me, only created a dance around this hole in my heart.

This hole, however, at once filled up when I read your books. Kṛṣṇa-saṅgāti particularly stretched my concepts of true love in vraja-bhakti and Kṛṣṇa's wonderful past times just blew my mind. I was astounded at parts, I was excited at others and couldn't put the book down. At other times I cried. Those tears however, relieved the burning and itching sensation I have had in my heart from when I was a child.

I always knew from Śrīla Prabhupāda that Kṛṣṇa was my true best friend. But through your writings I have experienced how my true best friend, Kṛṣṇa really is. Getting to know Him, makes my heart fill with love.

I cannot express my gratitude enough. You have given me what I have been searching for, not only within ISKCON from childhood, but truly; within my heart.

Thank you for being incredibly kind to me.

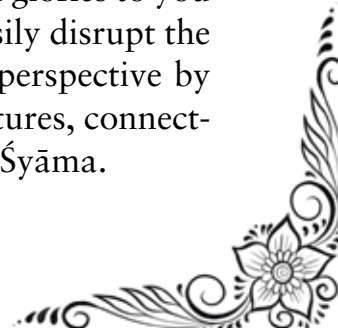
Your servant
Caitanya Līlā Devī Dāsī
UK.

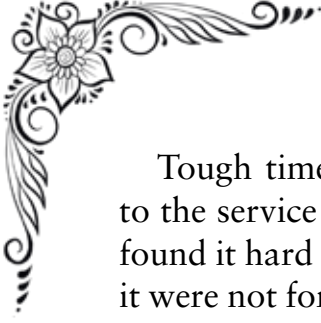
Cakori Rādhā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this your most auspicious Vyāsa-pūjā day.

This last year has been another challenging year on this planet, another year of hard lesson learning. How fortunate we are to have the shelter of such a great spiritual father as yourself. All glories to you and your ability to take us outside the issues that so easily disrupt the journey and direction on our spiritual path, bringing perspective by reminding us to connect with the teachings of the Scriptures, connecting us to Śrīla Prabhupāda, Lord Caitanya and Rādhē-Śyāma.

Tough times should bring us closer to fulfilling our commitment to the service of the Lord, but more often than not I have personally found it hard to focus whilst the storm of crisis is raging around me. If it were not for your mercy I would be lost, staggering around amongst the sharp thorned shrubs and undergrowth that is Māyā.

All glories to your continued determination to follow the instructions of Śrīla Prabhupāda, your dedication and selfless character bringing forward the sunshine which He carried with Him to the west, our dear most grandfather, to awaken us and bring the knowledge that would light up our way back home to Godhead. All glories to your monumental commitment to share your heart and knowledge with us through your writing. Relentlessly and tirelessly pursuing the goal to bring us to the Lotus Feet of Rādhe-Śyāma. There seems no end to your boundless mercy and care for us, your spiritual children.

It is easy to sing the praises of such a personality as yourself, you represent the epitome of sacrifice and service to the instructions of your spiritual master, our beloved Śrīla Prabhupāda. You recently gave a series of classes on your saṅkīrtana experiences over the years, I marvelled at the energy, and absolute resolve with which you distributed Śrīla Prabhupāda's books, with all the austerities that that entailed. All glories to you Guru Mahārāja, a true general in the Army that is the International Society For Kṛṣṇa Consciousness, always leading from the front, yet having the skill to make sure that none of us are left behind.

I beg forgiveness for this poor attempt to glorify you, and forgiveness for failing to serve you as I should. I pray that one day soon we will see each other again face to face in New Vraja-Dhāma, where the nectar of your kīrtana will resound once more, hailing the return of the nectarean festivals that only you can host, dancing again before their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to you Guru Mahārāja and thank you for continuing to allow me to take the shelter of your Lotus Feet.

Your disciple and servant,
Cakori Rādhā Devī Dāsī

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának és neked e szent napon!

A lelki tanítómester vágyát megismerni és megérteni a tanítvány állandó törekvése kellene, hogy legyen. Az, hogy ezt a vágyat a tanítvány mikor tudja teljesíteni, az függhet az eltökéltségtől, a hite mélységétől, de a tanítvány magába vetett bizalmától is. Van, amikor ez azonnal megy, van, amikor később, – ha még később van rá esély – és van, amikor később sem.

Mi történik, ha a lelki tanítómester kinyilvánítja a vágyát, és a tanítvány nem tudja vállalni, hogy azt teljesíti? Nem tudja vállalni, ismerve a feltételekhez kötöttségének korlátait, ezért a jelenben vállalja, hogy csalódást okoz inkább, mint a jövőben, mert akkor még önmaga előtt is vállalnia kell, hogy többre tartotta magát annál, mint ami...

Guru Mahārāja, úgy emlékszem egyszer azt mondtad, hogy az igazi őszinteség az, amikor őszintén törekszünk. Remélem, egyszer eljutok az őszinteség és az eltökéltség ilyen fokára!

Elesett szolgád:

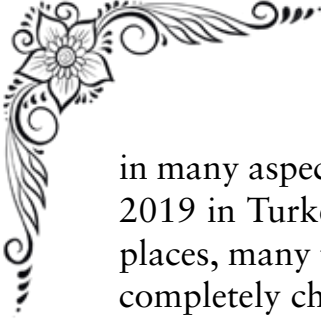
Candra Devī Dāsī

Candramālā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhu-pāda. All glories to you.

Guru Mahārāja, how can I express my gratitude with words which look insignificant when they are compared to your mercy that you gave to us? Last year, at your Vyāsa-pūjā, I got initiation from you. Like this we were accepted to Kṛṣṇa's family. My life has already changed

in many aspects since I saw you for the first time. It was Bhakti Camp 2019 in Turkey. You came and my sinful life was destroyed. People, places, many things from that time were like a past life to me. My life completely changed. One year later, we requested to be your disciple with Dīna-bandhu Prabhu. You accepted us in two days and since then I feel protected, like I am being held by a supernatural force which will never let me fall again. After our initiation, for Janmāṣṭamī we came to Kṛṣṇa Valley for the first time. You were there. These three weeks were full of realizations for me. Even I had the good fortune to be chastised by you. Of course I was so sorry in that moment. Because I always prayed to be a good servant of yours and make you happy. But I failed. During āratī, I was so close to the altar and in the middle without realizing that I was in front of Śrīla Prabhupāda. I was not letting him see Rādhā-Śyāmasundara. Suddenly, you entered to the altar room and after seeing me there, you chastised me. Everybody told me that it was a mercy and I was so lucky. Despite feeling disappointed about me being less educated without etiquette and culture, very soon I could realize the power and place of Śrīla Prabhupāda in my life. He became alive for me.

Very soon you came to Turkey for Bhakti Camp. The last day, when you were leaving, we had the good fortune to have a private meeting with you. You were like a real father. You were so kind, I felt so much love. Even though I did not deserve it, I understood that you love all your disciples. Being in your presence was so purifying. It was so safe, so beautiful being at your lotus feet. Every encounter with you is life changing. You are purifying our lives with your presence, books, classes... The words of Gurb-aṣṭaka are describing exactly you. I am so lucky that I am your disciple. Please forgive me for all my mistakes. Please give me blessings so that some good qualifications may develop in me so that I can become a better disciple, better servant. I trust you so much, I feel so much gratitude for you. Thank you so much Guru Mahārāja, you saved me. I hope I can be a good instrument in your mission meaning Śrīla Prabhupāda's mission.

Your servant,
Candramālā Devī Dāsī

Candra-śekhara Dāsa

Kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Tavaly írtam neked arról, hogy milyen szerencsésnek érzem magamat, amiért a sok nehézségben megtapasztalhattam *bhaktáid* kegyét és segítségét, valamint azért, hogy a tanítványodként szolgálhatlak. Mindig őszintén csodáltalak, s nem értettem, honnan van benned az a hatalmas lelki és fizikai erő, amellyel szolgálod Kṛṣṇát, a *gurudat*, segíted a *bhaktákat* és irányt tudsz mutatni mindenkinek, aki őszintén fordul akár személyesen, akár a tanításaidon keresztül hozzád.

Azt hiszem, az elmúlt időszakban elcsíphettem ebből valamit én is, és sikerült megértenem abból is valamit, hogy mit jelent az, hogy a *guru* kegyének egyetlen cseppjéből a fűszálnál is alázatosabbá tudod tenni szolgálodat. Kegyed egyetlen cseppje megadja azt az erőt, ami lehetővé teszi, hogy elviselhessünk minden próbatételt és szenvedést!

Megértettem, hogy te elnyerted Śrīla Prabhupāda kegyét, s ebből ered minden törekvésed! Mivel megértetted, mi Śrīla Prabhupāda vágya, és ezzel összhangban teszel mindent. Ebből ered a te lelki erőd és ezért tudod továbbadni azt a lelki erőt, ami minket is képessé tesz arra, hogy kivegyük részünket missziódból, s át tudjuk adni mindazoknak, akik részesei akarnak lenni ennek a csodálatos lelki családnak. Mennyire szerencsések vagyunk, hogy ilyen módon részesévé teszel a tanítványi láncolatból eredő tiszta lelki erőnek!

Napjainkban tökéletesen kirajzolódik előttünk, mit is jelent az, amikor az egyéni lelkek az anyagi lét tüzében égnek. Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből azonban nemcsak képesek vagyunk felülemelkedni ezeken a nehézségeken, de mi magunk is képesek vagyunk lehetőséget biztosítani a jószándékkal hozzánk forduló elesett lelkeknek, hogy a lelki élet gyakorlásával enyhíthessék és begyógyíthassák az anyagi lét okozta sebeiket. Nemcsak hiszem, hanem tudom, mert a börtönprédikálás során tapasztalom is mindezt. A gyógyír receptje pedig nagyon egyszerű: csak követnünk kell téged, mint ahogyan te is követted lelki tanítómesteredet tetteidben, tanításaidban, a lelki sztendertjeid meg-

tartásában. Követed őt életed minden pillanatában, tetteiddel, szavaiddal, gondolataiddal egyaránt.

A recept egyszerű, de a kúra élethosszig tart. Tanításaidban, könyveid lapjain és a népszerű vlogjaidban mindent átadtál már nekünk, hogy megérthessük missziódat, s hogy megtarthassuk ezt az egyszerű receptet. Még arra is jutott figyelmedből, hogy az örök tanítást megérthesse általad az is, aki már egyetemi szintre jutott az odaadás folyamatában és az is, aki csak csetlő-botló módon most ismerkedik a lelki ábécével.

Kérlek, add az áldásodat, hogy én is tudjam követni ezt az egyszerű receptet, és lótuszlábaid menedékében életem végéig tudjam tartani, és minél több személlyel meg tudjam ismertetni ezt az életre szóló gyógyító folyamatot! Tudom, hogy kegyedből beteljesülhet ez a vágyam.

Köszönöm a tanításaidat és kívánom, hogy még nagyon sokáig tapasztalhassuk meg azt, ahogyan beteljesítéd Śrīla Prabhupāda tanításait, mert számomra te vagy az a tanító, akiről Śrīla Prabhupāda a *Śrī Caitanya-caritāmṛta Ādi-līlā* 7.55 verséhez fűzött magyarázatában ír. Te vagy az én örök tanítómesterem, aki olyan kemény, mint a menykő, néha pedig olyan finom, mint a rózsa.

Szeretettel, örök szolgád:
Candra-śekhara Dāsa

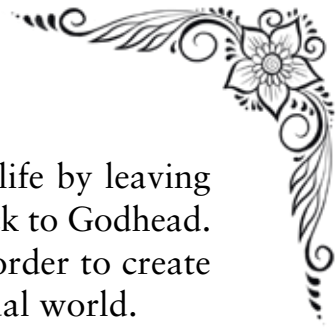
Caraṇa-renu Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja for so faithfully following in his footsteps, not deviating even by a fraction.

Thank you Guru Mahārāja for having willingly followed the path of great personalities who „almost always accept voluntary suffering, because of the suffering of people in general”.

You have dedicated your life in helping Śrīla Prabhupāda build a house in which the whole world can peacefully and successfully live.

A safe haven in which one can achieve the goal of life by leaving this miserable material world and going back home, back to Godhead.

Thank you so much for the sacrifices you made in order to create New Vraja-Dhāma which acts as a portal to the spiritual world.

In these present times of uncertainty, conflict and insecurity we desperately need places such as New Vraja-Dhāma.

Dear Guru Mahārāja you have tirelessly tried to broadly broadcast the knowledge handed down to us by Śrīla Prabhupāda. Knowledge which can bring about a much needed, „revolution in the impious lives of this world’s misdirected civilization.”

Through your books, podcasts, vlogs, temples, disciples and your personal example you have reached out, encouraged and supported countless souls who would otherwise be lost in what is a very dark and desperate world.

Without Kṛṣṇa there is no question of light and you have personally found Śrī Śrī Rādhā-Śyāma and are encouraging and also providing the facilities for others to do so.

Dear Guru Mahārāja, I can never thank you enough for what you have personally done for me, but I do hope and pray that somehow or other, I can please you and can be engaged in the service of your devotees and disciples in this lifetime.

Praying for the dust of your lotus feet and hoping I can fulfil the purport of the name you have so kindly given me.

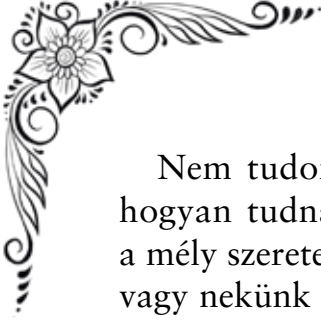
Your humble servant,
Caraṇa-renu Devī Dāsī

Caritāmṛta Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget 73 évvel ezelőtti megjelenésednek!

Nem tudom, hogyan tudnálak kellően dicsőíteni, nem tudom, hogyan tudnám kellően kifejezni az érzéseimet, az alázatomat és a mély szeretetemet. Hogyan tudnám szavakkal megmutatni, hogy te vagy nekünk a legfőbb inspiráló, a tanításaidal, leckéiddel végtelen gazdagságot, mély ismeretet, hatalmas tudást kapunk, hogy a lelkesedésünk forrása és eredője vagy.

Rengetegszer gondolok arra, milyen szerencsés vagyok, hogy találkozhattam a Kṛṣṇa-tudattal, hogy találkozhattam veled, s hogy micsoda hatalmas kegy, micsoda áldás, hogy lehetőséget adtál nekem, s a tanítványoddá fogadtál. Az elmúlt hónapban rendszeresen tudtam *maṅgala-āratira* menni, és minden reggel végig gondoltam, s minden reggel elámultam azon a csodálatos elrendezésen, azon a határtalan kegyes lehetőségen, amit kaptam, s ami ahhoz vezetett, hogy az anyagi világ útjáról a *bhakti* útjára léphettem, s hogy ezidáig milyen volt ez az út, és hogy kik hatottak benne. Naponta elcsodálkozom, hogy milyen szerencsés személy vagyok, hisz kicsi és elesett vagyok, ha te nem vagy, az életem gyökeresen más lenne. Mélységesen lekötelezett vagyok feléd, hisz nélküled semmi nem lennék, és sehol nem tartanék.

Elmondhatatlan és kifejezhetetlen hála van bennem a lányom felé történő végtelen tanításaidért, segítségeidért és a mély figyelmedért! Köszönöm! Végtelenül köszönöm!

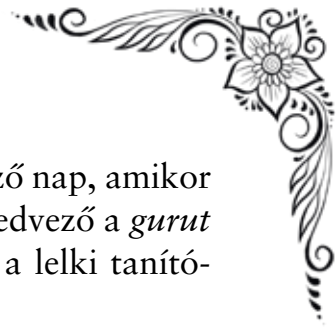
Nagyon boldog megjelenési napot, boldogan és nyugalmasan alkotó és termékeny időket kívánok neked! Kṛṣṇa éltesen még számtalan évig! Szívből és mélyen szeretném, hogy sokáig követhessük még a lábnyomodat!

Jelentéktelen és tökéletlen szolgád:
Caritāmṛta Devī Dāsī

Bhakta Cieklinski Miklós

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!
Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Minden dicsőséget neked.

Kedves Guru Mahārāja, érkezett egy nagyon kedvező nap, amikor megjelentél ebben a világban és ezen a napon nagyon kedvező a *gurut* dicsőíteni, igaz a tanítvány mindig szeretné dicsőíteni a lelki tanító-mesterét, ahogy van rá alkalom.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon boldog voltam és nagyon hálás vagyok, hogy elfogadtál tanítványodnak, és igyekezni fogok, hogy ezt a bizalmat kiérdemeljem. Azzal kezdem az első levelemet hozzád, hogy mióta nyugdíjba mentem, teljesen megváltozott az életem: A rossz hír, hogy a feleségem elvált tőlem, a jó, hogy önkéntes lettem az Étel az Életért Alapítványnál Budapesten. Itt az a bevett szokás, hogy hét-főn és szerdán *maṅgalára* járnak a *bhakták* és én velük együtt járok. A Gaura-vāṇī tanácsadói csoportból, ahova járok, három matajī kedvet kapott, hogy velem járjanak *maṅgalára* szerdánként.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon örültem, hogy megdicsérted a Food For Life minden tagját, hogy így helyt álltak ebben a nehéz időszakban, és ezáltal engemet is áldásodban részesítettél. Február 18-án nagy áldásban részesült a mi Nitya-sevā csoportunk. Parama-karuṇā *prabhu* vezetésével Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszvirág lábai elé lett helyezve a Nitya-sevánk.

Kedves Guru Maharāja! Ahogy az erőm és az idő engedi, úgy szeretném segíteni a missziódat és szeretnék a lelki életre minél több időt fordítani.

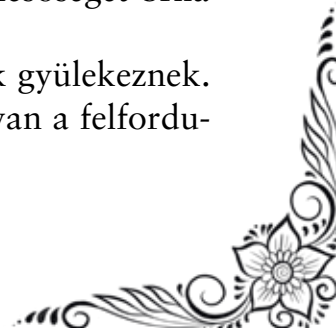
Örök szolgád: Bhakta Ciekliniski Miklós

Citta Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A világban nagy a felfordulás, egyre sötétebb felhők gyülekeznek. Lehet menekülni, de sehol sincs biztonság, mert belül van a felfordulás, a hiány a menedékből, a biztonságból.

*kamala-dala-jala, jīvana ṭalamala
bhaja huṁ hari-pada nīti re*

„Ez az élet olyan bizonytalan, mint a lótuuszszirmon remegő vízcsepp, szolgálj és imádd hát mindig az Úr Hari lótuusz lábait!” (Govinda dāsa Kavirāja: *Bhajahū re mana*)

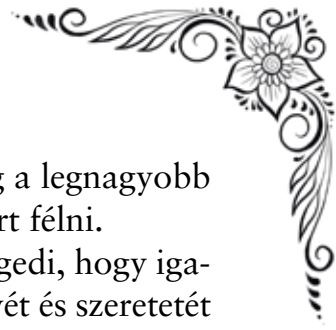
Végtelen szerencsénknek köszönhetően az Úr kegye a legsötétebb időkben, a legkegyesebb ragyogásban kelt fel, hogy biztos menedéket nyújtson elveszett szeretteinek. Nem megbüntet a bűneinkért, ahogy megérdemelnénk, hanem az önzetlen, kegyes szeretetével szétoszlatja a démonikus felfogásunk sötét felhőit, és megolvasztja a kővé dermedt rideg szívünket.

Szerető együttérzéssel, a leggyengébbek kedvéért a legkönnyebb megoldást kínálja, szent nevének éneklését. Személyesen és bizalmasain keresztül megtanítja a teljes elfogadás tudományát. Küldöttei, Śrīla Prabhupāda és tanítványai által pedig, kiterjeszti kegyét az egész világra. Különleges kegyében részesítve minket, elküldve nekünk téged, a meghódolás élő példaképét számunkra.

Az Úr szeretettel teli gondoskodását tapasztalva ráébredhetünk, hogy a nehézségek, amikkel szembe találkozunk, ha nem a külső célok tekintetében, hanem a belső fejlődésünk fényében nézzük, akkor valójában értünk vannak, nem ellenünk. Ha ennek tudatában abszolút bízunk Benne, hogy Ő a legjobbat akarja nekünk, akkor a lelehetősebb helyzetekből is mindig csodálatos módon képes kihozni a legjobbat. Úgy, hogy kiváltja és növeli az iránta érzett szeretetet. Ebben a tekintetben a nehézségek nem akadályok, hanem lehetőségek, a bizalom, a kapcsolat, a gondoskodás, a szeretet megélésére és viszonzására.

Ezen a kedvező napon azért imádkozom hozzád, az Úr kegyének megnyilvánulásához, hogy minden körülmények között tudjak emlékezni arra, amit tőled kaptam, a legnagyobb ajándéokra, a legfelsőbb menedékre. Hogy az állandóan ostromló problémák ne kössenek ide, ne csináljak belőlük gondot, el tudjak különülni, és a valódi megoldásban elmerülni.

Mert végül a legvégső vizsgán mindenképpen szembe kell néznünk az elkerülhetetlennel, a legnagyobb nehézséggel. Hogy tudnánk erre felkészülni, ha nem gyakoroljuk az életünkben, hogy a nehézségek mögött

a legfelsőbb célt lássuk, akinek menedékében bízva még a legnagyobb veszély is a legnagyobb sikerré válhat, amitől nincs miért félni.

Az anyagi körülményektől való függőségünk nem engedi, hogy igazán felfogjuk, elfogadjuk, átélhessük az Úr végtelen kegyét és szeretetét irántunk. Amint elfogadjuk, meg tudunk békélni, félelem nélkülivé tudunk válni, és az anyagi létezés óceánját egy pocsolyához hasonlóan át tudjuk lépni.

Ezért imádkozom, hogy kegyedből mindig el tudjak merülni az Úr menedékében, szent nevében, tanításaiban, kedvteléseiben, az Ő társaságában, biztonságában, szolgálatában, megfeledkezve minden másról.

Örök szolgád:
Citta Hari Dāsa

Bhakta Csaplár Gyuri

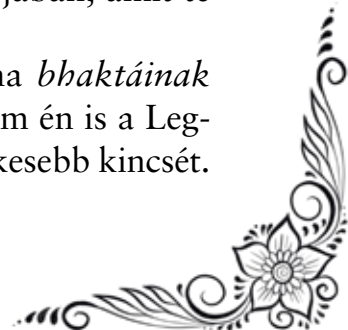
Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

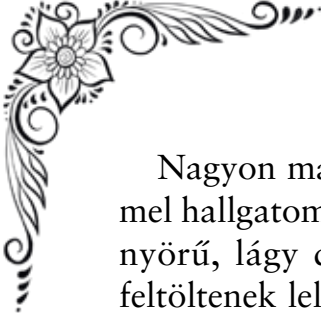
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, fogadd ezt a csekély felajánlást elesett szolgálótól. Nem vagyok méltó, hogy bármit is nyújtsak neked, mégis kérlek, tekintsd e felajánlást tökéletlen szolgád ügyetlen próbálkozásaként, hogy kifejezze háláját és tiszteletét feléd.

Szeretném kifejezni a köszönetemet, a sokévi, egész életet felölelő, fáradságot nem kímélő munkáért, hogy most itt Európa szívében, Magyarországon, egy ilyen gyönyörű *yātrā* részeként bekapcsolódhatom Rādhā-Śyāmasundara és Gaura-Nitāi szolgálatába, így részt vehetek lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda missziójában, amit te is magadévá tettél.

Köszönettel tartozom, hogy van lehetőségem Kṛṣṇa *bhaktáinak* szolgálatára, ezáltal remélhetem, hogy egyszer megértem én is a Legfelsőbből szóló transzcendentális tudást, az élet legértékesebb kincsét.

Nagyon magával ragadó *kīrtanáidat* és *bhajanáidat* mindig örömmel hallgatom. Amatőr zenészként inspirációt meríték belőlük. A gyönyörű, lágy dallamok a *mahā-mantrára* mindig megindítanak, és feltöltenek lelki energiával és még több motivációval a további fejlődéshez a lelki életben.

Nem vagyok képes tanításod, útmutatásod fontosságát és nagyságát kellőképpen megbecsülni. Tökéletes tisztaságod mindig példaként jár előttem. Az odaadás útján végzett cselekedeteimet felajánlom a te szolgálatodba, hogy vágyaid teljesítéséhez, így jelentéktelenül is hozzájárulhassak és napról napra ebben részt vehessek.

Legmélyebb tisztelettel, alázatos szolgád:
Bhakta Csaplár Gyuri

Bhaktin Csernák Ramóna

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget a megjelenési napodnak! Minden dicsőséget lótuusz lábaidnak, amelyek mindig lelki tanítómesteredet követik!

Először szeretném megköszönni azt a sok-sok tanítást, amit indokolatlan kegyedből kaphatunk meg időről-időre. Emlékszem, amikor először találkoztam veled személyesen 2018-ban. Akkor még nem gondoltam volna, hogy pár év múlva a legnagyobb vágyam az lesz, hogy a tanítványod lehessenek, és bár nem érdemlem meg, kegyedből ez mégis megtörtént és ezért örökké hálás leszek neked. Az elmúlt több, mint egy évet *bhaktáid* és a te szolgálatodnak szentelhettem.

Köszönöm és remélem, hogy az elkövetkezendő éveimben is elfogadod szolgálataimat!

Maradok jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Csernák Ramóna

Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném dicsőíteni Isteni Kegyelmedet megjelenésed napján!

Bár tudnám ezt hozzád méltó módon kifejezni, szavakba önteni, hogy milyen nagyon fontos vagy nekem, mennyi erőt, örömet, szeretetet adsz, már azzal, hogy gondolhatok szentségedre! Az elmúlt egy év nagyon sok nehézséget hozott az életembe. Soha olyan mélységeket nem éreztem azelőtt, de te mégis mindig itt vagy támaszomként, leckéidben, könyveidben minden kérdésemre, bizonytalanságomra megadod a választ, mutatod számomra a helyes utat. Akkor is, amikor a halál gyakori látogató volt a munkám során, és félelem vetette sötét árnyékát szívemre.

Szeretnék alázatos, kitartó, erős hitű lenni, tiszta odaadással szolgálni, s téged elégedetté tenni!

Hálás vagyok szeretetedért, azért a mosolyodért, amit, egy picit magaménak érezhettem egy beszélgetés során! Oly nagy a vágy bennem, hogy több társulásban legyen részem, de a szívem még ijesztően kicsinyes, és így elveszek gondolataimban.

Szeretném megköszönni azt a megértést, mely nap, mint nap tudatosul bennem: nem ez a test vagyok, mindenki érző lény, Isten parányi szikrái vagyunk, s ha valami jól is sikerül az életemben, az a *bhakták* kegyéből fakad. Kṛṣṇa a legvégsőbb menedék, s én szeretnék nála menedéket venni!

Kérlek, bocsásd meg, hogy ennyi év elteltével is igen csekély a tudásom.

Tisztelettel borulok le lótuszlábaid előtt, s imádkozom, hogy sok éven át, jó egészségben folytathasd Śrīla Prabhupāda misszióját! Bízom indokolatlan kegyedben, végtelen szeretetedben!

Jelentéktelen szolgád:

Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes

Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Hálás szívvel mondok neked köszönetet azért, hogy példát állítasz elém, milyen csodálatos módon, de ugyanakkor komolyan és felelősségteljesen is lehet Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és *bhaktáit* szolgálni.

Ha ez nekem is sikerülni fog valamikor, az csak a te kegyedből lehetséges, mert ahol te vagy, ott van a lelki világ és Kṛṣṇa kegye is.

Kérlek, segíts továbbra is útmutatásaiddal a lelki életben helytállnom, és bármi értékes, ami bennem van, hadd tudjam a te és a *bhakták* szolgálatára fordítani!

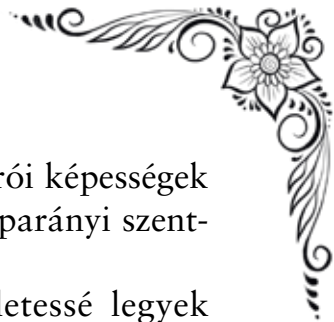
Őszinte híved és szolgád:
Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia

Dāmodara-rati Devi Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Miközben azon gondolkoztam, hogy mit szeretnék írni neked, egyfolytában egy dal járt a fejemben: „Hogyan mondjam el neked, amit nem lehet, mert szó az nincs, csak képzelet...!” Szerencsére már nem tudom a folytatást, de nyilván egy szerelmes dalról van szó. Nem szeretnék nagy szavakat írni, hogy úgy tűnjek, milyen mély érzelmeim vannak. Csak kapiskálom annak a kegynek a jéghegycsúcsát, amit kaptam tőled, így nem lenne őszinte a fenti dalszöveg. Néha kapok egy kis megértés-morzsát a végtelen szerencsémről és kiváltságomról, és akkor megrendülök – egy pár percig.

Egy verset szeretnék idén felajánlani neked, aki az írói képességek gyöngyszeme vagy. Mint amikor a Napot dicsőíti egy parányi szent-jánosbogár aprócska fényével. Fogadd szeretettel!

Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek – *aştaka!*

Évmilliókon át vándoroltam
Ebben a sötét anyagi világban
Míg végül eljutottam nagysokára
Lótuszlábad biztos árnyékába
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Megtanítottál arra bátran
Hogy ne csak ezt a testet lássam
Hanem minden élő örök lelkét
Akik itt élnek e föld kerekén
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Kaptam tőled tiszta helyet
Ahol menedékre leltem
Ott mindenki egy igazi szent
És minden lépéssel én is azzá leszek
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Megtanítottál arra is hát
Hogy az áldás másnak is jár
Osszam szépen a könyveket
Így lesz mindenkiből egy szent
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Amellett, hogy másokért is élünk
Fő missziónk a saját énünk
Hogy lesz egyre tisztább fényű
A tudás által kicsi szívünk
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Minden ami ajkaidat elhagyja
Legyen az lecke, könyv vagy bhajana
Áldásomra vált, szint úgy másnak
Adósságomnak így végtelen az árja
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Beengedtél Isten otthonába
Hogy megérthessem az én valóját
Hogy miért érdemes élni immár
Tanulni az igaz *dharmát*
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Köszönöm, hogy vetted a fáradságot
Hogy kiments engem ebből a világból
Bárcsak egyszer viszonzhatnám ezt neked
Hogy megmentettél és kijózanítottál engem
Köszönöm a lehetőséget, amit adtál, hogy tökéletessé legyek

Ez volt a vers, de sok minden nem fért bele. Írhatnék azokról a legjobbkor jövő tanításokról, amiket kapok tőled, személyesen, leckén, tanítványaidon keresztül. Az a sok lecke, előadás, szeminárium, amiben olyan sokat beleteszel – értünk, és amik látszólag „véletlenül”, épp egy bizonyos témáról szólnak – nekem. A könyvekről is írhatnék, amik ha kinyitjuk őket, beengednek minket egy másik dimenzióba. Köszönöm ezeket is neked!

Teljes szívemmel, lelkemmel, testemmel, elmémvel és gondolataimmal a lótuszlábaid porába borulok, mert rajtuk kívül nincs más menedékem.

Örök adósod és szolgád:
Dāmodara-rati Devi Dāsī

Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

New to Kṛṣṇa consciousness, kīrtana pierces through the dirt covering the soul.

Your kīrtanas are playing on the tape player over and over, there is so much more to this ,music' than anything that was heard growing up.

Brahmacārī life now calls, renunciation is the order of the day.

Your exemplary practice of Vaiṣṇava renunciation inspires us all.

After reading Śrīla Prabhupāda's books it is time to study them.

Your tireless writing has accompanied and assisted that study, and the depth of knowledge you are presenting for us from the teachings of the ācāryas is awe inspiring.

Grihastha aśrama beckons, what example now to follow?

Your vision has driven the development of a whole yatra with varṇāśrama at the centre to inspire a Krishna conscious family life.

Children are the next challenge faced.

What better example than the young Vaiṣṇava's of New Vraja-Dhāma to show how children can be nurtured. A whole Vaiṣṇava community behind them, with an exemplary ,Grandfather' as the cornerstone.

Whatever stage of life I find myself in, you are always there as the living inspiration. Truly wonderful in all respects.

Your humbled servant,
Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dayāl Nitāi Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

When Śrīla Prabhupāda speaks of the “struggle for existence,” I always thought that he was primarily referring to the difficulty of physically surviving amidst the onslaught of the material energy. Lately however, I have come to appreciate the more metaphysical understanding of the phrase, “struggle for existence.”

Viktor Frankl (Austrian psychiatrist and psychotherapist) once suggested that a person’s desire to physically survive was contingent upon them having a “valid meaning” to their life. Frankl suggests that without a genuine sense of purpose or mission, one inevitably becomes apathetic, and as the Bhāgavatam states, someone who is virtually “dead though still breathing.”

I can relate to this because whenever I become less enthusiastic about Śrīla Prabhupāda’s mission, I lose my sense of purpose, and my identity undergoes a “struggle for existence.” I start to perceive that I have become burdensome and irrelevant to this world.

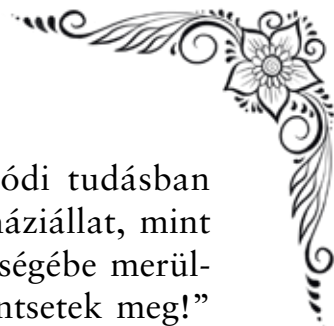
It is for this reason that I am grateful to you Guru Mahārāja, for the shelter and inspiration of your books and daily podcasts. Through your books and daily podcasts, you are helping aspiring devotees like me who are “struggling for existence” to renew their connection with a valid meaning and motivation to their life.

Humbly Yours,
Dayāl Nitāi Dāsa

Dayāmaya Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

„Nagy személyiségek lévén képesek vagytok valódi tudásban részesíteni engem. Olyan ostoba vagyok, mint egy háziállat, mint egy disznó vagy egy kutya, mert a tudatlanság sötétségébe merültem. Kérlek, gyújtsátok meg a tudás fáklyáját, s mentsetek meg!”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 6.15.16)

tasmād gurum prapadyeta jijñāsuḥ śreya uttamam

„Aki meg akarja érteni a legfelsőbb célt és az élet értelmét, annak egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnia, és meg kell hódolnia előtte.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3. 21.)

„Az Úr *bhaktáit* sohasem fenyegeti veszély. Az anyagi világban azonban, amely minden lépésnél veszedelmet rejt, a *bhakták* látszólag veszélyes helyzetekbe kerülnek, s amikor az Úr megvédelmezi őket, Őt dicsőítik. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.16.13–15 Śrīla Prabhupāda magyarázata)

Ha egy növényt nem locsolunk tovább, az ki fog száradni. Kérlek, fogadd ezt a levelet, ami pár csepp vizet jelenthet az odaadás növényének, amit a szívemben elültettél!

A legveszélyesebb időkben védtél meg, itt a Kali-yuga forгатagában. Szívem, elmém tele anyagi vágyakkal és hamis tudással. Nem láttam az élet végét és értelmét. Kṛṣṇa kedvesen elvezetett hozzád, hogy megkapjam ezt a tudást, és hogy mit jelent másokért, Kṛṣṇáért a legjobbat tenni.

Köszönöm, hogy elfogadsz szolgálként, és csak remélni tudom, hogy minden körülmények között tudlak követni, utasításodnak eleget tenni, kijavításaidat alázatosan elültetni.

Kérlek, add az áldásaidat, hogy eszközként a kezedben mások is megkaphassák a Kṛṣṇa-tudatot, a legboldogabb életet!

Jelentéktelen szolgál:
Dayāmaya Dāsa

Devakanyā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja!

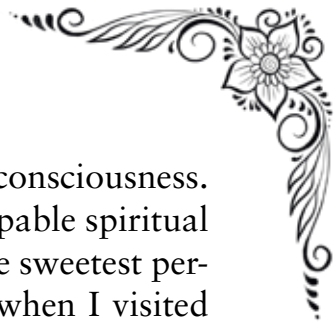
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you.

Like every year I would like to express my gratitude toward you, for all the things I have got from you. It is almost impossible to mention your glories and describe how merciful you are with your disciples or any aspiring devotees.

This is the first year when I can officially call you my Guru Mahārāja. In this past year, I had the fortunate position to be able to associate with you so much. You have spent 5 months here in Budapest and given us, conditioned souls the opportunity to taste a drop of the nectar of the spiritual world. You held bhajana's every Saturday. We sang such beautiful songs, especially about Lord Nityānanda and Lord Gaurāṅga. Those evening bhajana's were the highlight of my weeks. I was still doing saṅkīrtana at that time, and these were all I waited for during the week. Besides it also gave extra inspiration on book distribution to do better on Saturdays, because you were going to ask the results afterward. We always used to stand outside the temple room, waiting for you to come out after the bhajana was finished. You looked at us, saṅkīrtana devotees, and asked: "How was your day?". Everybody said some result, then you looked at me with a wide smile and asked: "Did you also cry today?". This one sentence made all of the sufferings of my week seem like nothing, just like it was a joke. I did cry almost every day, but by remembering it I feel it was worth it. It was more than worthy to be able to please you.

I feel so fortunate that I could also offer you some personal service, serving Rādhā Dāmodara, preparing Their pūjā plates, and cleaning Their altar. And extra mercy was that I could stay and listen to the newest podcasts in real life. Or sometimes had the opportunity to ask a question too.

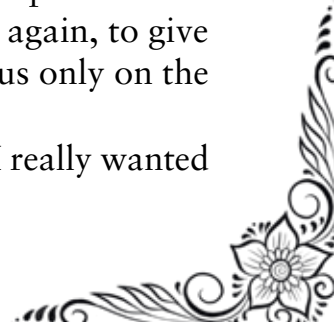
I know the spiritual master's instructions are considered more important than his personal service, but I was so fortunate I could practice both. Personally you are so different, you act like a father, like

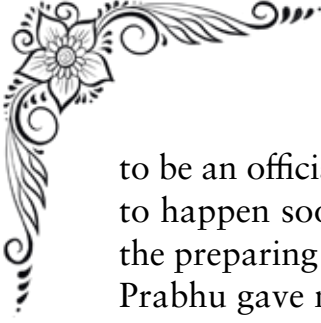

a spiritual grandfather with us, kids born in Krishna consciousness. In public, you look like a respectful scholar, the worshipable spiritual master, but with a smaller circle of devotees, you are the sweetest person. I remember some funny moments from summer when I visited home and went to help at your garden. Syāma-gauri and Rasa-mayi were also around. You came out to leave for class and looked at me and laughingly said: “Ohh another kid! Shouldn’t you be on saṅkīrtana?”. Another time I went to your room to bring the pūjā plates, and you just told me: “You are a ‘land-loper’ just like your mother was.”

You also showed me your most caring side, you arranged my life, you were personally thinking about my future. I wanted to travel to the US last summer, but for your suggestion I cancelled it. You didn’t have to, but you were thinking of for me to go to England instead. You spent some of your valuable time with another traveling option figuring out where I could go, what to do. Finally, you took me to Turkey with you, where I could be engaged in Rādhā Dāmodara’s service, attend your wonderful lectures, be in your association, ask questions on podcasts and not to mention horse riding... You paid for us to try horse riding and also came and watched us, while struggling with even staying on the horses. Like a father, you gave us instructions on how to do it, encouraged us to go faster and faster. Not caring for the price, you recommended going the next day too. I am so grateful for that whole trip; it is inconceivable how merciful you are. In addition, you arranged that I could stay in the aśrama while studying full-time at Bhakti college. It was unknown for volunteers living in the aśrama before. But by your mercy, I had this possibility. You helped a lot in my private life as well, with the association, traveling to Greece, etc. Whatever insignificant thing I went to you with, you made time to talk to me, told me your opinion. I feel so fortunate and unworthy at the same time. You have almost a thousand disciples, many advanced devotees, who would deserve your attention and special care more. But you have time and patience for me too, explaining to me the same thing over and over again, to give up faith in this material world and enjoyment, and focus only on the important things, going back to Godhead.

And the highlight of the past year was my initiation. I really wanted

to be an official disciple of yours, but I did not even think it was going to happen soon. One day while you stayed here in Budapest, I made the preparing for Rādhā Dāmodara's pūjā, I finished it and Tīrtharāja Prabhu gave me your tea to give to you. I went up to your room and you told me I was getting initiation on Govardhana-pūja and also asked me if I am sure about it. I couldn't believe it. Then Mañjarī mataji helped me to start raising guru dakṣina. It was even harder and more stressful than saṅkīrtana. But on the day of initiation, everything felt like the smallest thing I could do for you. I did not even expect you to say anything about me. However, seeing how pleased you were I could not stop crying. I have never experienced any bigger pleasure than seeing you satisfied with the insignificant service I offered. I assume we will feel something similar when we finally go back to Kṛṣṇa. All the sufferings, hardships will seem meaningless compared to the pleasure of meeting our eternal friend again.

You are right that I understand neither spiritual life nor material, however, my real and ultimate goal is to attain the spiritual abode of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, where all water is nectar, every word is a song, every gait is a dance, and the flute is the favourite attendant,--as described in the 56th verse of Brahma-saṁhitā. So please give me your guidance, without you, I am lost with my optimistic view of this world. I do not deserve it at all, it is only your causeless mercy that I could become your disciple. I want to be eligible for calling myself that. I have too many material attachments, but my only fortune is that I have some attachment to your word and instructions.

I want to say thank you for all of these memories with you, your special care and I hope I can please you somehow in my whole life.

Your insignificant servant,
Devakanyā Devī Dāsī

Devaprastha Dāsa

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja, words are so limited when confronted with the task of glorifying you: the rarest of rare jewels in this universe, the pure devotee of Rādhe-Śyāma. However, the attempt must be made, otherwise what are the use of words at all?

In the past year, you have been so kind to me. Somehow, for a while, I saw you every day! Of course, you are always kind, but with my blunted spiritual perception, I do not always appreciate it.

One day I saw that an old podcast had been reposted on SRS Media, and it caught my eye “How we can swim in devotee association”. I thought “I am so lucky! That is already happening to me!” Because for the past several weeks, you had kindly tolerated my driving you to your swimming sessions 4 days a week, which meant that I also got to take a regular dip in waters that were bathing your lotus feet.

I hope that you do not mind if I expand on these experiences, Guru Mahārāja.

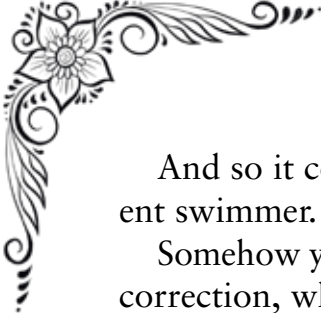
I have always enjoyed swimming, but beyond learning how not to sink, my expertise was very limited. Watching you swim, Guru Mahārāja, was awe inspiring for me. Your grace, the non-stop nature of your endeavour, your strength. On the first visit, I spent most of my time in the pool watching you, because I was too out of breath to do anything else. I instantly got ear infections, having not worn ear plugs.

So came the first advise...get some earplugs - result: no more ear infections

I was wearing a nose clip to stop water going up my nose.

Next advice - take that off, breath out gradually when you're underwater. It worked

I was losing my breath very quickly when swimming. Next advice—use your legs less. They are the biggest muscle in your body, and are using up all your oxygen. Suddenly, I could swim much further!

And so it continued. After a few months I was a completely different swimmer.

Somehow you noticed so many aspects of my swimming that needed correction, whilst simultaneously you were swimming your over 100 lengths non-stop. As the expert teacher that you are, Guru Mahārāja, you gave me one instruction at a time, knowing the best way for me to achieve progress. You were always encouraging me.

We are all so lucky to have you as our spiritual master, Guru Mahārāja. You have dedicated your life to constantly serving Śrīla Prabhupāda, non-stop. At every step of your life's journey, you are constantly adjusting your contribution according to what is most pleasing to Śrīla Prabhupāda, at that particular time. Your ever increasing number of published books are there to guide us, and they are treasured more and more according to the advancement of the reader.

I apologize for not being a more qualified devotee, Guru Mahārāja. But please know that every kind thing that you have taught me, cannot be material lessons.

You have shown me to protect my ears from offensive sounds, to avoid spiritual infections.

To breathe properly, and have regular sādhana, for without that life breath, we drown.

To not waste energy by running around, when that running actually achieves very little, except to leave us exhausted.

You also regularly said to watch and learn from experts, in whatever particular aspect of technique improvement was needed. So I pray to always be open to instruction.

I pray that I may always be your disciple, Guru Mahārāja. Somehow or another, please keep me in your service.

Your loving aspiring servant,
Devaprastha Dāsa

Devarsi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances at your lotus feet, all glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

At night, my daughter wakes and cries, but as soon as I lift her up, she stops and embraces me. She knows she is not alone, she is safe, she is loved. For me, Śrīla Prabhupāda has appeared to lift us up and you are his hands, instruments surrendered to his will to carry us safely to his heart. We just need to embrace his words and instructions to understand that we too are not alone and are safe and are loved. Thank you Guru Mahārāja for being so wonderful. Your life appears to me to be a perfect example and embodiment of that embrace and it is the only real beauty in this world.

Yours always, Devarsi Dāsa

Dharmātmā Dāsa

Hare Krishna dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Recently you have mentioned that in the golden age, which will start approximately in 20 years, you probably will not be around.

Thanks to your healthy diet and balanced Kṛṣṇa conscious lifestyle, I envisage that we are already in the middle of the golden age, but this time of the year everyone is still excitedly preparing for your Vyāsa-pūjā in New Vraja-dhāma, because you will soon arrive from your Jalāngī River residence, in a fresh and re-energized mood, where you have written many more pages for your new book.

Wishing you happy Vyāsa-pūjā and lots of service for Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma!

Your servant, Dharmātmā Dāsa

Divya-keli Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you!

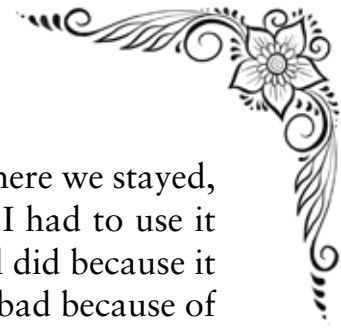
Dear Guru Mahārāja, a year has already passed again. This year so many things happened for which I am so grateful.

I learned a lot from you this year. It seems so short because time passed so quickly, but what a lot I got from you.

Almost 3 years ago I got initiation from you. You gave me the chance to serve you personally. It is so amazing to serve such a spiritual master like you. I am so grateful for everything what I got from you, and I feel I am just unable to repay it, but still, I am praying for Kṛṣṇa that I would be able to repay somehow.

I have been in India for the first time 3 years ago. I just cannot believe that I got the chance to come back again this year and serve your lotus feet.

For every devotee there is a service that they like, and in that service, there is something that they like to do the most. I also have something that I like the most in this service. I like the most, when you chastise me, because then I always learn something new, and I get a chance to correct my mistake and I may make you satisfied a little bit. I remember so so many stories when I got the lesson. For example when I spoiled the marble floor in your bathroom, when I did not set your bed, when I gave you too much fruit in the evening, when I did not clean something enough, when I did not serve lunch in a proper way, when I used the door which I was not allowed to .. and so so so many other mistakes that gave me so many memories and I learned a lot from them. This last mistake makes me remember a story what happened in Śrī Dhāma Māyāpura, and you do not know about it, so I would like to share. It happened in the evening. I was just finished with service, and I went to sleep. So, it was very late already. And in your flat, there is a room we always keep closed and do not use that door because you do not like if it stays open, so I usually check if its

closed or not. It was so close to our accommodation where we stayed, only one corridor between that room. Unfortunately, I had to use it sometimes. I remember you said not to use it, but I still did because it was quicker in the service, and I had to use it. I feel so bad because of it, but I got the lesson. This evening I also checked. It was open. I just did not know what to do. I can only close it from inside because I have not got a key. It was late already and Śyāma-bihāri Prabhu who has the only key had gone to sleep. So ... I decided to sleep in that room. Inside, the door is lockable without a key. So, I decided to go in, and sleep on the floor and I could close the door from inside. So, I did. All night I was staying in that room and was trying to sleep. And I was praying that no one would come there to see me and to make you annoyed. And in the morning, I just left as soon as I could so no one finds me. It was so funny and sad at the same time because I did not follow your instruction. So, I got the lesson by experience. When we do not follow your instructions then we make big mistakes - 100 %. It is so important to follow your instructions.

Please forgive me if I made you angry or have not followed you properly sometimes. Actually, I just pray to commit more and more mistakes to get more and more from this special mercy from you. Thank you so much for the lot of care and faith that you give me. It means a lot to me. It is not possible to describe how merciful, generous, patient, caring spiritual Father we have!

Jaya Guru Mahārāja!

Your servant,
Divya-keli Devī Dāsī

PS:

*rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kīśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

I offer my life to Rādhā Śyāmasundara's service.

Divya-nāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az összes *vaiṣṇavának*!

Minden hétköznapi reggel átsétálok Krisna-völgy területén, hogy a szolgálatomhoz lássak az ételosztásban.

Az egyik ilyen alkalommal eltűnődtem Új Vraja-dhāma megannyi csodáján, mely Rādhā-Kṛṣṇa játszóttere, a *bhakták* lakóhelye, fesztiválok színtere, és megannyi látogató boldogsága. Vajon hogyan nyilvánult meg? Arra jutottam, hogy mindez a te szívedből tört elő!

Úgy hallottam, Kṛṣṇa a *bhakták* szíve mögé bújik el.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom hát a te áldott szívednek, mindannyiunk biztos menedékének, és jószerencséjének, a Legfelsőbb Úr szeretett lakhelyének!

Kedves Gurudeva, bár mindent megadsz nekünk, amire szükségünk lehet: tudást, biztatást, inspirációt, példamutatást, én szemtelen módon mégis kérnék tőled valamit! Szükségem lenne személyes utasításodra, amit a szívembe zárhatnék, amin keresztül összefonódhatnék veled!

Sok szeretettel köszöntelek *vyāsa-pūjād* alkalmával!

Reménykedő elesett szolgád:

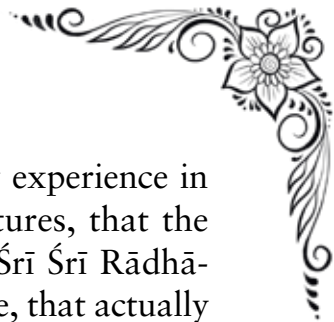
Divya-nāma Dāsa

Bhakta Divyank Gupta

Hare Kṛṣṇa dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

At last this day has come after so long, when a fallen soul like me can write to you dear Mahārāja, and can say thanks to you for everything, express my deep gratitude towards you and seek blessings and mercy from you.

One year back, I wrote for first time and shared my experience in how I got learning and realisation watching your lectures, that the real purpose of this life is to serve the Supreme Lord Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. I got so happy when I wrote for first time, that actually I can share my realisation to dear Guru Mahārāja. But soon after I felt, now I have to wait for next year to write again. And this whole year has been so long passing, in waiting to write again to you dear Mahārāja.

In this whole year, my realisation got stronger that I have to serve Śrī Rādhā-Śyāmasundara. I also gradually Increased my chanting and reading of Śrīla Prabhupāda's books, also to distribute them to others too. This year for the first time I distributed books inspired by your Saṅkīrtana Experience Series.

Dear Guru Mahārāja, I hope with Śrī Rādhā-Śyāmasundara's mercy I would get a chance to serve you, to come to Kṛṣṇa Valley once in my life and to serve the Supreme Lord Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Thank you so much dear Guru Mahārāja. I ask also for forgiveness if I committed any offence while writing. Please forgive me and I hope my faith will always be unflinching in you and Śrī Rādhā-Śyāma.

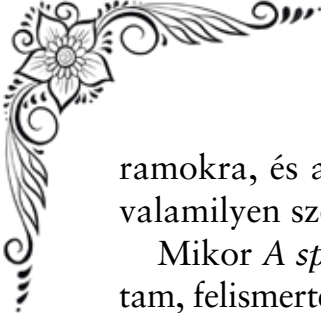
Your servant,
Bhakta Divyank Gupta

Ekāvali Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak! Minden dicsőséget neked!

Most, hogy elkezdtem írni neked a felajánlásomat, elgondolkodtam rajta, hogy éppen az évben van 30 éve annak, hogy találkoztam *bhaktákkal* és a nyári *nāma-haṭṭa* táborban először hallottam tanításaidat. A *Bhagavad-gītáról* beszéltél, és arról hogyan van az egész könyven át hangsúlyozva az odaadó szolgálat fontossága. A *Bhagavad-gītā* olvasása és szavaid hatására elkezdtem járni a prog-

ramokra, és a *bhakták* társaságában felébredt bennem a vágy, hogy valamilyen szolgálatot is végezzek.

Mikor *A spontán odaadó szolgálat ébredése* című könyvedet olvastam, felismertem, hogy pont azt a folyamatot mutatod be hogyan ébred fel a vágy az odaadó szolgálatra. Ezt írod: „A *lobha* megjelenésének oka *Kṛṣṇa* vagy *Kṛṣṇa bhaktájának* a kegye” és „a jószerencse irányítja a *bhaktát* a lelki tanítómesterhez, s általában a *guru* áldott jelenléte ébreszti fel benne a sóvárgást.” Nálam is így történt: jelenléted és szavaid ébresztették fel bennem a vágyat a *Kṛṣṇa*-tudat gyakorlására. Nagyon köszönöm, hogy ez lett életem legnagyobb jószerencséje!

Ebben a könyvben (*A spontán odaadó szolgálat ébredése*) a tiszta odaadás utáni sóvárgásra tanítasz, arra a sóvárgásra, amely „a transzcendens birodalmába emeli a *bhaktát*”, azt írod „ez az őszinte szolgálat és a meghódolás eredménye”. Ha magamba nézek, azt látom, még nagyon messze vagyok ettől az őszinte meghódolástól, és csak kegyedben reménykedem, hogy egyszer talán sikerülni fog. Olyan magasszintű témákról beszélsz ebben a könyvben, hogy miközben olvasom, imádkozom, hogy egyszer képes legyek megérteni. Nagyon köszönöm, hogy ezt a tudást átadod nekünk, még ha most még nem is vagyunk rá alkalmasak megérteni.

Könyveid jelentik a legfőbb menedéket számomra. Amikor mesélsz egy-egy új könyvedről, szeretnék még többet hallani arról a témáról, és nagyon várom, mikor olvashatom.

Így volt ez a *Nava-vraja-mahimāval* kapcsolatban is, amelyben *Rādhe-Śyāma* mesés birodalmát írod le.

Most, mikor a templomból hazafelé jöttem, láttam hogyan alakítják ki a munkások a *Seva-kuñjánál* az utakat, és arra gondoltam, hogy milyen csodálatos is, hogy ez a szent hely, amelynek kedvteléseiről könyveidben olvastam, hamarosan az anyagi szemek számára is láthatóvá válik. Új *Vraja-dhāma* olyan, mint a lelki világ. Sokszor tapasztaltam, hogy a fák, bokrok átváltoznak kívánságteljesítő fákká, és mindig pont olyan virágokat, leveleket, gallyakat adnak, amelyekre szükség van a *mūrtik* díszítéséhez, vagy a vázáikba.

És sokszor tűnik úgy, mintha minden évszak egyszerre lenne jelen, mert a legmeglepőbb időszakokban is nyílnak virágok. Mintha *Rādhe-*

Śyāma gondoskodna arról, hogy legyen mindig elegendő virág az imádatukhoz.

Néhány éve egyszer tél közepén találtam rá a tündérfa parfüm-illatú virágaira, melyek még levél nélküli, csupasz ágakon nyíltak, és már messziről érezni lehetett illatukat. Aznap este te öltöztettél, és gondoltam csinállok belőle egy füzért Śrīmati Rādharāṇīnak, hátha feladod neki a *pavitra* mellé úgy, ahogyan Śyāmasundara is visel este egy kisebb füzért a *pavitrāja* mellett.

Legnagyobb meglepetésemre a *pavitrát* nem is adtad fel, csak ezt a füzért. Nagyon örültem, hogy Śrīmati Rādharāṇī elfogadta, és hogy ezzel is segíthettem Neki végzett szolgálatodat.

Könyvedben olvastam, hogy Vrajāban élni azt jelenti, hogy elkötelezzük magunkat egy olyan *rūpānugā-vaiṣṇava* szolgálata mellett, mint Śrīla Prabhupāda. Te vagy számomra a példaképe annak, hogyan kell felvállalni Śrīla Prabhupāda küldetését, és hogyan kell egyé tenni szívünkkel a lelki tanítómester utasítását, azzal, ahogy prédikálsz, könyveket írsz, *mūrtikat* avattál be, és egy olyan szent helyet hoztál létre, mint Új Vraja-dhāma.

Köszönöm, kedves Guru Maharāja, hogy elfogadtál tanítványodnak, és szolgálhatom Rādhe-Śyāmát szent lakhelyükön!

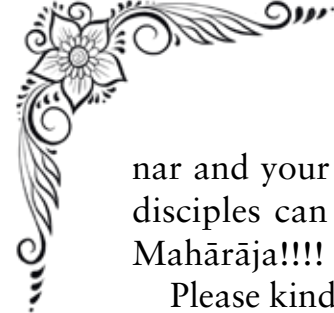
Örök, jelentéktelen szolgád:
Ekāvali Devī Dāsī

Bhaktin Elena

Dear Guru Mahārāja,

Please kindly accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda! All Glories to you!

Every day I offer my gratitude to the Supreme Lord for allowing me to come in contact with you. For me you are the example of a perfect servant of Śrīla Prabhupāda. When I hear your Śikṣāṣṭakam semi-

nar and your disciples' questions, my heart feels pride. Only mature disciples can ask such questions. This is due to your mercy Guru Mahārāja!!!!

Please kindly allow me to offer you the results of my humble vrata. My vow is to distribute Śrīla Prabhupāda's books 6 days a week during 1 month until your appearance day. For past 2 weeks 31 books were distributed (12 Gītās). In the "Sāṅkīrtana" magazine (2013, 2021) you wrote in the article that devotees should help others to have "Bhagavad-gītā". It is due to your blessings only I can go on *sāṅkīrtana*. You distribute Śrīla Prabhupāda's books yourself and it inspires me to serve you in this particular way.

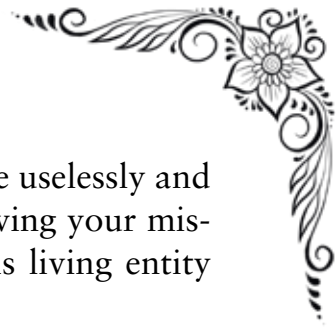
Due to your mercy this fallen soul got rid of the propensity of eating chocolate and looking through the useless video clips in YouTube and other channels. In your classes you say that there are impressions and they are never neutral. They are either favourable or unfavourable effect. Thank you so much for such instructions! I try to always remember it in my life. Due to your mercy only I lost taste for *prajalpa*. When this fallen soul has some desire other than desire for *śravaṇam-kīrtanam* and preaching, meditate on one of your podcasts where you said: "I have just lost 7 minutes of valuable time of human life...". Immediately my mind come to his senses. Thank you so much for that.

When I face difficulties in my life I always and immediately remember your instruction – to seek shelter in chanting the Holy Name of the Lord. Due to your mercy only this fallen soul was able to avoid many offences and unfavourable consequences.

You guide this fallen soul, who is far far away from perfection, on the path of pure devotional service. This fallen soul has no doubt that this path is the only right one. Every day you give inspiration not to stop the attempts to serve you and Lord Chaitanya.

Dear Guru Mahārāja thank you so much for the spiritual strength. Due to your mercy only this jīva sees Māyā's attempts to mislead. Due to your protection only this living entity feels herself safe and ready to keep trying.

Dear Guru Mahārāja, please kindly forgive me for my mistakes.

This conditioned soul has no discipline, she wastes time uselessly and has difficulties in organizing time for chanting and serving your mission, your instructions. Due to your support only this living entity believes that she is going to make it.

Thank you so much dear Guru Mahārāja for always reminding us in your classes and in your books that it is so wonderful to be in Kṛṣṇa Consciousness, to be in the association of devotees and chant the Holy Name of the Lord.

Oh Guru Mahārāja, please kindly allow this conditioned soul to serve your lotus feet. Please kindly grant this *jīva* an intelligence to understand your instructions in a proper way, how to follow these instructions and understanding how she can please you. Please kindly never disappear from the heart and the sight of this *jīva*. Please kindly free this living entity from the desire of name and fame.

Please kindly bless this fallen soul to chant the Holy Name of the Lord purely and sacrifice her personal happiness for the sake of serving your mission.

Your humble servant,
Bhaktin Elena

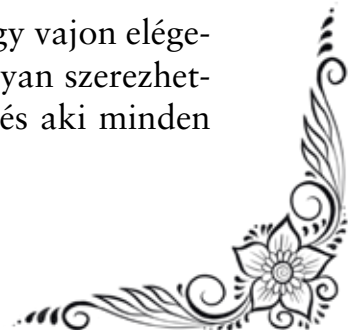
Bhakta Francsics Szabolcs

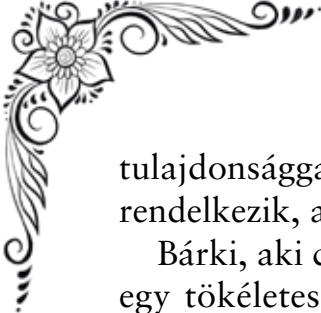
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadja alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek!

Meg szeretném köszönni, hogy kegyesen a tanítványának fogadott és hogy esélyt ad, hogy fejlődhessenek a lelki életbe, és hogy közelebb kerülhessek Kṛṣṇához!

Mindig, amikor önre gondolok, azon töprengök, hogy vajon elégedett most Guru Mahārāja azzal, amit épp teszek? Hogyan szerezhetnék Mahārájának örömet, aki megmenti az életemet, és aki minden

tulajdonsággal rendelkeznek, amivel egy tökéletességet elért személy rendelkezik, ahogyan a Szentírások is megírják azt?

Bárki, aki csak egy kicsit is látja, vagy hall önről az tudhatja, hogy egy tökéletes *gururól* van szó. Ugyanis teljesen Kṛṣṇa és Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda elégedettségére törekszik és minden idejével és cselekedetével a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat és a *bhaktákat* segíti. Erre az egyik bizonyítéka *A tanítások nektárjában* (8. vers) található, ami a következő:

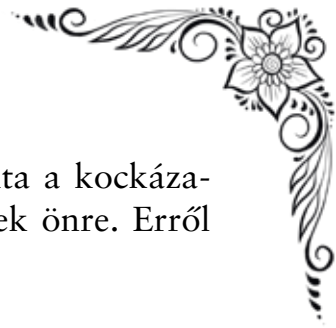
*tan-nāma-rūpa-caritādi-sukīrtanānu-
smṛtyoḥ kramena rasanā-manasī niyojya
tiṣṭhan vraje tad-anurāgi-janānugāmī
kālaṁ nayed akhilam ity upadeśa-sāram*

“Minden útmutatás lényege az, hogy az embernek minden idejét – egész napját – arra kell fordítania, hogy az Úr isteni nevét énekelje, hogy dicsőítse és tartsa emlékezetben transzcendentális alakját, tulajdonságait és örök kedvteléseit, s hogy nyelvét és elméjét mind jobban és jobban elfoglalja e tevékenységekkel. Ezen az úton haladva lakjon mindig Vrajában [Goloka Vṛndāvana-dhāmában], és a *bhakták* vezetésével szolgálja Kṛṣṇát. Kövesse az Úr szeretett *bhaktáinak* nyomdokait, akik mélységesen ragaszkodnak az Ő odaadó szolgálatához.”

Ez a vers is egy bizonyíték arra, hogy ahogyan ön él az egy tökéletes személyt jellemez, és még vagy 1000 olyan dolog van, ami ezt bizonyítja.

Szeretnék egy kicsit írni önnek arról, hogy mennyire felnézek önre amiatt is, hogy minden nehézség ellenére követte és követi Śrīla Prabhupādát és a missziót, illetve, hogy mennyire csodálatos, ahogyan elmerült Kṛṣṇa szolgálatában, az írásban, *mūrti* imádatban, a prédikálásban és a többi csodálatos dologban.

Emlékszem, amikor a *saṅkīrtana* élményeiről mesélt. Egyrészt nagyon izgalmas és szórakoztató történetek, másrészt beszélt arról, hogy visszahúzódó természete volt és, hogy nehézséget okozott oda menni emberekhez. Ha az nem lenne elég, hogy legyőzte a saját nehézségeit, még azzal is szembenézett, hogy akkoriban sokan üldözték

a Krisna-hívőket. Mindezek ellenére ön önként vállalta a kockázatot, hogy másokon segítsen és ezért is nagyon felnézek önre. Erről a *Śrīmad-Bhāgavatam* (8.7.44) a következő képpen ír:

*tapyante loka-tāpena sādhaveḥ prāyaśo janāḥ
paramārādhanaṁ tad dhi puruṣasyākhilātmanaḥ*

„Azt mondják, hogy a nagy személyiségek amiatt, hogy az emberek szenvednek, szinte mindig önként vállalják a szenvedést. Úgy tartják, ez a mindenki szívében jelen lévő Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatának legmagasabb rendű formája.”

Amikor Prabhupāda maraton alatt ezt a verset említette, igazán megfogott, és érzem, ha mi is így teszünk, ahogyan ön is tett és tesz, hogy vállalja a nehézségeket az Úrért, Srila Prabhupādáért és az elesett emberekért, akkor ön elégedett és ez a legfontosabb.

Elképesztő, amit Magyarországon létrehozott. Bele se tudok gondolni, hogy mennyi veszélyt, nehézséget és kényelmetlenséget vállalt, azért amit most mi átélhetünk és láthatunk, akár Krisna-völgyben, akár máshol. Köszönöm Guru Mahārāja!

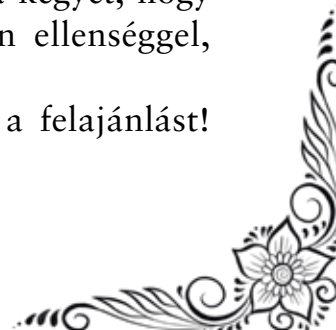
Nagyon jó és különleges látni, hogy milyen nagy az odaadása Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda és ez, az összes *bhajanájában* és *kīrtanájában* érződik. Sose érzem magam annyira boldognak, mint amikor hallom, hogy ön énekel a szent nevet egy *bhajana* vagy egy *kīrtana* keretein belül. Már csak az, ahogyan rápillant Rādhe-Śyāmára, az egy szívmelegítő élmény számomra.

Jelenleg fáradtságot nem ismerve több óráig elmerülve ír Kṛṣṇáról és a lelki életről, és így is segít minket a lelki életben. Hihetetlen volt látni testközelből, amikor szolgálhattam önt, hogy mekkora az odaadása Kṛṣṇa felé.

Kedves Guru Mahārāja! Az utolsó leheletemig harcolok önért és az ön elégedettségéért.

Alázatosan szeretném kérni Guru Mahārāja, adja a kegyét, hogy mindig bírjam folytatni a háborút, a fáradhatatlan ellenséggel, Māyā-devīvel, és hogy le tudjam győzni a gátlásaimat!

Köszönöm szépen, hogy megírhattam önnek ezt a felajánlást!

Nagyon hálás vagyok önnek mindenért!

Elesett szolgája:
Bhakta Francsics Szabolcs

Gadāgraja Dāsa

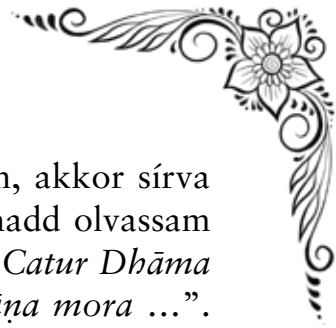
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Már olyan régóta nézegetem szívemben a képeket rólad. Sok-sok kép él benne. Egyik például, mikor régi templomban a fürdőbe indultál *maṅgala* előtt. A lépcsőn holtfáradtan lépdeltél. Abban a tekintetben mindenben benne volt minden, amit *guru* adhat a tanítványának. Bár csak használni tudnám a helyes szavakat rá! Mint arról a pár másodpercig tartó hangról, amit akkor hallottam, amikor Krisna-völgyi házadban aludtam, tizenegykor lefeküdtünk és háromkor hallottam a másik szobából a gurulós széked hangját, ahogy oda ültél az asztalodhoz. Rólad szóló képek és az általad kiadott hangok, még az aprócska hangok is nemcsak a szavaid, éneked örök útítársaim. Ha felidézem, ott vagyok veled, lelki erőt kapok belőle. És ez átsegít mindenben, iránytűt és erőt ad. Emlékszem a puha kezéd érintésére, mikor megfogtad az enyémet körtánc közben vagy Vṛndāvanába érkezéskor a fejemre tetted és azt mondtad légy jó Gabi. Ezek a képek, hangok, érintések az idő múlásával egyre értékesebbek, mélyebbek fontosabbak lettek és óriási magasságokba nőttek ki magukat a többi teljesen más típusú világi érzésekkel és érzelmekkel szemben.

De a legintenzívebb érzelmeket a könyveid olvasása közben tapasztalok, ahogy bemutatod milyen Rādhā-Kṛṣṇa otthona, szerelme, barátai, szülei papagájai, tehenei. Bemutatod, hogyan viszonyulnak egymáshoz és milyen hatalmas intenzitás van ottani élményekben.

Remélem, a halálom pillanatában lesz olyan erős vágyam, hogy

megszülethessek egy Kṛṣṇa kedvtelésben! De, ha nem, akkor sírva könyörgök, hogy legalább a következő életemben is hadd olvassam a könyveidet. Legyenek velem, miközben hallgatom a *Catur Dhāma Mahimā* CD-det, ahogy énekeled: „*Rādhā-Kṛṣṇa prāṇa mora ...*”. Ugyanúgy, ahogy a déli kedvtelésekből tehénpásztor fiúkhoz visszatért Kṛṣṇához odaszalad Subala és nagyon mélyen megöleli, hogy kimutassa felé azt a szeretetet, amit az összes fiú érez és a körülötte lévő tehénpásztor fiúk, tehének, papagájok azt érzik, mintha ők ölelnék meg. Ugyanúgy érzem magam a könyveid olvasása közben, mintha tényleg ott lennék és látnám ezt az óriási csodát, ami ott van. Érezném ugyanazt, mint ők és én is megölelném Kṛṣṇát. Ez a legintenzívebb, legmélyebb élmény, amit valaha tapasztaltam. Olyan szép kedves szeretetteljes, egy olyan hely, ahová mindig is vágytam És egy olyan társaság, ahova tartozni akarok és ezt a te interpretációd hívta életre bennem, lenyűgöző stílusú írásaidban.

Először is kérlek, add az áldásod, hogy megtaláljam azokat az embereket, akik alkalmasak rá, hogy ezt a csodát megértsék és át tudjam őket segíteni a kezdeti nehézségeken! Olyan nagy élmény ezt tenni és ezzel örömet okozni neked és az Úr Caitanyának!

Másodszor, remélem, ez nem túl szemtelen kérés, kérlek, ha alkalmasnak tartasz rá ad a kegyed, hogy emlékezzek mindig ezekre a kedvtelésekre, amikről olyan gyönyörűen írsz. Bárhol is vagyok, bármit is csinállok.

Végül egy tőled lopott imával búcsúzom, amit olykor mondogatok:
„Tudom, hogy képesítetlen vagyok, de van célom és reménykedek.”

Szolgád:
Gadāgraja Dāsa

Gadāi Dāsa

Hare Krishna!
Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

One more year has passed again, and as always around this time, I meditate on your divine lotus feet.

I am grateful for many wonderful things, what I received from you, but perhaps the most important thing amongst them is that, you pulled me out from my terrible somogyvāmosian karma—that deep and meaningless *tamo-guṇa*, giving me the amazing opportunity to render devotional service at the divine lotus feet of Śrī Śrī Dayāl Nitāi-Vijāya Gaurāṅga.

This is my tenth year in the movement, and this tenth year was the best ten years of my life. I constantly prayed to the sparkling dust of your divine lotus feet, to give me some intelligence, so I can stay here until my last breath.

Thank you very much my wonderful Guru Mahārāja for your causeless and endless mercy again and again!

This is the first year when I wrote my offering in English. I apologize for the mistakes I made and I hope my effort makes you satisfied.

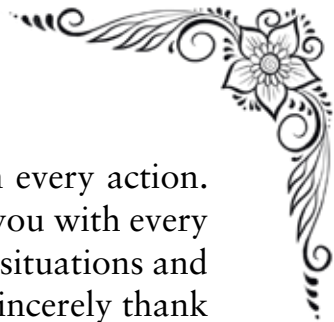
Your insignificant servant,
Gadāi Dāsa

Gaura Ārati Devī Dāsī

My dearest Gurudeva,

Please accept my humble and sincere obeisances. All glories to Prabhupāda. All glories to you Gurudeva.

I thank the Lord for the opportunity of being allowed to be your disciple. I am truly grateful to the Lord for this wonderful oppor-

tunity and I sincerely from my heart remember you in every action. That I must make you proud of my behaviour to serve you with every action and word. I understand we all have different life situations and thus have very individual service to our sweet Lord. I sincerely thank you for allowing me to serve you from so far and in understanding my life situation and encouraging me on this path.

I pray to the Lord that I am forever connected with my spiritual master for it means that I will always be connected to Him.

This is an opportunity to not only thank you for all the wonderful blessings you are in my life but remembering that without your presence in my life, it would have not been possible to be on this journey. You are the most special person sent by the Lord.

Forever at your lotus feet my most kind spiritual master.

Always in the service of the Lord and my spiritual master,
Gaura Ārati Devī Dāsī

Gaura Kṛṣṇa Dāsa

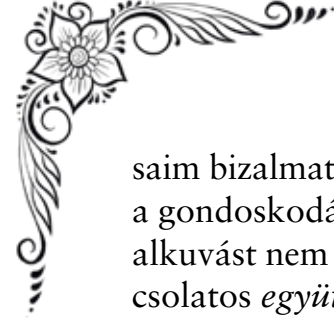
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

Nem olyan régen gondolkodtam el arról, hogy éppen ez a harmincadik Vyāsa-pūja felajánlás, amit neked és rólad írok, s természetesen jött a kérdés, hogy vajon nem mondtam-e el már mindent, amit lehet, amit illik, vagy amit a szeretet diktál?

Elgondolkodtam arról is, hogy számomra mi is ezeknek a felajánlásoknak a jelentése, jelentősége. Végül ezek a gondolatok egy alapos önvizsgálathoz vezettek, amelyeknek a középpontjában a Veled való kapcsolatom állt.

Ezen gondolatok által arra jutottam, hogy e személyedhez csak csekély mértékben mérhető dicsőítési próbálkozások, illetve felajánlások számomra az évről évre *megismételt elköteleződést*, az avatá-

saim bizalmat adó és bizalmat elfogadó „szerződéseinek” *újra átélését*, a gondoskodásod miatt érzett *hála kifejezését*, a tiszta, elvszerű, megalkuvást nem tűrő tanításaidat esetenként érő éretlen kritikákkal kapcsolatos *együttérzést*, a Rādhā- Syāmasundarának végzett bensőséges szolgálatoddal kapcsolatos *csodálatom szavakba foglalását*, menedéked *dicsőítését*, Śrīmati Rādhārāṇi szolgálatára való heves vágyadnak *egy cseppjéért való könyörgést* jelentik.

Azzal, hogy a magyar *yātrāban* két elkötelezett és lemondott tanítványodnak *sannyāsa* avatást adtál, feltetted a pontot a *vaiṣṇava* társadalomépítési törekvésekre. Immáron a négy *varṇának* és a négy *āśramának* is vannak képviselői Magyarországon a Śrīla Prabhupāda tanítványait követő generációból.

Teljes és tökéletes mindaz, amit tettél, s amit teszel. Valójában mindent megkaptunk tőled ahhoz, hogy folytatni tudjuk a lelki tanítómeszterednek felajánlott missziódat. Ahogy azt a példáddal bemutattad, ez egy tanítvány élete és lelke.

Szeretnék néhány szót mondani arról is, hogy mit jelent 30 évnyi kapcsolat veled. Erről a saját tapasztalatomnál jóval hitelesebb példát láttam nem is olyan régen. Balarāma *prabhuval* nem sokkal a halála előtt meglátogattuk Dhanañjaya *prabhut*, aki egyike volt korai magyar tanítványaidnak, s 30 éves barátság fűzött hozzá. Látogatásunkkor testében már alig volt élet, végtagjai remegtek, heves fájdalmai voltak. Tudta, hogy meg fog halni, de a tiltakozás egyetlen csöppje sem volt benne. Sőt!!! Amit tapasztaltunk az a mély Kṛṣṇa-tudatos hit, az irántad érzett töretlen elkötelezettség, s a heves vágy Rādhē-Syāma birodalmában, Vrajában, VAGY egy Krisna-völgyben élő tiszta *bhakta* családjában való megszületésre. Mindez a te csodálatos társaságodnak a felszabadító személyednek a hatása. Jómagam csupán lótuszlábad további menedékére vágyom, több nem kell.

Szeretettel, maradok érdemtelen szolgád:
Gaura Kṛṣṇa Dāsa

Ui.: Nupura, Nīla és Govinda köszönik a csodálatos *Nava-vrajamahimādat*, tanító figyelmedet és az életedet, és az életet, amit nekünk adtál!

Gaura Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tanítvány és a felajánlás

Vajon mi a lényege annak, hogy a tanítvány felajánlást ír a lelki tanítómestere születésnapjára ünnepségének alkalmából?

A *Bhagavad-gītā*-ban Kṛṣṇa határozottan kijelenti: „*nāyam loko 'sty ayajñasya kuto 'nyah kuru-sattama* – Ó, Kuru-dinasztia legkiválóbbja! Áldozat nélkül nem élhet az ember boldogan ezen a bolygón vagy ebben az életben. Mit mondhatnánk akkor a következő életéről?”

Szeretnék a tanítványod, jó tanítványod lenni, ebben biztos vagyok! Ám születésem óta azt hallom, az élet élvezetre van, légy sikeres, légy boldog! És nem azt tanították nekem, hogy hozz áldozatokat e sikerreért – kivéve a sportot, ahol a befektetett, áldozatkész edzés a siker legfőbb záloga. Aztán talákoztam veled, és megragadó személyiséged új irányt szabott – a lemondásokkal és áldozatokkal járó lelki úton való haladást ebben és a következő életemben is.

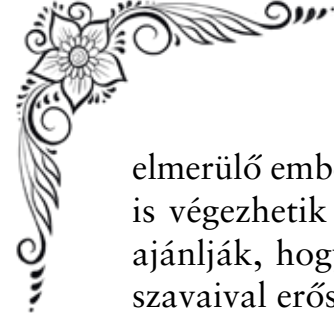
*evam bahu-vidhā yajñā vitatā brahmaṇo mukhe
karma-jān viddhi tān sarvān evam jñātvā vimokṣyase*

„A Védák helyeslik e különféle áldozatokat, melyek mindegyike tettekből születik. Ha tudod, hogy ez így van, felszabadulsz.”
(*Bhagavad-gītā* 4.32)

Jó, a Védák helyeslik az áldozatokat. Csakhogy egy önző kultúrában felnőtt embernek e szavak üresen csengenek.

Majd egy új fogalom követi az áldozatok végzésének tanácsát – a „felszabadulás”.

Śrīla Prabhupāda segít megérteni, mit is jelent felszabadultnak lenni:
„Ahogyan azt az előzőekben elmondtuk, a Védák sokféle áldozatot ajánlanak a különböző tevékenységek végzői számára. Ezek az áldozatok olyan rendszert alkotnak, hogy a testi életfelfogásban mélyen

elmerülő emberek a testükkel, az elméjükkel vagy akár az értelmükkel is végezhetik azokat. Ezzel együtt azonban mindegyik *yajñát* azért ajánlják, hogy végrehajtójuk megszabaduljon a testtől. Az Úr saját szavaival erősíti meg ezt ebben a versben.”

Azaz, ha jól értem, a lelki tanító mesternek nyújtott megfelelő áldozatokkal megszabadulhatunk a test, elme és általában véve minden anyagi szenvedéstől. Kṛṣṇa következő gondolata tovább pontosítja, milyen áldozatok vezetnek a felszabaduláshoz:

„Ó, ellenség fenyítője, a tudással végzett áldozat többet ér az anyagi javak feláldozásánál. Ó, Pṛthā fia! Végül a tettek valamennyi áldozata a transzcendentális tudásban éri el tetőfokát” (*Bhagavad-gītā* 4.33)

Transzcendentális tudással végzett áldozatokra van tehát szükség. És Śrīla Prabhupāda újra pontosít:

„Minden áldozat célja a teljes tudás elérése, majd az anyagi szenvedésektől való megszabadulás, és végül a Legfelsőbb Úr szerető transzcendentális szolgálata (a Kṛṣṇa-tudat). E különféle áldozati cselekedeteket azonban titok fedi. Meg kell ismernünk ezt a titkot.”

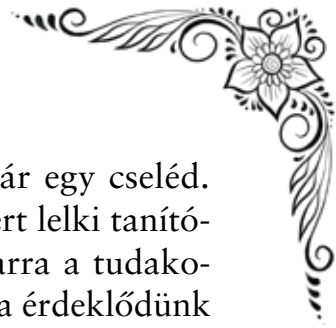
Milyen titkot? Én, aki ezen a világon akartam sikeres lenni, aki ennek a világnak a tudományát akartam tökéletességre vinni, most forduljak el ettől és valaki, egy másik hús-vér ember tanácsát, irányítást kövessék az életvezetésemben? Ráadásul ez egy titkos tudomány! Hogyan lehetek biztos abban, hogy ez lesz a legjobb nekem?

Kṛṣṇa segít választ adni az elmém kételyére:

*tad viddhi pranipātena pariprāśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.” (*Bhagavad-gītā* 4.34)

Śrīla Prabhupāda kifejti: „A lelki megvilágosodás útja kétségtelenül nehéz, ezért az Úr azt tanácsolja, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, aki tagja az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak. ... A tudásért egy hiteles lelki tanítómesterhez kell fordulnunk. Az ilyen lelki tanítómestert teljes meghódolással kell elfogadnunk, és minden

alaptalan büszkeségérzet nélkül kell szolgálnunk, akár egy cseléd. A lelki életben tett fejlődés titka az önmegvalósítást elért lelki tanítómester elégedettsége. Ha valaki lelki tudásra vágyik, arra a tudakozódás és alázatosság a helyes módszer. Mindaddig hiába érdeklődünk a nagy tudású lelki tanítómestertől, amíg nem vagyunk alázatosak és szolgálatkészek. A lelki tanítómester próbára teszi tanítványát, akinek ki kell állnia e próbát. Ha meggyőződik tanítványa őszinte vágyáról, igaz lelki tudással áldja meg őt. Ez a vers a vakon követést és az abszurd tudakozódást egyaránt elítéli. Nemcsak alázatosan kell hallgatni a lelki tanítómester szavait, de az engedelmesség, a szolgálat és a kérdések segítségével alaposan meg is kell érteni mindazt, amit mond. A hiteles lelki tanítómester természeténél fogva nagyon kedves tanítványához, így aztán ha a tanítvány alázatos és mindig szolgálatkész, a tudakozódás és a tanítás kölcsönös viszonya tökéletessé válik.”

Ha jól értem Śrīla Prabhupāda szavait, akkor a tanítvány felajánlásának tükröznie kell az áldozat mibenlétét, az elsajátított transzcendentális tudást és legfőképpen azt a *bhaktit*, amit a tanítvány a lelki tanítómesterétől kegyként kapott. Azt a hangulatot, amiben a tanítvány mindig szeretettel teli szolgálatot végez a lelki tanító mesterének.

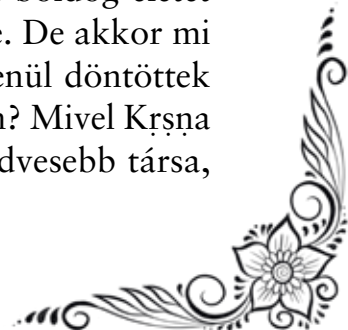
A tanítvány és a szeretet

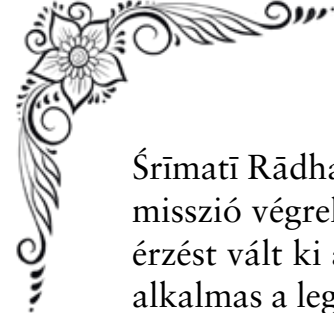
Hogyan alakul ki a megismerkedés pillanatában érzett vonzódásból igaz, tiszta, önzetlen szeretet a tanítvány szívében?

A válasz annak a titoknak a feltárásából nyerhető, amire Śrīla Prabhupāda korábban felhívta a figyelmet.

Mi is ez a titok?

Amikor az Úr Kṛṣṇa felkészült, hogy személyesen jöjjön és terjessze az iránta érzett legbensőségesebb szeretetet, egy nehézséggel találta szembe magát. E nehézség a saját természetéből következett. Kṛṣṇa *ātmārāma*, önmagában teljes és boldog. E boldogság teljessége abban nyilvánul meg, hogy a „jelenben él”, és szerető társai körében transzcendentális kedvteléseket végez. E kedvteléseket, ezt a boldog életet soha nem kell feladnia – semmi sem kényszeríti Őt erre. De akkor mi fog történni azokkal a *taṭasthā* lelkekkel, akik helytelenül döntöttek és elmerültek az anyagi lét tudatlanságában, illúziójában? Mivel Kṛṣṇa minden helyzetre tud megoldást, felismeri, hogy legkedvesebb társa,

Śrīmatī Rādhārānī hangulata, hozzáállása a legtökéletesebb „ürügy” e misszió végrehajtására. Ő az, akinek a fájdalmas tapasztalata együttérzést vált ki a szintén Kṛṣṇától távol élő lelkek iránt, így tökéletesen alkalmas a legfelsőbb kegy kimutatására – azokat is Kṛṣṇa iránti szeretettel áraszt el, akik korábban megtagadták a lelki világ hangulatát, akik a legelesettebbek.

*anarpita-carīm cirāt karuṇayāvatīrṇaḥ kalau
samarpayitum unnatojjvala-rasām sva-bhakti-śriyam
hariḥ puraṭa-sundara-dyuti-kadamba-sandīpitaḥ
sadā hṛdaya-kandare sphuratu vaḥ śacī-nandanah*

„Bárcsak a Legfelsőbb Úr, Śrīmatī Śacī-devī fia transzcendentálisan ott lakozna szíved legbensőbb zugában! Az olvadt arany ragyogását szórva indokolatlan kegyéből megjelent Kali korában, hogy azt az ajándékot adja, melyet még soha egyetlen inkarnáció sem kínált: a szerelmi kapcsolat ízét, amely az odaadó szolgálat legfenségesebb és legtündöklőbb lelki íze.” (*Caitanya Caritāmṛita, Ādi-līlā* 1.4)

Śrīmatī Rādhārānī elkülönülésben kimutatott szeretete, annak különleges élménye még Kṛṣṇa számára is titoknak számít, amíg Ő maga nem foglal el hasonló helyzetet. És mint oly sok esetben, Kṛṣṇa megfelelő tanítók segítségével teljesíti be vágyát. Megkéri néhány társát, hogy készítsék elő földi látogatását, majd „tanítsák meg Őt” arra a hangulatra, ami Śrīmatī Rādhārānīt jellemzi. E társak Kṛṣṇa lelki tanítómesterei lesznek, amikor Ő megjelenik az Úr Caitanya formájában.

Śrīpāda Mādhavendra Purī korábban ismeretlen, titokzatos *premája*, hangulata a gyökere az Úr Caitanya missziója fájának. Mint gyöker, folyamatosan táplálja az egész fát mindaddig, míg az érett gyümölcsöket hoz és e gyümölcsök újra és újra megjelennek az ágakon – a különleges istenszeretet *premájában* úszó *bhakták* formájában.

A kertészek jól tudják, hogy a növény akkor egészséges, akkor hozza a legjobb termést, ha a gyökere kiterjedt, szépen fejlett és sehol nem sérült, nem korhadt. Hiszen a gyökérnek sok feladata van. Fizikailag stabilizálja a fát, összegyűjti a tápláló folyadékokat, majd feljuttatja azokat a fába, és információkkal is ellátja a fát a környezet

viselkedéséről. Mindezt a feladatot elvégzi Mādhavendra Purī, amikor *bhajanájában* Śrīmatī Rādhārānī hangulatában imádja Kṛṣṇát.

*ayi dīna-dayārdra nātha he
mathurā-nātha kadāvalokyase
hṛdayaṁ tvad-aloka-kātaraṁ
dayita bhrāmyati kim karomy aham*

„Óh, Uram! Óh, legkegyesebb mester! Óh, Mathurā Ura! Mikor pillanthatlak meg újra? Amiatt, hogy nem láthatlak, feldúlt szívem ingataggá vált! Óh, legkedvesebb, most mihez kezdjek?” (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 4.197)

A tanítvány hangulata

Mādhavendra *prabhu* unoka-tanítványa, az Úr Caitanya ezt a hangulatot „tanulta meg” és őrizte a szívében földi missziója végzése során. Ha tehát én jó tanítvány akarok lenni, akkor ezt a hangulatot kell nekem is átvennem lelki tanító mesteremtől, Śrīla Śivarāma Swami Mahārājától. Ő kell legyen az életem gyökere, hangulataim meghatározója.

De hogyan? Hogyan lehet egy hangulatot átvenni valakitől?

„A titok a részletekben rejlik” – segít egy szólás.

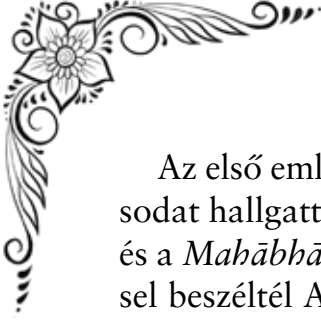
Ismét Śrīla Prabhupāda szavai vezetnek tovább ezen az úton:

„A hiteles lelki tanítómester természeténél fogva nagyon kedves tanítványához, így aztán ha a tanítvány alázatos és mindig szolgálatkész, a tudakozódás és a tanítás kölcsönös viszonya tökéletessé válik.”

Tehát a kölcsönös viszonyomat, a kapcsolatomat kell tökéletesíteni – a részletek megfigyelésével, megértésével. A lelki tanító mesterem kedves természetét kell meglátnom, hiszen ez az, ami megszerethető, ami a leginkább motiválni tud, hogy valóban szeretettel, önzetlen szeretettel kövessem őt.

Az emlékeim, a többször meghallgatott tanítások segítenek felidézni, milyen különleges szeretettel, alázattal és kegygyel átitatott (lelki) ember ő.

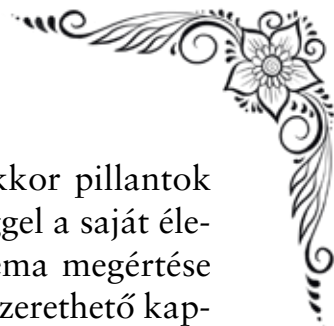
Szeretném, hát ide varázsolni azokat az emlékeimet, amelyek segítenek téged, kedves, örök lelki tanítómesteremet szeretettel a szívembe zárni.

Az első emlékem rólad, amikor egy bérelt kis házban az első előadásodat hallgattam meg. A *Bhagavad-gītā* első verseit kezdted elemezni, és a *Mahābhārata* teljes bemutatása lett belőle. Oly hévvel, lelkesedéssel beszéltél Arjunáról, Bhīmáról, Kṛṣṇáról, hogy varázslatosan megjelentek előttem. Ott beszélgettek, vitatkoztak abban a kis szobában, ahol még füstölőt is alig szabadott meggyújtani, nehogy a szomszédok panaszt nyújtsanak be a lakóbizottsághoz. Az érvelésed egyszerű és világos volt – csak Krisna *bhaktája* tud valódi tudásban részesíteni egy, még ha természeténél fogva kötekedő, de kíváncsi felnőtt-gyereket. És te voltál az első tökéletes *bhakta* az életemben. Tökéletes abban az értelemben – nem lebecsülve *bhakta-gurujaim* csodatételét –, hogy kedves, önzetlen szereteted úgy ragyogott fel közöttük, mint a felkelő telihold a tiszta csillagos égen. Életemben először nem éreztem készletést arra, hogy vitatkozzak veled. Csak azt akartam, hogy melletted maradjak, hogy ezer fülem legyen és mind az ezerrel téged hallgassalak – azt az áldást kértem, mint Pṛthu Mahārāja az Úr Viṣṇutól (csak akkor még nem tudtam erről).

A következő élményem kedvességedről, figyelmességedről az első zarándokúthoz kötődik. Rendkívül óvatosan készítettél fel bennünket arra, hogy India nem játék. Nagyon vigyázzunk arra, hogy mit eszünk és fokozatosan szoktassuk magunkat a fűszeres és különleges indiai ételekhez. Aztán a megérkezésünkkel elvittél minket egy *bhakta*-barátod házába, ahol egy totálisan ellenkező utasítást adott. „Itt mindent meg kell ennetek, amit elétek tesznek”. Hiszen két veszély leselkedett rád: A vendéglátó *bhakta*-barátod megbántása és a mi esetleges megbetegedésünk. Ha betartjuk a fokozatosságot (ami mellett minden logika és orvosi tudás szól), akkor mit fog szólni a lakomával kedveskedő vendéglátó család? Tehát mosolyogva – és gondolom Kṛṣṇa különleges kegyéért imádkozva – ránk parancsoltál: „Nem mondhattok nemet!”. Aggodalommal árnyalt mosolyod még mindig a szemem előtt van, amikor visszaemlékszem erre a napra. De győztél, dugig ettük magunkat és mégis, senki sem lett beteg.

A leckéid is csodákat rejtegetnek. Persze maga a tudás is, amivel mindenkor elkápráztatsz, ha téged hallgatlak. Akadémikusokat megszégyenítő felkészültséged, könnyed témakezelésed mind-mind ámulatos. Ám, ami a szeretetemet tüzezi, az valami más. Az a személyes

kapcsolatod, a tudományodat átítató *bhakti*, amit akkor pillantok meg, ha gyermeki ártatlansággal, a csintalan merészséggel a saját életemből társz fel eseményeket és alkalmazod őket a téma megértése érdekében. Elbűvölő! Egyszerre tanítasz és fonsz erős, szerethető kapcsolatot a hallgatóiddal.

Itt most csak néhány példát mutatok meg, milliószor több van ezeknél.

Az *Odaadás nektárja* sorozatban a *bhāva-pratikul* fogalmával kapcsolatban ezt mondod:

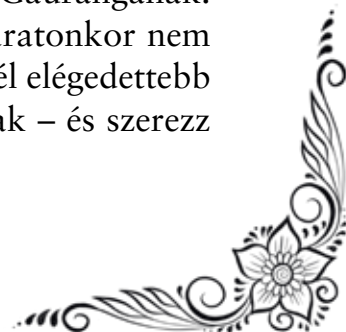
„Lehet, ami kedvező egy alacsonyabb szinten, nem kedvező egy magasabb szinten. ... Ugyanúgy, mint amikor valaki 3 éves és apuka vesz neki egy kis biciklit. Az nagyon jó. De ha már 20 éves és még mindig azt a kis biciklit vezeti, akkor az már nagyon rossz. Akkor komoly problémák vannak. Amikor 2 éves valaki és játszik a macival, akkor az jó, de amikor 25 évesen játszik a macival, akkor az nem jó. Úgy hívják, hogy maci? Enyimé is volt maci.”

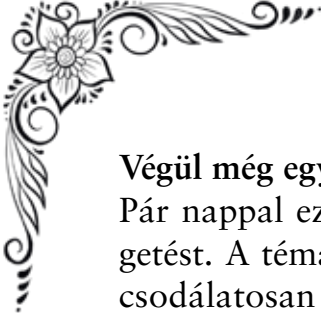
Szóval volt egy macid, te is macival játszottál, mint mi. Hmmm. Ezt hallani egy komoly „lelki tanítómestertől”, hát a legkevesebb, hogy meglepő.

Ambarīṣa király története

„Ambarīṣa Mahārāja elvégezte a *mūrti* fürdetési szertartását, majd a *mūrtit* szép ruhákba öltöztette. Feldíszítette, illatos virágfüzéreket és más kellékekkel ... mint ahogy mi is szépen csináljuk ... ó igen, azok a virágfüzerek, azokat ki csinálta? Nagyon szépek. De ha valaki király, akkor végtelen sok pénze van, igazi ékszereket adni, és tud odaállítani katonákat, hogy senki ne tudja ellopni. Sajnos ezt nehéz csinálni a mai világban.”

Egy *pūjārī* tanítványod nagy igyekezetét, hogy a lehető legszebb virágfüzért ajánlhassunk fel, még akkor is kedvesen megemlíted, amikor egy előadás kellős közepén jut eszedbe. Aztán elmondod, hogy mennyire szeretnél minél szebb, értékesebb dolgokat felajánlani Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának. Ez az a pillanat, amikor elhatározom: a következő maratonkor nem nézem a fáradságot, nem ismerem lehetetlent, hogy minél elégedettebb lehess, minél több szép ékszert ajánlhass fel az Uraknak – és szerezz ezzel kegyet számunkra is.

Végül még egy példa egy részletről

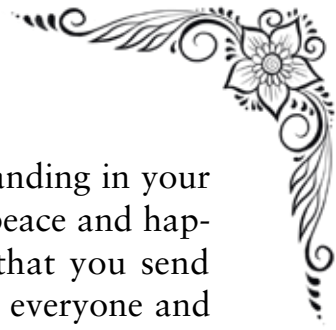
Pár nappal ezelőtt az ukrán *bhaktáknak* tartottál egy Zoom beszélgetést. A témája *Navadvīpa-maṇḍala parikramán* volt. És miközben csodálatosan beszéltél a *dhāmáról*, életed sok-sok személyes titkát is megosztottad velük, velünk. Azzal kezdted, hogy életed „első szerelme” egy orosz hölgy (lány) volt. Te, aki a *sannyāsa* rendet rendkívül fegyelmezetten követed, saját életedből vett példával nyered meg az aggodalomtól terhes tanítványaid szívét. Majd újra és újra személyes élményeid jelennek meg a *Navadvīpa-kīrtanák*, a zarándoklat csodáinak illusztrációjaként. Szeretet, személyes és együtt érző szeretet árad minden szavadból. Emlékeid egy része az én emlékem is. A *Navadvīpa-maṇḍala parikrama* veled és istentestvéreiddel meghatározó élmény bennem is. Azok a kīrtanok, az a tomboló, őrült tettek gyermeki ártatlansággal elkövető csapat kőkemény szívemre is nagy benyomást gyakorol a mai napig. S remélem, még sok-sok életen át lesz részem melletted az Úr Caitanya titkos hangulatával átítatott *kīrtanákban*, könyvosztásban, és életeken át kaphatom meg szeretettel átítatott pillantásaidat.

Hálásan köszönöm, hogy eljöttél, hogy megragadtál és magadhoz kötöttél! Imádkozom, hogy soha ne gyengüljön ez a kötelék közöttünk. Kérem a kegyedet, hogy mindig szeretett tanítványaid körében maradhassak, hogy mindig őket hallgathassam, ahogy rólad beszélgetnek, téged dicsőítene! Azt kívánom, hogy e szeretet-kötelek okozzák minden fájdalmam és szenvedésem, ha eljön az idő és a távollét tüzébe vet és csak sírok és sírok, csak sírok!

Alázatos szolgád, tanítványod:
Gaura Nitāi Dāsa

Gaura Prema Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda,
all glories to Śrī Śrī Gaura-Nitāi and all glories to you.

Every time I write you a letter or imagine myself standing in your presence or talk to you, my heart is nicely filled with peace and happiness. I know that it is the sign of this great love that you send from your merciful heart to me and all your students, everyone and everything. Today is no different. I am feeling one of the most difficult days of my life in this body, because I have been feeling the cruel face of war very closely. Although my mind tries to find a way out, flying here and there, my soul reminds me that all this is temporary and happiness and peace, always means taking shelter at the lotus feet of Kṛṣṇa and you.

Dear Guru Mahārāja, I know that your presence is a significant factor for me and many more devotees, to live in this world of tons of troubles and to serve you. I hope Kṛṣṇa will not consider this happiness too much for us, the helpless beings, and He will allow us to have you for many more years and to celebrate many more Vyāsa-pūjās. I always pray to Kṛṣṇa.

Dear Guru Mahārāja, I am ever thankful to you for giving me the mercy to be under the shadow of your lotus feet, which is my biggest fortune.

I am ever indebted to Kṛṣṇa, for being your disciple and eternal servitor.

Gaura Prema Devī Dāsī

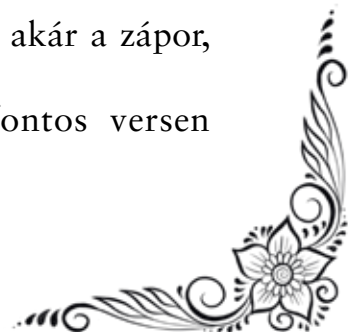
Gauracandra Dāsa

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak és lótu-szlábaidnak!

Kedves Guru Mahārāja! A megjelenési napja olyan akár a zápor, ami Kṛṣṇa kegyét szórja ránk!

Emlékszem, ugyanazon a napon tavaly, egy fontos versen meditáltam:

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāna-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Könyvet osztani voltam azon a napon, olykor eleredt az eső, olykor abbamaradt. Minden zápor hozott magával egy lelkes vásárlót, adományozót. Tudtam, hogy Guru Mahārāja kegye áll emögött, és ez a zápor együttérző szívéből hullott most ránk, csodálatos volt.

Valamint egyszer *pāda-yātrān* voltunk, s miközben egy ház udvarában beszéltem az ott lakóval, és odaért a *harināma* a ház elé, Guru Mahārāja bemosolygott ránk, és azon nyomban beszaladt a hölgy adományért, szóhoz sem jutott, mert azon a mosolyon keresztül a Kṛṣṇához fűződő örök kapcsolatunkat pillanthattuk meg. Ezzel a két történettel próbáltam meg dicsőíteni az időt és teret átható kegyét, szeretetét Guru Mahārájának!

Lótuszlábad egyedüli menedékére vágyva!

Örök szolgád:
Gauracandra Dāsa

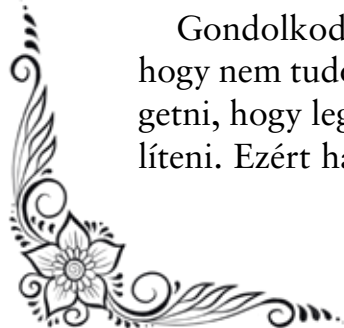
Gaura-candrikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sokat gondolkodtam azon, hogy hogyan tudnám neked meghálálni azt a sok jót, amit tettél velünk? Hisz örökre leköteleztél bennünket, tartozásunkat sohasem fogjuk tudni kifizetni...

Gondolkodtam és arra jutottam, hogy nem szomorkodni kell azon, hogy nem tudom kifizetni tartozásom, hanem el kell kezdenem gyűjtögetni, hogy legalább egy kis részét az adósságomnak ki tudjam egyenlíteni. Ezért hát számot vettem a lehetőségeimmel, így most kérlek,

fogadd el jelentéktelen felajánlásomat, melyet tartozásom törlesztése-ként ajánlok fel neked.

Tartozom neked egy mantrával, a szent név éneklésével, melyre megtanítottál! E felfoghatatlan potenciállal rendelkező *mahā-mantra* a legnagyobb áldás az emberiségnek! S te kegyesen átadtad, ingyen, semmit sem kértél érte cserébe, csak azt, hogy ismételjük.

De hogyan is tudnék én egy *mantrát* adni viszonzásul neked....? Nem vagyok felhatalmazva rá... így hát kérlek, fogadd el ugyanezt a csodálatos *mahā-mantrát*, melyet minden nap a 16 körön felül elmondok érted.

Tartozom még a *bhakták* társaságával... melyet csodálatos ajándék-ként adtál nekünk. A kapcsolódás, ahogyan a *bhakták* egymás szerető társaságát élvezik, tőled tanulták, a legszebb példát adtad nekünk istentestvéreiddel való kapcsolataid bemutatása által.

De, hogyan is tudnék én *bhakták* társaságával megajándékozni téged? Csak úgy, ha megpróbálok valóban *bhaktaként* élni, s ha bármikor szükséged lenne rám, *bhaktaként* tudjalak szolgálni.

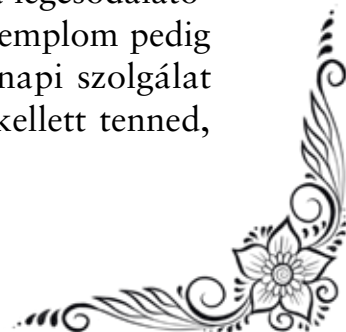
Tartozom neked még sok-sok könyvvel, melyeket olyan hihetetlen odaadással, kitartással írtál meg az utókornak, hogy megértsük, megtanuljunk, hogyan is kell Kṛṣṇa-tudatban élni.

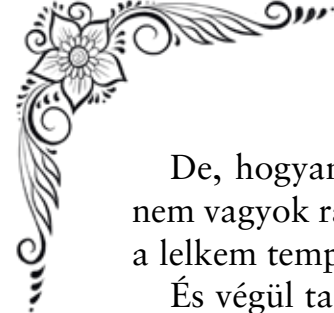
De, hogyan is tudnék én könyveket írni... sem képességem, sem tehetségem nincs hozzá... Kérlek, hát fogadd el saját könyveidet, melyeket, ha Kṛṣṇa megengedi és időt ad még nekem ebben a testben, ígérem, elolvasom az összeset.

Tartozom neked még sok-sok szolgálattal, melyeket kaptam tőled. Megkaptam ezt a csodálatos tudást, hogy az odaadó szolgálattal lehet a leghamarabb elérni Kṛṣṇát. E szolgálatoknak köszönhetem, hogy az életemnek értelme van.

De hogyan is tudnám viszonzni a szolgálatot neked? Csak úgy, hogy továbbra is őszinte odaadó szolgáló maradok, hogy lelki tanítómesteremként továbbra is szolgáljak téged és igyekszem tanulni tőled.

Tartozom két templommal, melyet adtál nekünk: Krisna-völgyet, ahol megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal. Krisna-völgy a legcsodálatosabb hely, ahol eddig életemben jártam. A budapesti templom pedig az egyik otthonom, ahol megajándékoztál a mindennapi szolgálat lehetőségével. Micsoda erőfeszítést és lemondásokat kellett tenned, hogy létrejöhessenek ezek a csodálatos szent *dhāmák*!

De, hogyan is tudnék én egy templomot építeni neked.... sajnos, nem vagyok rá képes... Ezért hát, kérlek, fogadd el cserébe a szívemet, a lelkem templomát, melyet szeretettel ajánlok fel neked.

És végül tartozom neked egy élettel, amit az avatásomkor kaptam tőled. Egy új életet adtál... indokolatlan kegyedből érdemesnek találtál arra, hogy megajándékozz egy új élettel. De hogyan is tudnék én adni neked egy új életet... Sajnos, új élettel már igazán nem tudok szolgálni..., ezért kérlek, hát fogadd el az életemet, ezt a használt életet, melyet alázatosan felajánlok neked!

Tégy vele, amit jónak láatsz!

Örökké hálás szolgád:
Gaura-candrikā Devī Dāsī

Gauramaṇi Dāsa

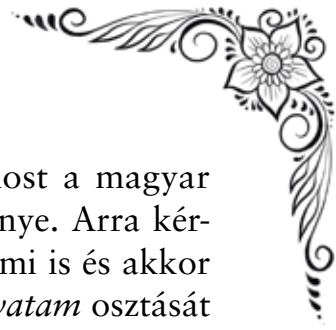
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*kṛṣṇe sva-dhāmapagate dharmajñānādibhiḥ saha
kalau naṣṭa-dṛśām eṣa purāṇārko ,dhunoditaḥ*

Ez a *Bhāgavata Purāṇa* oly ragyogó, mint a nap, s akkor kelt fel, amikor az Úr Kṛṣṇa a vallás és a tudás kíséretében visszatért saját hajlékára. Azok, akik a Kali-korban a tudatlanság sűrű sötétsége miatt elvesztették látásukat, ebből a *Purāṇából* merítenek majd fényt. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.3.43)

A tavalyi évben többször is kihangsúlyoztad számunkra, hogy több évtizeddel ezelőtt, amikor a mozgalmat elindítottad Magyarországon, az Úr Kṛṣṇa megjelent álmodban. Azt mondta neked, ha osztod a könyveit, akkor azt minden más követni fogja.

Te követted ezt a kérést és ezért minden, amit most a magyar *yātrāban* látunk, ennek az erőfeszítésednek az eredménye. Arra kéréssel bennünket újra és újra, hogy kövessük ezt az elvet mi is és akkor semmiben nem lesz hiány. Különösen a *Śrīmad-Bhāgavatam* osztását hangsúlyoztad.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon hálás vagyok neked, hogy lefoglalsz a *Śrīmad-Bhāgavatam* osztásának missziójában és azért imádkozom hozzád, hogy követni tudjam ezt az utasításodat és ragaszkodni tudjak ehhez a szolgálathoz!

Jaya Guru Mahārāja!

Szolgád:

Gauramaṇi Dāsa

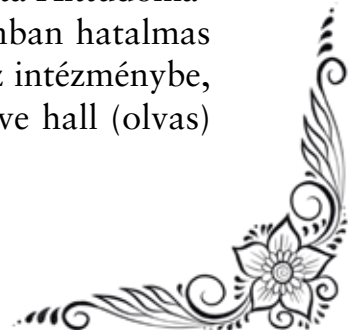
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

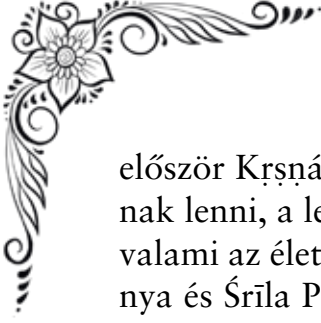
Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Ezen dicső esemény, a *vyāsa-pūjād* kapcsán meditálok a transzcendentális tulajdonságaidon, és újra és újra szeretném hálámat kifejezni azért a bizalomért, amit belém vetettél, azért a számtalan kedves szóért és mosolyért, amit tőled kaptam, és amit, ezer és ezer élet szolgálatával sem tudok visszafizetni neked.

Belém vetted a bizalmadat, és jóváhagyásodat adtad, hogy a *yātra* egyik legnagyobb prédikáló intézményét, a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolát vezessem. Ezzel a hatalmas kegyel azonban hatalmas felelősség is jár. Minden évben száz hallgató érkezik az intézménybe, mindenféle háttérrel. A legtöbbjük a felvételre készülve hall (olvas)

először Kṛṣṇáról, és mondja ki az Ő szent nevét. Nem *bhakták* akarnak lenni, a legtöbbjük csak tudásra vágyik, vagy érzi, hogy hiányzik valami az életéből, és be akarja tölteni ezt a tátongó űrt. Az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda kegyéből, a te közreműködéseddel azonban drágakőre lelnek ott, ahol üvegcserepeket kerestek. Hatalmas potencia rejlik a „Bhaktiban”, a főiskolában. Az évek során számtalan *bhakta* került ki az intézményből. Sokan vállaltak teljes idős szolgálatot, költöztek be a templomba, lettek önkéntesek és misszionáriusok, még többen csatlakoztak a kongregációhoz, és szinte mindenki a lehetőségeihez mérten elkezdte gyakorolni az odaadó szolgálat folyamatát. Boldogan látom évről évre, hogy a hallgatóink, vagy a volt hallgatóink közül szép számmal tesznek *śikṣā*-fogadalmakat, majd fogadnak el avatást, köteleződnek el Śrīla Prabhupāda missziójának szolgálatában.

Bár nagyon sok függ az egyéneken, és külön-külön mindenki hatalmas erőfeszítést tesz, mégis úgy látom, hogy a „Bhakti”, a főiskola valódi sikere az együttműködés. Amit én talán a magam egyszerű módján hozzá tudok tenni az az a szolgálat, amivel biztosítani tudom a hátteret a többi *bhakta* számára, hogy végezhesék a szolgálatukat.

Śrīla Prabhupāda arra utasított benneteket, hogy úgy tudjátok kifejezni az iránta való szereteteteket, hogy együttműködtök. Imádkozom az áldásodért, hogy mindig együtt tudjak működni a *bhaktákkal*, hogy így közösen képesek legyünk beteljesíteni Ő Isteni Kegyelme vágyát.

Sok kihívás áll előttem, amiket csak a te kegyeddel tudok legyőzni. Ezért megragadom az alkalmat, hogy megerősítsem elkötelezettségemet a te lótuszlábad szolgálata iránt Śrīla Prabhupāda missziójában.

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja! Kérlek, továbbra is áraszd kegyed minden *bhaktára*, akik annak szentelik életüket, hogy teljesítsék Śrīla Prabhupāda vágyát, és utasításainak végrehajtásával elterjesszék dicsőségét!

Jelentéktelen szolgád:
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Gaura-vigrahā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ezen a csodálatos napon szeretném kifejezni a hálámat neked, amiért oly sok lelki áldásban részesítesz, és szeretettel vezetsz bennünket a fejlődésünk útján Kṛṣṇához.

A nehéz helyzetekben mindig szükségünk van inspirációra, hogy ki tudjunk tartani. Még Arjuna is megtorpant a csata előtt. A legfontosabb pillanatban zavarodottság lett úrrá rajta. A belső háborúja nagyobb volt, mint az előtte álló külső, és előbb ezt a belső ellenállást kellett legyőznie ahhoz, hogy a kötelességét elvégezhesse.

Kṛṣṇa azonban ott volt mellette, és együtt érzően tanította a legnehezebb pillanatokban. Nagyon megértően, kedvesen, de ugyanakkor őszintén, egyenesen megmondta, mi a helyes. Erőt adott neki, mély hitet, lelki tudást és felsőbbrendű célt, értelmet a küzdelemhez, a harchoz. Kihozta a mélypontból, amibe az anyagi ragaszkodás húzta. Kṛṣṇa a legjobb barátjaként állt mellette, és ez az érzés volt az erő, ami győzelemre tudta vinni Arjunát.

Kedves Guru Mahārāja! Te ugyanígy ott állsz mellettünk az anyagi világban folytatott belső küzdelmeinkben. A legjobb barátként fordulsz felénk, és állandóan biztatsz, bátorítasz bennünket, hogy folytassuk a belső küzdelmeinket. Tudásoddal türelmesen, odaadóan, kitartóan világítod meg az utat és mutatod a helyes irányt. Amikor zavarodottak vagyunk, akkor tanítasz a lelki látásmódra, és eloszlatod a kétségeinket. A ragaszkodások mély kútjából biztos szavakkal húzol ki bennünket.

Az ember megriad, amikor egy nehézséggel találja szemben magát. Menedék nélkül a félelem hatalmasabbá válik, mint az óceán. Méretes hullámai befedik az intelligenciát, és az illúzió örvénye húzza lefelé.

Kṛṣṇa tökéletesen felette állt az eseményeknek. Kedvessége, szeretete megnyugtatta Arjuna szívét. A mi életünkben ennek te vagy a példája. Rajtad keresztül láthatjuk, hogy mit jelent elkülönülni az anyagi

világ eseményeitől. Te vagy a menedékünk, a szavaid lecsendesítik háborgó elménk óceánját.

Kedves Guru Mahārāja! Hálásan köszönöm neked ezt a sok kegyet, amellyel elárasztasz! Nélküled elveszettek lennénk a világban, és haszontalan tettekkel telne az életünk.

Ezen a kedvező napon szeretném az áldásodat kérni, hogy bátorságot tudjak meríteni a tanításaidból, és hogy félelem nélkül tudjam végezni a szolgálatomat!

Szolgád:

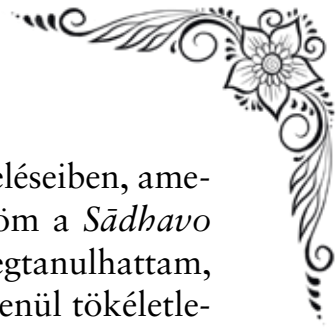
Gaura-vigrahā Devī Dāsī

Bhaktin Gieler Gyöngyi

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Śrīla Prabhupāda egyszer azt mondta, hogy ahányszor megjelenik egy új könyve, úgy érzi, mintha egy birodalmat hódított volna meg. Mióta csak megtanultam olvasni ötéves koromban, nekem mindig pontosan ezt jelentették a könyvek – mindegyikben egy-egy elragadó új birodalom tárul fel előttem, és mennyire így van ez, ha Śrīla Prabhupāda, a nagy *ācāryák* és tanítványaik könyveit olvashatjuk! Az Úr Kṛṣṇa végtelen könyörületességében sokféleképpen árasztja a *kṛpā-śakti* az anyagi világban bolyongó eltévedt lelkekre, és számomra ennek egyik legcsodálatosabb formája az a kegy, amely a tiszta *bhakták* könyvein keresztül nyilvánul meg. Tudom, hogy sok mindenért lehetünk hálásak neked, de én most elsősorban a könyveket szeretném kiemelni. Köszönöm a *Śuddha-bhakti cintāmaṇit*, amelyből mélyebben megismerhettem a tiszta odaadó szolgálat útját, a *Saṅkalpa-kaumudīt*, amelyből megértettem, mennyire fontos ezen az úton az akaraterő és a kitartás! Köszönöm, hogy amikor úgy éreztem, hogy az elérendő célok végtelenül távoliak és nehezek, elmerülhettem

a *Kṛṣṇa Vṛndāvanában* sorozat vigasztalóan édes kedvteléseiben, amelyek megmutatják, hogy hová törekszünk; és köszönöm a *Sādhavo hrdayam mahyam* szívhez szóló történetét, amelyből megtanulhattam, mennyire szereti *Kṛṣṇa* a *bhaktáit*, még az olyan végtelenül tökéletleneket, elesetteket és tudatlanokat is, mint én...

Kívánok sok erőt és egészséget a további könyvek megírásához, nagyon várjuk őket!

„Szavaid nektárja és a cselekedeteidet elmesélő történetek az életet jelentik az anyagi világban szenvedő lelkek számára. Ezek az elbeszélések, melyeket tanult bölcsek adnak tovább, megsemmisítik a bűnök visszahatásait, s azt, aki hallja őket, a legnagyobb szerencsével áldják meg. Szerte a világon mesélik őket, s teli vannak lelki erővel. Akik Isten üzenetét hirdetik, bizony végtelenül nagylelkűek.”
(*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.31.9)

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Gieler Gyöngyi

Gopa-gaṇa Dāsa

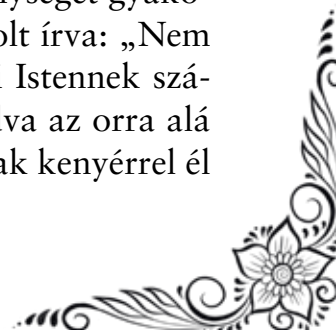
Kedves Guru Mahārāja!

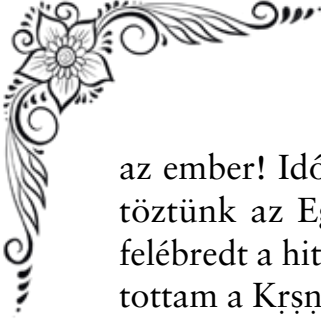
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék elmesélni két veled kapcsolatos lelki élményemet.

Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy Kṛṣṇa kegyéből az ember megkapja a *gurut*. A *guru* kegyéből pedig az ember megkapja Krisnát.

1995-ben ismertem meg a feleségem. Én akkor nagyon materialista szemléletű ember voltam, a feleségem pedig a kereszténységet gyakorolta. Volt egy Bibliája, aminek az elejébe egy idézet volt írva: „Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, ami Istennek szájából származik.” Ezt az idézetet én gyakran gúnyolódva az orra alá döngöltem, amikor kenyeret akart enni: Várjál! Nemcsak kenyérral él

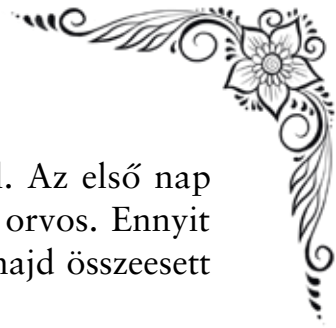
az ember! Idővel ezt teljesen el is felejtettem. 2000-ben 3 évre kiköltöttünk az Egyesült Államokba. Sok különböző esemény hatására felébredt a hitem, és elkezdtem tanulmányozni a vallásokat, végül eljutottam a Kṛṣṇa-tudatig. 2009-ben már elfogadott tanítványod voltam, amikor először volt szerencsém téged masszírozni. Amikor készültünk elő a masszázsához, ezt mondtad Śyāmabihārī *prabhunak*: „Man shall not live on bread alone, but on every word that comes from the mouth of God.” Śyāmabihārī *prabhunak* ez az idézet nem jelentett semmit, de nekem egyből eszembe jutott, amikor több tucat szór mondtam ezt a feleségemnek tréfálkozva. Ezelőtt soha nem hallottam tőled, hogy a Bibliából idéztél volna, nemhogy pont ezt az idézetet. Ez nem lehetett véletlen! Úgy éreztem ezt Kṛṣṇa mondta nekem rajtad keresztül, jelezve azt, hogy az Ő kegye vezetett el hozzád! Kṛṣṇa kegyéből az ember megkapja a *gurut*!

A másik élményem, amit el szeretnék mesélni 2013-ban történt. Akkor tudtam meg, hogy rákos vagyok és találkoztól kértem tőled, hogy segíts felkészülnöm az eljövendő eseményekre. Azt kértem tőled, hogy add a kegyed, hogy el tudjam fogadni Kṛṣṇa akaratát, bármi legyen is az. Azt mondtad, ha teljesen meg tudok hódolni, érezni fogom, hogy Kṛṣṇa ott van velem.

A gondolat, hogy rövidesen el kell hagynom a testem eleinte rémisztő volt, de nem tartott sokáig. Pár nap alatt el tudta fogadni az elmém a gondolatot. Végül is évek óta arra készülök, hogy hogyan tudnék visszamenni Kṛṣṇához. Elkezdtem tervezni, hogy minden tőlem telhetőt megtegyek ennek érdekében. Aztán jött a hír, hogy nincs áttétem, időben lett észrevéve a betegség, és valószínű nem ebben fogok meghalni. Megörültem neki, és újra tervezni kezdtem az életem, hogyan fogom ezt az élményt magammal vinni, beépíteni, hiszen ha nem is most, de előbb-utóbb úgyis el fog jönni ez a pillanat.

Aztán újabb fordulat következett a szövettan eredmény után. Bár még nincs áttét, de a daganat mérete miatt meg kell csinálni a kemoterápiát, mert már sejt szinten valószínű elindult a daganatképződés. Újra visszajött a gondolat, hogy elképzelhető, hogy ez a betegség lesz az utolsó élményem ebben a testben.

A kórházban töltött idő alatt megismerhettem az anyagi energia igazi természetét. Az osztályon, ahova kerültem csak halálos betegek

voltak. Tele volt minden szoba haldokló emberekkel. Az első nap bejött a szobába egy ember, mert épp nálunk volt az orvos. Ennyit tudott csak mondani: Doktor úr! Rosszul vagyok! – majd összeesett és meghalt.

– Hát ez tényleg nem szimulált. – gondoltam magamban, tényleg rosszul volt!

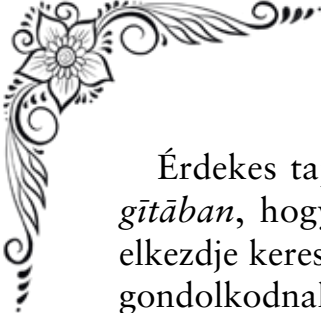
Ott a kórházban abszolút nem számított az, hogy ki milyen előélettel érkezett. Mindegy volt, hogy gazdag volt-e az illető vagy sem. Bejárta-e a világot, vagy sohasem utazott. Semmit nem tudtak magukkal hozni abba a szobába az addigi életükből, amit ott is használni tudtak volna. Ez a valóság – gondoltam – az anyagi világ valósága, hogy minden elmúlik! A kórházon kívüli élet csak illúzió, csak figyelemelterelés erről a valóságról, hogy mindenki a halálos ágya felé tart. Az anyagi boldogság miatt a szenvedés csak még nagyobb fájdalmat okoz. Csak ezért van ez az úgynevezett boldogság, mert így még jobban tud fájni a szenvedés. Ha csak szenvedés lenne, akkor azt meg lehetne szokni, nem fájna annyira, és persze nem ébresztene ragaszkodást az emberben. Persze évek óta olvastam erről, és intelligenciából értettem addig is az anyagi eredmények hiábavalóságát, de testközelből tapasztalni ezt, más szintre emelte a megértésem. Hálás voltam neked, hogy a kegyedből másképp tudtam látni a helyzetet, mint a többi beteg.

A betegségemmel kapcsolatban majdnem minden nap másféle hírt kaptam. Az egyik nap olyan hírt, ami reményt keltett bennem, hogy lesz még több időm felkészülni a testem elhagyására. Ilyenkor azt terveztem, hogyan tudom tökéletesíteni a *sādhanámat* a jövőben, aztán pár nappal később olyan hírt kaptam, hogy elképzelhető, hogy még sincs már sok időm hátra, ilyenkor pedig próbáltam minden ragaszkodásomról elterelni a figyelmemet, és hallgatni a szent nevet.

A környezet segítette a prédikálást. Több embernek adtam könyvet, és minden nap beszélgettünk a betegekkel a Kṛṣṇa-tudatról. Egyszer az egyik nővér megkérdezte tőlem, hogy ha én ilyen vallásos életet élek, és nem fogyasztok semmilyen egészségtelen dolgot, akkor miért kaptam ezt a betegséget?

– Mert ezt érdemlem. – válaszoltam. A nővérnek kikerekedtek a szemei, és azt mondta: Hát, ilyet itt még senki sem mondott! Itt még eddig csak ártatlan emberek voltak.

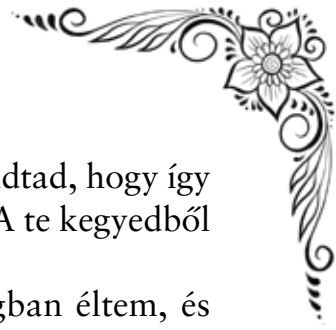
Érdekes tapasztalat volt ez. Bár Kṛṣṇa azt mondja a *Bhagavad-gītāban*, hogy a szenvedés egy lehetőség az embernek arra, hogy elkezdje keresni Őt, ez mégsem volt jellemző rájuk. Az emberek el se gondolkodnak azon, hogy a bűnös életük következménye miatt szenvednek. Még ott se, azon az extrém helyen, ahol kézzelfogható a halál közelsége, és minden józan ember azon gondolkodna, hogy mit rontott el, ők csak a szenvedéstől szeretnék megszabadulni, a bűnös életüket ugyanúgy szeretnék folytatni, változtatás nélkül. Ahhoz, hogy megváltozzon a szívük, találkozniuk kell egy *bhaktával*, akitől hallhatnak Kṛṣṇáról, pusztán a szenvedés nem elég.

Az utolsó napomon a kórházban nagyon rosszul voltam. A 10. kemót kaptam, amitől egész nap hánytam. Annyira erőtlenség voltam, hogy alig bírtam felállni. Fejhallgatón egy *kīrtanát* hallgattam, és épp abba az irányba dőlt az elmém mérlege, hogy valószínű nemsokára itt a vég, de annyira fáradt voltam, hogy az elmém nem tudott koncentrálni a jövőre, csak feltettem a kezem és ezt gondoltam: Mindegy mi fog történni, legyen úgy, ahogy akarod Uram! Mivel nem én irányítok, nem lehet semmi baj. Ha én lennék az irányító, akkor jogosan aggódhatnék, hogy valamit elrontok, de szerencsére Kṛṣṇa irányít, és Ő tökéletes!

És ekkor a szent néven keresztül megéreztem, hogy Kṛṣṇa ott van velem! Éreztem a szeretetét! Azt éreztem, hogy ez az egész nem egy büntetés, hanem az Ő kegye! Folyamatosan úgy rendezi az életünket, hogy lehetőségünk legyen elengedni a ragaszkodásainkat, hogy kifejleszthessük szeretetünket Felé, csak bízunk kell Benne! Nekem egy akadály volt a szívemben, hogy azt hittem én vagyok az irányító, és azzal, hogy rákészülök a dolgokra, irányítani tudom az eredményt, amit kapok a tetteimért. Ettől akart megtisztítani Kṛṣṇa, csak bízzak Benne és bízzam Rá az eredményt. A rákészüléssel ne a szenvedéseimtől akarjak megszabadulni, hanem az Ő boldogságára törekedjek.

Ezzel az egész betegséggel nem egy visszahatást kaptam, hanem Kṛṣṇa kegyét, mert szeret, és meg akar szabadítani az *anartháimtól*, hogy ne okozzak újabb szenvedéseket magamnak velük.

Aztán a szavaid jutottak eszembe, hogy ha tényleg meghódolok, akkor érezni fogom, hogy Kṛṣṇa ott van velem. Megértettem, hogy ez a kegy, amit kaptam, nem azért történt velem, mert meghódoltam

Kṛṣṇának, és ez inspirálta Őt, hanem azért, mert te mondtad, hogy így lesz! Kṛṣṇa mindig beteljesíti egy tiszta *bhakta* szavait! A te kegyedből történt. A *guru* kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇát!

Kedves Guru Mahārāja! A legsötétebb tudatlanságban éltem, és onnan jutottam el Kṛṣṇa kegyéből hozzád. Kérlek, ne a képességeimet nézd, hiszen ha van is valamennyi, az is csak a te kegyedből lehetséges! Kérlek, add továbbra is indokolatlan kegyed, tarts meg a szolgálatodban, és vigyél vissza Kṛṣṇához, hogy ott is folytathassam szolgálatodat!

Szolgád:

Gopa-gaṇa Dāsa

Gopa-kumāra Dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

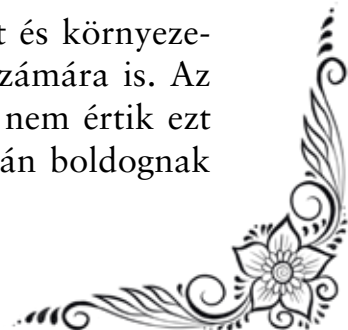
Kedves Guru Mahārāja!

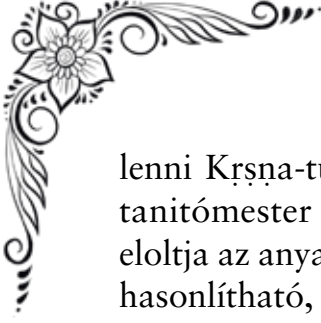
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Teljesen képesítetlen vagyok a lelki és anyagi életben, ezért lehetetlen számomra egy emelkedett személyt dicsőíteni.

Mégis szeretném megpróbálni. Lenyűgöző számomra, hogy milyen csodálatos szeretettel, odafigyeléssel fordulsz mindenhez, ami Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához és szolgálóihoz kapcsolódik.

Fenntartod, szépíted, fejleszted a templom épületét és környezését, ami nagyon inspiráló a *bhakták* és a vendégek számára is. Az ide látogatók örömtelikké, mosolygóssá válnak. Ők nem értik ezt a tapasztalatot, hiszen a Kali-yugában lehetetlen igazán boldognak

lenni Kṛṣṇa-tudat nélkül. Igen, *samsāra-dāvānala-līḍha-loka*, a lelki tanitómaster felszabadítja az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés okát. Az anyagi tudatban, ami egy nagy tűzhöz hasonlítható, minden megsemmisül, nincs esély. Amikor ide belépnek, szomorú szívüket áthatja a személyedből áradó együttérzés és önzetlen szeretet. Egy hűsítő lelki zápor, ami szívedből zúdul a szívükre. Megtisztulva mennek el. Mások lesznek. Tapasztalhatják, hogy valaki azt szeretné, hogy mindig boldogok legyenek! Ők nem értik miért történik mindez. A *bhakták* azonban sejtethetnek ebből valamennyit: egy csodálatos emelkedett személy áll a háttérben. Ezt tudván a *bhakták* még boldogabbá válnak és életüket szeretnék adni vágyaid teljesítésére. A vendégek csak ennyit láthatnak: megújult az étterem, frissülnek a falfestmények, kialakításra került egy templom melletti kis sétány, átalakul a régi recepció, képek láthatóak a bejáratnál. A *bhakták* így válnak boldogabbá, hogy értik, nincsek véletlenek, egy csodálatos személy áll e varázslat mögött.

Ami számomra nagyon felvillanyozó az Rādhe-Śyāma, a sok ötletes ruhájuk, a ruháik színei, az ékszereik formáinak finomsága, ahogyan fel vannak öltöztetve. Feltételekhez kötött szemmel is látható néha milyen kedvesen elfogadják a sokféle imádatot, amit ajánlsz Rādhā-Śyāmasundarának. Igen, a lelki tanitómaster mindig Śrī Śrī Rādhā-Kṛṣṇát imádja a templomban.

Kedves Guru Mahārāja! Minden dicsőséget neked! Köszönöm, hogy szolgálhatlak! Szeretnék örökre lótuszlábad szolgálatában maradni! Szeretném kérni áldásod, hogy sértések elkövetése nélkül tudjam énekelni a szent nevet!

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja *kī jaya!*

Örök szolgád:

Gopa-kumāra Dāsa

Gopāla Guru Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances!

Thank you very much for keeping me in your thoughts!

The only hope of this *mahā-patita*, fallen fool is, that one day somehow, I will be able to accept your mercy.

I'm still trying to recover from the latest punch of *māyā*, but I won't give up to stand up again,

no matter how many times I will fall.

I am sorry that I cannot be more useful for you and for Śrīla Prabhupāda. Please, make me a real devotee!

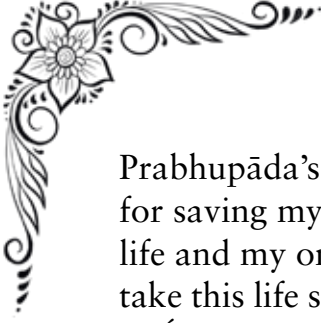
Your unworthy servant,
Gopāla Guru Dāsa

Gopāla-Nāyikā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

This past year I have gone through some life transitions, getting married, moving from the UK to the USA, adjusting to a new community and life here. It has been a difficult transition. What brings solace to my heart is focusing on spiritual practices. I have been listening to more and more of your lectures and reading your books. I was listening to your lecture on the six divisions of surrender and really trying to understand these and practice these: accepting those things favourable to devotional service, rejecting unfavourable things, conviction that Kṛṣṇa will provide protection, acceptance of the Lord as one's guardian, full self-surrender and humility. When I look at these it is easy to see that you are fully surrendered and dedicated to Śrīla

Prabhupāda’s mission. Words are really insufficient to say “thank you for saving my life” but the statement stands true. You have saved my life and my one desire is that I can simply follow your instructions to take this life seriously enough that I can surrender myself fully to you, to Śrīla Prabhupāda, to Kṛṣṇa.

Thank you, dearest Guru Mahārāja, for shining the light in my life and showing me what the real importance is. Reading Śrīla Prabhupāda’s books, reading your books and listening to your lectures have brought me such comfort when I was finding it difficult here. I pray that I can show my gratitude to you by trying to surrender and follow your instructions.

Thank you again and again and again,

Your servant forever,
Gopāla-Nāyikā Devī Dāsī

Gopālī Devī Dāsī

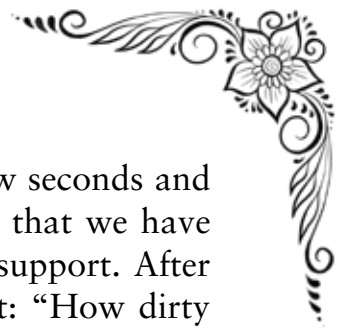
Hare Krishna, dear Guru Mahārāja.

Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Thank you for guiding me in my aspirations to serve Rādhe-Śyāma. Your comprehensive guidance leaves little room for diversion. Even if someone diverts, they would realize that at once, because the message of pure devotional service you deliver to us is undiluted and clear. And that gives the safest shelter. As Śrīla Prabhupāda states, „If one gets a bona fide spiritual master and acts according to his direction, then one’s perfection of life in Kṛṣṇa consciousness is guaranteed”. (Purport BG 18.57).

My fortune is that in addition to the vast spiritual guidance, you have equipped me with much practical advice on my service. So it helps me do the right thing — materially as well as spiritually.

After one of your meals at the restaurant you complemented the

cooking and — as you often do — just stood for a few seconds and examined the surroundings. You scanned the kitchen that we have recently renovated upon your request and with your support. After a few seconds of silence, you announced your verdict: “How dirty are these pots! What would Śrīla Prabhupāda say about that?” You glanced at me and left.

As much as I was grateful about this instruction to pay better attention to the cleanliness of the kitchen equipment, as much I was confused. We had already attempted to clean the pots but many stains just would not go. I thought some stains just get imprinted in the stainless steel over time because of improper heating. Seeing the big kitchen pots in the similar condition made me even more convinced of that.

However, upon receiving your instructions, I got determined to get the pots clean.

But then I kept wondering: „Did Śrīla Prabhupāda indeed say anything about the cleanliness of the pots?”

Two months later, as I started collecting quotes from Śrīla Prabhupāda on cooking, this one popped up first.

Prabhupāda: Utensils for cooking purpose must be very, very clean. If the black portion remains, in India they will not touch.

Puṣṭa Kṛṣṇa: Even on the bottom?

Prabhupāda: Yes.

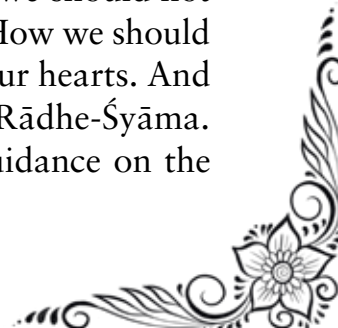
Puṣṭa Kṛṣṇa: On the outside?

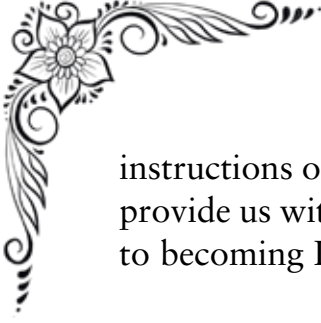
Prabhupāda: They’ll not touch: “Oh, it is still dirty.”

Conversation in Melbourne (April 22 1976)

Timely served, this proof cleared all my doubts about your instruction. Not only that. Now I had the will and the way. “Clean with dirt! — as Śrīla Prabhupāda advised. That is what we did and it worked brilliantly. Literally!

Thank you, Guru Mahārāja, for driving home how we should not be lazy — neither in the body nor in the consciousness. How we should not tolerate dirt and contamination around us and in our hearts. And how we should strive to offer top-notch service to Rādhē-Śyāma. How in the moments of doubt we should look for guidance on the

instructions of the spiritual master and Śrīla Prabhupāda because they provide us with everything we need to know—from keeping pots clean to becoming Kṛṣṇa conscious.

Your humble servant,
Gopālī Devī Dāsī

Gopa-līlādhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Év közben több ötletem is volt, milyen módon fejezhetném ki a hálámat, hogy családomba fogadtál. Most mégis a jelenlegi helyzet aktualitása, ami formálja gondolataimat.

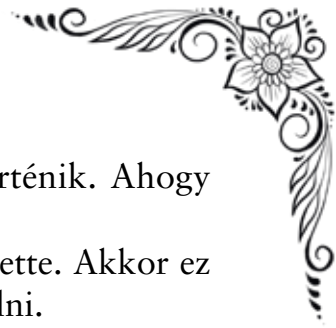
Sokan formálnak véleményeket, sodródnak egy-egy platformmal. Én megvárom, amíg te adsz formát annak, ahogyan Śrīla Prabhupāda követői vélekednek róla.

A vírus helyzetben, kihangsúlyoztad: Meg fogjuk kapni, ne pánikoljatok! Kevesek tudtak ezen belül maradni.

*na yad vacas citra-padam harer yaśo
jagat-pavitram pragṛṇīta karhicit
tad vāyasam tīrtham uśanti mānasā
na yatra haṁsā niramanty uśik-kṣayāḥ*

„Azok a szavak, amelyek nem az Úr dicsőségét írják le – aki egyedül meg tudja szentelni az egész univerzumot –, a szentek szerint olyanok, mint a varjak zarándokhelye, amely semmi élvezetet nem nyújt a teljesen tökéletes emberek számára, mert ők a transzcendentális birodalom lakói.” (Śrīmad-Bhāgavatam 1.5.10.)

Most: a világ bűnös tetteinek lesz visszahatása, benne leszünk, segítünk, akinek, ahogy lehet.

De mitől új ez, ezek a helyzetek? Hogy velünk történik. Ahogy mondtad: mi vagyunk másoknak a hír.

Dhanañjaya *prabhura* nem lótték, mégis életét veszttette. Akkor ez számára háború volt. De mindegyikünkre sor fog kerülni.

És akkor ki segít? Akire hallgatunk, akinek a véleménye fontos a számunkra.

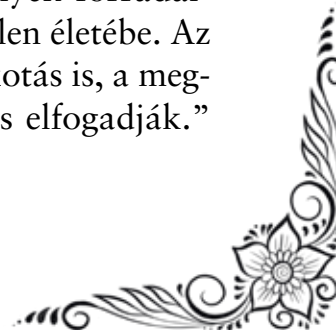
*tasyaiva hetoḥ prayateta kovido
na labhyate yad bhramatām upary adhaḥ
tal labhyate duḥkhavad anyataḥ sukhaṁ
kālena sarvatra gabhīra-ramhasā*

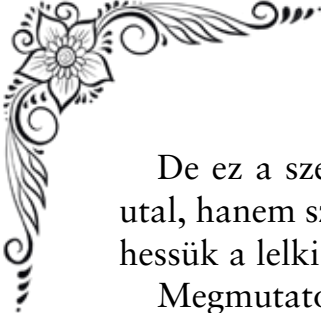
„Azoknak, akik valóban intelligensek és filozófiai beállítottságúak, csak arra a fontos célra kell törekedniük, melyet az ember a legfelsőbb bolygótól a legalsóbbig [Brahmalokától Pātāláig] vándorolva sem érhet el. Ami az érzéki élvezetből származó boldogságot illeti, azt idővel automatikusan megkapja az ember, mint ahogyan idővel szenvedésben is részünk lesz, bár nem vágyunk rá.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.18.)

Ezért egy páratlan dolog, hogy bár földrajzilag máshol lehetsz, de a szavaid podcastjaidban, pazar szemináriumaidban, mindig fellelhetők. Még ha valakinek nincs is meg erre a lehetősége, könyveiden keresztül ugyanúgy útmutatást kaphat.

*tad-vāg-visargo janatāgha-viplavo
yasmin prati-ślokam abaddhavaty api
nāmāny anantasya yaśo ,ñkitāni yat
śṛṇvanti gāyanti grṇanti sādhaḥ*

„Ám az az irodalom, amelyet a határtalan Legfelsőbb Úr neve, híre, formája és kedvtelése transzcendentális dicsőségének leírása tölt meg, másféle alkotás, tele transzcendentális szavakkal, melyek forradalmat hoznak a világ félrevezetett civilizációjának istentelen életébe. Az ilyen transzcendentális irodalmat, még ha tökéletlen alkotás is, a megtisztult, valóban őszinte emberek hallgatják, éneklük és elfogadják.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.11.)

De ez a szerencse, nem csak az anyagi világ kiképzési szakaszára utal, hanem számunkra megadja annak a lehetőségét, hogy elkötelezhessük a lelki világ mellett.

Megmutatod az utat, felkészítesz, amíg rójuk, s leírást adsz, ahova juthatunk.

Kérlek, engedd, hogy a hálánkat úgy fejezhessük ki, hogy veled maradhassunk!

Guru Mahārāja kī jaya!

Araszolgád:

Gopa-līlādhara Dāsa

Gopikā-sūta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon köszönöm és hálás vagyok, hogy megmentetted az életem! A magyar közösségben bárhol járok – Egerben, Debrecenben, Budapesten, Pécsen, Új Vraja-dhāmában – jelen van áldásos és töretlen munkásságod. A *bhakták* ahogy társulnak egymással, a lelki töltés tapintható közöttük. te vagy a mi összetartó energiánk, közegünk. Így kapunk igazi lelki összetartást. Mérhetetlen kegyed hatja át létezésünket. Ezt a nélkülözhetetlen potenciát adjuk tovább az embereknek, hogy rajtad és Śrīla Prabhupāda könyvein keresztül megkapják Śrī Kṛṣṇát. Hálás vagyok, hogy jelentéktelen életem értelmet nyert és valóságossá vált! Köszönöm neked, és minden nap próbálom tenni a dolgom, hogy megháláljam neked!

Örök szolgád:

Gopikā-sūta Dāsa

Goṣṭha-pāli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhu-pādának! Kívánok neked minden dicsőséget szülinapod alkalmából!

Különleges kegyednek köszönhetem, hogy tanítványod lehetek. Az már tény, hogy ezt nem tudom elégszer megköszönni, meghálálni, de valamit évről évre mégis igyekszem tenni, hogy ezt a csodát mégis viszonzzam lehetőségeimhez mérten. *Pūjārīs* szolgálatokban próbálok rendszeresen elmerülni, hogy Gaura-Nitāinak örömet szerzek. Tudásom gyarapítása céljából, lelki fejlődést remélve, 2021 őszén jelentkeztem és el is kezdtem a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán a teológia szakot. Bár már nem tartozom a klasszikus főiskolai hallgatói életkorba, mégis hihetetlen változások kezdődtek. Lovakkal való munkám egy időre háttérbe szorult, ugyanakkor egy jófajta kényszerbe és kihívásba is kerültem, ahol nincs kifogás, és nincs veszteség se. Sokat olvasok, tanulok, beadandókra és vizsgákra készülök, eddig sikeresen. A gyermekeim örömmel fogadták a hírt. Nem volt célom, mellékesen mégis állítottam egyfajta példát eléjük.

Pár éve volt egy vágyad és mellette sok-sok erőfeszítés, hogy itt Magyarországon legyenek képzések, általános iskola, főiskola. Most Kṛṣṇa kegyéből bárki tanulhat Kṛṣṇáról, lelki világról, igazi megvalósításról, *sanātana dharmáról*.

Alábbi *Śrī Guru-vandanā* részlettel zárom soraim, ami új értelmet nyert számomra.

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok e lótuszlábakhoz. Drága testvérem (drága elmém)! A lelki tanítómester kegyéből kelhetünk át az anyagi lét óceánján és érhetjük el Kṛṣṇát.

Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást egyé szíveddel, és ne vágyj semmi másra. A lelki tanítómester lótuszlábaihoz való ragaszkodás a legjobb eszköz a lelki fejlődéshez. Kegyéből a lelki tökéletességre való összes vágy teljesül.”

Jelentéktelen szolgád: Goṣṭha-pāli Devī Dāsī

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma svāmin iti nāmine*

Eljött ez a nap újra ebben az évben, amikor papírra tudom vetni a hálámat, amit érzek azért, hogy elfogadtál engem tanítványodnak. Mielőtt megismerhettelek téged és a Kṛṣṇa-tudatot az előtt az életem olyan volt, mintha egy sivatagban éltem volna.

A *Caitanya caritāmrita* (*Madya-līlā* 20.117) így ír erről a helyzetről:

*kṛṣṇa bhuli' sei jīva anādi-bahirmukha
ataeva māyā tāre deya saṁsāra-duḥkha*

„Az élőlény Kṛṣṇáról megfélelkezve időtlen idők óta a külső arcukat vonzásában él, ezért az illuzórikus energia [*māyā*] számtalan különféle szenvedéssel sújtja anyagi léte során.”

A veled való találkozás gyökerestől megváltoztatta az életemet. Tudatlanságom miatt nem ismertem föl, hogy milyen veszélyes hely ez az anyagi világ.

A *Cāṇakya Paṇḍita* így ír erről:

*avidyām jīvanam śūnyam dikśūnyā cedabāndhavā
putrahīnam gṛham śūnyam sarvaśūnyā daridrātā*

„Az élet tudás nélkül üres és minden irányértéktelen azok számára, akiknek nincsenek barátai. A háztartó élet fiú nélkül értéktelen, a szegény ember számára pedig az egész világ értéktelen.”

Amikor az ember tudatlanságban él, nincs tisztában az élet valódi értékeiről. Dhrūva Mahārāja így imádkozik. (*Hari-bhakti-sudhodaya* 7.28)

*sthānābhilāṣī tapasi sthito'ham
tvām prāptavān deva-munīndra-guhyam
kācaṁ vicinvann api divya-ratnaṁ
svāmin kṛtārtho'smi varam na yāce*

„Óh, Uram! Gazdagsággal járó rangra törekedtem ebben az anyagi világban, ezért szigorú vezekléseket és lemondásokat végeztem. Most megkaptalak Téged, akit a nagy félistenek, szentek és királyok is oly nehezen érnek el. Üvegcserepet kerestem, s helyette a legértékesebb drágakőre bukkantam. Így aztán olyan elégedett vagyok, hogy nem kívánok semmilyen áldást Tőled.”

A Kṛṣṇa-tudat olyan sok szép transzcendentális drágakövet ad. Szeretném felsorolni, amiket tőled kaptam! Nem is tudom, hogy mivel kezdjem a felsorolásomat először. A legjobb ha Srī Caitanya Mahāprabhut idézem, amikor Srīla Sanātana Gosvāmī oktatta (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 22.128).

*sādhu-saṅga, nāma-kīrtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śraddhāya sevana*

„Keressük a *bhakták* társaságát, énekeljük az Úr szent nevét, hallgassuk a *Śrīmad-Bhāgavatam*, lakjunk Mathurāban, és imádjuk a *mūrtit* hittel és tisztelettel!”

Követem ezt a felsorolást, ami ebben a versben van.

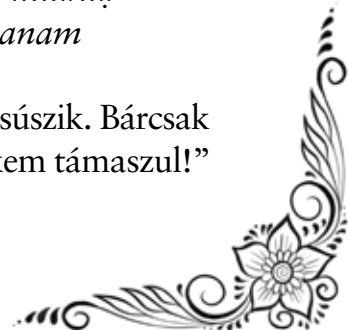
1. A *bhakták* társasága

A *bhakták* társaságában nagy inspirációt kapunk, hogy haladjunk előre a lelki életünk útján és szükséges a kegyüket megkapni.

Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī így imádkozik (*Caitanya Caritāmṛita, Antya-līlā* 1.2):

*durgame pathi me 'ndhasya skhalat-pāda-gater muhuḥ
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena santah santv avalambanam*

„Utam nagyon nehéz. Vak vagyok, lábam újra és újra megcsúszik. Bárcsak megsegítenének a szentek, és kegyük botját nyújtanák nekem támaszul!”

És mit mond Rāmananda Rāya, mi a legnagyobb veszteség?
(*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 8.248)

*duḥkha-madhye kona duḥkha haya gurutara?’
'kṛṣṇa-bhakta-viraha vinā duḥkha nāhi dekhi para*

„A gyötrelmek fajtái közül melyik a legfájdalmasabb?” – kérdezte Śrī Caitanya Mahāprabhu.

„Nem ismerek elviselhetetlenebb boldogtalanságot, mint elválni az Úr Kṛṣṇa *bhaktájától*” – felelte Rāmananda Rāya.”

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, add az áldásodat, hogy mindig tudjam értékelni a *bhakták* társaságát! A te személyes példád, mindig nagyon inspiráló, ahogy szépen társulsz az istentestvéreiddel és más *vaiṣṇavákkal*.

2. A szent név éneklése

Most olvasom a *Nava-vraja-mahimā* 8. kötetét, amit te írtál a szent névről. Csodálatos könyv sok-sok nektárral! Ebből idéznék most itt.

„Ó, felszabadulás nagy mantrája! Kérlek, töltsd meg a szívem vitorláját kedvező szelekkel, vezess engem minél előbb az Isteni párhoz! Ez az én alázatos kérésem lótuszlábad csillámló gyémántporában.”

Srīla Rūpa Gosvāmī így ír a *Vidagdha-mādhavában* (1.15):

„Nem tudom, mennyi Nektár áradhat ebből a két szótagból: Krs-na! Amikor Krsna szent nevét énekeljük, úgy tűnik, tánra perdül a szánkban, így aztán sok-sok szájra vágyunk. Amikor ez a név behatol fülünk nyílásába, millió és millió fület szeretnénk. És amint szívünk udvarában járja táncát a szent név, felülkerekedik elménk működésén, ettől minden érzékünk mozdulatlaná dermed.”

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, segíts nekem, hogy megfelelő odaadással és szeretettel tudjam énekelni az Úr Krsna szent nevét!

3, *Bhāgavata-sravaṇa*, hallgatni a *Śrīmad-Bhāgavatamot*

Guru Mahārāja! A te kegyedből olvashatom a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, a *Védák* kívánságteljesítő fájának érett gyümölcsét.

*nigama-kalpa-taror galitam phalam
śuka-mukhād amṛta-drava-saṁyutam*

*pibata bhāgavatam rasam ālayam
muhur aho rasikā bhuvi bhāvukāḥ*

„Óh, tapasztalt bölcsek, ízleljétek meg a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, a Védikus Irodalom kívánságteljesítő fájának érett gyümölcsét! Śrī Śukadeva Gosvāmī ajkairól fakad e gyümölcs, s ezért még zamatosabbá vált, bár nektárja mindig ízletes volt mindenki, még a felszabadult lelkek számára is.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.3)

Guru Mahārāja! Meg szeretném köszönni neked azt a megszámlálhatatlanul sok leckét, amit adtál a szentírásokból, ami által még mélyebben meg tudom érteni a transzcendentális tudást.

4. Lakni Mathurāban vagy szent helyen élni

Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy van Új Vraja-dhāma! Annyi csodálatos szent helyet megnyilvánítottál számunkra, s így tudunk emlékezni az Úr Krsna csodálatos kedvteléseire.

5. Hittel imádni a műrtit

Guru Mahārāja! Te megengedted számunkra Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatát, Akiknek az imádatával erősítjük a kapcsolatunkat Velük.

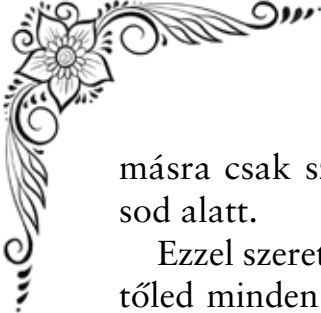
Az odaadás nektárjában így ír Śrīla Prabhupāda:

„Drága barátom! Ha még mindig vágysz arra, hogy a barátaid társaságát élvezd az anyagi világban, akkor ne nézz Kṛṣṇa alakjára, aki Keśi-ghāṭa [Vṛndāvana egyik fürdőhelye] partján áll! Govindaként ismerik, és szeme végtelenül elbűvölő. Fuvoláját fújja, fejét pávatoll ékesíti, és egész teste az égi holdfényben fürdik.”

Ez a vers arról szól, hogy ha valakiben ragaszkodás ébred a *śrī-mūrti*, azaz Kṛṣṇa *mūrtija* iránt, amikor otthonában imádja Őt, meg fog feledkezni minden úgynevezett barátságról, szerelemről és társasági kapcsolatról.”

Ezek a fő kincsek, amiket kaptam tőled.

Egy dolgot szeretnék még megköszönni, az pedig az, hogy részt vehetek Śrīla Prabhupāda missziójában! Nem tudom felmérni milyen különleges szerencse, hogy a te csodálatos lelki tanítómesteredet én is szolgálhatom a prédikálás és a könyvosztás által. Azért imádkozom, hogy mindig részese lehessen ennek a missziónak. Nem vágyom semmi

másra csak szolgálni Śrīla Prabhupādot a te vezetésed és irányításod alatt.

Ezzel szeretném zárni a felajánlásomat. Szeretnék bocsánatot kérni tőled minden elkövetett hibáért és sértésért amit a lelki életem során elkövettem. Kérlek, bocsásd meg ezeket nekem és kérlek, ennek ellenére továbbra is add az áldásaidat és kegyedet, mert enélkül nem tudok haladni a lelki életem útján!

Köszönöm szépen!

Szolgád:

Govinda Hari Dāsa

Grantha-rāja Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Te vagy az, aki esélyt ad átlátni az illúzió sűrű ködén, aki feltárja előttünk a valóságot. Te vagy az, aki valódi célt képes adni életünknek. Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītāban* azt az utasítást adja: „Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgálj őt! Az önmegvalósított lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot.” Végtelenül kegyes vagy az elesett lelkekhez, így hozzánk is. Inspirálsz minket tanításaiddal, könyveiddel, példamutatásoddal és tanítványaidon keresztül is. Köszönöm, hogy bizalmadat adtad, és a prédikáló misszió részese lehetek! Kegyedből lehetséges az, ami saját erőnkéből, tudásunkból, és igyekezetünkéből nem valósulhatna meg. Igyekszem hűséges szolgád lenni, hogy meghálálhassam mindazt, amit értünk tettél és teszel.

Köszönök mindent!

Alázatos szolgád:

Grantha-rāja Dāsa

Guṇa-grāhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

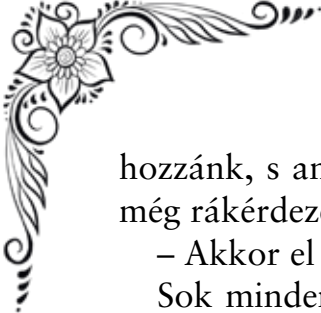
Ma is tisztán látom, ahogy lassan három évtizede, először találkoztunk egy puritán kis panellakásban Körtvélyesen, amely Komló talán leglerobbantabb városnegyede, s amit még a nyolcvanas években emeltek lengyel bányász kolóniák számára. Az elidegenítő szocreál enteriőrben üdítő anakronizmus volt a lakókocsiból kilépő, ragyogó sáfrányszín alakok látványa, s mi, Locana *prabhuvál*, illetve akkor még *bhakta* Lacival, akivel jóformán szomszédok voltunk, megilletődve siettünk a fogadásukra. Meglehetősen zavarban voltam, mint ahogy néha még ma is, amikor nem tudom pontosan, mit kell csinálnom. Egy viharvert virágot szorongattam, amit nemrég Locana nyomott a kezembe, s rám parancsolt, hogy adjam oda Mahārájának. Végül az átadás jól ment, s még egy mosolyt is begyűjtöttem.

Pár évvel később, valamikor a délelőtti órákban, a Belgrád rakparton pucoltam krumplit a régi Govindában, s váratlanul Rāma-vijaya *prabhu* jelent meg a konyhában, az ajtófélfának dőlt és hanyag természetességgel, mintegy mellékesen megjegyezte, hogy akkor én, Attila (Bhakta-vatsala) és Sanyi (Shanta) 11-kor találkozunk Mahārájával elfogadás ügyben, fent a máriaremetei templomban. Elsőre meghökentem, de aztán elmosolyodtam magamban, mert éppen előző este imádkoztam az Urakhoz útmutatásért, mivel már egy ideje morfondíroztam az avatáson és teljesen tanácstalan voltam. Szóval vakmerően belevágtam, végül is a horoszkópomban az áll, hogy egy rendkívül jelentős lelki tanítómestertől kapok *dīkṣāt*.

Nem sokkal ezután, mindhárman megszeppenve kuporogtunk az emeleti szobád padlóján. Te az asztalnál ültél, majd hirtelen felénk fordultál és mosolyogva nekünk szegezted a kérdést:

– Na, miért jöttetek?

Erre senki nem volt felkészülve, így egy ideig kínos csendben feszengtünk, majd habogtam valami felszínes általánosságot, amit vergődő elmém épp fel tudott idézni. Ezután nagyon szépen beszéltél

hozzánk, s amikor a végén szedelőzködni kezdtünk, Keśava *prabhu* még rákérdezett:

– Akkor el vannak fogadva? – Te pedig azt válaszoltad, igen.

Sok minden történt azóta, s ha mást nem is, annyit megértettem, hogy egy folyamatot kezdtem el akkor, s akármilyen nehéz is legyen feldolgozni és továbblépni, talán mégsem feltétlenül jött el a vég, ha kiábrándító módon egyszer-egyszer a gödör alján kötök ki. Be kellett látnom, hogy becsvágyam, felfuvalkodott elitizmusom, fanatikus, megalomán maximalizmusom, irracionális szélsőségekben és végletekben való gondolkodásmódom nem segít rajtam, amikor jönnek az elkerülhetetlen nehézségek, a megalázkodás és szégyen, csak az, ha nem leszek dühös a folyamatra és valahogy nyomorultan is kitartok. Talán mindennek így kell lennie, s szájalmas pokoljárásom az út része.

Sanātana Gosvāmī és Jīva Gosvāmī egyaránt a *Viṣṇu-yāmalāt* idézi ezzel kapcsolatban:

„A *dīkṣā* az a folyamat, aminek a segítségével az emberben felébred a transzcendentális tudás, és ami elpusztít minden bűnös tetteiből származó visszahatást. A kinyilatkoztatott szentírások hozzáértő tanulmányozói *dīkṣānak* nevezik ezt a folyamatot.”

Amikor avatást kaptam tulajdonképpen azt fogadtam meg, amit Mrgāri is mondott Nārādának: *yei kaha, sei ta' kariba*, azaz bármit is mondasz, azt megteszem.

Azért imádkozom, hogy egyszer tettere készen és mély eltökéltséggel ismételhessen el neked, érettebben, mint legelőször, azon az egyszerű volt, verőfényes és végzetes Rādhāstamīn délutánon.

Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed legkedvezőbb alkalmából!

Szolgád:

Guṇa-grāhī Dāsa

Gurūttama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Nem tudok elég hálás lenni azért a törődésért, amit tőled kaptam az évek során, és amivel a mai napig folyamatosan elárasztasz.

Azt gondolom, hogy számtalan jó tulajdonságod van, amiért dicsőíthetnék a mai nap alkalmával, de ami az elmúlt egy évben leginkább felragyogott előttem kiválóságaid megszámlálhatatlan ékkövei közül, az a személyeséged, türelmed és törődésed, amivel felém fordulsz.

A lelki fejlődés része a szív tisztítása, amely nem egy kellemes folyamat. Azt tapasztalom, hogy *anartháimhoz* sokszor olyan erősen ragaszkodom, hogy nem is vagyok hajlandó tudomásul venni jelenlétüket, teljes meggyőződéssel azt gondolva, hogy minden rendben van. Az ilyen fajta tudatlanság egy igazi átok, mert a fejlődés útjában áll. A lelki tanítómesterre hárul az a hálátlan feladat, hogy felnyissa a tanítvány szemét, hogy lehetőséget adjon neki változtatni azokon a dolgokon, melyek személyes kapcsolatukban, és amely a tanítvány Kṛṣṇával való kapcsolatában akadályként jelentkeznek.

Köszönöm a páratlan türelmed, amivel fordulsz felém, javítgatva tökéletlenségeimet, szeretettel terelgetve a helyes irányba! Köszönöm, hogy még nem mondtál le rólam, annak ellenére, hogy akár újra és újra beleesek hasonló hibákba, amivel nem építem, hanem rombolom a bizalmad!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy elfogadsz tanítványodnak, soha nem reméltem, hogy ilyen csodálatos lelki tanítómesterem lesz, mint amilyen te vagy.

Köszönettel, örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

Haladhara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

In this time of turmoil, I feel deeply grateful for all that you have given me, for all that you have given us. Whatever goes on, you fill our lives with light. May I, may we, truly take advantage of the mercy and wisdom you have given us and live by your example. May we do our best to share Lord Caitanya’s matchless gift with others.

Your servant,
Haladhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & team

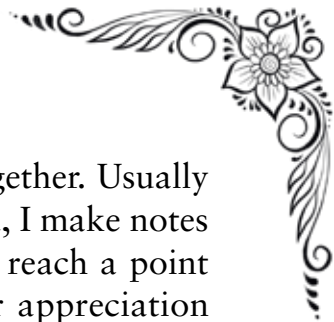
My Priya and Pujya Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

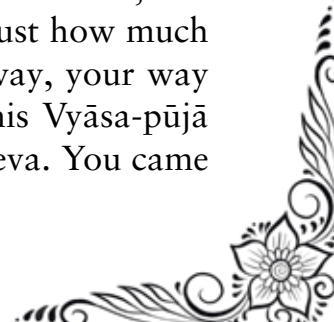
We all offer our most humble obeisances today, your Divine Appearance Day, the day of greatest overflowing Mercy of the Ācārya Gurudeva.

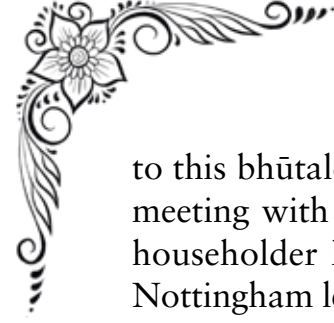
How did we get such fortune to have met you in this lifetime, to have your precious attention Gurudeva?

We are far away from you, here at Śrīvāsa-Aṅgan by Nottingham, and you are at New Vraja-Dhāma. Your *kīrtana* reached us via YouTube, making us sing along and dance in sheer joyfulness and fond remembrances of old times spent together, with so many friendly devotees in such a festive mood. How can things get better everyone asks in these days of covid, these days of isolations, travel embargoes, medical sickness, strife. But you know what, this morning, the last evenings mood became uplifted yet. Puṇḍarīka prabhu, and myself

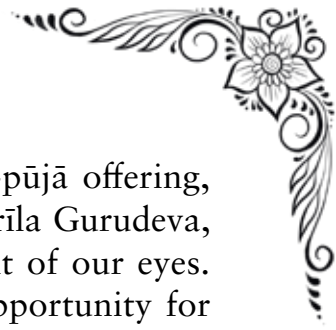
have been studying your book, *Saṅkalpa-kaumudī*, together. Usually Puṇḍarīka prabhu, your dedicated disciple, reads aloud, I make notes and we find that either of us calls for a halt when we reach a point that needs clarification, reflection, sharing—a deeper appreciation and understanding. So deep a *vapu* in your writing Gurudeva. You have immersed yourself in gathering the very devotional gem; every word to open access to this treasure of love of Godhead. A lifetime of your study and practice seems to be wrapped in this book. Studying which we feel a lifetime of loving association in the quiet and peace of Śrīvāsa-Aṅgan, where the lotus dust of your feet has been spread, where your pādukā are there to tell the tale, and where the blessings of our own Gurudeva reach so we can even begin to understand what is devotional service by his causeless mercy upon us so very far away. Yet, Gurudeva, you bring us so near, near actually to realizing what you have also said to us. That we have a long way to go yet, and that we have to get out! Time is running faster as the years age the body; I realize that those qualifications for performing pure devotional service are not easy to acquire. To want to chant the Holy Name without offence is a high goal. I see so many deficiencies in my behaviour. I am watching how my mind flickers—oh dear! Once you also said that I had forgotten my culture, having lived far away from India for so long. In his departure lessons, my father whom you said to call Ghanaśyāma Prabhu showed such humility, surrender, patience, loving gratitude and clarity in each of his decisions, an indomitable determination leaving his body so lovingly conscious; he included everyone around in his care in singing and chanting, depending on the Lord to finally take him onto his next service. Deeply established for the first quarter of his life in Indian cultural ways, including a very deep application of his understanding of the *Bhagavad-gītā* in his daily life, my father tackled the challenges of multiple migration to other continents, and his children becoming influenced, and conditioned by prevailing cultures of foreign lands. Both my parents, as Guru's, did their best, and in now sorting their possessions we learn even more, just how much they stood for *sanātana-dharma*, Śrīla Prabhupāda's way, your way Gurudeva. Retrospective learning is painful, but in this Vyāsa-pūjā looking back and forward, we have you as our Gurudeva. You came

to this bhūtale and you have personally guided us from our very first meeting with you. You held our hands throughout our medical and householder lives, empowering us to preach at our Śrī Nāmahatṭa Nottingham level, repeating Śrīla Prabhupāda’s teachings, sharing our realisations. Then when we thought our working environment was improving with state-of-the-art facilities for promoting body, mind, and soul medicine for our NHS patients, your instruction came to get out. It seemed that Time, Place and Circumstances also got your message, and soon we got steered out! The sheer power of instruction that emanated from your lotus mouth that was at play. Now Time obtained us opportunity to practice what we preached. Become Krishna Conscious yourself you repeated. Retirement brought “nothing in, nothing out order”, and Covid 19 facilitated this relative quarantine perfectly in time. When I fretted about our boys, and their medical wives, facing life and death dangers daily serving on the front line of medical practice in pandemic times, yet again, you rescued me by saying that they are associated in Lord Caitanya’s mission. I felt that their time and service would not be in vain, even though their current life ways are far separated from what devotees would call regulated devotional practice. I myself feel far from direct devotional service, my heart will no doubt continue to agonize, as I am long used to watching its ways. Reminds me Gurudeva, see if you remember—once upon a time, you said to me I had four sons. So mm—I pray not to cause you to fret for me in the same way! Yes, Gurudeva, I do realize that desire as much as I do to be fit for purpose for this loving devotional way you teach, serving you, and the Lord every moment, I must first deserve. Those qualifications, especially up to the high standards you set, and Puṇḍarīka prabhu shows me so often, I am short of, and Puṇḍarīka prabhu will surely vouch for me that I desperately need both his mercy and yours Gurudeva to make the most of this rare lifetime, begging to become a devotee, to become Krishna Conscious. And chant *jaya śrī-kṛṣṇa-caitanya prabhu nityānanda śrī-advaita gadādhara śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda*

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare sincerely, attentively, and with all my love.

As I come to click the send button on this Vyāsa-pūjā offering, and my heart writes many different ones frequently, Śrīla Gurudeva, the war that you often talked about is really in front of our eyes. Devastating is its ugliness, unkindness, it's loss of opportunity for so many souls to become Kṛṣṇa conscious – yet there must be an unshakeable faith, an unflinching attitude that there is one such as yourself, such as our Śrīla Prabhupāda, a paramparā beyond, both higher and reaching down to our unlimitedly growing congregation members searching their way back to real happiness of finding Kṛṣṇa, finding Kṛṣṇa Consciousness, finding our books, and engaging in a multitude of ways in devotional service, surely every living entities divine birth right heritage.

With my loving gratitude as ever Śrīla Gurudeva, may you long continue to flourish with health and strength Divine to do your works for the pleasure of your beloved Śrīla Prabhupāda, and Rādhe-Śyāma.

Your servant,
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & team.

Hari Kīrtana Dāsa

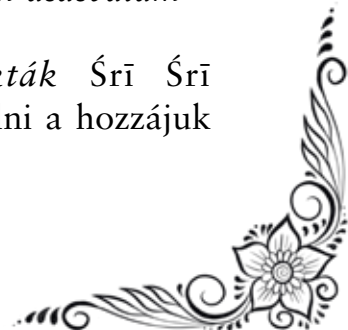
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

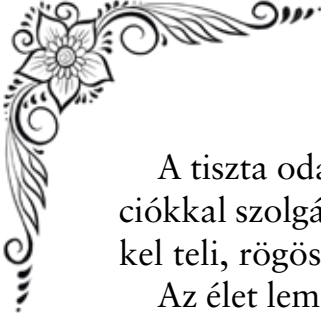
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig örömmel tölt el a közelgő Vyāsa-pūjád napja, hisz annyi minden történik egy év alatt, ami egyre csak téged és az előrelátásodat igazolja.

A világban zajló események szinte minden pillanatban tudatunkba idézik az anyagi világ valódi természetét: *duḥkhālayam aśāśvatam* – szenvedésekkel teli ideiglenes hely.

Megalapítottad Krisna-völgyet, ahol a *bakták* Śrī Śrī Rādihā-Śyāmasundara menedékében fel tudnak készülni a hozzájuk való visszatéréshez.

A tiszta odaadó szolgálatról szóló könyveid pedig tökéletes instrukciókkal szolgálnak, mint egy fáklyaláng a lelki élet sokszor küzdelmekkel teli, rögös, de izgalmas útján.

Az élet lemondott rendjébe avattad Mahāprabhu *prabhut* is, akivel utazva, akit próbálva szolgálni az 1 százalék kampány során folyamatosan tapasztalom rajta keresztül az eltökéltséged, odaadásod, amivel próbálsz elégedetté tenni a lelki tanítómestered, a *guru-paramparāt* és az Isteni Párt.

Szinte végtelenségig lehetne sorolni az érdemeid, de más *bakták* felajánlásait szerintem érdekesebb elolvasni.

Nem tudom mi lesz a jövője ennek a bolygónak, de a személyed és a példamutatásod óriási segítséget jelent ezekben a vészterhes időkben.

Köszönettel, jelentéktelen szolgád
Hari Kīrtana Dāsa

Haridvāri Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

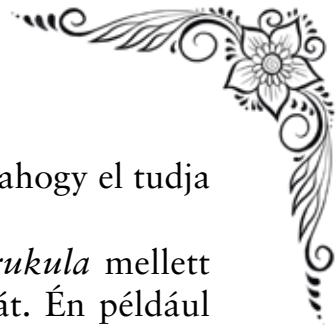
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét érkezett megjelenési napod ünnepe, amikor a *bhakták* szerte az országban és a világban is kifejezik számodra jókívánságukat, amiért olyan személlyel találkozhattak, aki megváltoztatta az életüket. Ahogy Ambarīṣa Mahārājának az Úr Viṣṇu, a te szívedben Rādhē-Śyāma lakik.

Ahogy a *Śrīmad-Bhāgavatam* 9.4.65 írja:

sādhavo hṛdayam mahyam sādhuṅnām hṛdayam tv aham

Indokolatlan kegyedből pedig az Úr iránti mély szeretetet odaadod a *bhaktáknak*, hogy megkönnyítsd és megtanítsd ennek elfogadását és saját magunkban történő kifejtését, ezt szolgálatok formájá-

ban teszed. Persze mindenkinek a saját maga szintjén, ahogy el tudja fogadni, s ahogy a legjobb neki.

Én is egy ilyen szerencsés lélek vagyok, aki a *gurukula* mellett a *pūjārīban* is gyakorolhatom az Isteni Pár szolgálatát. Én például nagyon sok erőt meríték abból a hét folyamán, ha nehézségem van, hogy a hétvégén mehetek a *pūjārība* szolgálni a mindig gyönyörű Rādhe-Śyāmához. Az egyik legnagyobb öröm az életemben, hogy kegyedből a *bhaktákon* keresztül megtanulhattam reggelit főzni és ajánlani Nekik.

Mikor 2018 tavaszán leköltöztem Somogyvámosra, mert Dha-nañjaya *prabhu* tudott nekem munkát adni Kaposváron a cégénél, még nem is reménykedtem benne, hogy egyszer majd az oltáron szolgálhatom Rādhe Śyāmát, de kegyedből mégis megtörtént.

Hiszen ahogy a vers is mondja:

„...Rajtam kívül mást nem ismernek...” és te megismerteted Őket mindenkivel. Az, hogy én is közéjük tartozhatom, azért egész életemben hálás leszek, amennyire csak tőlem telik, de tudom, hogy ezt az adósságot, „*Na pāraye ,ham...*”, sohasem leszek képes teljesen visszafizetni Neked.

Szívből jövő hálás köszönettel!

Jelentéktelen, elesett szolgád:
Haridvāri Devī Dāsī

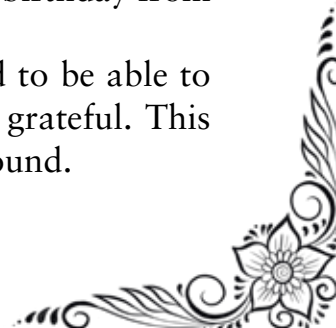
Hari-Nārāyana Dāsa

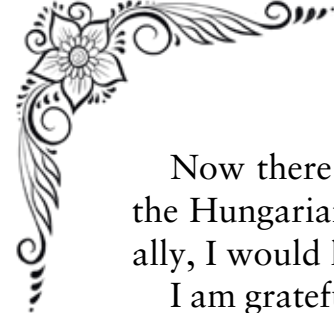
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Another wonderful year has passed, and it's your Vyāsa-pūjā again. First of all, I would truly like to wish you a very happy birthday from the bottom of my heart.

This year, as the past few years, I have been blessed to be able to spend a lot of time with you. And for this, I am very grateful. This gratitude is what I would like to centre my offering around.

Now there are an innumerable amount of things that a person in the Hungarian Yātrā can be grateful for to you. And for me personally, I would have to say I have even more.

I am grateful to you for building the single most inspiring ISKCON community globally. I truly believe this was only possible for you because you truly embody what following Śrīla Prabhupāda really means. You really have a perfect understanding of Śrīla Prabhupāda and śāstra and how to preach effectively. Thank you for allowing me to be a part of this community and engaging me in your service.

Speaking of engaging me in your service, I am grateful for every single service I could offer to you in this past year. Starting from serving prasādam, to travelling to Turkey, to all the kīrtana-related services you let me do for you. I know that you don't actually need me for any of these things, it is simply due to your causeless mercy that you allow me to perform these services for you, and I would like to thank you for that.

This year, the music journey with you has especially been a huge experience for me. I really hope in the future you will engage me in such services even more, and I hope I can be of some use to you and your beautiful kīrtana's.

One more thing I wanted to express in this offering is how I really hope you'll be around for many more years. I realised how lucky I am right now to be here when you are here, but this probably won't always be the case. I also realised that as I make spiritual advancement in the future when I'm older, you most likely won't be here which really makes me sad. Especially since, as one improves in spiritual life, they have more and more questions coming up and the best is if they ask their gurus personally.

Obviously, first and foremost, I hope that you'll be around for however long it is comfortable for you in your body, but I also hope that it will be for the majority of my own life.

Whatever may happen, I am eternally indebted to you, and I hope I can continue to serve you for many many more years on this planet and then eternally in the spiritual world...

Your loving servant,
Hari-Nārāyana Dāsa

Hema-sundarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine service.

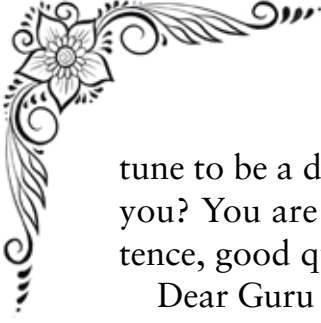
When we met last year in Nāmaḥaṭṭa Camp in Istanbul, I informed you about my 95 year old mother. She was very sick and bedridden. I was looking after her. I was able to join morning classes and could not read regularly due to my duties towards my mother. I chanted my rounds but not always in most attentive way. I was very sad since I was not attentive with my rounds, and I was not able to read regularly, although I promised you to do that. You told me that if I attend Bhāgavatam classes and chant my rounds, these are enough. Also, you told me that when I was a child my mother looked after me, she raised me. Now it is my turn. Surely, I had to look after my mother. And you told me that Kṛṣṇa is a Person, and He understands me. It was giving me such a relief. You told me that I could do my japa in a better way later and it was giving me such a hope.

My mother's situation did not get better, and she passed away two months ago. Her last three days were very painful for all the family. She was listening to the *mahā-mantra* and I was speaking to her about Kṛṣṇa. I hope this helped her to take a better birth in a devotee family for her next life.

After the funeral I got sick then moved a new apartment. Now the only thing I feel is that I am very tired. After a long time taking care of bedridden sick parents, I feel very tired. I feel all my life air is sucked out. Also, I feel pensive and forgetful. I cannot get up early but attend Bhāgavatam classes. My japa is not in the best shape yet.

However, by your mercy everything is possible. Please keep your blessings and well wishes with me, Guru Mahārāja. So that I can find that strength in me and keep my vows.

Your inexhaustible energy, sincerity, seriousness, cleanliness, perfect example, guidance and your endless mercy gives me hope, determination, patience, and inspiration to advance in Kṛṣṇa consciousness. Sometimes I ask myself that, what did I do to deserve this good for-

tune to be a disciple of a wonderful soul as yourself. How can I repay you? You are very big, and I am very small. I don't have any competence, good quality or wealth to offer you. How can I repay you?

Dear Guru Mahārāja, your lotus feet are my only shelter. I am grateful to you with my all heart to accept me as a disciple and I am grateful to you for your endless mercy upon me. Thank you very much.

Your insignificant servant,
Hema-sundarī Devī Dāsī

Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretettel köszöntünk! Boldog születésnapot kívánunk erőben, egészségben!

Meséltél arról, amikor gyerekkorodban kitört a forradalom és menekülnötök kellett Magyarországról. Az apukád húgai segítettek benneteket eljutni Kanadába. Útközben egy család Ausztriában befogadott benneteket pár napra, és segítségetekre voltak abban a nehéz helyzetben. Mondtad, hogy azt a kedvességet és segítséget, amit az ember akkor kap, amikor a legnehezebb helyzetben van, azt sosem felejt el. Mindig hálával gondol arra a személyre, aki kedvesen segítségül mellette állt.

Mi is mindig hálával és szeretettel gondolunk rád a kedvességedért és a kegyedért, amiért kimentesz bennünket ebből a világból, amely háború nélkül is nagyon veszélyes hely.

Köszönjük szépen, hogy a tanításoddal utat mutatsz nekünk, és inspirálsz minket, hogy kitartsunk, és haza tudjunk térni vissza Istenhez!

Szolgáid:
Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī

Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából fogadd szívből jövő jókívánságainkat! Köszönjük, hogy lelki menedéket adtál nekünk!

Jó egészséget kívánunk, és sok szeretettel gondolunk rád!

Szolgáid:

Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī

Jananī Devī Dāsī lánya Rita, Győző és Gergő

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Oly végtelenül hosszú lenne az a papírtekercs, melyre az Ön iránt érzett hálánkat íránk, mint Draupadī szárija a *Mahābhāratában*.

A változás, mely az ön kegyéből a családunk életében történt leírhatatlan, amit ezúton is köszönünk!

Tiszta szívből köszöntjük, és kívánunk jó egészséget!

Örök szolgái:

Jananī Devī Dāsī lánya Rita, Győző és Gergő

Īśāvatāra Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obedience. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to You.

I'd like to express to you, my gratitude for being initiated last year,
due to your constant grace.

Taking me in charge you protected me from the destroying effects
of the material spirit.

As a reborn, I got the opportunity to advance and return to my true
home at the end of my long spiritual path, when the time comes.

I'd like to thank you for your guidance to the true Vaiṣṇava way of
living using your lectures, podcasts and writings. Due to your teaching
I'm able to get acquainted with the way back to Kṛṣṇa and be able to
avoid the pitfalls.

During the past quarter of a century, you established Kṛṣṇa Valley
from out of nowhere by your hard work and the devoted devotees'
community. This stable community is the earnest of spiritual develop-
ment. Now it depends on me how to follow your affectionate guiding.
Without educated devotees, we could easily crack up because of the
load of the spiritual world.

Thanks to you, because you opened our eyes and showed the way
out of this confusing world, back to Kṛṣṇa.

Thank you, Guru Mahārāja!

Hare Krishna!

Your servant,
Īśāvatāra Dāsa

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

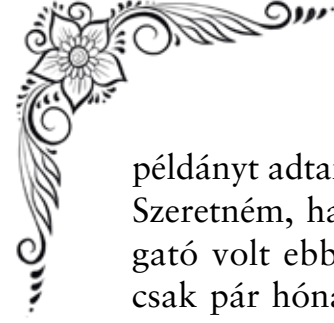
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel gratulálok megjelenési napod alkalmából! Sokakkal együtt köszönöm szépen, hogy Magyarországot választottad – vagy fogadtad el – megjelenésed helyéül és az utóbbi években prédikálásod fő területének. Ebben az évben arról szeretnék írni, milyen módon segített elő Śrīla Prabhupāda azon vágyának megvalósulását, hogy megdőljenek a tudományosnak álcázott materialista elméletek.

Két beszédet is hallottam már, amelyek a Védikus Planetáriumról szóltak. Ezekben Śrīla Prabhupāda „csizmájához” hasonlítottad ezt a templomot, amely „arcba rúgja” a csaló tudományt. Előadásaidban, podcastjaidban is gyakran említed, hogy az olyan hamis elméletek, mint az irányítatlan ősrobbanás és evolúció félrevezetik az embereket, és a materialista, démonikus életmódot erősítik, annak mindenféle rossz *karmikus* következményével. A legrosszabb folyomány pedig, hogy elzárják az emberek útját a lelki önmegvalósítás, Kṛṣṇa megismerése elől.

Engem mindig nagyon inspiráltak az ilyen beszédeid. A világi oktatásom során engem is megtévesztettek ezekkel az elképzelésekkel, és csak Śrīla Prabhupāda, a te, és a tudományos prédikálást végző *bhakták* kegyéből tisztult ki számomra a kép. Néhány éven keresztül én is próbáltam ezekről a témákról intenzívebben beszélni és írni a nagyközönségnek. Aztán a *karmám*, a lelki életem és a szolgálataim hullámválása miatt ez szünetelt egy ideig. De továbbra is vágyom rá, hogy felvilágosító munkát végezzek ezen a területen. Leírom, hogy miket csináltam a közelmúltban, jelenleg min dolgozom, és milyen terveim vannak, amivel talán tudom segíteni a küldetésednek ezt a vonulatát.

Ahogy tudod, a múlt évben újra kiadtuk A természet IQ-ja című könyvet. Az egyházi kommunikációs osztály nagyon sokat segített a könyv és a téma népszerűsítésében. Volt egy sikeres könyvbemutató rendezvény, kisebb tévészerreplések és jó pár poszt és kis videó. Személyesen is terjesztettem online a könyvet, három hónap alatt 150

példányt adtam el. Közben a központok és más *bhakták* is árusították. Szeretném, ha tudnád, hogy kedves feleségem, Vinītā teljesen támogató volt ebben, és sok mindenben segített. Prahlāda kisfiúnk még csak pár hónapos volt, mégis sikerült mindezeket a tevékenységeket sikeresen megszervezni, úgy, hogy természetesen közben a baba szükségletei voltak számunkra az elsődlegesek. Nagyon jó érzés volt, hogy kisgyerekes *grhasthaként* is részt tudtam venni a prédikálásban.

Jelenleg egy középiskolai biológiatankönyvről írok egy rövid kritikát. Ezt el fogom juttatni az Oktatási Hivatalnak is. Nem az egyházunk nevében írom, hanem egy civil egyesület (NGO) nevében, ami az eredetkérdésekkel foglalkozik, és aminek én is tagja vagyok. Azt reméljük, hogy el lehet érni, hogy a tankönyvek rámutassanak az evolúcióelmélet hiányosságaira, esetleg az intelligens tervezettség, teremtettség alternatívájára is. Ha jónak látod ezt a törekvést, kérem, add hozzá a kegyedet!

Köszönöm szépen neked a lelki fejlődésem biztosítását, a szolgálatai lehetőségeket, és az életem sok területén megnyilvánuló kegyedet! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel, szolgálád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Jagannātha-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace!
All glories to Śrīla Prabhupāda!

A lifetime of dedication

Just give this one life to Kṛṣṇa!
Śrīla Prabhupāda did say,

You took this message
With all urgency!

Shine like a moon, not a tiny star!
And so you became
one of the many moons
in ISKCON today.

Distribute books profusely!
Śrīla Prabhupāda pushed on,
A great Sankīrtana general
You did become.

Preach and become guru!
Śrīla Prabhupāda ordered,
You surrendered again
To your guru's order.

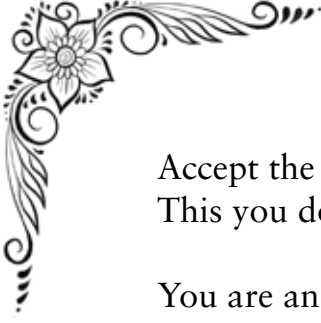
Build farm communities!
Stressed Śrīla Prabhupāda,
Simple living high thinking!
You built New Vraja-Dhāma.

Writing books is our family business!
You took this to heart
And volumes of books on
Kṛṣṇa-bhakti you did impart.

Worship the deity form of the Lord!
Rādhe-Śyāma you did install,
Setting high standards
In many ways for all.

Cooperate and show your love!
Śrīla Prabhupāda did say,

Accept the GBC as my body!
This you do to the present day.

You are an ISKCON Man
Through and through,
Always loyal to Śrīla Prabhupāda
In everything you do.

A lifetime of dedication
And preaching has showed,
Your deep love and devotion
For our dear Śrīla Prabhupāda.

All glories to your Divine Grace!
All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

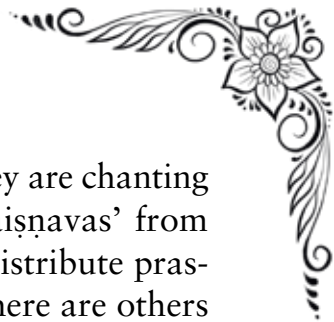
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I am writing this, the Ukraine war has been going on for some time. Interestingly, it started just as the Covid pandemic started to fizzle out. Reading the news is thoroughly depressing, but at the same time it is a good reminder that this world is not our home and there will never be permanent peace and happiness here. When things are relatively quiet, it is easy to start thinking that we are in control and if we try hard enough, we can make a comfortable and enjoyable life here. But what we get instead is just brief moments of relief in the ocean among waves of anxiety and pain.

On the positive side, it is very inspiring to see the Kṛṣṇa conscious

dedication and surrender of the Ukrainian devotees. They are chanting together and supporting each other. And there are Vaiṣṇavas' from other countries who put themselves in harm's way to distribute prasadam, giving material food and spiritual mercy. And there are others who open their homes for Vaiṣṇavī mothers and children in their hour of need or who give their Lakṣmī, time or energy to help them.

Without Kṛṣṇa Consciousness, the misery and fear of this world is intolerable. There is no answer to the question “WHY?!” With Kṛṣṇa Consciousness it all makes sense and we have the safe shelter of the Holy Names and Kṛṣṇa's loving protection.

Guru Mahārāja, you went out of your way to preach and establish Kṛṣṇa Consciousness in Hungary. It is by your mercy that I first met devotees and could start making sense of the world and find shelter from its hopelessness. And you keep extending yourself, not just to give us shelter but to encourage us to take it and keep it. Once the stormy waves of the material ocean subside a little by the practice of bhakti, it is easy to become complacent and think ‘it is not so bad here after all.’ Your classes, podcasts and books keep us safe: your instructions are a mixture of emphasising the miserable and hopeless nature of this world and describing the wonderfully sweet world of

Vṛndāvana, that awaits us if we go back to Godhead.

Thank you, Hare Krishna,

Your humble servant,
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

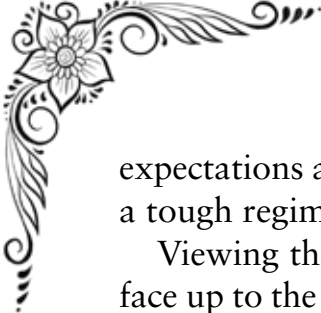
Javatvāsi Dāsa

Dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I find myself struggling to live up to the expectations that you and my other spiritual fathers place upon me.

Yet in studying Śrīla Prabhupāda's life and works, I know that these

expectations are less than what he expected of his disciples. I've joined a tough regiment.

Viewing the current change of political climate, I am beginning to face up to the necessity of embracing the mindset of the heroic jīva and finally overcoming the lifelong barrage of mental negativity, which I have become habituated to identify with.

Perhaps by sincerely attempting to serve Śrīla Prabhupāda's mission, as you are helping me to understand it, I will be able to keep close to those devotees who really know the score.

Aspiring to Run the Iroquois Gauntlet and loyally face the 5,000 Pathan sabres—will that be the measure of my surrender to the process of *sadhana-bhakti*?

Today I chanted my japa along with a recording of you chanting japa in Paris in 2006. You were chanting as if your life depended on it. Perhaps you were chanting like a hero because you know that our lives depend upon following your heroic example.

However many lifetimes it may take, please bless me to become a pure servant in this army of Gaura *bhakta-vṛnda*. I am still a coward, a big baby.

I have very little faith in my sporadic attempts to serve this mission nor in any of my myriad mental saṅkalpas or pleas of allegiance. Nevertheless, I have to admit that it seems like unfathomable good fortune, that as long as I get up and finish this race, you and your team will cheering me on.

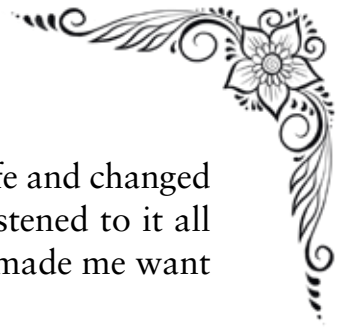
Please forgive my offences Guru Mahārāja.

Javatvāsi Dāsa

Jaya Rādhe Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja.

Please accept my most humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, 22 years ago you entered my life and changed it forever. First, I heard your voice. It was *kīrtana*. I listened to it all day long. Only your *kīrtana*. The sound of your voice made me want to change and go forward, follow you.

Then we met. You were so kind and considerate. As a Father. Loving, caring, kind and strict, my eternal father and teacher.

Sometimes I am lucky to see you in person. Most of the time we don't see each other for years. But I always feel your presence in my life. Every day I listen to your voice, look at your photo, think of you, rely on your guidance to make a decision.

Your life is the best example of devotion to the spiritual master and the Lord. Your life is an example of everything: wisdom, spiritual determination, the deepest understanding of philosophy, an incredible amount of knowledge, patience, fatherly love, preaching, caring for all living beings, humility, organizational skills, writing talent, aesthetics and beauty in everything you touch.

My lack of qualifications does not allow me to adequately glorify your multiple qualities. All I can do is just thank you for mercifully accepting me into your family and Śrīla Prabhupāda's family, giving me the hope of gradual purification and to return home.

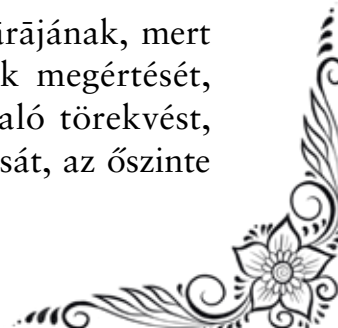
Your servant,
Jaya Rādhe Devī Dāsī

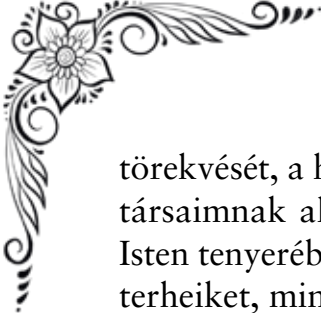
Jayantī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Végtelenül hálás vagyok Śrī Śivarāma Swami Mahārājának, mert oly sok mindent adott nekem: Kṛṣṇa szent nevének megértését, a *mahā-mantra* hangvibráció figyelmes éneklésére való törekvést, amely magában foglalja a gondolatok és a szív tisztítását, az őszinte

törekvését, a hallást és az emlékezést. Bátorságot abban, hogy a beteg-társaimnak alázattal mutathassam meg, hogy milyen csodálatos, ha Isten tenyerébe helyezik az életüket, ha beengedik az életükbe, és mind terheiket, mind örömeiket megosztják Vele. Az odaadó szolgálatomat a helyzetem miatt többnyire elmében végzem, melyet sokszor kevésnek éltem meg. Guru Mahārāja írásai által a szívem legbensőbb dolgait tanultam meg Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábai elé vinni.

Kiskorom óta kísér a végtelen hiány érzése, amely a szívemet hasítja ketté nap, mint nap, a haza hiánya, az elkülönülés fájdalmas, de kegyes érzése. Guru Mahārāja kegyelme által lehetőségem nyílt ezen érzések mélyebb megértésére, s utat mutatott abban, hogy miként térhetek vissza.

Mások javára való munkálkodásod, s az általad megmutatkozó kegy, áldás mindannyiunk számára. Elesett, méltatlan, bár elhívott szolgálóként hálával a szívemben fejet hajtok lótuszlábaid előtt, és kérem kegyedet, hogy számodra kedves módon szolgálhassak!

Szeretettel gondolok Guru Mahārājára, és kívánok áldott megjelenési napot!

Minden dicsőséget Guru Mahārájának!

Szolgád:

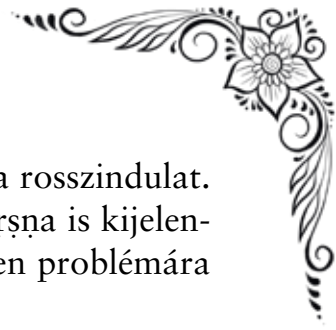
Jayantī Devī Dāsī

Jayaśrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenési napod alkalmából, kérlek, fogadd el tőlem ezt a néhány gondolatot. Sok minden történt az elmúlt évben, ami próbára tette a *bhakták* hitét és eltökéltségét. A járvány, a korlátozások, és most ez a háború. Próbálom megérteni, hogy ilyenkor mi a legjobb, amit

tehetnék. Túl sok a szenvedés a világban, a hazugság, a rosszindulat. A démonikus vezetők elpusztítják a világot, ezt már Kṛṣṇa is kijelentette a *Bhagavad-gītāban*. Az egyetlen megoldás minden problémára a Kṛṣṇa-tudat gyakorlása.

Szeretnék én is ezen az úton menni, még ha nehéz is. Sok inspirációt kapok a *bhaktáktól*, és tőled, Guru Mahārāja. Látom, hogy milyen fontos neked a prédikálás. Annak ellenére, hogy oly sok dolgod van, még mindig készítesz kis videókat a hétköznapi embereknek, könyvet írsz, ami legfőképp a *bhaktáknak* nagy nektár. Maratonon kimész osztani (milyen szerencsések, akik találkoznak veled), Gītā-jayantit tartasz, és mellette még elmerülsz oly sok odaadó tevékenységben. Én is szeretnék ilyen *bhakta* lenni, akinek minden gondolata és tette egy Kṛṣṇának szóló felajánlás. Még messze vagyok ettől. Előtte meg kell látnom Kṛṣṇát a körülöttem lévő világban, élőben és élettelenben egyaránt. Ha ez sikerülne, akkor tudnék mindenkivel tisztelettel bánni, szavakkal nem bántani meg másokat, látni mindenben az Úr energiáját, mindenben látni a Kṛṣṇával való kapcsolatot.

Amikor valaki Kṛṣṇa-tudatos, akkor bármit csinál, azzal hirdeti Kṛṣṇa dicsőségét. Ilyenkor, még a hétköznapi tettek is dicsőségessé válnak. Anyaként sok hétköznapi tettet végzek, mosás otthon, takarítás. A főzést, azt konkrétan felajánlom, azt könnyebb szolgálatként értelmezni. Van úgy, hogy este felajánlom a tetteimet neked, hátha te majd tovább ajánlod Kṛṣṇának. Közvetlenül én nem tudok ajánlani semmit, de hátha tőled elfogadja Kṛṣṇa. Ez az én jó szerencsém. Így van esélyem a fejlődésre.

Sok mindenért hálás lehetek. *Bhakták* között élhetek kényelmes körülmények között. Van mit ennem, télen nem fázom, és itt van Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, akik mindig adják a kegyüket mindenkinek.

Kṛṣṇa mindig mutatja az utat és adja a lehetőségeket, hogy haladjunk felé. Szeretnék ezekről tudatos lenni és hálás lenni mindazért a sok jóért, amit kapok tőled, a *bhaktáktól* és Kṛṣṇától.

Jelentéktelen szolgád:
Jayaśrī Devī Dāsī

Jitendriya Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Tavalyi évben nem írtam neked felajánlást, sajnós elhanyagoltam valahogyan ezt a szolgálatot. Sokszor kötelességből csinálunk dolgokat, azért mert kell, mert ha nem csináljuk az sértés stb.. Sajnos, nem azért mert a szívünkéből jön, tiszta szeretetből, vagy legalább valamilyen szeretetből.

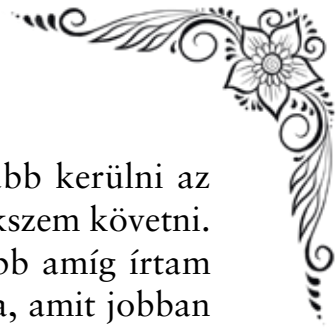
Ebben az évben, azaz pont ebben a percben a *bhakták* kegyéből itt vagyok, és felajánlást írok neked, közben pedig vizsgálom magam, mennyi hálát, mennyi szeretetet érzek a szívemben irántad, Śrīla Prabhupāda iránt, Śrī Caitanya Mahāprabhu iránt.

Sok minden történt az elmúlt években, ami megmérte mennyi összetartás mennyi egyetértés van a *bhakták* között az egyház és a gyülekezet, a kinlakó és a bennlakó hívők között. Távolság kerültünk egymástól fizikailag, online fesztiválok avatások stb.. tesztekkel lehetett csak egymás közelébe menni, és az lett a kérdés ki hányszor és mivel lett beoltva. Sokan eltávoztak. És a világ már nem lesz olyan, mint előtte volt. Én magam is távolabb kerültem fizikailag a *bhaktáktól* illetve egy *bhaktához* meg nagyon közel, aki a párom. Tőled végig nagyon sok szeretetet kaptam, kifejezted, hogy milyen jó lett volna, ha megyek veletek Törökországba prédikálni és szóltál, amikor nem ajánlottam a hódolatomat amikor *bhajanáztunk* és te bejöttél a templomszobába. Egyszóval, figyelsz rám még így is, hogy távolabb kerültem. Nagyon köszönöm, és hálás vagyok ezért!

Kṛṣṇa elrendezéséből Kecskemét közelébe kerültem, ahol egy tanyán élünk, messzebb a városoktól. A tervek szerint itt fogunk prédikálni, illetve segítjük az itteni *bhakták* prédikálását.

Csinálunk táborokat, ahol mindig *bhajanázunk*, *kīrtanázunk*, sok olyan emberrel is, aki csak először hall *kīrtanát*. Szinte kivétel nélkül mindenki nagyon szereti a *kīrtanát* és a *prasādamot*.

Jó látni, hogy Māyāpurban vagy, és hogy jól érzed ott magad. Bár őszintén szólva, én nem nagyon követem az online dolgokat. A Face-

bookot is töröltem a telefonomról, igyekszem távolabb kerülni az online tértől amennyire lehetséges. A podcastokat igyekszem követni.

Nem tudom mennyire volt ez felajánlás, de legalább amíg írtam addig is emlékeztem rád és a veled való kapcsolatomra, amit jobban kellene ápolnom. Talán nem tűnt ki a sorok közül, de nagyon hálás vagyok, hogy te vagy a lelki tanítómesterem. Köszönöm neked!

Elesett szolgád:
Jitendriya Dāsa

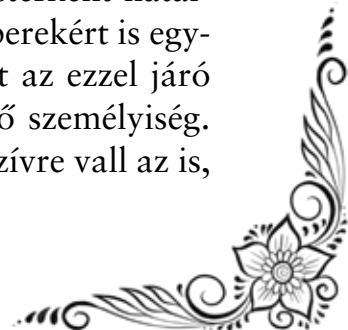
Bhakta Jónás Bálint

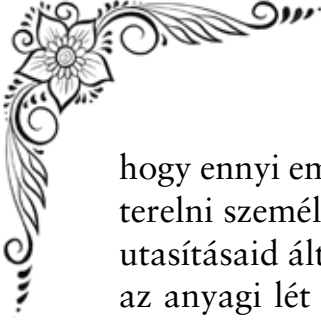
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vyāsa-pūjā alkalmából szeretném megragadni az alkalmat, hogy kifejezzem feléd nagyrabecsülésemet és hálámat, amit irányodba érzek. Örömteli a tudat számomra, hogy egy ilyen kiváló lelki tanítómester nyomdokában próbálok haladni előre a lelki élet útján. Kétség sem férhet hozzá, hogy elkötelezettségeddel, rendkívül mély tudásoddal, végtelenül puha szíveddel, valamint csodálatos odaadásoddal Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrīla Prabhupāda iránt hatalmas inspirációt és reményt jelentesz *bhakták* ezreinek világszerte.

Olyan nehéz szavakba önteni a gyönyörű tulajdonságaidat, hogy csak párat had emeljek ki belőlük. Rendkívül példamutató számomra, hogy mekkora felelősséget érzel a *bhakták*, a prédikálás és a temp-lomok állapota iránt. Ez engem is arra bátorít, hogy merjek nagyobb felelősséget vállalni a tetteimért és a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért a hoz-zám hasonló szenvedő lelkek számára. Lelki tanítómesterként hatalmas kockázatot is vállalsz a tanítványaidért és már emberekért is egy-aránt, hosszú éveken át nem kímélve testedet, elmédet az ezzel járó megpróbáltatásoktól. Számomra ilyen egy igazi vezető személyiség. Bárcsak megfelelően tudnálak követni! Nagyon puha szívre vall az is,

hogy ennyi embert próbálsz kifejezetten érzékeny módon a helyes útra terelni személyesen vagy a csodálatos könyveidben leírt irányelvek és utasításaid által, amivel Kṛṣṇa kegye által le tudjuk magunkról szedni az anyagi lét bilincseit. Úgy érzem, hogy sokáig lehetne még sorolni vonzó tulajdonságaidat, de szeretném a hálámat is kifejezni feléd.

Visszatekintve az eddigi életemre, nem tudnám azt mondani, hogy igazán büszke vagyok bármilyen anyagi törekvésemre és eredményemre. Minél több időt töltök el *bhakták* között, annál jobban látom, hogy eddigi éveim próbálkozásai az anyagi létben önmagukban hiábavalók voltak. Hiába tapasztaltam sok örömet vagy átmeneti elégedettség érzést a vele járó szenvedéssel együtt, egyik sem ér fel azzal, hogy itt Magyarországon egy világi viszonylatban nézve fejlett *bhakta* társadalomban élhetek. Akármennyire is próbálom jelen helyzetemben követni a te lótuszlábadat és a közelebbi tanítványaidat, akiket *śikṣā-guruimként* fogadok el, mégis úgy érzem, hogy még szinte végtelen utat kell megtennem és sokszor magam se tudom, hogy épp előre haladok-e. Mindeközben annyi meg annyi sértést követek el, hogy a szívem is belesajdul néha. Érzem azt is, hogy a tanításaid tükröt tartanak elém és azt látom, hogy egymagamban milyen jelentéktelen helyzetben vagyok az *anarthák* tengerében. Bárcsak megfelelő leendő tanítványként tudnék viselkedni, hogy ne akadályozzalak, hanem jó eszköz lehessenek a kezében! De, ismerem rendkívüli türelmedet és ez reményt ad nekem, hogy egyszer felnövök a feladatra. Nagyon hálás vagyok mindenért, amit kaptam tőled! Remélem, hogy egyszer annyit vissza fogok tudni adni belőle, amivel már elégedetté tehetlek! Teljesen úgy sem leszek képes viszonzni. Kimondhatatlanul hálás vagyok, hogy Krisna-völgyben élhetek csodás *bhakták* társaságában és bár természetesen nehézségeket itt is tapasztalok, mégis eltörpül amellet, hogy mennyi mindent kapok ebben a szeretettel teli lelki atmoszférában, melyet te hoztál létre. Bárcsak tudnám egyszer viszonzni!

Nem tudok neked mást felajánlani, csak csekély szolgálatomat. Kérlek, bocsáss meg, ha nem mindig végzem megfelelően! Kérlek, áldj meg azzal, hogy szolgálataim egyszer valóban odaadók legyenek! És köszönöm még egyszer azt a sok erőfeszítést, amit értünk teszel!

Köszönettel, jelentéktelen szolgád: Bhakta Jónás Bálint

Bhaktin Juhász Zsuzsanna

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném hálámat kifejezni Śrīla Prabhupādának, hogy életrajzi könyve olvasása után hívást éreztem, hogy közelebbről megismerjem a Kṛṣṇa-tudatot.

Harmadik éve járok a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolára, több alkalommal voltam Krisna-völgyben fesztiválokön és a búcsúban, ahol szolgálatot is végeztem. Itt lehetőségem volt látni és hallani téged. Hallani tőled Kṛṣṇáról szóló tanításokat. Látni odaadó szolgálodat Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda és tanítványaid felé. Még talán nem vagyok méltó, hogy tanítványod legyek, mert érzem, hogy az anyagi világ sokszor erősebb, minthogy teljes odaadással törekedni tudnék a szabályok követésére. Azon vagyok, ha időnként el is gyengülök, újra erőre kapjak és egyre jobban ellen tudjak állni az anyagi világ visszahúzó erejének, ami után újra szolgálhatok és a jelenlegi napi 4 kör *japázást* emelni tudom további körökkel. Ebben segítségemre van férjem, aki szintén követi Kṛṣṇa tanításait és a tanácsadói csoport, ahol a *bhaktáktól* sokat tanulhatok.

Kívánom, hogy jó egészségben és töretlen hittel még hosszú évekig vezess minket a Kṛṣṇa-tudatban. Remélem, még megkapom Kṛṣṇa kegyét, hogy te lehess lelki tanítómesterem!

Köszönetemet és hálámat szeretném kifejezni Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának, hogy megírhattam ezt a levelet!

Szeretettel, szolgáló:

Bhaktin Juhász Zsuzsanna

Kālacandji Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni, hogy felavattál és a tanítványod lehetek! Köszönöm a sok tanítást és törődést! Köszönöm, hogy megírtad ezt a sok könyvet, amiből jobban megismerhetjük Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és téged! Nagyon szépek benne a kedvtelések. Igazi kincs minden egyes kötet. Köszönöm a bizalmad, amivel felengettél az oltárra, hogy szolgálhassam az Urakat!

Nagyon hiányzol! Remélem, nemsokára találkozhatunk!

Kérlek, áldj meg, hogy soha ne felejtsem el Śrī Kṛṣṇát!

Boldog születésnapot kívánok!

Örökké hálás szolgád:

Kālacandji Devī Dāsī

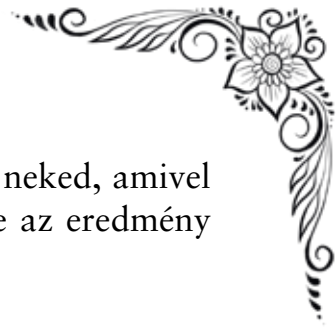
Kalyāṇi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Dāmodarának! Minden dicsőséget neked!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*

„A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit.”

Évről évre próbálok egy olyan esztendőt felmutatni neked, amivel méltóvá válhatok arra, hogy a tanítványod legyek, de az eredmény egyre siralmasabb!

Bocsáss meg, kérek!

Bocsáss meg, amiért elfelejtettem, hogy a templomépítő maratonon te kértél minket arra, hogy Śyāmasundara lótuszlábával gyűjtsünk adományokat.

Mikor te kijavítottad a hibámat, komolyan kétségbe estem. Milyen tanítvány vagyok? Nem csoda, hogy ott tartok, ahol tartok, hiszen még az a kevés instrukció is, amit tőled személyesen kapok, így megkopik a fejemben.

Ostobaságom és szálnalmas egoizmusom láttán megszégyenülve, nap-nap után könyörögtem az emlékezésért és akkor, egyszer csak, mint egy film, megelevenedett előttem az egész történet.

Ahogy ott ülsz a *vyāsāsanān* Szolnokon és inspirálsz minket arra, hogy kihozzuk magunkból a legtöbbet, Śrī Śrī Rādhe-Śyāma örömére.

Varázslatos volt!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de a lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Leborulva lótuszlábaidhoz a legmélyebb alázattal könyörgöm: Kérlek, ne mondj le rólam!

Rākho rāṅgā-caraṇera pāśa! Kérlek, tarts meg lótuszlábaid sarkában!

Maradok örök szolgálid örök szolgája:
Kalyāṇi Devī Dāsī

Kamalinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek megjelenési napod alkalmából. Köszönöm Rādhe-Śyāmának, hogy találkozhattam veled és a tanítványod lehetek. Nem vagyok olyan jó tanítvány, mint amelyet érdemelnél. Azért imádkozom, hogy legalább néhányan megadják neked azt az örömet, amit te adsz a lelki tanítómesterednek a hűségeddel, az odaadásoddal, az alázatoddal, az önfeláldozásoddal. Nem ismerek nálad csodálatosabb embert. Sajnálom, hogy annyi szenvedésben van részed a mi gyarlóságaink miatt. Kérlek, bocsáss meg!

Amikor rád gondolok, tisztán értem, mit jelent, hogy a lelki tanítómester Kṛṣṇa képviselője, és úgy kell imádni őt, mint Istent. Bár mindig képes volnék erre! Bárcsak valódi kapcsolatban tudnék lenni veled az odaadásom által! Kérlek, add a kegyed – amit érdemtelenül is szórsz ránk a kimeríthetetlen szeretetteddel és türelmeddel –, hogy egész további életemben fejlődni tudjak a lelki életben, és végül elérjem az áhított célt, a Kṛṣṇa iránti feltétel nélküli, motiválatlan, őszinte, önkéntelen szeretetet!

Szeretnék megajándékozni valamivel, de egyetlen dolgot találok, amit adni tudok: a törekvésemet. Köszönöm, hogy a látogatásoddal áldásodat adtad az éttermünkre. Hadd ajánljam fel neked az ott végzett szolgálatomat, amit minden képességgemmel igyekszem tökéletesíteni. Köszönöm a könyveidet, amiket olvasva a lelkivilágban érezhetem magam. Köszönöm neked az életemet.

Kérem Rādhe-Śyámát, hogy tartsanak meg téged a kegyükben! Vigyázzanak rád és kézen fogva vezessenek!

Alázatos, hálás tanítványod:
Kamalinī Devī Dāsī

Kārttika Chandra Dāsa, Rāmānuja Dāsa

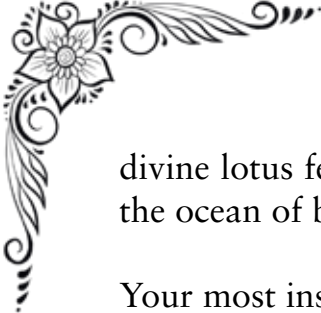
Dear Śrīla Gurudeva,

In Śikṣāṣṭakam it is said ‘*ceto-darpaṇa-mārjanam bhava-mahā-dāvāgni-nirvāpanam*’, ‘Glory to the Śrī-kṛṣṇa-saṅkīrtana, which cleanses the heart of all the dust accumulated for years and extinguishes the fire of conditional life, of repeated birth and death.’ Nevertheless, we being the most fallen souls did not know the process of such cleansing. However, by your unconditional mercy you have revealed to us the path which leads to the method of such cleansing.

Throughout the Covid period when the world witnessed lockdown, we were hankering for Your association, however, through Your Śikṣāṣṭakam and Travels of Lord Caitanya lecture series, we could get the taste of the nectar of your divine merciful association. When finally, you arrived in Mayapur Guru Mahārāja, it was one of the most ecstatic moments for us. Engaging in your menial service in Sridham Māyāpur will one day make us, your most fallen servants, realise ‘*ceto-darpaṇa-mārjanam*’ verse of Śikṣāṣṭakam.

You mercifully personally revealed to us the purpose of staying in Sridham Māyāpu, to chant Hare Kṛṣṇa and to engage in the Lord’s devotional service. We are endeavouring to learn and implement in our lives what you teach by example, your lectures and your nectarian books. Guru Mahārāja, please mercifully let us be engaged always in your menial services in insignificant ways.

Narottama Dāsa Ṭhākura sings, *paḍechi bhava tuṣhāne nāhika nistāra, śrī caraṇa taraṇī dāne dāse kara pāra*, “I am plunged amidst the violent hurricane-stricken waves in the ocean of this material world, from which there is no escape. Kindly give me the gift of Your divine lotus feet, which are compared to a boat in which Your servant may cross over the ocean of birth and death.” We do not have the ability to express our thoughts in words, so we take shelter in the same words of Śrī Narottama Dāsa Ṭhākura and with straw in our teeth we pray to you Guru Mahārāja to kindly give us the gift of your

divine lotus feet, in which your insignificant servants may cross over the ocean of birth and death.

Your most insignificant and fallen servants,
Kārttika Chandra Dāsa, Rāmānuja Dāsa

Kathāmrta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek megjelenésed alkalmából!

Kívánom, hogy még nagyon sokáig élvezhessük társaságod Rādhā-Śyāmasundara áldásával, kegyével, jó egészségben!

Valamikor nehéz szavakba foglalni az érzéseinket. Főleg egy ilyen napon, amikor a szó kevés, sok a korlátom és sok érzelem kavarog bennem.

Így csak annyit mondok: HÁLA!! SZERETET!!

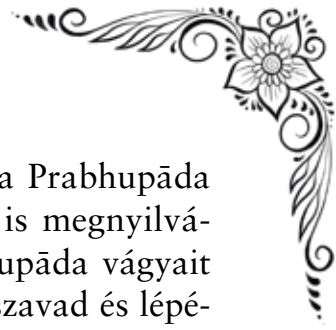
Sorolhatnám a végtelenségig, hogy miért vagyok hálás neked. Miért csodállak? Miért nézek fel rád nagy büszkeséggel? Miért dobog erősen a szívem és önt el a nagy szeretet, amikor valakinek beszélhetek rólad, dicsőíthetlek téged?

Olvasva a csodás könyveidet, de főleg a *Nava-vraja-mahimát*, erősítik haladásom a Kṛṣṇa-tudat útján. Segítenek a *japám* minőségén. Ébren tartják a figyelmem Kṛṣṇán, a meditációm a hétköznapi dolgokban is.

Hálás vagyok még azért is, hogy te vagy nekem! Elfogadtál a sok-sok hibámmal együtt. Már a legelején bizalmat adtál nekem, amit a mai napig nem értek, hogy miért?

Hálás vagyok azért, hogy kaptad azt a sok képességet és szeretetet Kṛṣṇától, hogy tudd írni és velünk megosztani ezeket a csodálatosan szép és értékes könyveket!

Hálás vagyok azért is, hogy a példamutatásoddal mutatod, milyen egy tanítvány és a lelki tanítómester kapcsolata.

Csak figyelniem kell, hogy a te mély szereteted Śrīla Prabhupāda felé nem csak érzelmekben, hanem cselekedetekben is megnyilvánul. Hiszen mindig azon fáradozol, hogy Śrīla Prabhupāda vágyait a lehető legjobban valóra váltsd. Ez irányítja minden szavad és lépésed. Nagyon vágyom én is egy ilyen követő lenni!

Nem csak hálás vagyok, hanem büszke is rád! Mikor látom, olvasom a sok-sok dicséretet, elismerést rólad a videóid, az írásaid alatt, a világba kiáltanám: ő az én lelki tanítómesterem!!

Bízom abban, hogy Rādhā Śyāmasundara végtelen szeretetében még sok-sok könyvben tudod szolgálni és dicsőíteni az Isteni Párt! Így segíteni nekünk a lelki életünk fejlődésében.

Hálásan köszönöm és nagyon sajnálom, de úgy érzem, hogy sohasem tudom mindazt a sok jót és szeretetet visszaadni neked, amit te nyilvánítasz felém.

Kérlek, nagyon vigyázz magadra és az egészségedre is!

Örök szolgád, aki csak reménykedik abban, hogy egyszer felnő ehhez a feladathoz, hogy mindig az odaadó szolgád maradjon:
Kathāmṛta Devī Dāsī

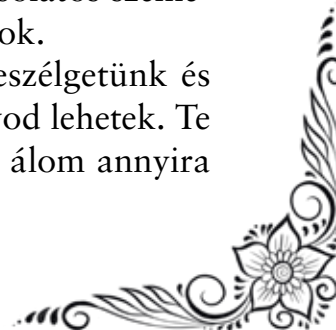
Bhakta Kemény Kristóf

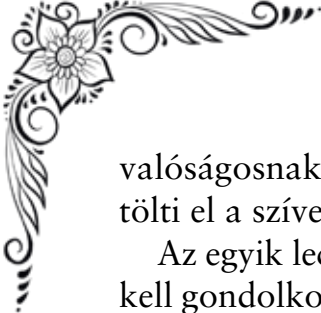
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja, szeretném kifejezni, hogy mennyire szerencsésnek érzem magam azért, hogy a tanítványod lehetek. Amikor idősebb tanítványaidtól hallok rólad történeteket, mindig abban reménykedem, hogy majd nekem is lesznek veled kapcsolatos személyes emlékeim, amiket majd később én is tovább adhatok.

Képzeld, egyszer azt álmodtam, hogy kettesben beszélgetünk és volt lehetőségem megköszönni neked, hogy a tanítványod lehetek. Te nagyon őszintén rám mosolyogtál és megöleltél. Ez az álom annyira

valóságosnak tűnt, hogy ha bármikor visszagondolok rá, melegség tölti el a szívemet és újra átélem a pillanatot.

Az egyik leckében azt a példát említetted, hogy egy *bhaktának* úgy kell gondolkodnia, hogy ha 300 *bhakta* közül 299 elhagyja a mozgalmat, akkor is maradok és szolgálom tovább Śrīla Prabhupāda misszióját. Engem nagyon motivál ez a gondolat és úgy érzem, hogy ha téged követlek, akkor el fogom tudni sajátítani ezt a hozzáállást.

Igazából soha nem fogom tudni meghálálni, amit értem, és a többi *bhaktáért* teszel, ezért csak az az egy vágyam van, hogy olyan tanítványod legyek, akire teljes szívedből büszke vagy!

Köszönöm szépen!

Szolgád:

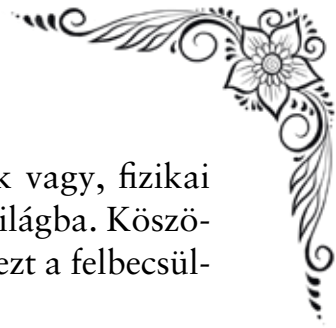
Bhakta Kemény Kristóf

Ketakī Rāi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak! Minden dicsőséget neked!

Sokat gondolok rád, kedves Guru Mahārāja, és nagyon hiányzik, hogy reggelente nem hallom a *Jīva jāgo*-t tőled. Remélem, jól vagy, és vágyad szerint tudsz foglalkozni azokkal a dolgokkal, ami miatt most Indiában vagy. Egyszer, úgy 7 éve álmomban megjelentél, hullámos bottal a kezében, miközben én a pici Jagannātha, Balarāma és Subhadrā *mūrtikat* imádtam, és közben azon keseregtem, hogy te nem vagy velünk. Odaléptél mosolyogva hozzám és azt mondtad, hogy mindig itt leszel velünk ezek által, és rámutattál a könyveidre, amik ott sorakoztak a polcokon. Amikor *bhakták* mesélik, hogy újabb és újabb csodálatos írások kerülnek ki kezed alól, mindig ez az álom jut eszembe, és akkor is, amikor Nārāyaṇának esténként a *Nava-vraja-mahimāból* olvasok. Könyveid transzcendens burokként

óvnak minket, bárhol legyünk, tényleg mindig velünk vagy, fizikai tested bárhol is legyen, és tiszta szavaid átjárók a lelki világba. Köszönöm, hogy most is azon fáradozol, hogy átadd nekünk ezt a felbecsülhetetlen értéket.

Szeretném elmondani neked, hogy nagyon szépen alakul az életünk itt a szent *dhāma* közelében. Nārāyaṇa tanul *a gurukulában*, és úgy néz ki, hogy a *bhakta* gimnázium is megoldódni látszik, ami nagyon sokat jelentene. Szeptemberben költöztünk ide Nārāyaṇával és egyből tudtuk, hogy hosszú távban gondolkodunk, bár akkor még nem volt sok esély erre, csak erős vágy. Végül a szüleim és húgom segítségével sikerült egy kis felújítandó házikót venni Somogyváron. Ha véget érne a sok albérletezés, idővel el tudnék kezdeni én is *Nitya-sevát* fizetni, ami régi nagy vágyam! Lett bőven munkám is, meg egy állandó munkahelyem is. A Krisna-völgyi webáruházat Śyāmapyāri *mātājīval* működtetjük. Nagyon sok mindent megváltoztattunk, ami pozitívan nyilvánult meg (arculat, termékek stb.) és Karácsonykor már kb. háromszorosára növeltük a bevételt a korábbiakhoz képest.

Beszéltünk arról, hogy kell mélyíteni a Kṛṣṇa-tudatomat, és örömmel mondom, hogy járok virágot fűzni a *pūjārība* heti egyszer, egyelőre csak Govaradana Lāl-nak. Végtelenül hálás vagyok minden szép elrendezésért, ami itt történik velünk. Kṛṣṇa menedéket adó szeretetét és gondos elrendezését *bhaktáin* át nap, mint nap érzem. Egészen más világ van erre Guru Mahārāja, ami igazán a természetemhez közeli és köszönöm, hogy mindig segítően gondoltál ránk, mert biztos vagyok benne, hogy ezért valósult meg mindez.

Sajnos rajzolni mostanság nem igazán van időm, ami eléggé nagy szívfájdalmam, de talán egyszer csendesedik majd annyira az életem, hogy tudok újra erre is koncentrálni. Festeni néha sikerül, és nagyon boldog vagyok, amikor szolgáltként egy-egy háttérképet a budapesti *mūrtiknak* fel tudok ajánlani.

Kérlek, fogadd még egyszer tiszteletteljes mély hódolatomat!

Őszinte szolgád:
Ketakī Rāi Devī Dāsī

Kiñkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nemrég egy leckében hallottam, hogy amikor leborulunk a *mūrtik* előtt, akkor azért mondjuk a lelki tanítómester *praṇāma-mantráját*, hogy így jelezzük, kinek az engedélyével járultunk a *mūrtik* elé. Ekkor újra rádöbbszem, hogy a lelki életben tényleg minden a gurun keresztül és kegyén át válik elérhetővé. Persze könnyű az elméletet felmondani, de megélni a mindennapokban már igazi kihívás.

Ülök a kalitkámban a folyamatosan pörgő elmémrel és keresem a megoldást a nagyon is valóságosnak tűnő problémáimra. Próbálom szétfeszíteni a rácsot nap-nap után. Folyamatos a kudarc, de mégsem adom fel, holott megkaptam a kulcsot, ott van a kezemben. Már csak el kellene hinni, hogy működik, hogy ez a kiút minden problémára.

Látom, hogy akik az utasításaidat teszik a mindennapjaik legfontosabb feladatává, azok haladnak előre a cél felé és még boldogok is. Amikor hallgatlak, minden olyan egyértelmű és világos, aztán hirtelen eltereli valami a figyelmemet és újra visszazuhanok a saját csapdámba.

Nem kértél sokat, azt mondtad a *japa* és Śrīla Prabhupāda könyveinek az olvasása az egyetlen érték ebben a világban, ne hanyagoljam. Bevallom, ez számomra egy igazi kihívás minden nap és sokszor elbukom. Fel kell állnom és meg kell erősödnöm, hiszen megadtad nekem a bizalmat, mert határtalan a szíved és az együttérzésed. Szeretnék végre felnőni, megérteni a valódi értékét annak, amit kaptam tőled és hálásnak lenni érte igazán, megtanulni őszintén imádkozni azért, hogy azzá váljak, aki méltó lehet arra, hogy a tanítványod legyen.

Köszönöm a határtalan türelmedet!

Szolgád:

Koda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Legutolsó felajánlásomban azt írtam neked, hogy nem akarom vesztegetni drága idődet azzal, hogy életem részleteivel terhellek. Az elmúlt 10-12 évben, pár szervezési szolgálatot leszámítva nem sokat társultam veled személyesen. Általában verseket idézek, s így próbál-lak dicsőíteni Vyāsa-pūjād alkalmából. Most szeretném megköszönni azt, hogy ha én nem kereslek téged (ami egy tanítvány kötelessége lenne), te keresel engem. Tavaly Śyāma Bihāri *prabhu* nyáron és télen is hívott, hogy szeretnél beszélni velem. Nagyon sajnálom, hogy ez a találkozás csak harmadjára tudott megvalósulni. Sajnálom, hogy nem a legjobb hírekkel tudtam neked szolgálni, de örültem, hogy személyesen is kifejezhettem hálámat neked. Nagyon köszönöm, hogy számtalan teendőd mellett is foglalkozol velem! Nagy inspirációt jelentett mindez! Világban és a személyes életemben is sok olyan esemény történik, amire nem vagyok/voltam felkészülve, de veled való társulásom hatására megszilárdult meggyőződésemmel abban, hogy a problémák megoldására egyetlen út a Kṛṣṇa-tudat. Melynek gyakorlati alkalmazása Kṛṣṇa szent neveinek éneklése a *bhakták* társaságában. S te ehhez mindent biztosítasz nekünk: a szent nevet, a *bhaktákat*, Rādhē-Śyāmát, *prasādamot*, könyveket, Vraja-dhāmát. Ki az az őrült, aki nem használja ki ezt a lehetőséget??

Imádkozni tudok, hogy ne legyek őrült (vagy ne maradjak az) és mindig menedéket tudjak venni lótuszlábad porában, s tudjak valami hasznosat tenni Śrīla Prabhupāda missziójáért!

Jelentéktelen szolgád:

Koda Nitāi Dāsa

Bhaktin Köhler Lili

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Élénken élnek emlékeimben szavaid, melyeket a személyes beszélgetések során hallhattam tőled. A mai napig erőt merítetek belőlük.

Minden kedves érdeklődésed, pillantásod mély nyomot hagyott bennem és építette az Úr Kṛṣṇába vetett hitemet.

Örök hálával tartozom tanítványaidért, akik körében igaz menedékre leltem.

Köszönöm a folyamatos erőfeszítéseidet, melyeket a magyar *bhaktákért* teszel!

Kérlek, add a kegyed, hogy magam is komoly és elkötelezett szolgád lehessek!

Hálás szívvel szolgád:
Bhaktin Köhler Lili

A Koncz Család: Maximilián, Bence, Andrea, Péter

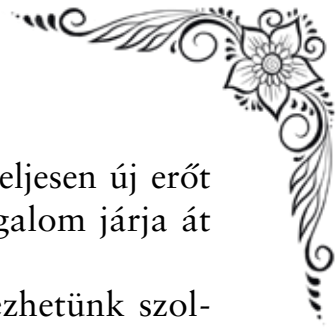
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindannyian nagyon szeretünk téged és nagyon hiányzol már, mert a mostani covidos időszak miatt nagyon régen találkoztunk személyesen.

Te vagy nekünk a fenséges lelki tanítómesterünk és példaképünk.

Továbbra is nagy lelkesedéssel hallgatjuk előadásaidat a mostani helyzetben főleg videó felvételen keresztül, nagyon sokat tanulunk belőle.

Minden alkalommal, amikor látunk vagy hallunk teljesen új erőt kapunk és egy teljes lelki feltöltődéssel végtelen nyugalom járja át lelkünket.

Számunkra rendkívüli áldás, hogy kegyedből végezhetünk szolgálatot, fejlődhetünk, és meghatározott célokra adományozhatunk. Kérünk téged, add a kegyedet, hogy továbbra is részesülhessünk ebben az áldásban!

Hála kegyednek újabb kisfiúval bővült a család, mert megszületett Maximilián. Vele részt vettünk egy *brāhmaṇa* tűzszertartáson is, ami nagyon megérintette mindannyiunk lelkét és akkor is nagyon hiányoztál már nekünk. Igyekszünk őt már most Kṛṣṇa szeretetére nevelni, viselkedésünkkel példát mutatni neki és testvérének Bencének.

Végtelen szeretettel és tisztelettel gondolunk rád!

Alázatos szolgálid:

A Koncz Család: Maximilián, Bence, Andrea, Péter

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

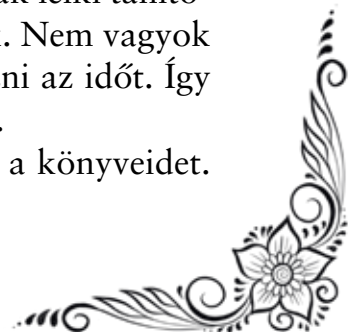
Kedves Guru Mahārāja!

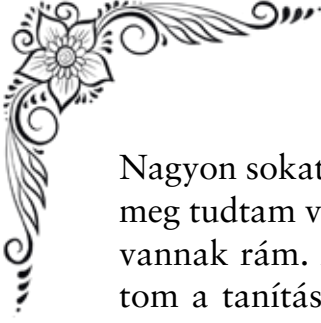
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tavalyi évben nagy-nagy öröm ért. Avatást kaptam tőled.

Hosszú út vezetett el idáig. A Kṛṣṇa-tudattal való megismerkedéstől az avatásig 18 év telt el. Ezen az úton számos *bhakta*, köztük számos tanítványod sokat segített nekem. Köszönöm nekik! Külön szeretném megköszönni tanácsadómnak, Ānanda Vṛndāvana *prabhunak* a sok segítséget! Nélküle talán sohasem jutok el az avatásig. Ő adott nekem hitet, hogy ne álljak meg félúton, menjek végig, válasszak lelki tanítómestert és kérjem meg, hogy fogadjon el tanítványának. Nem vagyok már fiatal. Tudtam, hogy nem szabad már nagyon húzni az időt. Így aztán döntöttem, hogy végig megyek az elkezdett úton.

Hosszú évek óta követem a tanításaidat és olvasom a könyveidet.

Nagyon sokat tanultam illetve tanulok tőled. Minden könyvedet, amit meg tudtam venni, megvettem. Könyveid és a tanításaid nagy hatással vannak rám. Mindig nagy csodálattal olvasom a könyveidet, hallgatom a tanításaidat. Egyértelmű volt, hogy téged választottalak lelki tanítómesteremnek.

Kedves Mahārāja! Köszönöm szépen, hogy voltál olyan kegyes hozzám, hogy elfogadtál tanítványodnak és végül avatást kaptam tőled! Ezzel egy új élet kezdődött számomra. Érdekességként megemlíteném, hogy május 28-án volt a születésnapom, a hatvankettedik, és május 30-án kaptam avatást!

Tudom, hogy én még a tiszta *bhaktától* nagyon, de nagyon messze vagyok.

Tudom, hogy mennyire gyarló ember vagyok és sajnos, még sok ragaszkodásom van az anyagi világ dolgaihoz.

Tudom, hogy ha szeretnék jó lelki életet élni, azt csak úgy tudom elérni, bármi történjék is, ha megalkuvás nélkül, töretlenül végzem az odaadó szolgálatot.

Nagyon boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek!

Szeretnék méltó tanítványod lenni!

Szeretném a belém fektetett bizalmadat meghálálni!

Köszönöm szépen minden segítségedet!

Végül, ismételten szeretném megköszönni, hogy avatást kaptam tőled!

Szolgád:

Kṛṣṇa-mitra Dāsa

Kṛṣṇāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szavakkal kifejezhetetlen a hálám, amit érzek azért a rengeteg erő-

feszítésedért, amit értünk, a magyar *yātrā*ért, és az egész világ jóléteért magadra vállalsz. Mérhetetlen kegyedből történhet meg az is, hogy a napjainkban, a szomszédos országokban kialakult konfliktusok miatt nehéz helyzetbe került és menekülésre kényszerült *bhaktáknak* közösségi összefogással segítséget tudunk nyújtani. Hiszen a vágyadból nyilvánultak meg a központjaink, melyek azon túl, hogy szent helyek, szállásként is tudnak funkcionálni egy ilyen szituációban, illetve az a nagyszabású ételosztási program, melyen keresztül most a megszo-kottnál is több *prasādam* jut el az emberekhez. Ezen felül, ami pedig a legfontosabb, itt vannak a *bhakták*, akik mindezeket a tevékenysé-geket fenntartják, akiknek a szívében ott van az összetartozás és az együttérzés ereje.

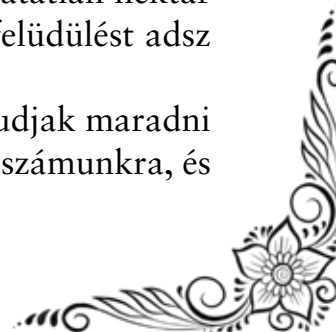
Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy ennek a csodálatos közös-ségnek a része lehetek, hogy megteremtetted a lehetőséget annak, hogy lelkileg fejlett, inspiráló személyekkel tudjunk társulni, és tanulni tőlük az általad lefektetett elveket, illetve azok gyakorlatba ültetését!

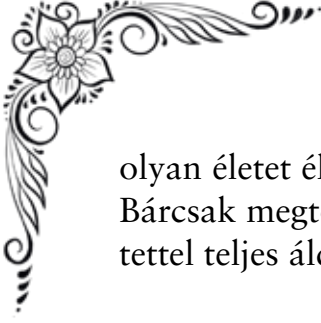
Egy ilyen helyzetben szembesülünk azzal is, hogy mennyire átmenti és kiszámíthatatlan ez az anyagi világ, de egy biztos pontunk min-dig marad, ami pedig az, hogy ha a tőlünk telhető lehető legjobban követjük a tanításaidat és utasításaidat, azzal a legtöbbet hozzuk ki az emberi létformánkból. Ahhoz pedig, hogy ezt meg tudjuk tenni, mindent megadsz számunkra, és mindezt nagyon személyesen, egyénre szabva teszed.

Szeretném megköszönni az élményt, hogy lehetőségem volt tavaly veled ebédelni. Nagyon megható volt a személyes törődésed és gondos-kodásod megtapasztalni egy ilyen formában, és nagyon sok inspirációt meríték ebből az emlékből azóta is. Mindez csakis a teljesen indo-kolatlan kegyedből vált lehetségessé. Köszönöm szépen azt is, hogy alkalmam nyílt pár apró személyes szolgálatot is ajánlani a számodra!

Hálásan köszönöm, hogy most is éppen a transzcendentális köny-veid írásában merülsz el, melyeket olvasva az anyagi világ nehézségein felülkerekedve, el tudunk merülni a lelki világ kiapadhatatlan nektár folyamában. Felbecsülhetetlen értékeket és igazi lelki felüdülést adsz nekünk a könyveiden keresztül is.

Próbálok kitartóan dolgozni magamon, hogy rajta tudjak maradni az úton, melyet a tudás fáklyalángjával megvilágítasz a számunkra, és

olyan életet éljek, amivel elégedett mosolyt tudnék csinálni az arcodra. Bárcsak megtörténhetne... Kérlek, hogy add továbbra is ehhez szeretettel teljes áldásaidat!

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇāmṛta Devī Dāsī

Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I very much enjoyed my time with you in Hungary last Autumn, as I had always had the desire to do so prior to my initiation, but never had the opportunity.

You made that time so special in both Budapest and Kṛṣṇa Valley, in my association with you over lunches. Needless to say, it was beyond my expectation and a time I shall always treasure in my life. Thank you.

I was recently listening to your podcast from Māyāpur during your trip this year, and you mentioned your schedule for the day. You mentioned how your focus was the writing of the books, chanting your rounds, swimming, and your various other responsibilities. You are following Śrīla Prabhupāda's instruction not to waste a single moment of one's life, something that I found inspirational.

‘Only unto those great souls who have implicit faith in both the Lord and the spiritual master are all the imports of Vedic knowledge automatically revealed’

Spiritual maturity is my aspiration, I hope that I may attain it some day

Thank you,
Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace!

Being now an old man, I often review my past. Scrutinizing events of my life, I just wonder when had I accumulated so much piety, to meet such a spiritual master as your Divine Grace! For me it is the best evidence that Kṛṣṇa's mercy is causeless.

It is very rare to meet such a guru who would so obviously be a messenger from the spiritual world. Your kirtana's are unearthly, your books take a reader out of this world, New Vraja-dhāma is your superhuman achievement.

But to encourage us, worldly people, you took a part of an ordinary Vaiṣṇava to show the way to perfection for everybody. It is open secret of success – we just have to follow your example and become a strict follower of your beloved Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja, please, bless me with capability to follow this your example!

Your otherwise useless servant,
Kṛṣṇānanda Dāsa
Moscow

Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget gyönyörű lótuszlábaidnak, melynek érintésével megáldottad egész Magyarországot!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Megint érkezett az idő, amikor még a magam fajta ostoba, bűnöktől nehéz, megkeményedett szíve is hálát tud érezni mindazért, amit értünk teszel. Kérlek, engedd meg, hogy pár szóban köszönetet mondják azért a kegy áradatért, amit szüntelenül és önzetlenül ránk zúdítasz!

Elsősorban szeretném meg köszönni, hogy írhatok neked, és ezzel is lehetőséget adsz arra, hogy meg kapjam mindennél értékesebb társulását. Nagyon sokat gondolkodtam azon, hogy mit is írhatna egy magamfajta ostoba egy ilyen magasztos személynek, mint amilyen te vagy? Végül rá kellett jönnöm, hogy semmit. Ezért megpróbáltam őszintén imádkozni, Śrīla Prabhupādához és a *vaiṣṇavákhoz*, hogy adják a kegyüket, hogy valamilyen módon ki tudjam fejezni irántad érzett tiszteletemet, hálámat. Úgy érzem meghallgattattak imáim, mert meglepő módon csaló mentalitás ellenére is eszembe jutott néhány gondolat. Szeretném megköszönni, hogy lehetőséget biztosítasz számunkra az odaadó szolgálatra! Bár tudod, hogy sokan nem vagyunk képesek felismerni a legértékesebb dolgokat sem, mégis megmutattad nekünk azt a felbecsülhetetlen értéket, amit őszinte odaadásod kulcsával zársz el minden veszélytől. Ennek a felbecsülhetetlen értéknek a feltörhetetlen ékszerdobozza nem más, mint a te minden bűntől és szennyeződéstől mentes patyolattiszta szíved. Ezt az ékszerdobozt nyitottad ki számunkra, és mutattad meg nekünk tartalmát, amiben a legnagyobb gondoskodással őrzöd azt, ami a számodra a legfontosabb, a te Isteni Párod, Śrī Rādhāt és Śrī Kṛṣṇát. Mi más is bizonyíthatná jobban a te végtelen önzetlenségedet és nagylelkűségedet, mint az, hogy mindnyájunknak adtál egy kulcsot ehhez az ékszerdobozhoz.

Drága Guru Mahārāja! Kérlek, add a kegyed, ha te is jónak látod, hogy utasításaidra úgy tudjak tekinteni, mint a te féltett ékszerdobozod kulcsára. Utasításaid betartásával ki akarjam nyitni ezt az ékszerdobozt, és meg akarjam pillantani az Isteni Párt, hogy nyomorult szívemben felébredhessen a vágy az Ő szolgálatukra.

Nagyon szépen köszönöm, hogy eljöttél értünk, és megosztod velünk féltve őrzött kincsedet!

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok.
Csak a kegyed révén létezem.
Ha te nem vagy kegyes hozzám, egyfolytában sírok,
és lassan elszáll belőlem az élet.”

Jelentéktelen szolgád:
Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa

Kundalatā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném e kedvező nap alkalmából kifejezni feléd hálámat, amiért megmentettél az anyagi világ veszélyeitől, és az eltelt évek alatt annyi mindent tettél értem!

Menedéket adtál, amikor a tanítványodként elfogadtál, amikor a szent nevet adtad, amikor a Gāyatrī *mantrát* adtad, és amikor Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara birodalmába befogadtál.

Neked köszönhetem, hogy *bhakták* között élhetek, hogy a szolgálattal lehetőségem van elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát, hiszen „a prédikálás az élet!”

*mahat-kṛpā vinā kona karme ,bhakti' naya
kṛṣṇa-bhakti dūre rahu, saṁsāra nahe kṣaya*

„Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a *kṛṣṇa-bhakti* eléréséről nem is beszélve.” (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 22.51.)

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon nagy szükségem van a kegyedre! Kérlek, foglalj le mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékében,

hogy fejlődni tudjak, és majd valamikor egy tiszta szívet tudjak felajánlani neked, szavak helyett....

Jelentéktelen szolgád:
Kundalatā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és ennek az áldott napnak!

Drága apám, őrangyal vagy az életemben. Elestem, bevetem magam és kútba zuhantam. Te lenyújtottál egy kötelet, hogy bekapaszkodhassak. Nem azt nézted hol vagyok, hanem hol szeretnéd, hogy legyek. A bizalmad életet ad nekem, a menedéked biztságot, a lépteid kikövezett utat, a tanításod irányt, és a példamutatásod alázatot. Mindig nagyon kifinomult módon tanítottál, figyelmeztettél. Legtöbbször, csak egy pillantás vagy pár szó, de abban a világ elért. Nem sokat beszélgettünk, mégis, amikor kellett mindig ott voltál, hogy mutasd az utam. Amikor csak rád gondolok, olyan, mintha rögtön ott lennél velem. De sajnós, még mindig tartogatok falakat. Csak annyira kapaszkodom a köteledbe, hogy épp meg ne fulladjak a kút mélyén. De ez *guru* indokolatlan kegye, hogy bár szíve szerint lekiabálna, hogy gyere már ki onnan gyorsan, mégis kivárja türelmesen, amíg hosszú küzdelmek és visszacsúszások vagy még rosszabb visszacsobbanások árán át, kapaszkodunk felfelé, úgy, hogy közbe észrevétlenül húzza a kötelet kifelé.

Nem gondoltam az elején, hogy ilyen nehéz lesz. Gyönyörű példát mutatsz, mint tanítványa Śrīla Prabhupādának. De, ahogy telik az idő, jön rá az ember, milyen odaadás van e mögött. Mennyire rögzös az út. Jól megtörünk, hátunk meghajlik, térdünk összeroskad. És csak sírunk, sírunk és sírunk a segítségért. Hol van már az az elszántság,

az a „valaki”, aki én voltam. Mi vagyok most? Egy szánalmas bohóc!
Értelmetlen létem egyetlen értelme a *guru* keze.

Áldott ez a nap! Köszönöm, hogy vagy!

Elesett szolgád:

Kundavālī Devī Dāsī

Lalitā Mādhava Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Elolvastam a tavalyi elküldött levelem és nem tudom, mi újat írhatnék. Soha nem leszek képes arra, hogy kifejezzem a hálámat, azért, hogy vagy nekünk!

Csodálom szereteted Śrī Śrī Rādhe-Śyāma és a *bhakták* iránt.

Nincsenek szavak arra, hogy kifejezzem szeretetemet, hálámat, hódolatomat, nagyrabecsülésemet irántad.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śālākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem fáklalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Minden pillanatban hálával gondolok rád azért, hogy eljöttél hozzánk, hogy elhoztad hozzánk Śrīla Prabhupāda tanítását, az egyetlen földi boldogságot, a Kṛṣṇa-tudatot!

Értelmetlen lenne az életem a Kṛṣṇa-tudat nélkül!

Lassan elhagyom ezen földi életem 71-ik évét, s csak az a vágyam, hogy fejlődni tudjak a lelki életben. Sokat imádkozom azért, hogy annak ellenére, hogy ilyen jelentéktelen *bhakta* vagyok, Śrī Kṛṣṇa

mégis adja meg azt a kegyet, hogy Krisna-völgyben hagyhassam el a testem.

Tudom Uram, a te kegyed nélkül ez lehetetlen, hisz ki vagyok én, hogy kívánságaim legyenek, de ha te abban a kegyedben részesítesz, hogy ezt te kéred Śrī Kṛṣṇától, téged biztosan meghallgat.

Kérlek, bocsáss meg nekem, hogy ahelyett, hogy adnék neked és kérek tőled! De te olyan bőkezűen osztod a szereteted, hogy én is el tudok merülni benne.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm a könyveidet, a leckéidet, az áldásaidat, az életedet!

Köszönöm, hogy itt vagy velünk!

Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok. Ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet!

Kérlek, Uram, áldd meg életem!

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi*

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni.”

Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál!

Alázatos szolgád:

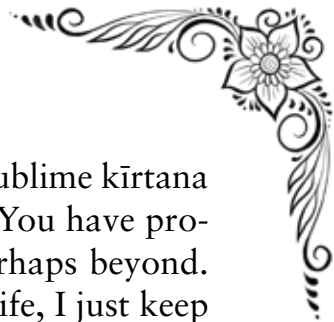
Lalitā Mādhava Devī Dāsī

Bhakta László Papp

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

I feel so unqualified to glorify you as much as you truly deserve it. But my humble sincere prayer goes to Kṛṣṇa to give this genuine desire a go. I attended to your wonderful programmes last September at the

Haveli, Bhaktivedanta Manor. Your mesmerising and sublime kīrtana stole my heart. You brought the spiritual world to us. You have provided us unforgettable memories for a lifetime and perhaps beyond. Whenever I am going through some challenges in this life, I just keep listening to the recording of this wonderful kīrtana to get some relief and hope. This is the real history. In fact, it is not just history, but also the presence and future. By your mercy, may the sweet mellows of Rādhā and Kṛṣṇa forever remain in my heart. The nectarian and uplifting mood of your singing brings goosebumps to my body, even now, as I remember the moment as it happened.

*kṛṣṇa-prema-mayī rādhā rādhā prema-mayo hariḥ
jīvane nidhane nityam rādhā-kṛṣṇau gatiḥ mama*

“Rādhā is made of pure love for Kṛṣṇa and Hari is made of pure love of Rādhā. Life’s greatest wealth is Rādhā and Kṛṣṇa: my eternal shelter.”

Thank you ever so much.

Eternally indebted to you,
your humble servant,
Bhakta László Papp

Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatokat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate sivarama-svāmin iti nāmine*

Megjelenési napod mindig egy különleges nap, amely alkalmat ad dicsőíteni téged, emlékezni rá, hogy mennyi mindent kaptunk tőled.

Minden évben adsz nekünk valamilyen különleges ajándékot.

Az elmúlt évben két számomra nagyon lelkesítő előadássorozatod szeretném neked ez alkalommal megköszönni!

Az Úr Caitanya utazása sorozat minden része egyre személyesebbé tette vele való kapcsolatunkat és még közelebb vitt hozzá. Guru Mahārāja! Te olyan lenyűgözően mutattad be nekünk, hogy milyen sokoldalú és mély tanítás rejtőzik az egyes történetek mögött.

A másik a *saṅkīrtana* élményeid sorozat magával ragadó személyes hangulata olyan élvezetes volt, hogy azt kívántuk, bárcsak sose lenne vége. Már az első előadás után mindenki annyira boldog volt, hogy amikor kérdeztél pár *bhaktát* utána a templomszobában, mit gondolunk, legyen-e folytatás, mindenki lelkesen válaszolta, hogy ez nem is kérdés, folytatni kell. Nagyon szépen köszönöm, hogy ezeket az élményeidet megosztottad velünk!

Valamint az elmúlt év meghatározó, személyes eseménye volt számomra, hogy második avatást kaphattam.

Köszönöm, hogy befogadtál Kṛṣṇa családjába és közelebb vittél Hozzá, így adva az esélyt, hogy visszatérjek Hozzá. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy részesülhettem indokolatlan kegyedben.

*mahat-kṛpā vinā kona karme ,bhakti' naya
kṛṣṇa-bhakti dūre rahu, saṁsāra nahe kṣaya*

„Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a *kṛṣṇa-bhakti* eléréséről nem is beszélve.” (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 22.51.)

Bár nem érzem magam képesnek, mégis szeretném kifejezni szívből jövő hálámat, hogy folyamatosan záporozod ránk a kegyedet és olyan sok csodálatos lelki élménnyel gazdagítasz minket!

Szeretném kérni az áldásod, hogy megfelelően szolgálhassalak, és megfelelő eszköz lehessen számodra!

Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Jelentéktelen szolgád:
Lāvaṇya-keli Devī Dāsī

Bhaktin Leisian

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

I am quite new in Kṛṣṇa consciousness and I do not understand how I deserved such mercy, as meeting a spiritual master. I first met you in person at a Bhakti Camp in Istanbul. You made an indelible impression on me by your kīrtana, lecture and communication experience, with such an exalted personality. Thanks to your energy and strength, for the duration of the camp, I forgot that the material world exists. The combination of your sternness and humour, your smile that melts the heart, awakens the desire to serve even better the mission of Śrīla Prabhupāda.

The spiritual master is an incredibly merciful person who is ready to take responsibility for us and bring us back to Godhead. Unfortunately, we disciples are often negligent, we make many mistakes. But hearing your instructions and remembering your smile, helps to get up and continue on the spiritual path.

Hearing about what you have done for Kṛṣṇa consciousness, all the instructions given by Prabhupāda are remembered. New Vraja-dhāma is the settlement which Prabhupāda spoke about for a simple life, where people provide themselves with everything they need in their work. Serious Vaiṣṇava training (Gurukula and College) and your books are what Śrīla Prabhupāda talked about when he said, it's time to condense milk. The incredible number of devotees in Hungary, and the support of Kṛṣṇa consciousness by the Government—all this and much more are your service to Śrī Kṛṣṇa.

I hope someday by fulfilling your instructions, I at least will be able to please you a little. And your unbridled desire to serve Kṛṣṇa with all your being awakens in me too. I hope to become a disciple worthy of my teacher, so that my actions and thoughts will never upset you.

Your servant,
Bhaktin Leisian
Turkey

Līlā Śakti Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you and the auspicious day of your appearance!

Although, I am very unqualified to glorify you, and in many ways, inept at properly conveying my sincere thoughts, I want to present this offering to your lotus feet, even if by my unrefined expressions I will only end up embarrassing myself. After all, I can only consider myself truly your disciple, if I can also accept that in front of you I am fool number 1.

Dear Guru Mahārāja, without you this life I foolishly called mine would've been pointlessly wasted, but you have given me an alternative and made me understand what truly matters. Thank you for saving me.

Because of you, I have been given the opportunity to serve the three worlds' most beautiful deities, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara under the guidance of my dear Godbrothers, Godsisters and—cousins You raised so dearly and meticulously. In the shelter of New Vraja-dhāma, I and many others have been graciously granted the opportunity to serve His Divine Grace Śrīla Prabhupāda in completing His mission in establishing varṇāśrama-dharma, all by your mercy and incredible efforts.

By having received your blessings, I have found a service I want to sincerely try to make my life's mission to offer to you and Śrī Śrī Rādhē-Śyāma. I want to spend the rest of this lifetime in New Vraja-dhāma, dedicating it to sincerely trying to become fully absorbed in serving the devotees there, serving your and Śrīla Prabhupāda's desire and serving Śrī Śrī Rādhē-Śyāma.

I am making these offerings, but in truth I wouldn't even be capable of the tiniest service, if it wasn't for your blessings and mercy.

Once again thank you! Thank you, for establishing New Vraja-dhāma and giving us a place where we can always stay in the association of devotees. Thank you, for inviting Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara there and meticulously teaching us how to properly worship Them. Thank

you, for giving us the opportunity to serve you, Śrīla Prabhupāda and the devotees. Thank you, for showing me the rope by which I can climb out of the dark well of material existence. Thank you for saving me.

Your insignificant servant,
Līlā Śakti Devī Dāsī

Līlā Śuka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

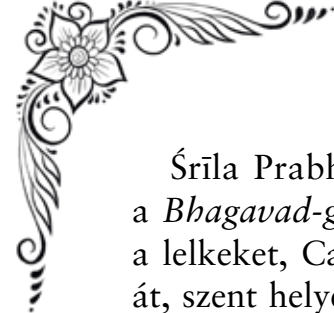
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném megköszönni neked, hogy odafigyelsz rám és egyengeded az utamat Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örök szolgálata felé. Száraz, felfuvalkodott *jñānī* vagyok, aki próbál *bhakta* lenni, elég kevés sikerrel.

Legutóbbi levélváltásunkban rámutattál arra, hogy Śrīla Prabhupādát kell követnünk, az ő szavait kell ismételnünk és idéznünk mindenki előtt. Nagyon csodálom a feltétlen és rendkívül mély hitedet Śrīla Prabhupādában. Az egyik tavalyi leckédben említetted, hogy a siker képleted a következő: Tedd, amit Śrīla Prabhupāda mondott = Siker.

Kedves Guru Mahārāja! Te nagyon ráhangolódtál Śrīla Prabhupādára: mit akart Śrīla Prabhupāda, milyen utasításokat adott, milyen hangulatban volt, milyen témáról hogyan nyilatkozott, mit csinált Śrīla Prabhupāda bizonyos körülmények között, és természetesen teszed azt, amit Śrīla Prabhupāda mondott. Ez végtelenül sikeressé tesz téged a szolgálatodban és a lelki tapasztalásaid terén. Bárcsak én is tudnám követni a nyomdokaidat ebben!

Śrīla Prabhupāda 1966-ban megfogalmazta az ISKCON 7 célját, és ez alapján vitte előre a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat, ugyanúgy te is ez alapján, a 7 pont alapján szisztematikusan építetted fel a magyar *yātrāt*.

Śrīla Prabhupāda módszeresen akarja terjeszteni a lelki tudást, a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam* alapján, Kṛṣṇához hozva a lelkeket, Caitanya Mahāprabhu által tanított szent név éneklésén át, szent helyek létrehozásának segítségével, egyszerű együttműködő életmódot folytatva, könyvek, folyóiratok megjelentetésén keresztül.

Kedves Guru Mahārāja! Te ugyanezt csinálod Magyarországon: módszeresen terjeszted a lelki tudást könyvosztáson, templomokon, *nāma-haṭṭa* központokon, tanácsadói csoportokon, éttermeken, Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolán és Krisna-völgyön keresztül. Első feladatként lefordítottad Śrīla Prabhupāda könyveit a *Bhagavad-gītával* és a *Śrīmad-Bhāgavatammal* az élen és elhívtad Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, hogy a magyar *bhakták iṣṭa-devatāja* életének középpontjai legyenek. *Harināmákon*, fesztiválokon, rendszeres reggeli és esti templomi programokon és tanítványok felavatásán keresztül inspiráltad a szent név együttes éneklését, ahogyan azt Śrī Caitanya Mahāprabhu tanította. Bhauma Vṛndāvana mintájára elhívtad a szent helyeket, hogy tudjunk Kṛṣṇára, az Ő örök társaira, formájára, tulajdonságaira és kedvteléseire emlékezni. Krisna-völgy felépítésével nemcsak a szent helyeknek, hanem a *bhaktáknak* is otthont adtál, és tanítod nekünk az egyszerű élet, emelkedett gondolkodás elvét a gyakorlatban. Kaptunk egy olyan életmódot tőled és Śrīla Prabhupādától, amely nemcsak hosszútávon fenntartható, hanem elvezet bennünket Goloka Vṛndāvana örök lelki kultúrájához is. Hogy ezt bemutassad a nagyközönségnek és a gyakorló *bhaktáknak* Śrīla Prabhupāda könyveinek kiadása és terjesztése mellett, te is írsz csodálatosan szép, mély könyveket a Kṛṣṇa-tudat filozófiájáról és Rādhā-Śyāmasundara kedvteléseiről.

Én is szeretném elsajátítani ezt a hangulatot, én is szeretnék Śrīla Prabhupāda igazi követője lenni: igazi *prabhupādanuga*! Számomra te vagy a példakép ebben. Kérlek, áldj meg engem, hogy én is tudjam így követni Śrīla Prabhupādát!

Jelentéktelen szolgád:
Līlā Śuka Dāsa

Lilā Puruṣottama Dāsa

Hare Kṛṣṇa Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Holiness.

Your Holiness has showered unlimited blessings upon my family and myself for over 40 years, for this we are eternally grateful.

Despite your extremely busy schedule, you magnanimously phoned my daughter Jāhnavā twice and guided and blessed us during our current challenging time where Jāhnavā's husband, Akiñcana Prabhu, is in hospital undergoing treatment for difficult conditions.

I am delighted to have this opportunity of expressing our gratitude on the auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā.

Thank you for your merciful guidance in our lives.

Your servant,

Lilā Puruṣottama Dāsa

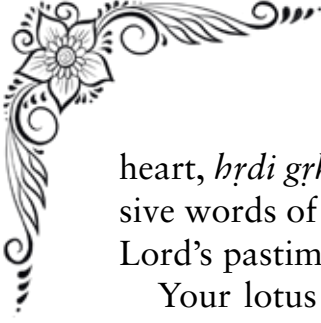
Bhaktivedanta Manor and ISKCON Ujjain

Bhaktin Lupták Éva

Hare Kṛṣṇa, dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Kṛṣṇa is seated on the lotus of the heart of those who are absorbed in devotion to Him, *tvam bhakti-yoga-paribhāvita-hṛt-saroja āsse* (Bhāg. 3.9.11), and He can never be separated from the lotus of the heart of His surrendered devotees, *bhaktiyā gṛhīta-caraṇaḥ parayā ca teṣāṃ nāpaiṣi nātha hṛdayāmburuhāt sva-puṁsām* (Bhāg. 3.9.5). From the blossoming lotus of your heart your infinite devotion to Kṛṣṇa flows as a river of nectar in various forms—your meditations, discourses, lectures, books, actions, habits and personality traits—because you always keep the anubhāvas of Hari's pastimes in your

heart, *hṛdi gṛhīta-hari-vihārānubhāvas* (Bhāg. 5.1.38)—in the expressive words of Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura: you always realise the Lord’s pastimes in your heart.

Your lotus heart is also eternally Kṛṣṇa’s throne, and the flow of nectar of your devotion, on the shore of which Kṛṣṇa plays His flute, nourishes the devotees who are like honeybees. You always provide space „where pure topics of the transcendental world are discussed, the members of the audience forget all kinds of material hankerings.” (Bhāg. 4.30.35) If only I could forget all my material desires in this way, and hold on to your lotus feet!

Your insignificant servant,
Bhaktin Lupták Éva

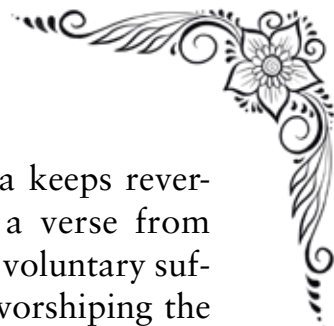
Madhupati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Srīla Prabhupāda!
All glories to the dust of your lotus feet!

Every year when I sit down to write a Vyāsa-pūjā offering to you, I feel deeper and deeper gratitude for your causeless mercy. Causeless because I never deserved it, and will never be able to repay my debt to you. Nay, I feel I am a very bad disciple with many anarthas and my only hope is your limitless grace.

Lately, I have been thinking that, given that time is running out and the chances that I can go back to Godhead after this life are dwindling, I cannot help but think that I will be the cause, why you will come back to this wretched world, to save me again in a future life. I know that because of your deep compassion you will do this, but I was wondering why you would make that enormous sacrifice. Why would one be prepared to accept another material body if he otherwise would not have to?

Your 2006 Vyāsa-pūjā offering to Śrīla Prabhupāda keeps reverberating in my mind. In that offering you quoted a verse from Śrīmad-Bhāgavatam [8.7.44] which says that accepting voluntary suffering for people in general is the highest method of worshiping the Supreme Personality of Godhead.

Still, there must be a more personal reason why you are willing to do this.

Having contemplated your mercy, I cannot find another reason than gratitude on your side. Gratitude toward your own spiritual master, Śrīla Prabhupāda, who was similarly prepared to suffer for all his disciples, even though your purity precludes any suffering caused to your Guru Mahārāja.

I am a pauper spiritually; I cannot offer anything in repayment of your mercy. All I can do is to say thank you, thank you, thank you!

Your useless servant,
Madhupati Dāsa

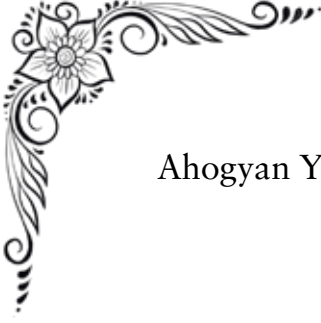
Mākhana-cora Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A szentírásaink elmondják, hogy a szent *dhāmáknak* – többek között – két megjelenési formája van: az egyik egy tiszta *bhakta* szívében él és a másik az, amelyet egy ilyen tiszta *bhakta* saját lelki hatalma révén hoz létre a látható világon belül. Śrīla Prabhupāda mondta: ”Aki szeretettel és odaadással Kṛṣṇa Śyāmasundara formájához ragaszkodik, az mindig látja őt a szívében. És bárhol legyen Kṛṣṇa, az a hely Vṛndāvana. A tiszta *bhakta* a szívében hordozza az Úr Kṛṣṇát és az Úr hajlékát, éppen ezért bárhol jár, szívének isteni kincseit is magával viszi.”

Ahogyan Yudhiṣṭhira Mahārāja mondta nagybátyjának Vidurának:

*bhavad-vidhā bhāgavatās
tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrthī-kurvanti tīrthāni
svāntaḥ-sthena gadābhṛtā*

„Az olyan nagy *bhakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megtestesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zárandokhelyé változtatsz.”

A tiszta *bhakta* olyan, akár a bölcsek köve, mivel a szívében ott van Kṛṣṇa és az Ó hajléka, a legszennyesebb helyet is képes lelkivé tenni és zárandokhelyé változtatni, s ami létre jön, az maga a *dhāma*.

Guru Mahārāja, te kinyitottad a szíved és megnyilvánítottad Új Vraja-dhāmát és beengedtél a szívedbe, hogy szolgálhassam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. A következő imával fordulok az Isteni Párhoz:

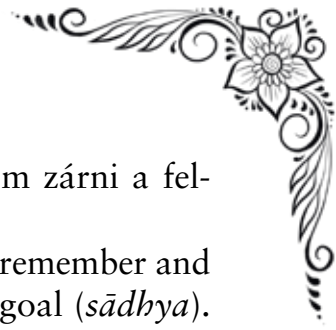
*rādhā-kṛṣṇa prāṇa mora jugala-kiśora
jīvane-marāṇe gati āro nāhī mora*

„Az örök ifjú isteni pár, Rádhá és Syāma az életem és a lelkem. Életemben és halálomban nincs más menedékem.” (Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura: *Sakhī-vṛnde vijñapti*)

Nagyon hálás vagyok, Guru Mahārāja, hogy itt élhetek Új Vraja-dhāmában és a szíved istenségeinek személyes szolgálatát végezhetem. Ez egy felbecsülhetetlen értékű kincs, amit sohasem leszek képes felfogni. Imádkozom hozzád, Guru Mahārāja, hogy itt maradhassak a szívedben és hadd végezhessem a szolgálatomat tovább, a temérdek hibáim ellenére is.

Śrīla Prabhupāda a következőket írja: „Ha valaki egy szent helyre látogat, fel kell keresnie a tiszta *bhaktákat*, tanulni kell tőlük és meg kell próbálni a tanításaikat a mindennapi élete során alkalmaznia, s így fokozatosan fel kell készülnie a végső felszabadulásra, a visszatéréshez Istennek ...a tiszta *bhakták* a hiteles forrásokra hallgatnak, s az Úr dicsőségéről beszélnek, énekelnek és írnak...”

Śrīla Viśvanātha Cakravarti Ṭhākura, a *Bhagavad-gītā* 2. fejeze-

tének 41-dik verséhez fűzött magyarázatával szeretném zárni a felajánlásomat:

„My *sādhana* is to serve the lotus feet of the Lord, to remember and glorify him as instructed by my guru. That is also my goal (*sādhya*). It is my life sustaining medicine, for I cannot give up the *sādhana* and the *sādhya*. This is my most desirable object, my duty, and nothing else is my duty, nothing else is desired, even in dreams. There may be happiness or sorrow. *Samsāra* may be destroyed, or may not be destroyed. That is no loss for me. Let there only be resolute intelligence fixed in pure *bhakti*.”

Magyar fordítás: „Az én *sādhanám* az, hogy szolgálom az Úr lótlusz-lábait, emlékezek rá és dicsőítem őt, a lelki tanítómesterem utasításai alapján. Ez az életem célja (*sādhya*). Ez az életem fenntartó gyógyszere, nem tudom feladni a *sādhanámat* és a *sādhya*mat. Ez az, amire a legjobban vágyom, ez a kötelességem, és nincs semmi más kötelességem ezen kívül, nincs semmi más vágyam még álmomban sem. Legyen akár boldogság vagy bánat. Számomra nincs veszteség. Csak hadd legyen elszánt intelligencia a tiszta *bhaktiban*.”

Minden dicsőséget Guru Mahārāja!

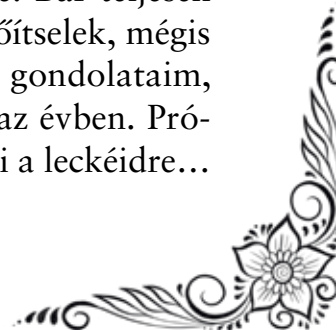
Jelentéktelen szolgád:
Mākhana-cora Dāsa

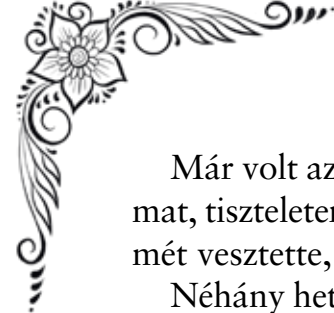
Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét közeleg megjelenési napod csodálatos ünnepe. Bár teljesen képesítetlen vagyok arra, hogy téged megfelelően dicsőítsek, mégis ezek a hónapok, amikor megpróbálom összeszedni a gondolataim, hogy kifejezhessem a tiszteletemet feléd, a legszebbek az évben. Próbálom felidézni a hozzád kötődő emlékeimet, emlékezni a leckéidre...

Már volt az elmémben egy terv, hogy próbáljam meg kifejezni a hálám, tiszteletemet feléd. De úgy éreztem, ez egyik napról a másikra értelmét veszítette, amikor a közelünkben harckocsik kezdtek dübörögni.

Néhány hete ismét a kezembe került a leckéidből készített kis könyv: *A Swami szemével... élet egy kizökkent világban*. Ez a világ már nem csak kizökkent, hanem a feje tetejére állt.

*tvam naḥ sandarśito dhātrā dustaram nistitīrṣatām
kalim sattva-haram puṁsām karṇa-dhāra ivārṇavam*

„Úgy hisszük, a gondviselés akaratából találkoztunk veled, hogy elfogadhassunk téged kapitányként a hajón, amely azok számára van, akik át akarnak kelni Kali veszélyes óceánján, mely az ember minden jó tulajdonságát elpusztítja.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.1.22)

Abban a mérhetetlen szerencsében van részem, hogy indokolatlan kegyedből, helyet kaptam Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* által gondosan felépített transzcendentális hajón, ami ebben az őrült világban az egyetlen biztos menedék. Kérlek, add áldásaidat, hogy legyen bátorságom, erőm, segíteni másoknak is feljutni erre a hajóra. Remélem, életről életre lehetőséget kaphatok arra, hogy szolgálatot végezhessenek ezen a hajón!

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, adj menedéket lótuusz lábaidnál!

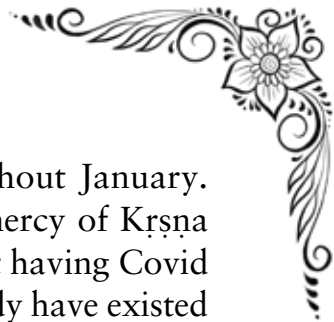
Jelentéktelen szolgád:
Mana-mohana Dāsa

Manda-hāsa Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine service.

For a year, I struggled with my disease problem brought by the material world. When entering 2021, I was sick with Covid. I was

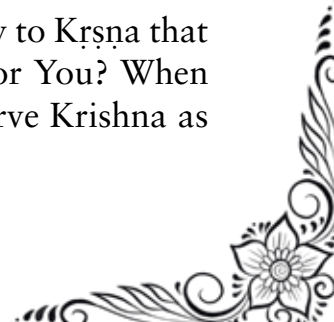

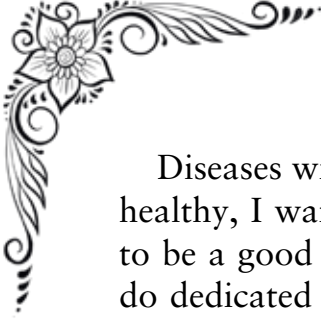
dealing with examination and treatment of it throughout January. I went to the hospital for months afterward. By the mercy of Kṛṣṇa I learned that I had breast cancer. The good thing about having Covid was learning about my other illness. The pains of the body have existed in various forms since my childhood. I had a congenital tissue and vascular problem in my left foot. Then all my childhood, my teeth were problematic. It still is. As I got older, my gastrointestinal problems affected my social life. But I never rebelled. I always took refuge in my Lord Kṛṣṇa. In sickness, healing comes from Him. I always kept my faith. I prayed to Lord Nṛsimhadeva throughout my cancer treatment.

My body first died with poison, in a way, chemotherapy drugs destroyed the cancer in this way. Then it was cut off, that area was removed with surgery and lastly burned, with radiotherapy the remaining bad cells were destroyed. My body went through a kind of war. But my soul was always full of energy. I didn't even consider myself sick.

I was listening to Śrīla Prabhupāda, your kirtana's during the chemotherapy sessions. Back then, the pain of the body wasn't really painful. I chanted the mahā-mantra for the side effects in the days after each session. In this way, I survived 16 chemotherapy processes. I wished to be a good servant of Kṛṣṇa also in surgery and radiotherapy and to please Guru Paramparā, Śrīla Prabhupāda, you and the devotees. I wished for healing from all interventions to the body for this purpose only. Because I am learning how to serve.

Before I came into Kṛṣṇa Consciousness, I was like in a vacuum. I was praying to the Almighty Lord. I just wanted Him to make my dreams come true. I did not know how to serve. But now when I look at Kṛṣṇa's pictures and chant, I feel like talking to Him, conversing with Him, and doing many things for Him. I was always embarrassed to ask for things. I pray to be healthy for the rest of my life so that I can serve Him. I am just now realising that I have an opportunity to serve while in this body. Otherwise, what's the point if I live one more day in this life? Every night I pray to Kṛṣṇa and say to Kṛṣṇa that another day has passed in my life, what have I done for You? When I was just praying as a child, I now learn how I can serve Krishna as a person, by looking at the devotees.

Diseases will not end. Maybe they will repeat. But every time I am healthy, I want the obstacles in front of me to be removed in order to be a good servant. This is my only true purpose in life. I did not do dedicated service last year. But the devotees in the Turkish yatra showed me all kinds of care and love. They sent gifts, called, sent messages. I really must please by serving at their lotus feet.

I want to be a good disciple in Śrīla Prabhupāda’s mission. I am and will remain forever grateful to guru paramparā, Śrīla Prabhupāda, you Guru Mahārāja, and the Mahārājas, Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa, Kṛṣṇa-mālā Devī Dāsī and other devotees.

*Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare*

Your servant,
Manda-hāsa Devī Dāsī
Istanbul

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you on the occasion of your vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda and the guru-paramparā.

After my Tattva-sandarbha course exam our very learned and wonderful teacher, Veṅugopāla prabhu inquired who my spiritual master is. When I pronounced your divine name he lit up and with respect and appreciation said: “He is a giant in devotion!”

Anyone who with a sincere heart comes in contact with you feels a tsunami like hit by the waves of devotion overflowing from the gigantic ocean of your heart, that wash away the thoughts of material enjoyment and awaken the desire to serve the Lord.

Śrīla Rūpa Gosvāmī’s sacred words come to mind (BRS 2.4.270) in

which he states that a devotee's heart is in many ways similar to the ocean and lists qualities that are common to both:

(1) *gabhīrah* — unfathomably deep

An ocean is deep and one cannot see what it conceals. Your heart's depth allows you too to hide its jewels of love for Rādhā-Śyāma although their effulgence shine through your every word and act, casual discussion, thoroughly prepared class, and especially your writing.

(2) *aśrāntam* — turbulent

The ocean is turbulent due to storms and your heart is turbulent due to feelings of separation from Kṛṣṇa. The Bṛhan-nārādīya-purāṇa says, *bhaktis tu bhagavad-bhakta-saṅgena parijāyate*, devotional sentiments are evoked by the purifying association of advanced devotees. You teach us to cry after Kṛṣṇa with your realised words but in your presence emotions of separation from our eternal home and its King and Queen automatically awaken in the heart.

(3) *ahāryām maryādām dadhad api duradhigama-pārah* — having limits yet very difficult to cross

The ocean has its boundaries but its vastness makes it very difficult to cross from one shore to the other. It is impossible to enumerate your wonderful qualities yet you are always so humbly thinking that you are lacking them.

(4) *harer āspadam* — the abode of Hari

The ocean is the resting place of Lord Hari, and so is your heart. Due to constant meditation on Rādhā-Śyāma and Their eternal pastimes your heart has become Their permanent residence and you carry Them wherever you go.

When the full moon arises in the clear dark sky, the ocean is no longer able to control itself and it swells over and crosses all boundaries. Similarly, as your desire to serve Śrī Rādhā, whose radiant face shines like innumerable autumn full-moons, intensifies in your brilliant sky-like consciousness, your ocean-like heart swells over and reveals your amazing commentaries to Śrī Vilāpa-kusumāñjali.

I pray that you continue to keep me in your deep, jewel-filled ocean-like heart.

Your happy, eternal servant and daughter, Mañjarī Devī Dāsī

Manjuwālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Guru Mahārāja, tőled kapok lehetőségeket gyönyörű szolgálatokra, amiért mindig nagyon hálás vagyok.

Tőled kapom a tudást, amit igyekszem elsajátítani majd másokkal megosztani.

Minden segítséget minden inspirációt neked köszönhetek.

Tőled kaptuk tavaly ezt a verset azzal az utasítással, hogy szolgálat kezdetekor és a szolgálat befejezésekor is mondjuk el, ami erősíteni fogja a célt. Többször is mondom napközben, amikor csak van lehetőségem és igyekszem az életem fő céljává tenni.

Köszönöm, hogy mindig segítesz minket a lelki életben! Láthatom, hogyan szolgálod szeretettel Śrīla Prabhupādát.

Mindig az ő vágya szerint cselekszel. Köszönjük a sok szép könyvet, amikből nagyon sok tudásra tehetünk szert!

Őszintén, tiszta szívből, szeretettel követlek téged, Guru Mahārāja.

*rādhā-śyāma prāṇa mora jugala-kīśora
jīvane maraṇe gati āro nāhi mora*

„Az Isteni pár, Rādhā és Śyāma az életem és a lelkem. Életemben vagy halálomban nincs más menedékem.” (Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura: *Sakhī-vṛnde vijñapti* 1)

Örökké szolgáló:
Manjuwālī Devī Dāsī

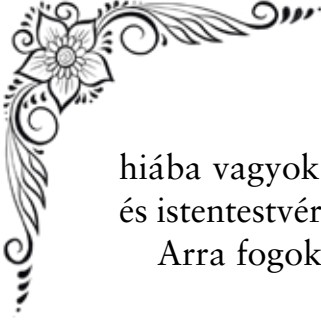
Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Pár napja lehetőségünk adódott vendégül látni az egyik elsőként érkezett kijevi *bhakta* családot. Nagy örömmel vártuk őket, de vegyes érzelmekkel. Hiszen a gyerekeket, különösképpen Nāyikāt és még engem is nagyon megérintett a szomszédban zajló háború borzalma. Nāyikā még amiatt is izgult, hogyan fog a kisfiúkkal, Nityānandával játszani, úgy hogy nem ugyanaz az anyanyelvük. Nagy meggyőződéssel nyugtatgattam, higgye el, nem fogja őket semmiben sem akadályozni, hogy nem értik egymás szavát. Mert nekünk ott lesz a közös nyelvünk, a Kṛṣṇa-tudat. Csak lelkesíteni akartam a kislányomat, akkor még nem éreztem át ennek a jelentőségét. De, mikor együtt voltunk a *bhaktákkal*, akkor kezdett ez a csoda megnyilvánulni számomra. Felemelő érzés volt az étkezőasztalnál együtt énekelni a *Śarīrāt*, míg a *prasādamot* fogyasztottuk, mindenki ezt a belső élményét mondta el, hogy milyen csodálatos az ISKCON, a családunk, ahogy Śrīla Prabhupāda is nevezte. Miután ez a kedves család tovább utazott, a férjemmel is erről beszélgettünk, mennyire szerencsések vagyunk, hogy ennek a lelki családnak a tagjai lehetünk! Persze hamar rád terelődött a szó, akinek mindezt köszönhetjük! Magam is többször írtam már hasonlókat a felajánlásaimban régebben, hogy milyen hálásak vagyunk, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Nem tudom, akkoriban mekkora tartalom lehetett e kijelentés mögött, és ma sem mondhatom még sajnós, hogy teljes mértékig felfogtam ezt. De talán egy kevéssel több megértésre tettem szert.

El nem tudom képzelni, mi lenne velünk a Kṛṣṇa-tudat nélkül! Ami biztos, hogy nagyon silány, céltalan, értelmetlen életem lenne! Pedig az, hogy te itt születtél, még semmire nem kötelezett volna. A végtelen könyörületességednek, együttérzésednek és Śrīla Prabhupāda iránti elkötelezettségednek hála, lehetünk mi is ennek a lelki család része. És

hiába vagyok a család fekete báránya, ilyen csodálatos apa, nagyapa és istentestvérek társaságának hála, tudom, hogy meg vagyok mentve!
Arra fogok törekedni a jövőben, hogy jó lányod legyek!

Szolgád:
Manodhara Devī Dāsī

Mantramālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you. All glories to the spiritual masters of ISKCON.

I wish you a happy Vyāsa-pūjā day surrounded by loving devotees.

Next year, Kṛṣṇa willing, I shall be among them; by that time even “hermit kingdom New Zealand” may ease all traveling restrictions placed upon their subjects. It would be so nice to bow down in front of you in your presence and have the good fortune to bring a bottle of water to you from the temple shop again.

Please allow me to praise one of your latest major contributions at this Vyāsa-pūjā offering.

It is your vision for the vānaprastha āśrama in the Hungarian yātrā, see YouTube video “Vanaprastha-asrama a magyar yátrában – 2021-10-29, Sivarama Swami Media”.

It is praiseworthy because it caters for a growing section of folks in modern society: the so-called F.I.R.E. (financially independent, retired early) people. I am one of them, albeit a frugal one, partly due to donating my hard-earned capital to my dīkṣā-guru in the first 10 years of my working life, and partly due to a mistake of selling a unit in Whanganui, New Zealand prematurely (i.e. before appreciations in value) when I moved to Budapest to the temple receptionist service in 2016. (I held that service till 2019.)

It is so kind and so genius of you that you offer us an āśrama status.

We just have to pick it up. And contribute. Thus make it a WIN/WIN. And go back home, back to Godhead.

Thank you very much for the opportunity in the name of all the F.I.R.E. people out there. Thank you and the Hungarian yātrā for creating and maintaining (and growing) the facilities which allow your offer. Thank you for all your hard work, Guru Mahārāja. Please accept my humble obeisances again and again.

Your servant,
Mantramālā Devī Dāsī
Whanganui, New Zealand

Bhakta Máté Jeney

Dear Śivarāma Swami!

Before coming to Kṛṣṇa Consciousness, my life was based on false principles, but by your grace, and agility here in Hungary, the yatra is really strong and long reaching. Your devotees were so graceful that they lent a hand to me at an optimal point in my life, they showed me a real, working way, to advance towards the Supreme Absolute Truth. If the devotees from Debrecen hadn't aligned the way, it wouldn't be possible for me to serve in this wonderful temple in Budapest, with astonishing devotees. It is by your doing that they are serving there, and here, and in all places, in such a beautiful way. I'll be forever grateful to you and to them for creating such an opportunity. The devotees I had the longest association with were your disciples, I cannot be thankful enough for their kindness, their wisdom, their intelligence, their adjustments, their support.

Your servant,
Bhakta Máté Jeney

Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat,
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának,
És neked, akit ma szeretettel köszöntelek!
Minden évben nagyon kedves nekem e nap,
amikor téged megszólíthatlak.

Sohasem mertelek úgy megközelíteni,
ahogy nagylányomat engedted szolgálni,
de Anna Véda, mint egy tiszta, áttetsző közeg,
a *bhakti* útját nem gátolta meg,
elhozta magával az éltető szent nevet.

S míg a gyermektől átvettem ajándékaidat,
Śāradīyān át másik kegyfolyam is áradt:
25 héten át gyermekként játszottam,
térképkönyved nyomán kincseket kutattam
és megtaláltam a szent helyeket.

Velem tartott, s osztozott a lelkesedésben
nagylányom, kislányom, kisfiam és férjem,
a nagy kalandban, Vraja-dhāma felfedezésében.
Sūrya-kuṇḍa mellett a bokrok tövében, Śṛṅgāra-vaṭában szaladva a réten,
együtt voltunk mindig Kṛṣṇa keresésében.

Játszottunk, mint Kṛṣṇa, s ahogy múltak hetek,
nem győztük csodálni a térkép-remekművet.
Hogy nemcsak pontos és szép, hanem
varázstérkép ez:
mutatja az utat szívünk közepéhez!

E sok csoda mellett itt Új Vraja-dhāmában
bhaktáid társaságát is megtaláltam.

Különlegesen szép ajándék ez nekem,
szívből, drága kincsként értékelem,
és csodálom jó tulajdonságaikat.

Esetlen soraimon bukdácsolva
nálamnál nagyobb szeretnék önteni szavakba.
Érzem, hosszú volt a nap
és mégis hajt a vágy, hogy neked szép köszönetet írjak.
Bár még csak fűzfapoéta sem vagyok, igazi költők szavaival szólhatok.

Mióta készülök, hogy elmondjam neked
szívem rejtett csillagrendszerét;
költői képben, vagy csupán a lényegét:
milyen áradó vagy bennem,
s közben oly biztos és örök, mint a lét.

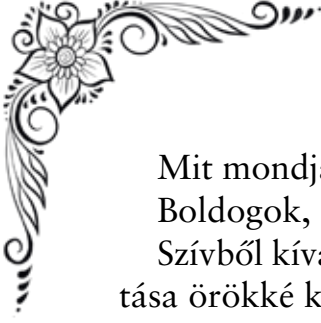
S még mindig nem tudom elmondani neked,
mit is jelent az nekem, mikor nehéz napokon
áthajózom a te *kīrtanáidon*.

Hasonlat mit sem ér. Felötlik, s eldobom.
Csak a *Śrīmad-Bhāgavatam* lehet a támaszom.
A szentírások téged esőfelhőkhöz hasonlítanak,
hiszen tudásodnak zápora elpusztítja tudatlanságomat,
és ezáltal csökkenti a szenvedésemet,
amikor viselnem kellene saját bűneimet.

Szüntelenül záporozod rám a kegyet,
s én, az anyagi lét lángoló tüzeiben égő növény, életre kelek.
Te a *bhakta-rasában* elmerülve teljesen,
áraszod a *premát* kedvesen és kegyesen.

Kṛṣṇa-*premád* tavának egyetlen cseppje
kiszikkadt szívemet táplálni kezdve
átalakít csodásan engem,
s érzem, hogy feléled minden körülöttem.
Lennék már porszem is, csak lótuszlábadnál lehessem.

Mit mondjak még? Az igazak téged szüntelen dicsérnek.
Boldogok, kik veled a szent névben élnek.
Szívből kívánom neked, hogy Srīmati Rādhārānī kegyes oldalpillan-
tása örökké kísérsen téged!
S talán lesz még időm,
hogy elmondjam milyen, mikor jöttödre várunk mindannyian.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix

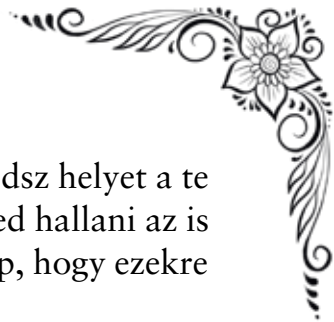
Medhya Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor írom ezeket a sorokat, te nagyon távol vagy, Indiában. Ilyenkor minden olyan más. Nagyon hiányzol!

Itt Új Vraja-dhāmában már tavaszodik az idő, és mikor látok egy szép nyíló virágot, vagy valami más szép dolgot, akkor mindig arra gondolok, hogy milyen kár, hogy te nem láthatod. Persze én csak a kül-sőségeket látom, neked viszont a szívedben van Rādhe-Śyāma, a szent *dhāma*, és az a gyönyörű hangulat, amivel szolgálod Őket. De jó lenne belesni egy ablakon abba a világba, amelyben te élsz! A te odaadásod teremtett nekünk kis bordó ablakokat, arany díszítéssel, és amire rá van írva, hogy *Nava-vraja-mahimā*. Itt tanítasz minket, hogy ne csak nézzünk, lássunk is. Tanítasz minket, hogy ne csak tudjunk, hanem érezzünk is. Célt adsz a kezünkbe, ami Rādhe-Śyāma szerető szolgálata és segítesz, hogy az ablakok után az ajtót is megtaláljuk. Egy gyönyörű ajtót. Te már bent vagy és minden erőddel azon dolgozol, hogy segíts nekünk is eljutni oda. A példáddal és az útmutatásaiddal inspirálsz és segítesz minket. Ahogy te szolgálod a lelki tanítómesteredet, az felülmúlhatatlan. Az az odaadás, ami neked van, az egy fénylő csillag, amely mindenkire szórja a fényét. Bár én egy jelentéktelen kis

porszem vagyok az úton, mégis felkarolsz és nekem is adsz helyet a te fénylő ragyogásod körül. Téged szolgálni egy kincs, téged hallani az is egy kincs. Gazdag vagyok. Ezért imádkozok minden nap, hogy ezekre a kincsekre mindig tudjak vigyázni.

Köszönöm a lehetőséget Guru Mahārāja, igazából mindent köszönök, mert te egy csodálatos *bhakta* vagy!

Várunk haza!

Örök szolgád:
Medhya Devī Dāsī

Bhakta Medvegy Gergely

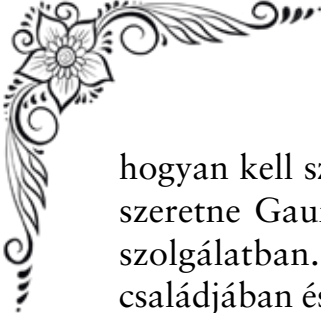
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, Gaura-Nitāinak és Rādhē-Śyāmának! Minden dicsőséget neked!

Az anyagi világ folyamatosan változik, arra kényszerítve minket, hogy rugalmasak és alkalmazkodóképesek legyünk. Számomra megterhelő mindez, mert szeretem az állandóságot, a jól bevált dolgokat és a biztonságot. Viszont az anyagi világ nem erről szól, saját bőrükön tapasztalhatjuk, hogy minden átalakul és elmúlik. A ragaszkodásaink miatt mindezt nehéz megélni, és legtöbbször erőnek erejével és a komfortzónából kilépve kell cselekednünk.

Nekem mindez kihívás, de folyamatosan igyekszem az állandóba, a transzcendensbe kapaszkodni: Rādhē-Śyāmába, Gaura-Nitāiba, a lelki világba, Śrīla Prabhupādába és beléd, kedves Guru Mahārāja. Fel sem tudom fogni, hogy milyen kegyesek vagytok, hogy itt vagytok és láthatunk Titeket és kapcsolódhatunk Hozzátok. Érzem Kṛṣṇa folyamatos törődését és jelenlétét, nem vagyok elveszve, van egy célom: Kṛṣṇa odaadó szolgálata. Bár még ez utóbbi nem megy, de törekszem, hogy menjen.

Kṛṣṇát te adod nekünk, drága Guru Mahārāja. Te vagy a közvetítő köztünk és Rādhā-Śyāmasundara között. Te mutatod meg nekünk,

hogyan kell szolgálni, te mutatod meg, hogyan kell prédikálni és mit szeretne Gaura-Nitāi. Te vagy az, aki lefoglalsz minket az odaadó szolgálatban. Csakis neked köszönhetjük, hogy itt lehetünk Kṛṣṇa családjában és Śrīla Prabhupādába tanításait követve fejlődni tudunk.

Kapaszkodom a szavaidba, kapaszkodom a szent névbe, amit te adtál, kapaszkodom a tanítványaid lótuszlábába, hogy el ne vesszek, és el ne sodorjon az anyagi világ folyamatos változása. Töreksem megmaradni gyakorló *bhaktának*, hogy büszke legyél rám, hogy elégedett legyél velem; mert nincs is nagyobb kincsem a világban, mint az, ha te elégedett vagy, kedves Guru Mahārāja. Szeretném folyamatosan segíteni a prédikálásod, töreksem továbbra is együttműködni a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskolával és szépen oktatni a jógát, és általa kapcsolni az embereket Śrīla Prabhupādába mozgalmához. Gaura Kṛṣṇa *prabhuval* és Raṅgiṇī *mātājīval* életre fogjuk kelteni a Vrindávana-Gangórti Jógarendszert, amelynek szintén a prédikálás és a lelki élet gyakorlása a célja. Kérlek, add az áldásod, hogy sikeresek tudjunk lenni.

Te vagy az inspiráció és a példamutató számomra. Ha te nem lennél, akkor én elvesznék. Köszönöm, hogy vagy és köszönöm, hogy vigyázol ránk! Végtelen hálás vagyok Kṛṣṇának, hogy elküldött ide hozzánk Magyarországra és kapcsolódhatunk hozzád. Végtelen hálás vagyok neked, hogy adod a kegyed, a lehetőségeket, a tanításokat, az iránymutatásokat és azt a sok-sok könyvet, amit írsz nekünk.

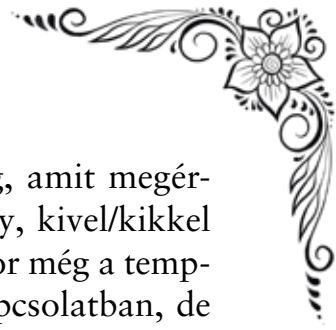
Hare Krisna!

Továbbra is maradok jelentéktelen szolgád:
Bhakta Medvegy Gergely

Meghamañjarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Az elmúlt időszakban az egyik legfontosabb dolog, amit megértettem és megtapasztaltam, hogy nagyon nem mindegy, kivel/kikkel társulunk, legyenek azok *bhakták* vagy *abhakták*. Mikor még a templomban laktam, akkor is voltak nehézségeim ezzel kapcsolatban, de most úgy gondolom, még nehezebb. Egy régi 2006-os leveledben azt írtad nekem személyesen, hogy a Kṛṣṇa-tudatban minden a társuláson függ, ezért mindig tartsam meg a jó társulást és kerüljem a rosszat. Az a tapasztalatom, hogy néha ugyanúgy kerülhetünk *bhakták* között is rossz társulásba, mint *karmik* között. Én szeretnék jó társulásban lenni, és szerencsére Jayanta *prabhu* az egyik legjobb társulás számomra, ugyanakkor vannak még tiszta szívű *bhakták*, akikkel társulva fejlődhetek a Kṛṣṇa-tudatban. Köszönöm, kedves Guru Mahārāja, hogy még ha személyesen keveset is, de a szolgálaton, a leckéiden és a könyveiden keresztül társulhatok veled, hiszen a *bhakták* társaságát is te adod, a szent nevet is te adod, a szolgálatot is te adod és te adsz mindent! Ezek mind szükségesek ahhoz, hogy kifejlesszük a szeretetet Kṛṣṇa iránt és mindegyik csak a te kegyedből lehetséges. Nagyon hálás vagyok neked és azoknak a *bhaktáknak* is, akik elfogadnak engem, még egy ilyen haszontalan személyt is, mint amilyen én vagyok, aki csak törekszik és vágyakozik, hogy elégedetté tegye a lelki tanítómesztérét, a *bhaktákat* és Kṛṣṇát!

Köszönök neked mindent, kedves Guru Mahārāja! A kegyed nélkül semmi vagyok...

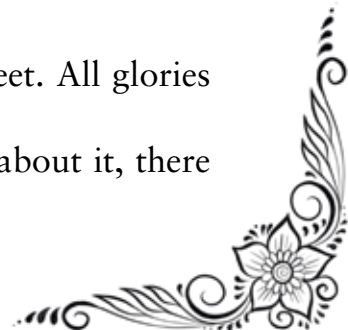
Jelentéktelen szolgálát:
Meghamañjarī Devī Dāsī

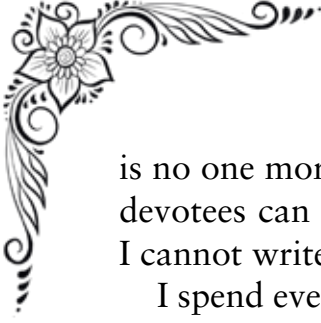
Meghāambarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I'm not very good at writing to you. When I think about it, there

is no one more precious to me than you in this lifetime, and you and devotees can open my way to Kṛṣṇa. Knowing this, I am sorry that I cannot write to you more often.

I spend every day serving to be worthy of you. I always feel you by my side when I serve. I am increasing the number of my services so that I can always be a worthy devotee of you and please Kṛṣṇa.

Last November and beyond was not easy and I had difficult tests with life and seeing your smiling face every time I look at your picture, the good times we had in the Bhakti camp, and your lectures, your words were always with me. Your existence and the books you have written, every word you have uttered are bringing me closer to Kṛṣṇa.

In these difficult times we are in, our greatest chance is the mercy of our Gurus. The difficulties experienced all over the world day by day, increase the value of the community we are in. This situation also stimulates me more and motivates people to talk more about Kṛṣṇa. Guru Mahārāja, you are so precious to me. I will never understand how you are so merciful, but I will always have an overflowing love and gratitude to you. That is why I am working to distribute 1,000 Śrīla Prabhupāda books by the end of this year, as I promised you. Talking about Vedic culture and books helps those who attend the Vedic astrology classes we give every Wednesday.

Yesterday, for the first time, I prepared prasādam for the Sunday program by the help of some devotees. I've helped devotees in the kitchen service before, but it was so nice to take this responsibility, cook for 30 people and do my best to please them.

I was happy too when I realised that they liked it, when I saw that they didn't leave anything on their plates and that they were scraping the plates too. I am very fortunate to be able to offer prasādam to devotees and non-devotees. All this is because of your mercy Guru Mahārāja.

There are no words to express my gratitude for accepting me as a disciple and giving me all these opportunities.

I envy the devotees who are with you always and get upset with myself for not doing more and better things when you come to Turkey, and I try to be content with the memories.

Thank you for always being so kind, encouraging, inspiring and

a great example. Please keep your mercy on me so that one day I can find my true self.

I will always be your servant,
Meghāambarī Devī Dāsī

Bhakta Mohamed Abdirahman

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmilitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

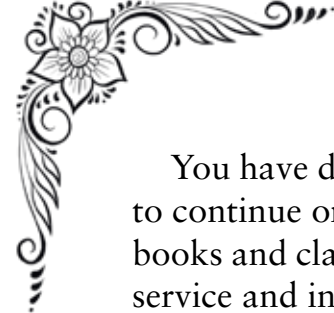
*namas te sārāsvate deve gaura-vāñī-pracāriṇe
nirviṣeṣa-sūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Dear Guru Mahārāja,

You are a ray of light in the darkness of Kali Yuga. You are the ever well-wisher of everyone, just as Kṛṣṇa Himself is, you are a manifestation of His mercy.

You guide us to the right place and away from the temptation of Māyā, and Nava Vraja-Dhāma is a manifestation of just that. You've personally taught me during my time there, how to execute devotional service with joy and enthusiasm, regardless of the conditions and difficulties around us and even bodily challenges.

Distractions appear for those who take their eyes of the price, although unqualified and unable to appreciate the depth of your dedication, your eyes are always on Guru and Rādhe-Śyāma, making you transcend all material obstacles for Their pleasure.

You have done and continue to give, so much in order to inspire us to continue on this path of devotion through your podcasts, lectures, books and classes. Nevertheless, Kṛṣṇa still stresses the importance of service and inquiring.

“Just try to learn the truth by approaching a spiritual master, inquire from him submissively and render service unto him, the self-realised soul can impart knowledge unto you because he has seen the truth.”

(Bg.4.34)

I’ve been blinded life after life, and for so long I would meditate and try to decipher what this verse meant practically speaking, but you brought it alive.

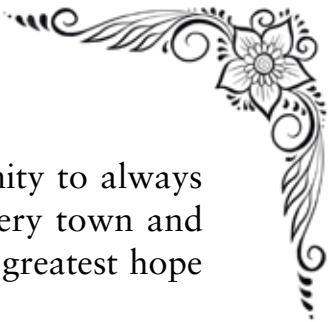
When you came to the UK, and gave classes at the Haveli for School of Bhakti, I had the fortune to serve you in the background. Your instruction to me in the last session you gave, echoed through my ears and into my heart, it was clear what I had to do next. You are a million rays of light in the darkness of my ignorance. Hence I flew to Hungary, New Vraja-Dhāma, in order to take shelter of you and your disciples.

During that time, I had the privilege to witness how you were inspiring many souls and engaging them in Śrīla Prabhupāda’s mission, transforming their hearts and bringing them closer to the Lotus Feet of Rādhē-Śyāma.

You truly bring Kṛṣṇa Consciousness alive for all of us that continue to tread on this path of Bhakti. Through how incredibly personal your dealings are and particularly how personal you were with me when I was inquiring, or when I made some errors, you are an ocean of mercy.

Even in your busy schedule, taking the time to show me through your personal example, of what a devotee should aspire to be, in how he talks, dresses and interacts with those around him.

Lastly, I remember during last year’s marathon, I came back from book distribution and you were waiting in the office. All I could think about was, how could I bring myself to tell you that in 8 hours, I was only able to distribute 2 books. However, when I did, you smilingly and excitedly saw it as an opportunity to encourage me to remember, that two people have been given the opportunity to come into association with Śrīla Prabhupāda.

You are an ocean of compassion that sees opportunity to always think of Guru and Kṛṣṇa, spreading their glory in every town and village, while inspiring us to do the same. You are the greatest hope for us... for me.

All glories to you on this auspicious day of yours.

Your insignificant servant,
Bhakta Mohamed Abdirahman

Bhakta Mohamed Oughcha

Dear Guru Mahārāja,

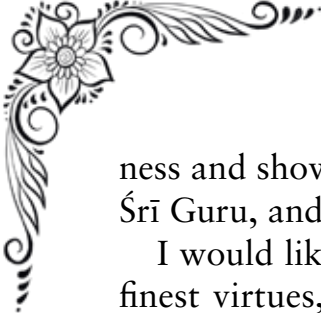
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

In April 2020 I had a dream that left a lasting impression on me. I would go so far as to say that it changed the trajectory of my life, which had already been deeply transformed by my initial encounter with Kṛṣṇa consciousness in summer 2018.

On that night I dreamt of your Holiness, “We were together in my bedroom. I remember you casually dressed, wearing one of those hooded sweatshirts that are so popular these days. With a stapler you proceeded to widen the eye sockets of a doll. You then placed two eyes in the cavities. I thanked you profusely and paid for your service.”

Ever since that dream, your torch of knowledge has been guiding my life each step of the way. In this world of miseries, your holy association has quickly become a lifeline for me as I have been endeavouring to follow your instructions and become a responsible sādḥaka cultivating devotional service with faith and perseverance.

My heart is filled with gratefulness for your infinite mercy – coming in the form of wonderful books, daily podcast, and ecstatic kirtans. Though I am lost in the maze of Māyā, you give me the eyes to see through the illusion of my misguided desire to enjoy separately from the Supreme Lord. And your own example draws me towards good-

ness and shows me how this lifetime is meant to serve the Vaiṣṇavas, Śrī Guru, and Rādhā-Kṛṣṇa.

I would like to end this humble offering by glorifying one of your finest virtues, namely your extraordinary ability to bring us all — disciples, devotees, and well-wishers— closer to Śrīla Prabhupāda. I usually listen to your podcast driving to *maṅgala-ārati* and to Śrīla Prabhupāda’s lectures on my way back home. And it is fascinating to hear how His Divine Grace’s *vāṇī* is echoed and repeated in your words. Words that give full meaning to my existence.

Dear Guru Mahārāja, on this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I bow down at your lotus feet which are my only shelter, and I pray that you bless me with the privilege of serving you and the mission of Lord Caitanya. Hare Kṛṣṇa.

Your aspiring servant,
Bhakta Mohamed Oughcha
(Belgium)

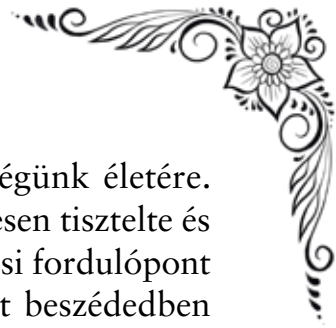
Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Őszentsége Tamāl Kṛṣṇa Gosvāmī Mahārāja egy Śrīla Prabhupādának írt levelében, arról írt Ő Isteni Kegyelmenek, milyen hálás az istentestvérei társaságáért, és milyen csodálatos *bhaktáknak* látja őket. Śrīla Prabhupāda, a levélre adott válaszában kifejezte, hogy nagyon elégedett ezzel a hozzáállással, és a lelki fejlődés biztos zálogaként aposztrofálta azt.

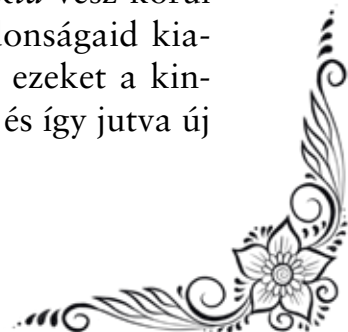
Számomra a 2021-es év talán legnagyobb eseménye az volt, hogy Janmāṣṭamī napján *sannyāsivá* avattad két emelkedett tanítványodat, így a magyar *yātrānak* már három *sannyāsija* is van, Isteni Kegyelmed, Bhaktipāda Gosvāmī Mahārāja, és Mahāprabhu Svāmī Mahārāja.

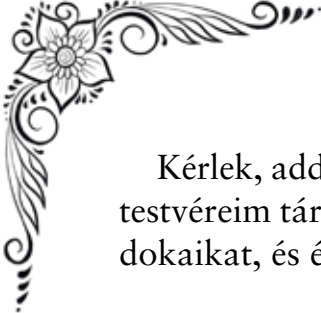

Ez az esemény csodálatos hatást gyakorolt közösségünk életére. Bár a két szentéletű *bhaktát* eddig is mindenki mélységesen tisztelte és szerette közösségünkben, *sannyāsivá* válásuk mégis óriási fordulópont mindannyiunk számára. Az avatási ceremónián tartott beszédedben elmondtad, hogy minden *bhakta* célja a *sannyāsa*, vagyis az anyagi ragaszkodásoktól való teljes megszabadulás, és a két *sannyāsīnk* ennek a lemondásnak a megtestesítői, példájukkal mindannyiunk számára irányt mutatnak. Az avatás óta eltelt több mint fél évben a két szent elfoglalta új helyzetét a *yātrā* életében, felelősegteljes vezetői szolgálatokat látnak el, lelki menedéket adnak mindenkinek, aki hozzájuk fordul, *kīrtanáikkal*, leckéikkel inspirálnak bennünket, a pusztá jelenlétük felemelő, inspiráló, ragyogó, tisztító hatású. A 2022-es év elején a budapesti templomban két fesztivál is lezajlott személyes jelenléd nélkül. A korábbi két évben a Covid miatt kialakult helyzetből adódóan ezeken a fesztiválokon (Gaura-Nitāi beavatási évfordulóján és a Nityānanda trayodaśīn) egyaránt velünk voltál, ami csodálatos élmény volt mindannyiunk számára. Azt mondják „könnyű a jót megszokni”. Az idei fesztiválokról nagyon hiányoztál nekünk, és bár a te jelenlétedet lehetetlen pótolni, a *sannyāsīk* jelenléte mégis áldásossá, csodássá tették az ünnepeket. Mivel mindketten a te felhatalmazásodat birtokolják, a te tanításaidat közvetítik felénk, a te hangulatodat árasztják, rajtuk keresztül, a távollétedben is tapasztalhattuk jelenlétedet. Olyan ez, mint amikor egy családban az apa távol van, olyankor az idősebb testvérek gondoskodnak a kisebbekről, és apjuk helyett apjukként óvják, tanítják őket.

Azt hiszem a számtalan ajándék közül, amit egyénileg és közösségi szinten kaptunk tőled az egyik legnagyobb érték a *bhakták* társasága, különösen a fejlettebb istentestvéreké. Ők azok, akik barátként, jóakaróként, harcos társként, mindig mellettünk vannak, emlékeztetnek isteni tanításaidra, és visszaterelnek az általad kijelölt útra, ha eltévedünk.

A két új *sannyāsīnk* mellett oly sok csodálatos *bhakta* vesz körül minket. Közösségünkben a *bhakták* a te isteni tulajdonságaid kiapadhatatlan kincstárából gyűjtenek drágaköveket, és ezeket a kincseket osztják meg egymással, így gazdagítva egymást, és így jutva új kincsekhez.

Kérlek, add az áldásaidat, hogy mindig a te követőid, szeretett istentestvéreim társaságában maradhassak, hűségesen követhessem nyomdokaikat, és én magam is méltó követőddé válhassak!

Elesett szolgád:
Mohana Dāsa

Muralī-Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén nyáron lesz ötödik éve, hogy csatlakoztam teljes idős önkéntesként a budapesti templomba. Neked köszönhetem, hogy eddig eljutottam, és hogy még itt vagyok. Nagyon hálás vagyok neked és bízom, hogy életem végéig már nem is lesz más fő elfoglaltságom, mint a prédikálás.

A prédikálás napról napra erősödik itt Budapesten. Igyekszem minden tőlem telhetőt megtenni, hogy minél több embert lefoglaljak Kṛṣṇa és a te szolgálatodban. Hamarosan megnyitjuk az új belvárosi helyünket, ami Dhīra Kutir névre hallgat majd. Jelenleg még a felújítások zajlanak, de már most sok fiatalat be tudtunk vonni, segíteni a felújításba és közben prédikálunk nekik. Ez az új hely a fiataloknak készül, hogy be tudjanak kapcsolódni a Kṛṣṇa-tudatba minél könnyebben.

Szeretném neked megköszönni, hogy ilyen sok lehetőséget hoztál létre a szolgálatra és a prédikálásra! Nem csak a Kṛṣṇa-tudatod adtad nekem, de minden körülményt is biztosítasz, hogy megfelelően tudjam gyakorolni.

Szolgád:
Muralī-Kṛṣṇa Dāsa

Murli Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Normally I am writing this Vyāsa-pūjā offering when I am in Māyāpur, but this year as with the last 2 years I am writing this under the shelter of Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara. In that time a lot has changed. The Covid pandemic turned all our plans upside down and next on the menu we have a war in Eastern Europe, that has possible very grave consequences. In the meantime, a lot has also changed in our temple, another leader another era. Also my service of over 20 years has changed too.

In the mist of all this I am trying to keep my feet on solid ground and at the same time look for some direction, a path that has the blessings of the devotees and especially you my spiritual master.

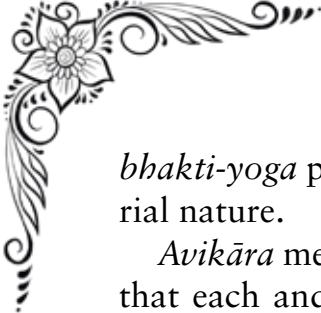
In my studies and readings of your latest book Saṅkalpa-kaumudī, that path has taken the form of an internal journey. As I head towards my 60's, your promptings, your directing us to set our sights on bhāva, to really take to heart what Lord Caitanya has come to give, is the real path to take. This path according to our application is absolute and has no relevance to the winds of change that blow in this world of matter.

In a purport in the 3rd Canto, Chapter 27, Text 1 Śrīla Prabhupāda says the following:

“A person who is detached from the modes of material nature remains just like the sun reflected on water. When the sun is reflected on water, the movement of the water or the coolness or unsteadiness of the water cannot affect the sun.”

Similarly, *vāsudeve bhagavati bhakti-yogaḥ prayojitaḥ* (Bhāg. 1.2.7): when one engages fully in the activities of devotional service, bhakti-yoga, he becomes just like the sun reflected on water. Although a devotee appears to be in the material world, actually he is in the transcendental world.

As the reflection of the sun appears to be on the water but is many millions of miles away from the water, so one engaged in the

bhakti-yoga process is *nirguṇa*, or unaffected by the qualities of material nature.

Avikāra means “without change.” It is confirmed in *Bhagavad-gītā* that each and every living entity is part and parcel of the Supreme Lord, and thus his eternal position is to cooperate or to dovetail his energy with the Supreme Lord.

That is his unchanging position. As soon as he employs his energy and activities for sense gratification, this change of position is called *vikāra*. Similarly, even in this material body, when he practices devotional service under the direction of the spiritual master, he comes to the position which is without change because that is his natural duty.

This then highlights my absolute dependence upon your direction. Let the world change around me but let me not stray from your direction. May you continue to push this conditioned soul towards spontaneous love for Rādhā and Kṛṣṇa. May your directions on the awakening of *bhāva* become relevant to this tiny *jīva*.

Let the world continue in its turmoil but may I learn to relish the reading of books like *Vilāpa-kusumāñjali*. Let this body become decrepit, but let me continue to take shelter in Śrīla Prabhupāda’s personal ecstasies.

Let a nuclear bomb drop on London but by your mercy let me become just like Mahārāja Parīkṣit, who had already taken full shelter of the Lord and did not even feel the bite of the snake Takṣa. May my *japa* enter into the realm of *bhajan*, may your many instructions on this subject be my compass.

As the ISKCON boat continues to sail into the white-water rapids of Kali Yuga. Let your example continue to be our inspiration, who is sometimes at the helm guiding the ship, sometimes in the crow’s nest at the top of the mast informing us of the dangers ahead. Sometimes bailing out the water that gets washed on board, sometimes manning the guns or adjusting the sails to catch the favourable winds. Your example and instructions are the only lighthouse to guide us. You are *Avikāra* without change in your service to Śrīla Prabhupāda, and firmly fixed at the lotus feet of your beloved Rādhā-Śyāmasundara. No upheaval in this world can deter you from your meditation on Their Divine Service.

*yathā dīpo nivāta-stho neṅgate sopamā smṛtā
yogino yata-cittasya yuñjato yogam ātmanah*

As a lamp in a windless place does not waver, so the transcendentalist, whose mind is controlled, remains always steady in his meditation on the transcendent Self. (Bg 6.19)

You are *yuñjataḥ yogam ātmanah* fully fixed in the waves of *rasa*, in the waves of devotion that is the service of Rādhe-Śyāma.

Guru Mahārāja in this terrible place may this tiny *jīva* obtain your grace. May I become by your mercy, like the lamp which does not waver, and may my *sādhana* touch your heart, as you request Rādhe-Śyāma to take pity on me and bless me with love.

Your hopeful servant,
Murli Manohara Dāsa

Bhakta Nagy Marcell

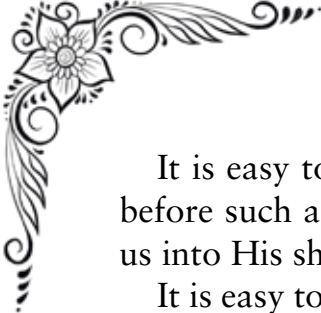
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All Glories to Śrīla Prabhupāda!
All Glories to Your Holy Lotus Feet!

It's a little difficult for me to start writing this offering to you. Not because there is nothing to say (quite the contrary!), it is just due to the flickering nature of my mind and its enjoyer mentality.

Getting used to prosperity is so easy, and just as easy is forgetting from whom we have received everything. Our very life. Because I have received mine from you, dear Guru Mahārāja.

Although I haven't been in contact with you for all too long, still it feels as if I have known you since time immemorial. I really wouldn't want to start speculating, but I believe this is due to the fact that association with you does not take place on the material plane. You are a brightly shining spark of the divine fire, and in your presence even those unfortunate like me can experience a taste of eternity.

It is easy to forget where we came from, what value our life had, before such an outstanding personality as you yourself has accepted us into His shelter.

It is easy to get used to the luxury that is New Vraja-dhāma, established by you as an offering to your beloved spiritual master.

It is easy to forget the treasure that we have received thanks to your endeavours. It is easy to get lost in the dark depths of material existence, lulling ourselves into the illusion of practicing spiritual life.

However, Kṛṣṇa is very kind. Through warnings and instructions laid down in the śāstras and by the ācāryas, He helps us to remember.

This Vyāsa-pūjā offering is also such a reminder. It reminds us that the spiritual master is unlimitedly merciful and generous. I wish I could be as deep as you are, dear Guru Mahārāja.

Thank you for allowing me to live in the shelter of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's lotus feet. In no way am I worthy of this, and in no way will I ever be. I will eternally remain in your debt.

Just like Bali Mahārāja, I also cannot offer anything else but my life. And even that is not very valuable. I have nothing that could even come close to the treasure that you have given to me.

And although, with my words I am yours, with my two hands I am still attached. Please be so merciful and let your blessings, which can even purify all of the three worlds, pour down unto me, so that I can give up the faith I have put into false material happiness. Please, be good to me, and grant me faith, so that I can pronounce the Holy Name of your dearest Lord with respect and love! Please give me endurance and determination, so that I can unwaveringly serve Śrīla Prabhupāda's mission!

Dear Guru Mahārāja! I wish to be a devotee so much! Please accept my service.

Your insignificant aspiring disciple,
Bhakta Nagy Marcell

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, s megint újabb generáció járja ki a Krisna-völgyben található *gurukula* nyolcadik osztályát. Nagyon hálásak vagyunk neked Guru Mahārāja, hogy ilyen szép környezetben, *bhakták* között és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékében tölthették el gyerekeink ezt az első nyolc iskolás évet. Mivel jelenleg nincs az egyházunknak államilag elfogadott középiskolája, ezért eljött az idő, hogy ezeknek a diákoknak ki kell lépniük ebből a menedékből, s valamelyik környékbeli középiskolában kell folytatniuk a tanulmányaikat. Bízom benne, hogy mindannyiuk életében az első 14 év során kaptak annyi Kṛṣṇa-tudatos, pozitív lelki élményt, amely ad a számukra egyféle tartást, meggyőződést, hogy ők *bhakták* akarjanak lenni, hogy érezzék azt, hogy őket majd felnőttként is várja a Kṛṣṇa-tudatos közösség, hogy ők is Śrīla Prabhupāda családjának a tagjai.

Kérlek szépen, kedves Guru Mahārāja, add a kegyedet ezeknek a gyerekeknek, hogy legyen elég lelki erejük Kṛṣṇa-tudatosan helyt állni az életükben az előttük lévő kihívások során.

Sajnálatosan már harmadik hete tart az orosz-ukrán háború. Találkoztam, és beszéltem Krisna-völgy menedékébe érkező ukrán *mātājikkal*, anyukákkal. Nagyon hálásak, hogy a magyar *bhakták* lehetőséget adtak nekik, hogy ide meneküljenek az országukban zajló háború elől. Az egyik *mātājīval*, amikor beszélgettem, megkérdeztem, hogy kinek a tanítványa, aztán ő is megkérdezte tőlem, hogy ki az én lelki tanítómesterem. Amikor büszkén a te nevedet említettem, akkor nagyon meghatódottan, elcsukló hangon kezdett téged dicsőíteni, hogy milyen hihetetlen lelki odaadásod van Kṛṣṇa felé, hogy milyen rendkívüli szép és Kṛṣṇa-tudatos helyet nyilvánítottál meg itt Krisna-völgyben. Nagy büszkeséggel és hálával tölt el mindig, hogy Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának ilyen különleges szolgájának lehetek az érdemtelen tanítványa.

Jelentéktelen szolgád és lányod: Nandinī Devī Dāsī

Nāthajī Dāsa

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét elérkezett az évnek az az ideje, hogy felajánlás formájában is köszönetet mondhassunk neked, amiért indokolatlan kegyedben részesítesz bennünket.

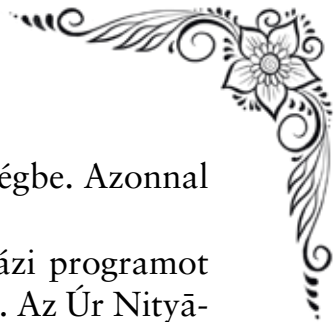
Az elmúlt évben sajnos sok veszteség ért. Koronavírusos fertőzésben elment Erzszi néni Pécsről, a nagymamám is tavaly halt meg, nemrég elvesztettük Locana *prabhu* (őt szintén Pécsről ismerem), és Dhanañjaya *prabhu* is a közelmúltban hagyta el a testét. Mi is sokat köszönhetünk neki, mert 2018-ban azért tudott leköltözni a feleségem Somogyvámosra, mert Dhanañjaya *prabhu* tudott neki munkát biztosítani, ezért nagyon hálásak vagyunk neki.

Ezek a fájdalmas tapasztalatok segíthetnek megérteni, ahogy az Úr Kṛṣṇa mondja a *Bhagavad-gītā*ban ez a világ *duḥkhālayam aśāśvatam*, átmeneti és szenvedéssel teli, és az életünk bizony nagyon rövid, ezért egyetlen pillanatot sem szabadna elpazarolnunk.

Rendkívül szerencsésnek érzem magam, mert indokolatlan kegyedből itt élhetek Somogyvámoson, Új Vraja-dhāma közelében, és lefoglalsz az Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainak szolgálatában. E csodálatos lelki környezetben sok szép élményben van részem. Egy ilyen élményt szeretnék megosztani veled, ami nemrég történt.

A Viberen Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *darśana* képei mellett meg szoktam nézni Śrī Śrī Dayāl Nitāi-Vijaya-Gaurāṅgáról készült felvételeket is. Egyszer felmerült bennem a vágy, hogy jó lenne Budapestre is felmenni néha szolgálatot ajánlani a Számukra, de nagy a távolság, és kevés a szabad időnk is, és biztos voltam benne, hogy te is azt javasolnád, ha van időm, inkább Rādhē-Śyāmához menjek, úgyhogy lemondtam erről az elképzelésemről. Ám az Úr hamarosan különleges szolgálatában részesített.

A Nityānanda-trayodaśīt megelőző napokban felhívott Aṣṭa-sakhī *mātājī*, hogy ha ráérek volna-e kedvem vinni az Urat a fesztivál nap-

ján a *bhakták* otthonához, mert meghívták Őt vendégségbe. Azonnal igent mondtam.

Līlā Śuka *prabhuéknál* tartottunk egy csodálatos házi programot szép *bhajanákkal*, leckével, finom *prasādammal* kísérvé. Az Úr Nityānanda kegyéből nem csak vihettem Őt, de felajánlhattam a *bhogát*, és *āratīt* is tarthattam Neki. Igazi csodálatos lelki élmény volt.

Szívből köszönöm neked, hogy ilyen tapasztalatokban lehet részem. Sajnos azonban olyan szerencsétlen, és elesett vagyok, hogy teljes mértékben nem vagyok képes értékelni a jó szerencsémét. Ragaszkodom anyagi dolgokhoz, hangvibrációkhoz, elképzelésekhez, pedig ahogy a felajánlás elején írtam, nem volna szabad elpazarolni egyetlen pillanatot sem, mert azt már soha többé nem kaphatjuk vissza. Éppen ezért e világban való megjelenésed kedvező ünnepén szeretnék imádkozni azért, hogy valóban megérthessem, és értékelhessem Új Vraja-dhāma, Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara dicsőségét, a *bhakták* társaságát, és hogy elkövetkező években is kitartóan gyakorolhassam az odaadó szolgálatot lótuszlábaid menedékében.

Hálás köszönettel jelentéktelen szolgád:
Nāthajī Dāsa

Navanīta-cora Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném neked hálásan megköszönni, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot az életembe. Az utóbbi években nagyon sok nehézségen mentem keresztül, amit lehetetlen lett volna végig csinálnom, anélkül a menedék nélkül, amit a szent név, amit a védikus tudás és, amit a *bhakták* társulása ad. El sem tudom képzelni, hogy hol lennek a Kṛṣṇa-tudat nélkül, amit egyedül neked köszönhetek. Örökre adó-

sod vagyok es minden nap imádkozom, hogy csak egy csöppjét vissza tudjam fizetni mindannak, amit tőled kaptam.

Alázatos szolgád:
Navanīta-cora Devī Dāsī

Nāvika Kṛṣṇa Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am writing to you from far away and from Ankara, but every day I pay my obeisances and pray in front of your picture at the altar. As Ankara Yātrā, we are working under the leadership of Nṛsimha Kṛṣṇa Prabhu and without leaving your presence and guidance.

I send e-mails and messages to my high school and university teachers and friends every day, I call by phone and tell them about our books from BBT publications. In this way, I sent books to many cities of Turkey by cargo. In fact, I became the biggest book-selling devotee of Turkey in January. I continue on my way with more concentration and a greater desire.

I attend Bhāgavatam classes every morning at 7 am under the guidance of Nṛsimha Kṛṣṇa Prabhu, and Bhagavad-gītā readings at 7.30 in the evening.

Every Wednesday evening, we hold online Bhagava-gītā classes. On Sundays, we read Bhagava-gītā, make kīrtana and prepare prasādam as Ankara Yātrā.

I believe that there will be even better developments under your guidance and mercy, I bow before you with full respect.

Your servant,
Nāvika Kṛṣṇa Devī Dāsī

Bhakta Nigel Hardy

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisance's. All Glories to Your Lotus Feet. All Glories to Śrīla Prabhupāda. All Glories to the Guru-paramparā. All Glories to the Vaiṣṇava devotees of the Lord, who can fulfil the desires of everyone, just like desire trees and who are full of compassion for the fallen and conditioned souls.

My Dear Lord,

You are the cause of all causes and all that is. You are unborn and infallible. There is no Truth superior to You. O Supreme Personality of Godhead, Śrī Kṛṣṇa, You appeared as Lord Caitanya Mahāprabhu and You gave us this Glorious Harināma-saṅkīrtana movement which showers us with Pure Love of God and requires no previous qualifications to join.

You appear as the Spiritual Master and with the torchlight of knowledge You open the eyes of those born in the darkest of ignorance.

Without the appearance of the pure devotees there is no chance to escape the cycle of repeated birth and death in this material world.

In my conditioned state, due to my ignorance, I see only the body, the dress. I have no qualifications to know or understand your Glories or your Mercy.

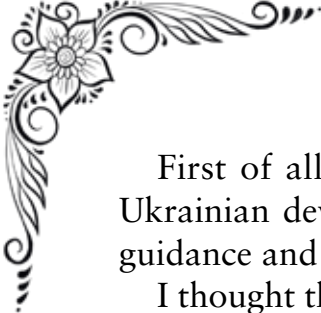
Please forgive my offences.

Your insignificant servant,
Bhakta Nigel Hardy

Nikuñja-devi Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

First of all, let me express my deep gratitude for the shelter to Ukrainian devotees, for your blessings and prayers for us, for your guidance and absolute love.

I thought these days how I can express my gratitude to you and all the Hungarian devotees, for HH. Bhaktipāda Goswami Mahārāja and for the incredible hospitality and care for us, which melts our hearts. And I understood that my best offering to you, will be my service here in Hungary to the Ukrainian people who need it now. Also, thanks to your unlimited mercy, I have got brahminical initiation and the opportunity to serve Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāṅga here in Budapest and I hope Śrī Śrī Rādhe Śyāma in New Vraja Dhāma, if They allow me. Unfortunately, from my birth, I don't have such brahminical qualities, which Śrīla Prabhupāda describes in Bhagavad-gītā 18.42, but I will try to cultivate them.

Dear Guru Mahārāja, you are always so merciful to me, and I am always so stupid, that I missed so many opportunities to be near to you and serve you. I realized that my only chance to get out from this material world full of suffering, is to embrace your lotus feet tightly and never leave them. Because everything that I was grabbing has lost value in one moment when the war came. It appeared so fragile and temporary. When we evacuated, I understood that I can't take with me anything material where I invested so much endeavour, time, and money. I can only take with me what I have in my heart—my relationship, knowledge, qualities—everything that I got from Kṛṣṇa through my parents and you, my teachers, and friends. And I am grateful to Kṛṣṇa that I realized it now, that I hope I have time to change my priorities and the main things to do: chanting of the Holy Names, Kṛṣṇa-kathā, reading Śrīla Prabhupāda's and your books, following your instructions, my relationship with devotees. I need to put Kṛṣṇa in the centre. In my life you are the representative of Kṛṣṇa, my bona fide spiritual master from life after life.

Dear Guru Mahārāja, I really need your prayers and blessings to always find shelter in the service to your lotus feet, the Holy Name and devotees.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Your eternal servant,
Nikuñja-devi Devī Dāsī

Nilakshi Devī Dāsī

Hare Krishna, dear Guru Mahārāja!

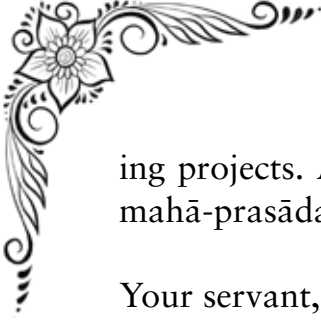
Please, accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!

I wish to express my great gratitude for your “magic books”; for the knowledge you give in your lectures; for the opportunity to associate with you during online meetings; for the opportunity to listen to your kīrtanas; for the photographs and videos from New Vraja-Dhāma and Māyāpur.

I thank you for your availability in internet. In spite of many thousands of kilometres which divide us, I don't feel this large distance. I thank you so much for the books that you have written and which I have read: “Veṇu-gītā”, “Na Pāraye 'Haṁ”, “Kṛṣṇa-saṅgāti”, “Śrī Dāmodara-janani”. Now I am re-reading “Śrī Dāmodara-janani”. I have also bought all your other books in Russian, and I want to read them all too. Some of them I have presented to my friends and relatives, who were interested in Kṛṣṇa-līlā and several people want to buy them.

I serve in the kitchen of Rādhā-Govinda temple. I don't cook now because at some point it has become a little difficult, but I help the cook and clean everything. After the service I bring mahā-prasādam to one senior devotee, who is sick and stays at home for a long time.

Since I am a hair-dresser and a make-up artist, I help devotees from our eco-farm with their appearance for the preaching shoot-

ing projects. At the beauty parlour where I work, I try to distribute mahā-prasādam to my clients and colleagues.

Your servant,
Nilakshi Devī Dāsī,
Russia, Omsk.

Nīlamani Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

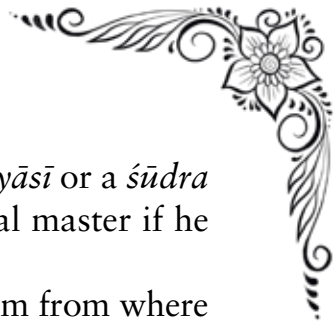
Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet, on your auspicious Vyāsa-pūjā day. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I was meditating on what you said at Śrutidharma Prabhu and Jānakīnātha Prabhu's Asthi Visarjana ceremony in Māyāpur last week:

You explained that making a great devotee, a real sādhu, is what the Kṛṣṇa Consciousness Movement's really about. It's not so much about the buildings and the projects, but that the end result of all of these things is we produce pure devotees. You said that we're telling everybody that they can go back home, back to Godhead, but they'll want to know whether we're going back to Godhead and whether we're pure devotees.

You emphasised that we shouldn't just be pointing to Śrīla Prabhupāda as a pure devotee, as they do in Christianity, referring back 2000 years to one. But that we should be able to show how it's happening now and that Śrutidharma Prabhu was a good example of how it can happen. You highlighted that anyone who's a surrendered devotee of Krishna, can go back home back to Godhead. You quoted, the following verse from Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 8.128:

*kibā vipra, kibā nyāsī, śūdra kene naya
yei kṛṣṇa-tattva-vettā, sei 'guru' haya*

The translation is, “Whether one is a *brāhmaṇa*, a *sannyāsī* or a *śūdra* — regardless of what he is — he can become a spiritual master if he knows the science of Kṛṣṇa.”

Reflecting on your words, I see how very far away I am from where I could be now, if I’d applied myself to your instructions properly. You’ve given me everything needed to make that journey, but I regret my inability... Please be patient, whilst I try to better apply myself to all the bounteous spiritual wealth you’ve given. Please always give me your merciful sidelong glance. I pray to increase my dependence on you and the paramparā, and to see this life for what it truly is; a training ground for the real life, which is our birth right. All we have to do is come forward and take the mercy that Gaura-Nitāi are freely distributing.

You’re so kind and give of yourself so abundantly. You’ve given us your books that are portals to the spiritual realm and give the essence of our rich Vaiṣṇava heritage. You’ve given us enchanting Nava Vraja-Dhāma, an oasis of spiritual culture. You’ve given us your profound videos and podcasts, and your kind guidance and wonderful personal example.

You’ve gone to such pains and lengths for us that I feel quite embarrassed at my failings... Please forgive my many offenses and mistakes. Please always give me shelter and bless me to be able to understand the deeper import of śāstra and the best way to serve you.

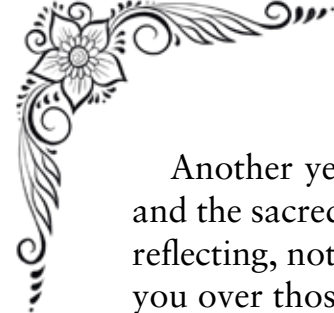
Begging to remain somewhere in the dust of your moonshine lotus feet,

Your aspiring servant,
Nīlamani Devī Dāsī

Nimāi Panditā Dāsa

Dear Guru Mahārāja, Hare Krishna,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace
A. C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda.

Another year, its now thirty-three years since I sat in front of you and the sacred fire at Bhaktivedanta Manor. For once in my life I have reflecting, not on my own lack of advancement, but on the changes in you over those years. It has been remarkable.

The first time I travelled with you I got a profound sense of your seriousness. We were in the red land cruiser, Madana-gopāla was driving, with the caravan in tow. You were chanting. I could feel your intense desire to bring every drop of your concentration on the holy name. Your teeth were audibly grinding together, I almost expected to see you sweat blood it was that intense. I remember thinking I don't know if I'm up to the task of devotional service if that's the effort that's required. But I was determined to try.

Not surprisingly it has been astonishing to watch you grow. From pure hearted and determined to pure and even more determined. I often think about the stage of Niṣṭhā and what an achievement it must be to have a natural and unforced desire to move forward, free from the doubts that plague the unfixed mind. You have clearly made the higher realms of bhakti your goal and your success in achieving them is apparent.

Your writing has become masterful and reveals glimpses of the transcendental realm to us aspirants and are a jewel in the dark world, reflecting the spiritual world and its magnificence into our dim dark lives.

I have a great pride in you and your achievements and am very proud to be able to say my Guru Mahārāja is His Holiness Śivarāma Swami Mahārāja.

So I beg you to always find a place in your heart for me. I know I am weak and undeserving but I need your blessings, perhaps more than anyone else.

Your unworthy servant,
Nimāi Panditā Dāsa

Niśā

Hare Kṛṣṇa Śivarāma Mahārāja!

Nagyon boldog születésnapot kívánok neked!

Remélem, jó Indiában, és örülsz, hogy ennyi idő után ismét ott lehetsz.

Az iskolában voltak úgynevezett *varṇa*-képzések, ahol Krisna-völgy osztályaival ismerkedhettünk meg, és kipróbálhattuk a különböző szolgálatokat. Ezek a covid miatt egy ideig leálltak, de egy kis bevezetővel pár hete ismét elindultak.

Most épp a *pūjārīban* levő szolgálatokról volt szó, elsősorban a *tulasī-āratit* tanuljuk. Rāghava *prabhu* megmutatta, hogyan kell vattából ghí-lámpást sodorni, lágyan, kellemesen csengetni, majd pedig bemutatta Tulasī-devī képének az *āratit* az iskolában. Ezek után mi is tartottunk egy-egy *āratit*, miközben a többiek a tulasī-*āratit* énekeltek. Következő héten Daivī-śakti *mātājīval* ismétlődött meg az iskolai *tulasī-ārati*.

Te nagyon kegyes vagy, ezért arra kérlek, add az áldásodat, hogy mielőbb megfelelő számú kört tudjak *japázni*, használni tudjam majd ezt az újonnan megszerzett tudást, és szolgálni vele Tulasī-devīt!

Hare Kṛṣṇa, és boldog születésnapot még egyszer!

Szolgád:

Niśā

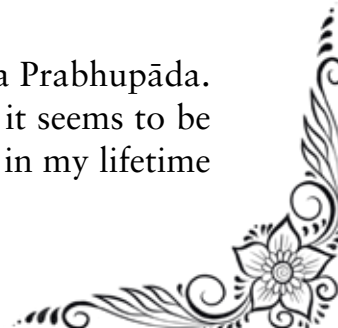
(13 éves, Új Vraja-dhāma)

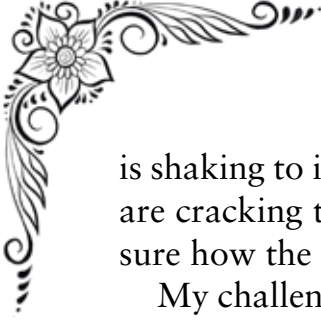
Niśānta-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

As I am writing this offering the world as we know it seems to be falling apart. The illusion of peace that we got used to in my lifetime

is shaking to its very foundation. Immense amounts of sinful reactions are cracking the barrage of our superficial democracy. I am not even sure how the world will look like by the time you read it.

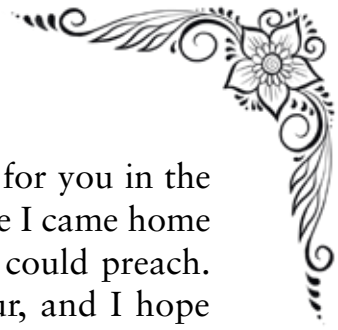
My challenge is to be realistic, prepare whatever possible, help any way I can, but find the time and capacity to spend time with Kṛṣṇa.

I find as time goes by challenges of material nature become more and more sobering. I do not know how people without Kṛṣṇa consciousness, navigate through the pain life brings them. I am very grateful to Śrīla Prabhupāda and yourself for giving an alternative. Showing us the real world revolving around real love.

Every year when I write my offering to you, I am trying to dig deep into my heart and see if there is anything in there that could make you happy, if I have done something that might bring you joy, or if I had a realisation that is worth bringing in front of you. My goal for the past year was to become fixed in devotional service. I failed. And I see it will not become easier in a faltering world. So not having anything to offer, I have chosen the easier way of thanking you this past year by what I received from you during it.

Thank you for that moonlit *harināma* in Krishna-valley that had all the groves of New Vraja-dhāma resonate with the sweet sound of the Holy name. Congregational chanting has a different, special type of taste in the holy dhāma in the company of so many vaiṣṇavas. It must have been similar when Lord Caitanya led His saṅkīrtana party in the streets of Navadvīpa dhāma. Devotees singing their hearts out to Their Lord, at the places of His sweet pastimes, with torches under the stars... I felt we were entering the pages of Caitanya-caritāmṛta. I would especially like to thank you for engaging Nitāi and Gaura in playing karatālas. They were fired up. Opportunities like this really give them a taste for Kṛṣṇa consciousness.

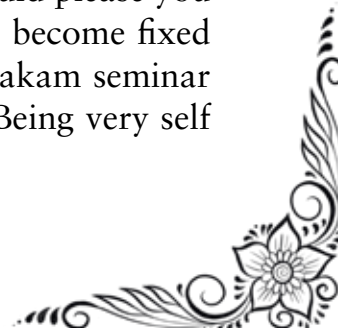
Thank you for the personal services that I could offer. Being in your presence is always wonderful whether I do cleaning or get some ice-cream for you, and it was most special when you allowed me to translate and help prepare for classes. It is amazing to see how much time and energy you put into it. I wish I could have done better, understand and follow your desires more and taken additional work off

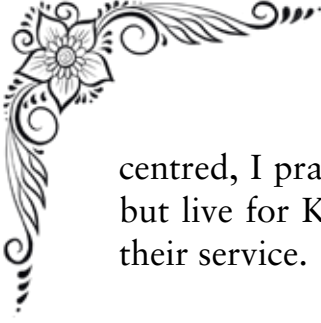

your shoulders. I have done different types of services for you in the past and translation is special amongst them. Ever since I came home from the UK, I felt I was very limited in how much I could preach. Being the via media of your words is such an honour, and I hope Lord Caitanya counts it in. I really look forward to translate for you again. Your words are like a pure stream of fresh spiritual nectar in the muddy swampland of material existence. Your seminars take us to the realm of transcendence, you take us on a tour in the spiritual world but also show us the path leading there. You point out traps and obstacles and give us guidance how to overcome them. While you are strict and consistent, you are very encouraging at the same time. You do not say it is easy to reach our goal but show us that it is possible. You speak about the practices, the wisdom and the mood that pleases Kṛṣṇa, so He may let us in. I have already gotten everything I need from you; I just have to take advantage and do not spoil it. This lifetime is so precious because I met you. I don't think I would ever have a better chance.

I thanked you many times for your books as well as inviting New Vraja-dhāma to this land, but I do not think it will ever be enough. The Holy Dhāma, and its description in your book's are such a powerful combination, that can attract the mind even of a disturbed person like me. Reading them and going on parikrama engages my senses and mind in a very positive way. Usually, the impressions from outside divert our attention from Kṛṣṇa consciousness but reading Nava Vraja Mahima and then visiting pastime places is just the opposite. "It was here that Astavakra muni received the grace of Radhe-Śyāma, here a cheeky boatman played games on the gopīs patience and here Kāmadeva was humiliated by the pure love of the divine couple." The internal monologue changes from our worries and things to do, to thoughts of transcendental pastimes. That is a precious gift for an unfit conditioned soul.

There is a lot more to thank you for, and I wish I could please you with the contents of my heart. Until then I will try to become fixed in my practises and attention to them. In your Śikṣāṣṭakam seminar you said it is possible now. We "just" need humility. Being very self

centred, I pray for that humility, so I do not live my life for myself, but live for Kṛṣṇa and His devotees, engaging my skills and time in their service.

Your servant,
Nīśānta-līlā Devī Dāsī

Nitāibhāvana Dāsa

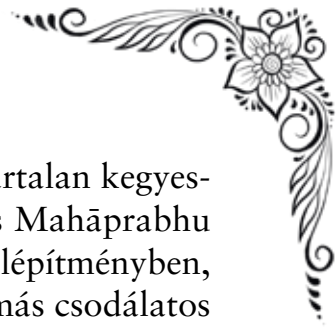
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az életem húsz évvel ezelőtt kezdődött el, amikor megismertelek. Az előtt csak egy elképzelt valóságban voltam, ahol minden egyes percben egyre távolabb kerültem magamtól, Kṛṣṇától és a *bhaktáktól*. Nagyon megrázó azt látni, hogy – a *bhakták* kivételével – körülöttünk mindenki szenved. A *bhakták* látják, hogy egyedül a Kṛṣṇának való meghódolás segít mindannyiunknak, és a mi feladatunk, hogy ezt megtanítsuk mindenkinek. Ehhez persze nekünk is folytatnunk kell a meghódolás véget nem érő útját.

Itt, Magyarországon mi mindent megkaptunk ehhez. Az egyéni képzésünk, egy egészséges *bhakta* társadalom megszervezése, a transzcendentális világ bemutatása, amit mi mind megkaptunk tőled, és csak a mi döntésünk, hogy ebből mennyit akarunk elfogadni. Te már ide adtál mindent. Amit ezen felül kapunk, már mind bónusz, de még ebben sem fukarkodsz, mert tudod, hogy enélkül a kegy nélkül még több ezer élet várhat ránk ebben a világban.

Mert mi nagyon lassan tanulunk. Hiába a járvány, a háború, a betegségek és az öregség, csak rágjuk a megrágottat, mert ezt szoktuk meg. És ahhoz, hogy ki tudjunk jönni ebből az illúzióból folyamatos lelkesítésre van szükségünk. Minden nap minden percében lelkesítve kell lennünk ahhoz, hogy a lelki élet utáni vágyunk nőjön, és így

nagyon lassan közelítsünk Kṛṣṇa és társai felé. De határtalan kegyes-séggel ezt is lehetővé tette. Bhaktipāda Gosvāmī és Mahāprabhu Swāmī egy újabb láncszem ebben a csodálatos lelki felépítményben, melyben maximális gondoskodásban van részünk. És más csodálatos *bhakták*, akikről még évekkkel ezelőtt el sem tudtuk képzelni, hogy ennyire odaadóak. A minap Lilā Śuka *prabhu* vendégeskedett nálunk néhány napig. Ezelőtt tizenöt éve voltunk ennyit együtt. Ő is sokat változott. Elmondhatom, hogy ő is egy csodálatos tanítványod és remélem, hogy egyszer én is ilyen odaadó szolgád leszek majd. Ebben a helyzetben egyre nagyobb biztonságban érzem magam, mert tudom, hogy valakire mindig számíthatok. A *bhakták* egyre meghódoltabbak és a félistenek tulajdonságai közül egyre több megnyilvánul bennük.

*yasyāsti bhaktir bhagavaty akiñcanā
sarvais gunaiṣ tatra samāsate surāḥ*

Ez a te kegyed Guru Mahārāja, és természetesen tudom, hogy Śrīla Prabhupādához való hűséged miatt tudjuk tőled ezt megkapni, de számunkra te vagy az utolsó láncszem.

Nagyon sokkal tartozom neked. Egészen biztos, hogy örök lekötöztetted vagyok, és tudom, hogy kérem sem kell, hogy többet adj nekem, mert neked úgyszólván ez a természeted. Csak adsz és adsz önzetlenül. Most Māyāpura *dhāmában* is miattunk dolgozol a könyveiden, hogy Kṛṣṇa-tudatosság minden lehető formáját megízlelhessük. Aztán májustól ismét adod majd személyes társulásod és együtt ünnepeleljük veled a *Nṛsiṃha Caturdaśit* és a *Kṛṣṇa Janmāṣṭamit*. Csodálatos *kīrtanák*, leckék és avatás, aztán a könyvosztó maraton, aminek egy percét nem hagynád ki soha. Lelkesíted a *bhaktákat* reggel és este, és ők ezzel a tőled kapott ízzel, nagy örömmel adják minden idejüket, csak hogy elégedettnek lássanak téged. Igazán gyönyörű ez az egész, ami itt történik velünk.

Örök szolgád:
Nitāibhāvana Dāsa

Nṛsiṃha Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

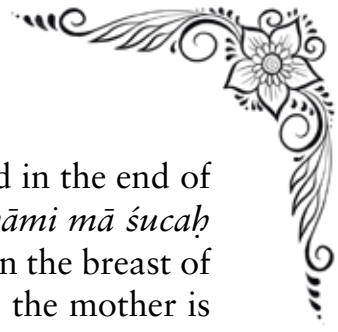
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It is always amazing to meditate on your wonderful qualities. When I think of you I am full of confidence that I can conquer the material world with Śrīla Prabhupada's mission. This is a very strong feeling and where it comes from is not a mystery. I depend on you just as a small child is dependent on his father. Kṛṣṇa is the seed giving father of all living beings and my father is very strong and who can stand in front of me even in such a dangerous place. I came across Śrīla Prabhupada's lecture in New York in 1966 on BG 7.11, where He was saying:

“This madness, this hallucination, this illusion of this material world, is very difficult to overcome. It is very difficult. But Lord Kṛṣṇa says, *mām eva ye prapadyante māyām etāṁ taranti te* (BG 7.14). If anyone voluntarily, or understanding his miserable life, if he surrenders unto Kṛṣṇa, „My dear Kṛṣṇa, I forgot You for so many lives. Now I understand that You are my father, You are my protector. I surrender unto You.” Just like a lost child goes to the father, „My dear father, it was my misunderstanding that I went away from your protection, but I have suffered. Now I come to you.” The father embraces, „My dear boy, you come on. I was so much anxious for you all the days. Oh, it is happy that you have come back.”

The father is so kind. So we are in the same position. As soon as we surrender ourself to the Supreme Lord... That is not very difficult. A son's surrender to the father, is it very difficult job? Do you think is it very difficult job? A son is surrendering to his father. It is quite natural. There is no insult. Father is always superior. So if I touch the feet of my father, if I bow down before my father, it is glory. It is glorious for me. There is no insult. There is no difficulty. Why should we not surrender unto Kṛṣṇa?”

So this is the process. *Mām eva ye prapadyante*. „All these bewildered living entities, when they surrender unto Me” *māyām etāṁ taranti te* (BG 7.14), „he has no more any miseries of life. “He becomes

at once under the protection of the father. You will find in the end of Bhagavad-gītā, *aham tvām sarva-pāpebhyo mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ* (BG 18.66). When the father... When the child comes on the breast of his mother, the mother protects. If there is any danger, the mother is prepared to give her life first, then the child's life. Similarly, when we are under the protection of God, then there is no fear.”

In the beginning of this year when there was financial crisis in Turkey, I was very disturbed and I was telling you about the material world's miseries and my strong desire to go back to Godhead in this life time. Your reply was cool and persuading as always: “You will get back to Goloka, that's for sure. Between here and there you will have to be tolerant.” I feel so much protected. I feel so much cared for. I feel so much safer. You made it very easy for me. I am saved. Just like father protects his son, you always protect me from any danger and you connect me to my original father. Your lotus feet are my only shelter, Guru Mahārāja.

Your servant,
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Oksana Samarina

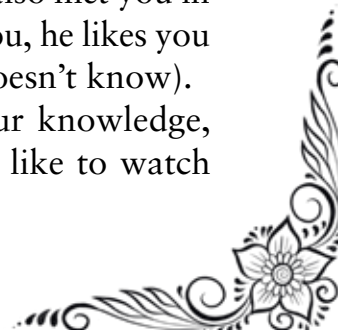
Dear Guru Mahārāja,

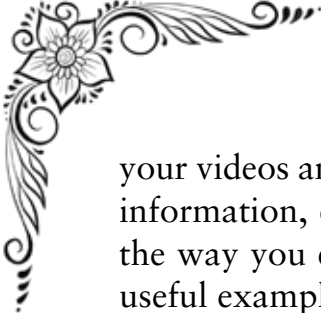
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

First of all, I would like to write that I am very new to Kṛṣṇa Consciousness, I don't know many things yet, but I learn step by step and just accept and believe in what I am learning.

This is real „mercy” of Kṛṣṇa, as I met devotees and also met you in my life. My son Ali, he is almost 12, is also affected by you, he likes you a lot (normally he stays away from people whom he doesn't know).

I would like to thank you for your efforts and your knowledge, which you pass to other devotees and other people. I like to watch

your videos and blogs, which are short, but contain a lot of really wise information, every word there is important. I like your humour and the way you explain some difficult topics in a simple way with very useful examples. Thank you for this.

I have also started to read your book (The Swami on Life in a Faltering World), it is based on blogs you did, but I would read each sentence until memorised. :) I plan to read your other books in the future, I think it will be good for me to feel closer to you.

Maybe one month ago I watched one video with debates from you, which is called „Does God exist?“. Your answers were so smart, with humour as well... and you managed to stay calm and concentrate on your answer, that is really nice!

Thank you for being the way you are, simple, wise and devoted to Kṛṣṇa, this is very inspiring.

Your servant,
Bhaktin Oksana Samarina

Bhaktin Oszlányi Tünde

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek!

Megjelenési napja alkalmából kérem, fogadja őszinte jó kívánságaimat!

Kérem, nézze el nekem, nehezen foglalom szavakba, hogy a mai napon befejeződött tanítványi kurzus után, amelyen többek között a lelki tanítómester helyzetéről is hallhattam, az eddigieknél is mélyebb tisztelet ébredt bennem ön és az ön missziója iránt, és mélységesen mély szeretet járta át a szívemet.

Végtelen hálával tölt el, hogy segíti a lelki fejlődésemet, nap, mint nap erősíti a hitemet.

Köszönöm, hogy tanítványává fogadott, és lehetőséget adott nekem

is arra, hogy szolgálataimmal segíthessem az ön szolgálatát! Életem minden napján törekedni fogok arra, hogy méltó legyek rá.

Örök szolgálója:
Bhaktin Oszlányi Tünde

Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī és Amala

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Több gondolat is átfut a fejemben, most, mikor nekiállok írni neked, vajon mit lenne a legjobb írni ebben a helyzetben? Mi is a célja mindennek? Mennyire lehetek bensőséges és nyílt, hiszen mások is elolvashatják ezt a levelet. De reménykedem benne, hogy te is el fogod olvasni ezt a pár sort, és hogy ezáltal fogsz ránk gondolni. Mostanában eszembe jutott párszor, hogy milyen jó lehetne, ha meg tudnánk kapni a lelki tanítómesterünk kegyét. Milyen is lehet az, ha valakit a teljes kegyében részesít? Amikor köszönünk a telefonban a *bhaktákkal* egymásnak akkor szoktuk mondani, hogy minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget Guru Mahārájának! Ekkor egy gondolat szokott felmerülni bennem, hogy vajon úgy cselekszek-e a mindennapjaim során, hogy az dicsőségessé teszi a lelki tanítómester, a *bhakták* és a Kṛṣṇa-tudat hírnevet? Vagy, hogy valójában azt kívánom nekik, hogy minden dicsőséget elérjenek, hogy el legyenek úgy ismerve mások szemében is, hogy ők a legdicsőségesebbek az életben? Kérlek, kedves Guru Mahārāja, tegyél bennünket alkalmassá, hogy szolgálóiddá válhassunk, és hogy megérthessük és elnyerhessük a teljes kegyedet! Hogy úgy élhessünk, ahogy a tiszta szent *bhakták* élnek és ezáltal dicsőséget hoznak a gurujukra és a dicsőségét hirdetik mindenkinek.

Köszönjük szépen, hogy ha a tanítványaid lehetünk!

Jelentéktelen szolgálóid: Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī és Amala

Padyāvalī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obedience at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. Happy Śrī Vyāsa-pūjā Gurudeva.

All glories to the auspicious day of your divine appearance in this world.

I am very grateful to have this opportunity to offer glorification to your grace.

Any attempt to glorify the spiritual master by this insignificant soul, will purify my existence.

All the 26 qualities of the pure devotee are present in your personality.

You are very merciful and magnanimous. In my own experience, a few years ago, I was really lacking in my practice and by praying to you to please help me, has been very fulfilling. Gradually I have been become more conscious of my weaknesses and be able to rectify some so far.

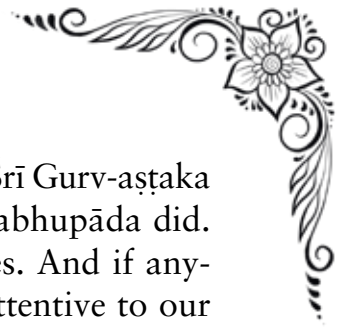
It is happening only by your Mercy Gurudeva.

You are very truthful. You practice what you teach. By hearing your classes and reading your books, the words start becoming alive and penetrate my iron like heart. And my rusty mind wakes up to the message you convey through your classes. Thank you Gurudeva for uplifting this fallen soul.

You are very clean. Just by seeing your photos you always appear spotless and very attractive. I always ask myself if I will ever be able to rise to your standards so that I will be able to please you. Trying my best.

You are very peaceful. By hearing from you regularly, calms my monkey mind and by taking your words seriously, accelerates the cleansing process.

You are both respectable and respectful. In fact, you command respect by your very presence. You are grave but also soft, especially when you smile. Everything changes, at least for me.

All the qualities of the bona fide Guru described in Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka are present in you. You are training us just as Śrīla Prabhupāda did. You have given everything in your writings and classes. And if anyone wants to advance spiritually, we just need to be attentive to our chanting and hearing.

You showed how by following Śrīla Prabhupāda sincerely, pure devotion can be achieved. And you are the very perfect example of it. It is amazing to see how you are sharing this mercy from Śrīla Prabhupāda with us. And to witness how the Mercy flows to us is just inconceivable, i.e HG Nīlamani Mātājī is so deep in Kṛṣṇa consciousness but yet very meek. HG Ādi-Guru Prabhu is so knowledgeable but very humble. And HG Tāraakanatha Prabhu trying to build a grand place of worship here in Wales. These devotees are definitely recipients of your unconditional love and there are undoubtedly so many others.

Every moment of your glorious life is spent in teaching us how to become absorbed in the service of Śrīla Prabhupāda. No time is wasted.

I am trying to follow this quality more, especially given the present time. We are forced to stop taking time for granted as I don't know what the future holds. And to take advantage and shelter of kīrtanīyaḥ sadā hariḥ.

I really appreciate to have met your Grace and remain indebted for everything I receive from you.

I pray that you remain with us as long you desire.

And I aspire to serve your lotus feet with pure devotion and hoping to get the dust of the saffron particles of your lotus feet.

All glories to you Gurudeva.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

Your insignificant disciple,
Padyāvalī Devī Dāsī

Pālikā-sakhī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It's going to be very hard for me to express the love and gratitude I have towards you in words, and thus I pray for your mercy so that I am able to live my life in a way that fully expresses it, as my life is a life fully indebted to you.

Every single year you show me what causeless mercy is; regardless of how conditioned and undeserving I am. Your standard to serve Śrī Śrī Rādhe-Śyāma is the highest, and yet your compassion has no bounds, as you give opportunities of service to fools such as myself.

When you allowed me to spend those 3 weeks helping Divya-keli Devī Dāsī serve you, it soon became obvious how untrained and foolish I am (and how I had wasted my life so far), and still you and your beloved devotees showed me such compassion by allowing me to try and serve. Every single day my heart simultaneously bursts with joy and aches as I meditate on this time. It is so painful to be away from you. Association with you and those you have trained is so completely potent and powerful – it pulls one out of ignorance and creates focus and clarity. I pray I never forget one moment or one lesson I learnt during that time. I try hard to reflect these lessons in my daily life and services, and I pray that I can uphold it and increase it more and more.

Guru Mahārāja, with your mercy devotional service has no bounds – the last year for me would have been such a boring and meaningless one. I was getting swept away with the material world, and you showed me just how useless, pointless and horrible it all is. You clearly highlighted to me what life is meant to be about: we are not here to get enwrapped in the material world, to accomplish a comfortable life with a nice house and children. You show us that we are here to serve the Lord and His devotees. You said to me once that one cannot find Kṛṣṇa in one's comfort zone, and as time has gone on I can truly see that. Guru Mahārāja your compassion is so powerful that you tell us the truth so clearly, you don't sugar coat it, you love the devotees so deeply and want the best for us! I am so grateful that you push

devotees in their service and show us the standard we are meant to have. Sometimes it is so easy to become a ‘part time’ devotee as you call it, but you show us how this is not good enough. Thank you Guru Mahārāja!

Your mercy is ever flowing, you sent me to Inish Rath to help Mother Mahā-mantra Devī Dāsī serve Śrī Śrī Rādhā-Govinda. This was one of the most wonderful, relishable and incredible times in my life. Every day I woke up so excited for my service, and every day I felt your mercy, thank you Guru Mahārāja! Everything felt right when I was helping Divya-keli Devī Dāsī and Mother Mahā-mantra Devī Dāsī in their services, it felt like this is how life should be spent—thank you for these eye opening opportunities.

Guru Mahārāja I am so afraid of this material world, it’s so dangerous and such an illusion, by your mercy you helped me realise this, you gave me a higher taste, but I am so afraid I will forget once again. I pray every day to your lotus feet that I am able to keep you at the centre of my focus—in every decision I make, in every action I perform.

I pray to Rādhē-Śyāma that I am able to help serve you again in person very soon. I pray I am able to find a full time service here in Alachua that will be pleasing to you. I don’t want to spend my life any other way. I am missing you so much.

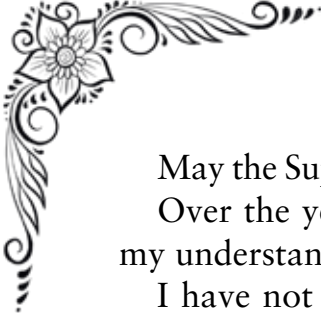
Your ever indebted servant,
Pālikā-sakhī Devī Dāsī

Paramānanda Dāsa

My Dear Guru Mahārāja,

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Please accept my humble obeisances, all glories to you and all glories to his Divine Grace Śrīla Prabhupāda.

May the Supreme personality Lord Kṛṣṇa bless you with good health. Over the years His Divine Grace's teachings have been increasing my understanding more and more.

I have not read enough of your writings to be qualified to thank you, but the little that I have read has impacted me positively.

What I've received from you is the most precious of all that I have got life after life, your mercy knows no bounds.

I'm still very much a fallen soul, but by your mercy may I always be Kṛṣṇa Conscious from this life on, I wasted many days in many lives trying to gratify my senses, but I am eternally grateful to you for having faith in me to aspire to change my consciousness.

Your eternal and lowly servant,
Paramānanda Dāsa
Kent UK (Rochester)

Patitapāvana Dāsa

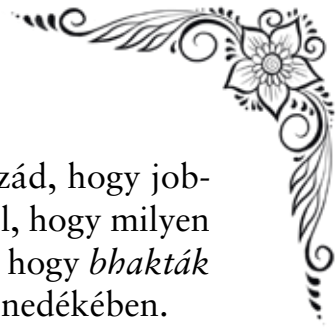
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Tavaly a könyvosztásról tartottál lecke sorozatot. Nagy élvezettel

hallgattam. Sokat segített, hogy közelebb kerüljek hozzád, hogy jobban megismerjelek, és hogy némi fogalmam legyen arról, hogy milyen áldozatos erőfeszítéseid árán jutottam ahhoz a kegyhez, hogy *bhakták* között élhetek, Śrī Śrī Rādhe-Syāma lótuszlábainak menedékében.

Ha két szóval kellene bemutatnom a leckéket, csak annyit mondanék, a prédikálás tüze. Számomra ez volt a legszembeötlőbb, amit persze személyesen is megtapasztalhattam az idők folyamán, de így, a *saṅkīrtana* perspektívájából elmesélve egyértelműen kitűnt, kiragyogott az a benned lévő kiolthatatlan tűz, ami minden akadályt elpusztít a prédikálás útjából.

Valószínűleg ennek a tűznek a heve párologtatott a kegy óceánjából esőfelhőket, melyek a veled való találkozásomkor elkezdtek kioltani az anyagi létezésem lángoló tüzét.

Kedves Guru Mahārāja! Azért imádkozom hozzád megjelenésed e kedvező napján, hogy életem során valamit vissza tudják fizetni a visszafizethetetlen tartozásomból, hogy megismerhettem Kṛṣṇát, megtapasztaltam a *bhakták* felemelő társaságát, hogy az életem értelmet nyert.

Köszönettel, szolgád:
Patitapāvana Dāsa

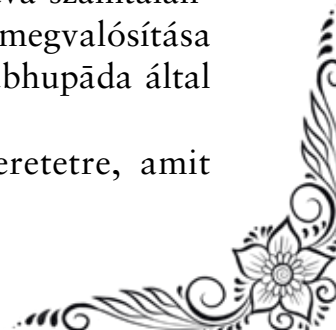
Bhaktin Péter Éva

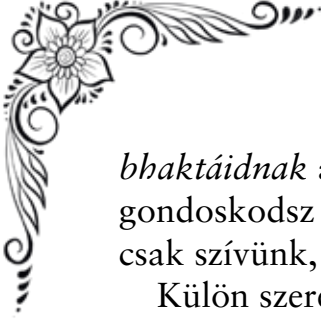
Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON Guruknak! Minden dicsőséget neked!

Legelőször is, szeretném neked megköszönni azt a rengeteg tanítást, amelyeket adtál. Könyveidet olvasva, leckéidet hallgatva számtalanszor tanulhattam tőled. Minden tettered példamutató megvalósítása volt egy *vaiṣṇava* úriember viselkedésének, a Śrīla Prabhupāda által meghatározott értékrendnek.

Hálás szívvel gondolok arra a sok önzetlen szeretetre, amit

bhaktáidnak adsz, és amiben én is részesülhetek. Szerető figyelemmel gondoskodsz a templomi imádat és a *bhakták* fenntartásáról. Nem csak szívünk, de életünk tisztán tartásáról is.

Külön szeretném megköszönni azt is, hogy elfogadtál engem tanítványodnak! Már nagyon régóta vágytam erre. Úgy érzem, hogy mint tanítványod, végtelen hálával és odaadással tartozom neked. Lótuszlábaid előtt csak egy porszem vagyok, aki csak arra vágyik, hogy mindig boldognak, elégedettnek láthasson téged! Számomra te vagy a kegy nektárja, aki kimeríthetetlen az odaadásból és a szeretetből.

Úgy érzem, mindezekből méltatlanul sokat kaptam tőled. Örökké hálás vagyok mindezekért, és azért imádkozom, hogy egyszer méltóvá is váljak minderre a kegyre.

Engedd meg, hogy lótusz lábaid előtt leborulva ajánljam tiszteletteljes hódolatom neked és köszönjem meg a reánk zúdított kegyedet, tiszta szívemből kiáltva:

Jaya Gurudeva!

Jaya Gurudeva!

Jaya Gurudeva!

Jelentéktelen és alázatos tanítványod:
Bhaktin Péter Éva

Prabhu Nityānanda Dāsa and Rāgātmikā Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble and respectful obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda and sṛī guru-paramparā! All glories to your Holiness, our Spiritual Father!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma-svāmin iti nāmine*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmine*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

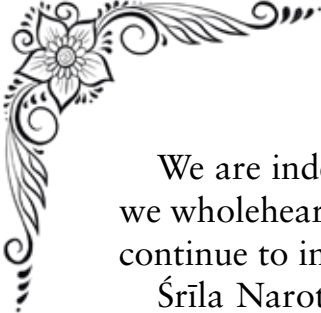
*(jaya) srī-kṛṣṇa-caitanya prabhu nityānanda
sri-advaita gadadhara srivasadi-gaura-bhakta-vrinda*

*sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sadbhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Only Śrīla Prabhupāda explains it best “... The spiritual master and Kṛṣṇa are two parallel lines. The train, on two tracks, moves forward. The spiritual master and Kṛṣṇa are like these two tracks, they must be served simultaneously. Kṛṣṇa helps one find a bona fide spiritual master and a bona fide spiritual master helps one understand Kṛṣṇa. If one does not get a bona fide spiritual master, then how he can ever understand Kṛṣṇa? You cannot serve Kṛṣṇa without a spiritual master, or serve just the spiritual master without serving Kṛṣṇa. They must be served simultaneously...” Letter to Mahāpuruṣa, 12th February 1968

Your Holiness represents the ocean of mercy, compassion and true knowledge. You have lifted us from the mire of material existence and taken care of us, fallen souls, unworthy to receive your attention. Nevertheless, by the grace of the Supreme Lord Kṛṣṇa, we are fortunate enough to be able to associate with a bona fide spiritual master, our Spiritual Father. Therefore, we have the chance to receive the seed of the creeper of devotional service.

At most if we take shelter of the lotus feet of our Spiritual Father, we can become free from illusion, fear and distress, in order to be able to render loving devotional service unto the lotus feet of Lord Kṛṣṇa.

We are indebted to you and due to this you have our lives. Please, we wholeheartedly beg for the mercy of your Holiness, so that we can continue to improve and reach the platform of devotion.

Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura begs this way in his prayer to the spiritual master, Śrī Guru Caraṇa Padma: “*hā hā prabhu koro doyā, deho more pada-chāyā*”, “O, master, be merciful unto me, and give me the shade of your lotus feet”. Likewise, we beg you, please, be merciful to us and further assist us on the path of our spiritual journey back home, back to Godhead, otherwise we will be lost. Words lack the depth of our feelings to describe how grateful we are to your Holiness. We are much aware that any spiritual advancement we have made so far is definitely due to you, for the reason your Holiness is a pure devotee of the Lord.

We beg to always remain at the lotus feet of your Holiness!

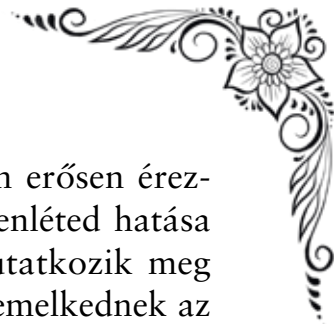
Your fallen and unqualified servants,
Prabhu Nityānanda Dāsa and Rāgātmikā Devī Dāsī
Temesvár, Románia

Prabhupāda-jīvana Dāsa

Hare Kṛṣṇa, Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén is szeretnék köszönteni, a megjelenési napod alkalmából, és megköszönni, azt a sok időt, és energiát, amit az elmúlt időszakban a lelki fejlődésemre fordítottál. Rendszeresen, majdhogynem minden vasárnap csodálatos előadásokat tartottál, melyek előzményeképpen a leckékre készültél, és ahogy a saját szavaidból is kiderült, ez nem kis extra erőfeszítést igényelt a részedről. Ezekben az előadásaidon nagyon átfogóan, és részletekbe menően feltártad nekünk, a lelki fejlődés legfontosabb lépéseit, elemeit, és rengeteg érdekes, élő leírást adtál nekünk az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda utazásaival kapcsolatban.

Mindig, mikor a templomban tartózkodsz, nagyon erősen érezhető, hogy egy különleges személy van jelen, de a jelenléted hatása az életünkben, igazán a Prabhupāda maratonon mutatkozik meg (fizikális, bárki által mérhető szinten – jelentősen megemelkednek az eredményeink). Ez az idei Prabhupāda maratonon sem volt másképp, mikor is a COVID-dal dacolva elhagytad Krisna-völgyet, csak hogy a *sankirtanás bhaktákkal* lehess, és lelkesítsd őket a szeretett, lelki tanítómesterednek oly fontos szolgálat végzésére, a könyvek osztására.

Szeretném neked megköszönni, azt a sok kegyet, amit az irányomban mutatsz, és köszönöm, hogy a fáradhatatlan törekvésseddel, és párját ritkító odaadásoddal létre hoztad a magyar *yātrāt*, amiben a szolgálatomat végezhetem!

Köszönettel, jelentéktelen szolgád:
Prabhupāda-jīvana Dāsa

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

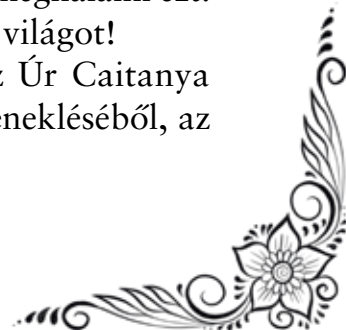
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

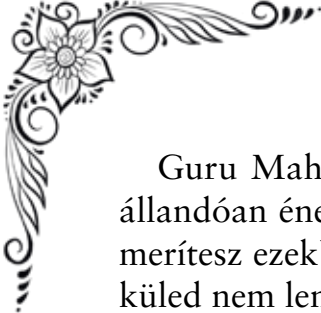
„Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét.”

Köszönöm Guru Mahārāja, hogy kimentettél az anyagi létből, és hogy mindig ott vagy, amikor vissza akarok mászni a posványba!

Állandóan megmentesz engem. Nem tudom elégszer meghálálni ezt. Csodálatos személy vagy, mert megmented a szenvedő világot!

„A lelki tanítómester szüntelenül örömet merít az Úr Caitanya Mahāprabhu *sankīrtana* mozgalmából: a szent nevek énekléséből, az extatikus táncból, az énekből és a zenéből.”

Guru Mahārāja! Te az Úr Caitanya kiváló *bhaktája* vagy, ezért állandóan éneked a szent nevet és táncolsz. Láthatóan nagy örömet merítesz ezekből. Köszönöm, hogy részt vehetek a *kīrtanáidon*! Nélküled nem lennék inspirált, hogy énekeljem a szent nevet.

„A lelki tanítómester mindig Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik és tanítványait is ezzel foglalja le. Gyönyörű ruhákat és ékszereket ad a *mūrtikra*, kitakarítja a templomukat és még sok másféle módon imádja az Urat. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak!”

Guru Mahārāja! Te örökké Śrī Śrī Rādhē-Śyāma templomi imádatával foglalkozol és minket is ezzel foglalsz le. Szebbnél szebb ruhákkal és ékszerekkel díszíted a *mūrtikat*. Valamint megannyi más módon imádod az Urakat.

Újra és újra tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lótuszlábaidnak!

Kérlek, légy kegyes és adj valami parányi szolgálatot, hogy a tanítványaid lótuszlábait szolgálhassam!

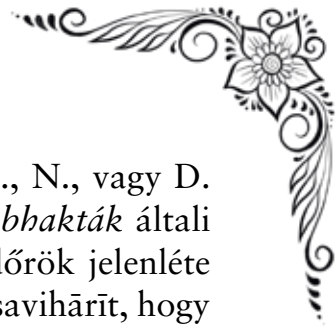
Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādānak! Minden dicsőséget neked!

Nagyon meghatározó élmény volt Śrīla Prabhupāda életéről olvasni. A rövidített magyar változatnak kb. a negyedét a „Legyen ott egy templom!” című két fejezet teszi ki. Azok, melyek az 1971-74 közötti időszokról szólnak, főleg a Bombay-i Juhu birtok, a Hare Kṛṣṇa Föld területének megszerzéséről. Nem volt egyszerű menet, de a legnagyobb nehézséget nem is a magas vételár megszerzése jelentette, hanem a bürokrata útvesztők, a csalók, a jogi képviselők és pénzéhes ingatlan

spekulánsok által keltett akadályoknak a leküzdése. S., N., vagy D. úr, a késes fenyegetés, a végső elkeseredettségükben a *bhakták* általi a szerződés felbontása, majd a bontóbrigád és a rendőrök jelenléte sem tántorította el Śrīla Prabhupādát. Kérte Rādhā-Rāsavihārīt, hogy maradjanak és megígéri, hogy csodálatos templomot épít Nekik.

Volt, amikor Prabhupāda a „harc kedvéért” harcolt, volt, hogy nagyon dühös, vagy kétségbeesett volt, de volt, amikor az ellenségeit Kāmsához hasonlította. Harcolt Kṛṣṇáért, a mozgalmáért, a *bhaktákért* és az ígérete betartásáért. 1973. november elsején aláírták az okmányokat és hivatalosan is az ISKCON-é lett a birtok.

„Juhun, vagy Rāmaṇa-retīn, olyan helyeken, ahol nem volt templom, egy tiszta *bhakta* vágya az volt: „Legyen itt egy templom, és legyen *sevā*, odaadó szolgálat!” Egykor üres telkek volt, most pedig zarándokhelyek. Ilyen hatalma van a tiszta *bhakta* vágyának.” – írta Satsvarūpa Gosvāmī a megemlékezésében.

Bár Egerben nem volt ekkora harc, de egy saját ingatlan megszerzése évek óta foglalkoztatott minket. Szomorú voltam, amikor 2015-ben el kellett költöznünk a Széchenyi úti ingatlanból, mert nem tudtuk azt megvásárolni.

És akkor hívtad fel a figyelmünket jelenlegi, Tűzoltó téri ingatlanra. Eleinte bérlők voltunk és bár nagyon ideális volt a hely, semmi esélye nem volt annak, hogy megszerezzük. Az önkormányzatnak sem eladási szándéka, sem az ingatlan megbontására nem volt hajlandósága.

De te ennek ellenére azt akartad, hogy szerezzük meg! Azt akartad, hogy „legyen itt egy templom és legyen odaadó szolgálat!” Ez akkor lehetetlennek tűnt, de a vágyad teljesítése és a *bhakták* éveken keresztül erőfeszítése meghozta az eredményt, idén tavasszal pedig aláírtuk az adásvételi szerződést. „*Ilyen hatalma van a tiszta bhakta vágyának.*”

Köszönöm, hogy „nagyban gondolkodsz”! Köszönöm, hogy nem ismered a lehetetlent! Köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda szolgálatában minket is lefoglalsz!

Örök szolgád:
Prāṇa-vallabha Dāsa

Bhaktin Pravina Patel

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

I am completely unqualified to say anything in your honour to glorify you, and I am offering this inappropriate and inadequate humble letter on the special occasion of your Vyāsa-pūjā.

*tasmān mayy arpitāśeṣa-
kriyārthātmā nirantaraḥ
mayy arpitātmanaḥ puṁso
mayi sanniyasta-karmaṇaḥ
na paśyāmi paraṁ bhūtam
akartuḥ sama-darśanāt*

Translation: Therefore I do not find a greater person than he who has no interest outside of Mine and who therefore engages and dedicates all his activities and all his life — everything — unto Me without cessation. (SB 3.29.33)

You are that great person—you are Lord Kṛṣṇa’s and Śrīla Prabhupāda’s merciful soldier who has so kindly agreed to give shelter to this useless and underserving person.

Please continue to bless me Guru Mahārāja, that I can become qualified to serve you and follow your instructions.

Your aspiring disciple
Bhaktin Pravina Patel
(Abu Dhabi)

Prema-keli Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A Vyāsa-pūjā felajánlás ideje egy nagyon jó alkalom arra, hogy őszintén a szívünkbe nézzünk és végig gondoljuk, mennyire vagyunk hűek a lelki tanítómesterünk szavaihoz és utasításaihoz.

A *Nava-vraja-mahimāban* ezt írod: „Ha a *kāma-bīja* gondos öntözése után fölébred bennünk a vágy az örök szolgálatra, akkor valóban követtük Śrīla Prabhupāda útmutatását, s ez elégedetté teszi őt.”

Mivel te tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát, a te vágyad egy az övével és nekem, mint tanítványodnak nagyon mélyen el kell gondolkodnom ezen a kijelentésen.

Egyszer a *bhakták* kaptak ajándékba hűtőmágnest, amin te vagy rajta és egy idézet tőled: Kérdezd meg magadtól minden nap: mit tettél ma Prabhupādáért?

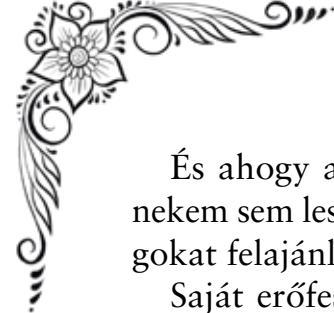
Mit teszek én Śrīla Prabhupādáért, mit teszek érted? Vajon úgy élem-e a napjaimat, hogy elmondhassam, hogy mindent megtettem azért, hogy a szerető odaadás vágya megjelenjen végre a szívemben örömet okozva ezzel neked?

Annyira szeretném azt mondani, hogy igen, de annyi minden ostobasággal vagyok elfoglalva, amiről azt hiszem, hogy fontos és tényleg nagyon mélyen el vagyok merülve az anyagi vágyaimban.

De akkor hogyan fog mégis megtörténni? Mikor fog eljönni végre az idő, amikor az illúzió sűrű homálya végre eltűnik, és lótusz lábad nyomában beléphetek Kṛṣṇa szolgálatának csodálatos világába?

Így idézel Śrīla Ragunātha dāsa Gosvāmītól: „Noha a bűnös vágyak mocsara fogva tart, s olyan célt űzök, melyet nagy lelkek közül is kevesen érnek el, tudom, hogy lelki tanítómesterem bármit lehetővé tesz számomra – még Śrī Rādhā szolgálatát is.” (*Nava-vraja-mahimā* 7., 121. oldal)

Ilyen csodálatos a te kegyed is, mert bár millió feltétel köt meg, te mégis oda tudod adni nekem a legértékesebb dolgot a világon.

És ahogy a szent Gangesz folyónak a saját vizét ajánlják vissza, nekem sem lesz más esélyem, csak ha kegyesen elfogadod azokat a dolgokat felajánlásként, amiket igazából tőled kaptam.

Saját erőfeszítésből nem fogok tudni elérni egy olyan emelkedett szintet, amivel elégedetté tehetnélek.

Sokszor említik a példát az orvosról, aki a betegét, aki mindent kihányt, ghível gyógyította. Minden nap adott neki belőle, de a beteg mindig csak kihányta. Aztán szép lassan kezdett jobban lenni. Mert bár látszólag hatástalan volt a gyógymód, hiszen nem maradt meg a betegben az orvosság, egy picike mégiscsak mindig bent tudott maradni a gyomorban, és így ki tudta fejteni a hatását.

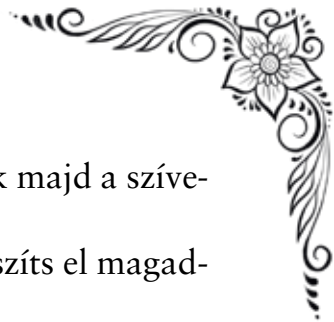
Nekem is ez az egyetlen esélyem, hogy a te végtelen türelmed és szereteted miatt újra és újra odaadod majd nekem ezt a sok csodálatos kincset Śrīmatī Rādhārānīról és Kṛṣṇáról, hogy egyszer végre kigyógyulhassak nyomorult, beteges állapotomból.

Így fogalmazol a *Nava-vraja-mahimā* egy másik bekezdésében: „Ahhoz, hogy eljussunk az élet tökéletes állapotába, a Golokán élvezett boldog lelki létezésbe, szívünket meg kell tisztítanunk az alantas szándékoktól, s el kell nyernünk Rūpa és Ragunātha kegyét.” (*Nava-vraja-mahimā* 7., 369. oldal)

Tudom, hogy a te szavaid képesek lesznek arra, hogy kiemeljenek az *anarthāim* sűrű mocsarából, és ha így megtisztulva elégedetté teszek majd a szolgálattal, akkor nincs kétségem afelől, hogy Krisna ezen két csodálatos *bhaktájának* áldásait is elnyerhetem.

És akkor végre valahára elkezdhetem valódi szolgálatomat a te elégedettségedre, a te lótuszlábad nyomában a te szeretett Rādhē-Śyāmádnak, akik a te vágyadnak köszönhetően kegyesen eljöttek ide Új Vraja-dhāmába, hogy ebben a csodálatos alakjukban segítsenek nekünk elérni a hőn áhított célt.

Śrīla Prabhupādától idézel: „Kṛṣṇa három szót mond – Gondolj mindig Rám! – Itt van Kṛṣṇa és Rādhārānī, Kṛṣṇa itt áll előttetek. Ne higgyétek, hogy bálvány! Nem az! Azért van itt ilyen alakban, hogy kegyes lehessen hozzátok, hogy meg is érinthessétek. Öltöztethetitek, főzhetek Neki, megetethetitek.... Hogy lehetőséget adjon nektek... Igenis itt van személyesen... és azt mondja: – Gondolj mindig Rám! – Saját szemetekkel láthatjátok, s a benyomás ott marad az elmétekben.

Amint lehunyjátok a szemeteket, rögtön Kṛṣṇát látjátok majd a szívetekben.” (*Nava-vraja-mahimā* 7., 257. oldal)

Kedves Guru Mahārājám! Kérlek szépen, soha ne taszíts el magadtól, és örökre foglalj le szolgálatodban!

Lányod és szolgád:
Prema-keli Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

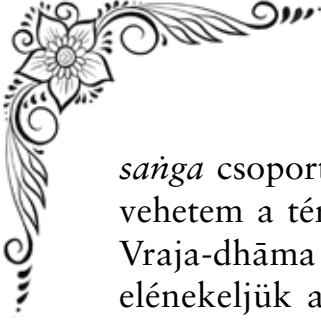
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed napján!

A könyvek az alap – ezt tanította nekünk Śrīla Prabhupāda. Ezt a mottót követed transzcendentális könyveid írásával és azok terjesztésével. Az egész világon nagyra becsülik ezeket a ragyogó ékköveket, melyekkel lelki inspirációt és útmutatást adsz oly sok *bhaktának*.

Nekem is rendszeres olvasmányaim ezek a nektárok, van olyan, amit miután elolvastam, később időnként ismét beleolvasok egy-egy fontosabb fejezete, vagy része miatt, de van egy, amit rendszeresen, újra és újra tanulmányozok. Ez utóbbi a *Nava-vraja-mahimā*, ami kiemelkedő helyet foglal el írásaid között. Nem csak azért egyedülálló, mert ez a legnagyobb terjedelmű közöttük, hanem azért is, mivel Rādhā-Śyāmasundaráról és transzcendentális lakhelyükön lévő csodálatos kedvteléseik páratlan dicsőítéséről szól.

Az, hogy itt Krisna-völgyben minden lépésünknel emlékezhetünk Rādhē-Śyāma és örök társai kedvteléseire, hatalmas áldás mindannyiunk számára. Ha jövet-menet képesek vagyunk felidézni ezeket a *līlákat*, akkor bárhová is megyünk, az lelkileg rögtön átlényegül és *parikramává* válik.

Korábban volt alkalmam az itteni *gurukulásokat*, valamint a főiskolánk hallgatóit zárandoklatokra vinni, s aztán ismét lehetőséget kaptam, amikor két évvel ezelőtt felkértek, hogy vezessem a *parikrama*

saṅga csoportot. Az egyik leginspirálóbb érzés az, amikor kezembe vehetem a térképkönyvet és a *bhaktákkal* együtt bebarangoljuk Új Vraja-dhāma csodálatos szent helyeit. Először minden alkalommal elénekeljük a *Vraja-dhāma mahimāmṛtāt*, majd elindulunk, hogy elmerüljünk Rādhe-Śyāma kedvteléseinek nektárjában. Ahhoz, hogy még mélyebben el tudjunk merülni bennük, gyakran nem csak megbeszéljük az egyes *līlākat*, hanem rögtönzött színdarabok formájában el is játsszuk azokat.

Ezek a *parikramák* annyira vonzó élményt jelentenek, hogy a téli hideg, vagy a nyári hőség sem retenti el a *bhaktákat*. Sőt időnként nem csak helyi *bhakták* jönnek el, hanem akár Kaposvárról, vagy messzebről is. A *parikramán* készült képeket pedig az interneten keresztül néhány külföldön élő magyar *bhakta* is követi.

Nemrégiben elkezdődött a Seva-kuñja kiépítése. Izgalommal nézzük nap, mint nap, ahogy a munkások kacskaringós utakat, lágy hullámokkal teli tavat hoznak létre, s még vonzóbbá varázsolják Krisna-völgyet. Mivel ezek még a térképkönyvben sincsenek megjelenítve, ezért nagyon várjuk, hogy személyesen feltárd e ligetek, utak és tavak mély kapcsolatát a szent helyekkel.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked, hogy a *Nava-vraja-mahimā* nektáróceánját megnyilvánítottad és lehetőséget adtál oly sok *bhaktának*, hogy olvassa ezeket a kedvteléseket, elmerüljön az emlékezés véget nem érő folyamatában, vagy akár személyesen is végig járja ezeket a transzcendentálisan dicsőséges szent helyeket. Hálás köszönet érte, hogy folyamatosan még szebbé varázsolod a *dhāmát*, hogy e lelki csoda a fizikai szemünk számára is láthatóvá váljon, s így még könnyebben be tudjunk lépni Rādhe-Śyāma transzcendentális kedvteléseibe.

Śrīla Guru Mahārāja *ki jaya!*

Hálás szolgád:
Premamoya Dāsa

Prithvi-pati Dāsa

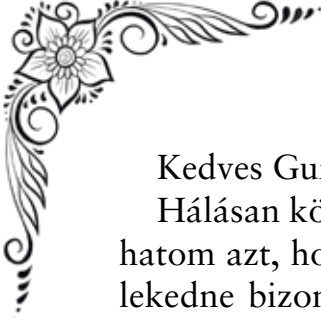
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

A Szentírásokban sokat olvashatunk arról, hogy mi az élet célja és mit kell tennünk ahhoz, hogy Isten-tudatosan, Kṛṣṇa-tudatosan éljünk. Az is elég világos, hogy miért fontosak ezek az elvek. Minden olyan egyszerűnek és tisztának tűnik, amikor Śrīla Prabhupādával, a *Śrīmad-Bhāgavatammal* vagy a tiszta *bhaktákkal* társulunk. Minden egyes porcikánkat áthatja a lelki energia és azt mondjuk, hogy nem akarok semmi mást az életben csak a *bhaktákat* és Kṛṣṇát szolgálni. Aztán ahogy egy pillanatra nem figyelünk, hirtelen visszazuhanunk az anyagi világba. Amikor a saját életünkről és *anartháinkról* van szó, akkor már nem annyira egyértelmű minden. Úgy érezzük, hogy az anyagi világ nehézségei, a saját vágyaink, a család, a kötelességek, a pénz, a létfenntartás, a betegségek, az öregség mind olyan terhet jelentenek, amelyek ólomként nehezednek az amúgy sem könnyű életünkre. Néha az is előfordul, hogy ezek az akadályok halmozódnak és egyszerre jelentkeznek. Ilyenkor próbálunk egyedül megküzdeni ezekkel és hajlamosak vagyunk megfélekedni arról, hogy nem vagyunk egyedül.

Egy hiteles lelki tanítómester menedékénél nincs nagyobb áldás a világon. Itt vagy nekünk te, Guru Mahārāja, aki állandóan azon aggódsz, hogy megfelelő segítséget tudjál adni azoknak a *bhaktáknak*, akik az anyagi energia elől nálad vettek menedéket. Állandóan azon gondolkodsz, hogyan tudnál minél több lelket megmenteni és állandóan úgy cselekszel, ahogy azt a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda kérte.

Nekünk, tanítványoknak már csak egyetlen, apró feladatunk maradt: erősen kapaszkodni a lótuszlábadba. Megragadni, erősen fogni és soha, de soha el nem engedni. Sohasem szabad elfelejtenünk, hogy rád mindig számíthatunk. A személyed a garancia arra, hogy nem vagyunk egyedül! A személyed a garancia arra, hogy a legnehezebb időszakban is biztosítva van az út Kṛṣṇához!

Kedves Guru Mahārāja!

Hálásan köszönöm a lehetőséget, hogy a közeledben lehetek és lát-hatom azt, hogy te és Śrīla Prabhupāda hogyan gondolkodna és cse-lekedne bizonyos helyzetekben. Ha bármilyen nehézségbe kerülök, próbálok arra gondolni, hogy te mit tennél, és hogyan döntenél az adott szituációban. Köszönöm, hogy részese lehetek ennek a különle-ges kegynek! Köszönöm a lótu-szlábad menedékét!

Szolgád:
Prithvi-pati Dāsa

Puṇḍarīka Dāsa Adhikārī

Priya and Pujya Gurudeva,

Please accept my humble obeisances in the pollen of your lotus feet.

All glories to you and your continued and continuing amazing ser-vice at the lotus feet of your spiritual master, His Divine Grace, A. C. Bhaktivedanta Śrīla Prabhupāda.

All glories to Śrīla Prabhupāda; who is like the Gaṅgotri of mercy. He is flooding this world of nescience, with the light of the science of Kṛṣṇa Consciousness.

More and more I am realizing what an incredible army of saintly devotees Śrīla Prabhupāda left behind, to continue this mission of Lord Caitanya's movement.

Armed with an expanding arsenal of books and the sweetness of prasādam, distributing their association and the Holy Name, these amazing devotees like yourself are brightening the horizon and push-ing forward the frontiers of love of Godhead.

Reading this beautiful verse recently Gurudeva, I thought of you:

Kṛṣṇa is explaining to Uddhava, whom He leaves behind as His representative.

Although primarily His mission is complete, there is still more to be achieved,

*mayā niṣpāditam hy atra deva-kāryam aśeṣataḥ
yad-artham avatīrṇo 'ham amśena brahmaṇārthitaḥ*

Answering the prayer of Lord Brahmā, I descended within this world along with My plenary portion, Lord Baladeva, and performed various activities on behalf of the demigods. I have now completed My mission here. (SB.11.7.2)

Gurudeva, I thought of you serving Śrīla Prabhupāda's mission after his departure.

You have, like Uddhava done so in such an exemplary manner, and with such a deep understanding, and description of the destination we all must aspire to. You are kindly giving us a step-by-step guide of how to follow you there.

You have given us so much well researched instruction and association through your Sunday morning seminars and your online gems on Bhagavad-gītā in understanding material nature by developing better Kṛṣṇa Consciousness.

You have expanded your repertoire of totally amazing books.

Gurudeva, you must be an empowered author to pen such incredible and helpful literature.

We have been studying carefully and applying to the best of our ability Saṅkalpa-kaumudī this last year, along with our increased chanting.

Gurudeva, I thank you sincerely for these windows of opportunity, including the senior *saṅga*.

You are encouraging us in our determination to be little amśas supporting your branch in the flourishing tree of Bhakti.

I know words are not enough and inadequate. With words at least I can to some extent express deep gratitude for you and your continued example.

Thank you Gurudeva.

Yes, Kṛṣṇa brought Baladeva with Him to embellish and achieve His mission. Śrīla Prabhupāda brought you and your God brothers and sisters. We are so grateful to you all.

Your aspirant servant,
Puṇḍarīka Dāsa Adhikārī

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

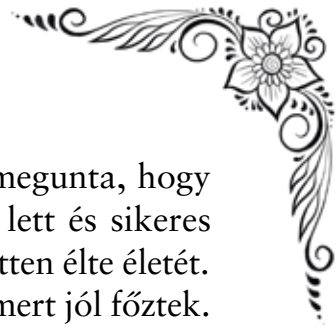
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat. Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed ünnepén minden tanítványod, istentestvéreid szép felajánlásokkal köszöntenek. Sajnos, magam nagyon messze állok attól, hogy méltóan dicsőítsek: csak egy mesét hoztam ma neked születésnapod alkalmából. Talán nem illő, de ezzel szeretnék köszönteni. Kérlek, ne haragudj érte és bocsájtss meg arcátlanságomat.

Egyszer volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren is túl (de a Kāraṇa-óceánon innen), ott, ahol a kurta farkú malac túr (azaz valószínűleg Magyarországon), volt egyszer egy szegény ember. Fáradtságos munkával telt élete, miután pedig családot alapított, még több nehézséggel kellett megküzdenie. Három fia született.

Amikor az első felnőtt lett, elküldte a nagyvárosba szerencsét próbálni. A fiú nem volt okos, de erős volt és bírta a munkát. A város határába érve egy nagy gyárat pillantott meg, melynek kapuján felirat hirdette: Munkaerő felvétel. Nem gondolkodott sokat, beállt munkásnak. Éjt nappallá téve robotolt, hogy legyen egy kis pénze. A munka monotonitásából és unalmából csak a szórakozás adott neki egy kis enyhülést: hétfévente a kocsmában vagy a diszkóban töltötte az estéit. Az év fénypontja a nyár volt a számára, amikor elment a legnagyobb fesztiválra, ahol egy hétig megfélemezhetett sivár életéről. Mivel kevés pénze volt, minden nap a narancs ruhás kopasz szerzeteseknél állt sorba az ingyen ebédért, így nem kellett éhesen várnia az esti koncertet. Idővel megházasodott, gyermekei születtek, tisztos állampolgár vált belőle és felhagyott bohém életvitelével. Nem felejtette el azonban a krisnásokat, akik fiatalon nyaranta egy hétig etették: minden évben az egyházaknak adható adó 1%-át nekik utalta át.

A középső fiú, miután elvégezte tanulmányait, engedélyt kért apjától, és maga is a városba ment szerencsét próbálni. Tanult bátyja példájából, és messze került a gyárat: ő karriert akart csinálni és sok pénzt keresni. Egy multinacionális cégnél helyezkedett el, szívós és áldozatkész munkájával pedig lassan, de biztosan haladt előre a sza-

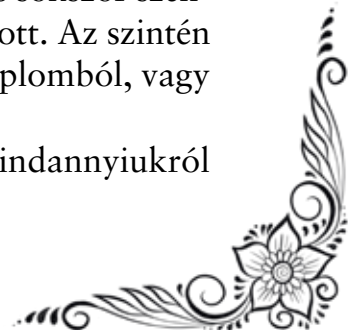

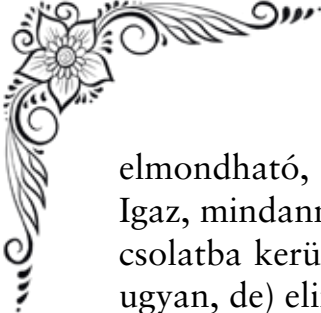
márlétrán. Miután jó üzleti kapcsolatokat szerzett és megunta, hogy beosztottként mások parancsoljanak neki, vállalkozó lett és sikeres üzletember vált belőle. Családot alapított és megelégedetten élte életét. Hallott a krisnásokról, néha az éttermükben is ebédelt, mert jól főztek. Egyszer a balatoni nyaralás során színes felvonulásra lett figyelmes. Kapott egy szórólapot, mely egy búcsúra invitálta Krisna-völgybe. A gyerekek és a felesége nagyon szerették volna látni, így beleegyezett, hogy elmenjenek.

A rendezvényen legnagyobb meglepetésére szembejött vele régen látott öccse, a szegény ember legkisebb fia. Furcsa, szoknyaszerű ruhát viselt, homlokára sárga jel volt festve, haját szinte teljesen leborotválta (csak egy kis hajtincset hagyott meg a feje hátulján, ahogy a többi Krisna-hívő). Bár a legkisebb fiúnak szolgálata volt, azért szánt időt a testvérére és kérésére röviden elmesélte neki történetét. Amikor az ő ideje is eljött, hogy megcsinálja szerencsáját, az utcán egy könyvet áruló szerzetes szólította meg. Nagyon jót beszélgettek, sok érdekességet hallott, és elbűvölte a szerzetes jelleme, melyet egyszerűnek, tisztának és bölcsnek látott. Boldogan fogadta el a meghívást egy vasárnapi programra és szeretet-lakomára. A templomban úgy érezte, hazatalált és eldöntötte, részt vesz a *bhakta*-programon. A képzés után beköltözött a templomba és *sankīrtanás* lett. Idővel menedéket vett egy lelki tanítómester lótuszlábainál, avatást kapott tőle és elmerült a *sādhana-bhakti* folyamatában. Eltökélttségét és odaadását látva bátyja, a középső fiú rendszeres adományozója és támogatója lett az MKTHK-nak, és néha ellátogatott egy-egy fesztiválra is. Bár ő maga nem lett gyakorló *vaiṣṇava*, de nagyra értékelte az egyház tagjait és tevékenységeit.

A magyar népmesék általában úgy végződnek: boldogan éltek, míg meg nem haltak. Persze történetünk hősei, lehet, hogy nem voltak felhőtlenül boldogok. A statisztikák alapján nagy eséllyel az első fiú elvált, napjait pedig bizonytalanságban, a jövőtől félve élte. A középső fiúnak valószínűleg voltak üzleti, pénzügyi nehézségei, és sokszor szenvedhetett fejfájástól is, amit a rá háruló felelősség okozott. Az szintén lehetséges, hogy a legkisebb fiú idővel kiköltözött a templomból, vagy felhagyott a könyvosztással és más szolgálatot kért.

Bárhogyan is alakult a testvérek képzeletbeli élete, mindannyiukról

elmondható, hogy megkapták a lehetőséget elkezdni a lelki életet. Igaz, mindannyian máshogy használták ki azt, de valamennyien kapcsolatba kerültek a *bhaktival* – így (kisebb vagy nagyobb lépésekkel ugyan, de) elindultak a *bhakti-mārgán*, az odaadás ösvényén.

Hogy ez a lehetőség hogyan született? A mese láthatatlan hőse, az a mester teremtette meg számukra, aki magát nem kímélve egész életét az Úr odaadó szolgálatának és a prédikálásának szentelte. Ha a történet Magyarországon játszódik, akkor ez a személy te vagy, Guru Mahārāja.

A mese itt találkozik a valósággal: egyértelmű, hogy rengeteg ember életét változtattad meg áldozatos éteteddel. Śrīla Bhaktivedanta Swami Prabhupāda a *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā* 24.277. vers magyarázatában azt írja:

„Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondta, hogy egy *vaiṣṇava* helyzetéről úgy győződhetünk meg, hogy megnézzük, milyen jó érintő, azaz hogy élete során hány embert változtatott *vaiṣṇavává*. Egy *vaiṣṇavának* érintőkőnek kell lennie, hogy prédikálásával másokat is a *vaiṣṇava* hitre térítsen.”

Lelki tanítómestered, Śrīla Bhaktivedanta Swami Prabhupāda lábnyomainak pontos és hű követésével, valamint önfeláldozó éteteddel mindannyiunk indokolatlan jószerencséjét hoztad el, melyért örökké a lekötelezettek leszek. Köszönök neked mindent! Bár meghálálni lehetetlenség, de remélem, egy nap majd méltó tanítványod leszek, aki hasznos tagja Mestered ISKCON-jának, szépen fejlődik a lelki életben a *bhakták* társaságában, és idővel eléri a *bhakti* tökéletességét. Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért és a hibáimért!

Nagyon boldog születésnapot és jó egészséget kívánok neked! Kívánom, hogy mindazokat a könyveket, melyeket szeretnél, még meg tudd írni, a Legfelsőbb Úr, Śrī Kṛṣṇa és valamennyiünk öröme.

Köszönettel, szolgád:
Puṣkariṇī Devī Dāsī

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked áldott megjelenési napod alkalmából!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Végtelen hálát érzek a szívemben, hogy a sors úgy rendelte, hogy találkozhatok veled. Csak egy bizonyos idő után érti meg az ember, hogy a lelki tanítómester milyen sok mindent ad neki.

A sok iránymutatás, tanítás, a *karmánkból* való kiemelés, értéktelen életünk feladása, lelki értékek, egy igazi életcél, Kṛṣṇa elérése, szolgálata és még sorolhatnám mindazt az értéket, melyet átadtál nekem és nekünk.

Soha nem felejttem el azt a pillanatot, amikor a *pūjārīban* egyszer azt mondtad: „Kṛṣṇa itt van az oltáron.”

Bár sok nehézségen mentem én is keresztül az elmúlt 20 évben, mégsem bántam meg, hogy otthagytam mindent, ami valaha fontos volt nekem.

Köszönöm neked, hogy kitartasz mellettem, s a hibáim, s nehézségeim mellett még mindig adod a kegyed áradatát! Én nem túl sokat társulhatok veled személyesen, de sokszor érzem a jelenlétedet, s amikor valamit sikerül jól elvégezni, mindig tudom, hogy ez nélküled nem ment volna.

Köszönöm, hogy részt vehetek az Úr Caitanya mozgalmában, s lehetőséget biztosítasz számomra a szolgálatára, s köszönöm, hogy imádozt *iṣṭa-deváink*, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatát is végezhetem, akik az életem és lelkem. Mindezeket az anyagi életem során nem végezhettem volna. Egy hatalmas kincstől estem volna el.

Továbbra is kérem áldásaidat!

Minden dicsőséget a lótuszlábaidnak, s az áldásos szolgálataidnak!

Szolgád:

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhā-dyuti Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and your exemplary service to him!

All your services are gems both for the world and the society of devotees. You gave us the example of a perfect disciple, of a perfect devotee, and not somewhere but right here at this age of Kali, in the midst of all this craziness.

Your understanding of Kṛṣṇa Consciousness is so deeply expressed in your words and way of living. I wish I and every person in the material world could dive deeper into them, understand them fully and follow your example to glorify the mercy of pure devotees, who come here to free us from illusion and to awaken our real love.

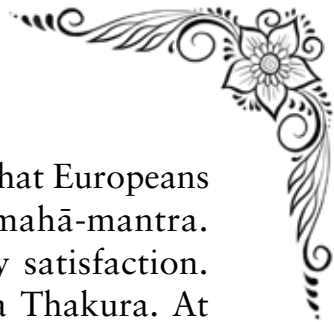
The further I go, the more I feel so incompetent to be called a disciple, and at the same time I so strongly desire to help spread Kṛṣṇa Consciousness. I'm trying to please you and Śrīla Prabhupāda with my little attempts by chanting japa and kīrtana, by sharing Śrīla Prabhupāda's books and your vlogs with my students, by going to harināma and worshipping Deities at the temple and just by trying to live this life in a way that allows me to think of Kṛṣṇa all of the time, despite all the troubles of this world.

I'm eternally grateful to you and our Guru-paramparā for being in my life, for giving me this chance and I wish I could serve you better.

Your aspiring servant,
Rādhā-dyuti Devī Dāsī

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to you.

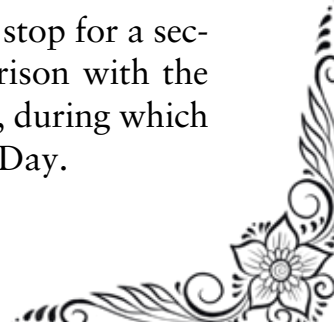

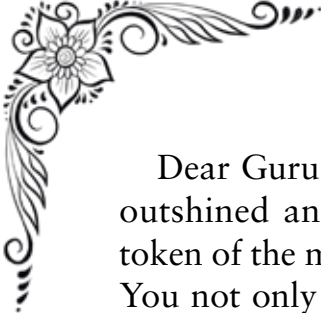
“So it was the desire of Srila Bhaktivinoda Thakura that Europeans and Americans come here and chant Hare Kṛṣṇa mahā-mantra. That prophecy is now being fulfilled, and that is my satisfaction. I tried my little bit to fulfil the desire of Bhaktivinoda Thakura. At my old age of seventy years, I just ... It was gambling also. I simply thought that “This was the desire ...” Of course, my Guru Maharaja, Bhaktisiddhanta Sarasvati Gosvami Prabhupada, he also asked me to do this. Anyway, at least there is a place now when ... where these Europeans and Americans may come and live peacefully, chant Hare Kṛṣṇa mahā-mantra and advance in spiritual understanding.”

These are Śrīla Prabhupāda’s words from his arrival talk on September 27, 1974 in Māyāpur.

In the beginning of January 1997, more than twenty-five years ago, you told me similar words in Māyāpur, when I first came here. I did not understand much of Kṛṣṇa Consciousness – not if I would understand much more right now – and everything was so new that I could not even discern the different Sanskrit names and personalities. However, those few days of my first visit in Māyāpur filled me with unexplainable joy and bliss. I started chanting sixteen rounds here and I started realising that the source of this bliss is either you, or it is attainable solely through you. From Māyāpur, we went to Jagannātha Purī, where we had our first long discussion – actually it was my first personal teaching by your mercy, which fully convinced me that you are the conveyor of the bliss that I had sensed in Māyāpur.

Now, twenty-five years later, you reside in Śrī Māyāpur Dhāma as well as in New Vraja-Dhāma. Following the instructions of your beloved Spiritual Master, you did not only create a replica of Vraja-Dhāma in Hungary, but also manifested a home in Māyāpur Dhāma for those among your European disciples, who wish to stay in this most Holy Place in the current Kali-yuga. By your causeless mercy, I could also find an abode here. Staying in Māyāpur Dhāma is like experiencing ceaseless bliss. Twenty-five years have passed with so much material turmoil, but your guidance and causeless mercy did not stop for a second and all that turmoil seems insignificant in comparison with the past from my first trip to Māyāpur until the current one, during which I am humbly writing this offering for your Appearance Day.

Dear Guru Mahārāja, your association and teachings have clearly outshined anything temporary and material and they are the sole token of the meaning of our existence, that is serving Kṛṣṇa and Guru. You not only give perfect and personalised guidance, but also create the conditions—such as living in the Dhāma—so we could do this service. On this most auspicious day of your Appearance, I would like to thank you from the bottom of my heart that you have saved me and created the perfect conditions to serve. I will never be able to pay you back.

Your ever grateful servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhā-priya Devī Dāsī

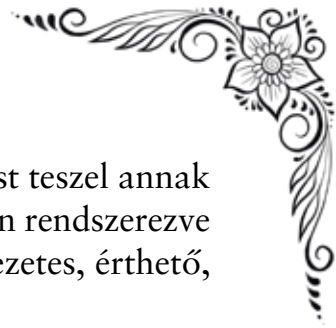
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod életünk legragyogóbb napja az évben. Megemlékezni róla a legfelemelőbb gondolatok születésére ad alkalmat. Bár az év minden napján érzékeljük támogató, óvó jelenlétet, mégis *vyāsa-pūjā* évfordulód mindig kiváló alkalom arra, hogy összegezzük, milyen jelentős szerepet töltesz be az életünkben, milyen nagyszerű dolog, hogy vezetsz, segítesz, TANÍTASZ bennünket.

Nagy hálával és szeretettel rád gondolva az jutott eszembe, hogy a lelki tanítómester kifejezés milyen tökéletesen illik rád, hogy milyen felsőfokon, maradéktalanul viszed véghez magasztos feladatodat.

A tanítást tényleg mesterfokon mutatod be. Úgy lelkesíted tanítványaidat a lelki tananyag elsajátítására, hogy érezzük számodra ez „életbevágóan” fontos. Az az érzés, hogy a *gurum* számára szinte fontosabb az én lelki tudásom növekedése, mint amennyire képes lennék ezt magamtól realizálni, nagyon-nagyon lelkesítő. Ez csak egy igazi, csodás lelki tanítómestertől tapasztalható.

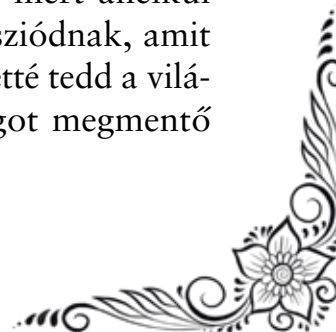
Végtelen hálával tölt el látni, milyen óriási erőfeszítést teszel annak érdekében, hogy páratlan tudásodat nagyszerű formában rendszerezve átadd nekünk. Szemináriumaid zseniális felépítése, élvezetes, érthető, tiszta, személyes előadás módja segíti megértésünket.

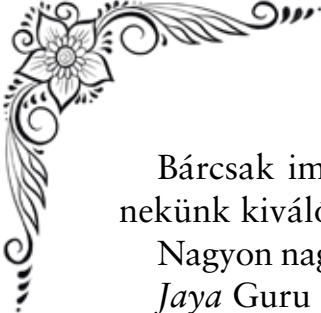
„Az Úr jobban szeretne visszavinni minket birodalmába, mint amennyire mi vágyunk arra” írja Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.2.7. vers magyarázatában. Biztos, hogy Śrīla Prabhupāda is jobban szerette volna visszajuttatni tanítványait Kṛṣṇához, mint amennyire ők maguk vágytak rá, és te is jobban szeretnéd tanítványaidat visszajuttatni a lelki világba, mint amennyire mi magunk képesek vagyunk vágyani arra. Vagy legalábbis én így érzem. Ennek az lehet a magyarázata, hogy annyira csekély a lelki tudásom. Milyen hatékony segítséget adnak erre szemináriumaid, ahol elementáris erővel söpröd el tudatlanságunkat. Mint fáklya, millió máglya fényével ér fel az a tudás, amivel bevilágítod tudatlanságunk sötétségét. Mennyire sugárzik könyveidből tiszta, határtalan vágyad, hogy velünk is minél hatékonyabban megoszod csodálatos lelki tudásod, és erre milyen roppant energiákat fordítasz! Mindezt olyan művészi módon, ami megsokszorozza a megértést, és páratlan élvezetben részesíti az elesett tanítványodat.

Śrīla Prabhupāda könyveivel, csodálatos lelki irodalmi alkotásaiddal, leckéiddel, szemináriumaiddal minden segítséget megadsz annak érdekében, hogy megtörténjen a szinte lehetetlen, hogy valami fény felderengjen a fejemben, de legfőképp határtalan, indokolatlan kegyed az, ami az én vágyamat növeli visszamenni a lelki világba. Bár társaságodban és csodálatos *baktáid* társaságában itt is a lelki világban vagyunk. Elhoztad nekünk Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Gaura-Harit, Rādhā-Dāmodarát, jelenlétük bearanyozza napjainkat, szolgálatuk, és *baktáik* szolgálata ad igazi értelmet ebben a sivár anyagi létben tengődésünknek.

Végtelenül kedves személyes gondoskodásodat lehetetlen maradéktalanul meghálálni, de erre törekszem.

Bízom benne, hogy kegyedből – csakis kegyedből, mert anélkül semmi sem lehetséges – még részese lehetek óriási missziódnak, amit annak érdekében vállaltál, hogy maradéktalanul elégedetté tedd a világon egyedülálló lelki tanítómesteredet, az egész világot megmentő Śrīla Prabhupādát!

Bárcsak imádott Rādhe-Śyāmád végtelen időnkig megőrizne téged nekünk kiváló egészségben!

Nagyon nagy szükségünk van lelkesítésedre, vezetésedre, tanításodra.

Jaya Guru Mahārāja!

Jaya Śrīla Prabhupāda!

Jaya Gaura-Nitāi!

Jaya Rādhā-Śyāmasundara!

Haszontalan, elesett, de szerető szolgád:

Rādhā-priya Devī Dāsī

Rāghava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

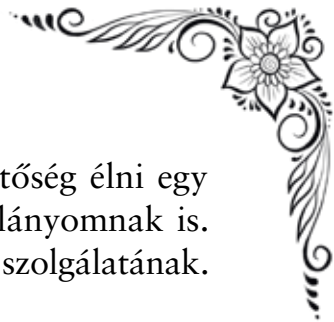
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon sok minden kavarg a fejemben, hogy miért is lehetek hálás. A gondolataimat nehéz szavakba és mondatokba öntenem, mégis megpróbálom leírni. Az utóbbi időszak nagyon izgalmasan telik.

A kislányunk fejlődése és vele töltött pillanatok nagy örömet okoz számunkra.

Majdnem minden reggel közösen bemegyünk reggeli programra. Igaz nem *maṅgala-āratira* megyünk, de általában *deity greetingen* és *guru-pūjān* ott vagyunk. A lányunk, Gītāśrī nagyon szeret ott lenni. Ha valamilyen oknál fogva nem tudunk bemenni, akkor a feleségem itthon megtartja a teljes reggeli programot. Minden nap olvasunk neki a *Śrīmad Bhāgavatamból*, illetve minden este együtt elénekeljük a *Gaura-āratīt* is. Nagyon szeretnénk, hogy ő is az életét a Kṛṣṇa-tudatra alapozza, így megpróbálunk mindent megtenni, hogy minél több lelki élményben részesüljön.

Észre is vettük, hogy nagyon szeret a programokon ott lenni, annak ellenére, hogy még csak 6 hónapos múlt. Ezért reméljük, hogy ez a lelkesedése még csak tovább fog fokozódni.

Szeretném kifejezni a hálámat feléd, hogy van lehetőség élni egy minőségi életet, lelki életet nemcsak nekem, hanem a lányomnak is. A célunk, hogy ő is ajánlani tudja az életét Rādhe-Śyāma szolgálatának. Köszönöm szépen Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Rāghava Dāsa

Rājakumārī Devī Dāsī

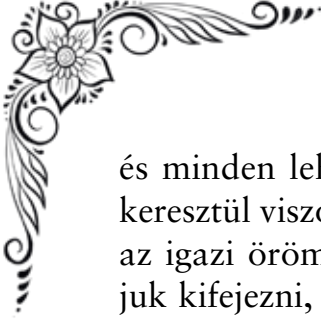
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Repülnek az évek. Rengeteg dolog történik a világban, ami kihat közösségünkre is és az egyének életére is. Az élet újra és újra bizonyítja, hogy jelentéktelenek vagyunk. Az egyetlen igazi érték az a Kṛṣṇa-tudat, az a tudás melyet Śrīla Prabhupāda elhozott a nyugati világ számára. Te pedig elhoztad ebbe a kis országba. Fantasztikus dolog, hogy ez egy világméretű mozgalommá nőtte ki magát. Ebből kifolyólag minden pillanatban a Földön, valaki vagy valakik éneklük a *mahā-mantrát*. Ezáltal mindig ott van a vibráció az éterben. Csofálatos és felfoghatatlan egyszerre. Egy világméretű család vagyunk.

Nem igazán lehet szavakba foglalni az erőfeszítéseidet azzal kapcsolatban, amit tettél és teszel mind világszinten, mind a magyar *yātrā* fejlődésének érdekében. Az évek, évtizedek folyamán bizonyosan számptalan nehézséggel, kihívással és fájdalmas helyzetekkel, csalódással találkoztl. Mindezek ellenére tovább haladsz eltökélten az úton, példát mutatva számunkra, hogy ezek történnek, de a cél legyen mindig szem előtt. A cél Śrīla Prabhupāda missziójának beteljesítése.

Az élet megpróbáltatásai közepette újra és újra tanúbizonyyságot nyer a sokszor elhangzó mondat, melyre néha már akár közhelyként is tekintünk. Ez a mondat a következő: „*Bhakták* kegyéből bármi

és minden lehetséges”. Ez azért lehetséges mert, Kṛṣṇa a *bhaktáin* keresztül viszonzoz. A *bhakták* közötti szeretet és gondoskodás okozza az igazi örömet Kṛṣṇának. A *bhakták* felé a szeretetünket úgy tudjuk kifejezni, hogy mindenkit szolgálunk a lehetőségeink, képességeink szerint. A szolgák szolgájának a szolgájává válni; ez a kulcs, ami kinyitja a tudás tárházát. Te ezt is tanítod nekünk és az életedet adod Śrīla Prabhupāda missziójának és a *bhaktáknak*. Lehetőséget biztosítasz számunkra, hogy mi is így cselekedjünk. A kegyedből bármi és minden lehetséges, Gurudeva! Köszönöm!

Jelentéktelen szolgád:
Rājakumārī Devī Dāsī

Rājendra Kṛṣṇa Dāsa

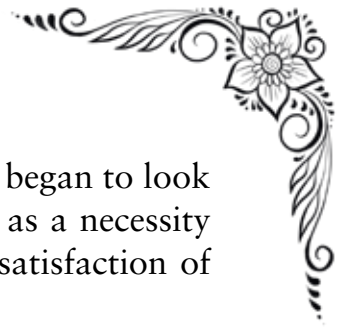
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you, on this wonderful day of your appearance.

I wanted to re-offer this offering to you. I tried to make sense of what happened to me in a year by your grace. And I began to understand that everything is woven from your mercy, your care and love for your disciples and for all living beings. I distribute books 5 days a week, I chant at least 16 rounds daily and I read Śrīla Prabhupāda’s books for at least an hour a day, every day, and all this is woven from your grace. All of this has been made possible from start to finish by your grace.

I get my enthusiasm and inspiration to distribute books from your lectures, especially from the seminar “My experience of Saṅkīrtana”. Chanting the Holy Names I draw my enthusiasm from your seminars, especially from the seminar „Śikṣāṣṭakam”, the book „Chant”. I draw inspiration for reading books from your various instructions.

And all this inspires me even more to serve you in your service of Śrīla Prabhupāda’s mission.

I also thought about how I have changed in a year. I began to look at my main service in the aśrama, distributing books, as a necessity for my purification, for your satisfaction and for the satisfaction of Śrīla Prabhupāda.

I tend to look more at devotees as very dear to Śrīla Prabhupāda and everyone has a unique relationship with him.

I began to look at the senior devotees in the aśrama as your representatives who are delivering Śrīla Prabhupāda's message.

And when I go out to distribute books, I try to look at other people as souls who have an eternal relationship with Kṛṣṇa.

And again, all this is woven from your mercy.

While serving in the saṅkīrtana mission, I do not feel alone, I always feel your presence in the form of your lectures and sweet kīrtana's.

In this way I wanted to express my great gratitude to you, gratitude for the opportunity to communicate with your disciples, my spiritual brothers and sisters. I feel like I'm in Śrīla Prabhupāda's big family.

All glories to you.

Your insignificant servant,
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa
Saṅkīrtana Aśrama in Moscow

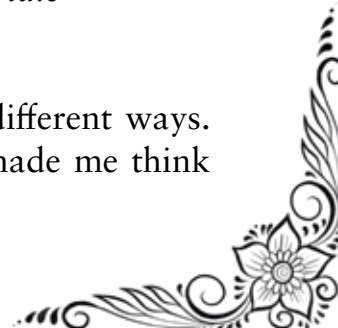
Rāmabhadra Dāsa

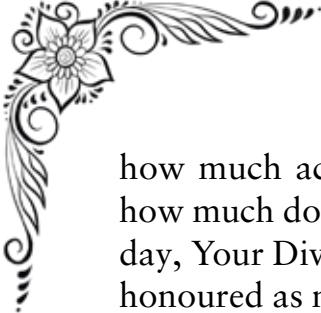
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at your lotus feet! All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarama-svāmin iti nāmine*

The past year was one that challenged our yātrā in different ways. I found myself in a turmoil of events that all in all made me think

how much actually I am surrendered to you, to Śrīla Prabhupāda, how much do I really have the qualities of a sincere disciple. The other day, Your Divine Grace reminded us that “the spiritual master is to be honoured as much as the Supreme Lord, because he is the most confidential servitor of the Lord”: *sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair* (...).

The reality is that I can see your Divine Grace as the embodiment of discipleship to Śrīla Prabhupāda: by the practice, by the sacrifices, by the faith in the words of His Divine Grace, by the dedication towards the mission of Śrīla Prabhupāda, by the care for devotees, by using all the energy in Kṛṣṇa’s service, by following the GBC etc. All these qualities show me that you are the perfect disciple and you embody the *sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair* verse in your life. You are the perfect living example for me.

Dear Guru Mahārāja, this past year I missed you. I miss your physical presence and the personal service I occasionally had the chance to offer. Even if I might utter the fact that I am here and I am fighting and you can count on me, still I miss you and pray to meet you soon.

Your aspiring servant, Rāmabhadra Dāsa

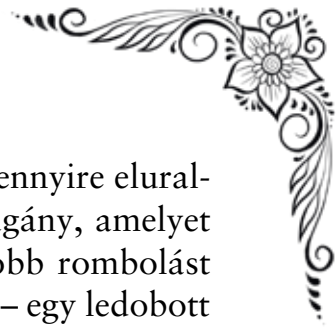
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa és Tīrtha-mayi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az utolsó egy évben is annyi minden történt a világban, mint régen egy egész évszázadban. Háború, járványok, migráció. Akadt mindenkiből, amit a szentírások már előre megjósoltak.

Csak figyelem a munkatársaimat, Tīrtha-mayi a vendégeit, vásárlóit és egyre csak azt látjuk, hogy az emberiség mennyire el van veszve, kollektívan és egyénileg egyaránt. A nyugat dübörgő ateizmusával, örületével, vizsályok szításával a fogyasztói kultúrájával totálisan megsemmisíti az emberek elméjét. Borzasztó ezt látni testközelből,

így a *vikarmik* között eltöltött mindennapjainkban. Mennyire elural-
kodik rajtuk a félelem, a tudatlanság és az a belső magány, amelyet
Isten szolgálatának hiánya okoz. Talán mindez nagyobb rombolást
okoz, mint – az Úr bocsássa meg, hogy így fogalmazok – egy ledobott
bomba a frontvonalon.

Mindezek tükrében még inkább átérezzük, mennyire sokat jelent,
hogy te itt vagy nekünk, és kimentettél ebből a pokolból minket. Fel-
foghatatlanul szerencsések vagyunk az emberiséghez képest. Sajnos,
soha nem voltunk kiemelkedő tanítványaid. Bár ez a számla kiegyen-
líthetetlen, de a szabályok betartásával, a mindennapi *mūrti* imádattal
és a *japával*, az olvasással, az emlékezéssel próbálunk eleget tenni
annak, amivel neked tartozunk. Örök jóakarónkként szeretettel és
hálával gondolhatunk rád!

Köszönjük neked!

Érdemtelen szolgálid:

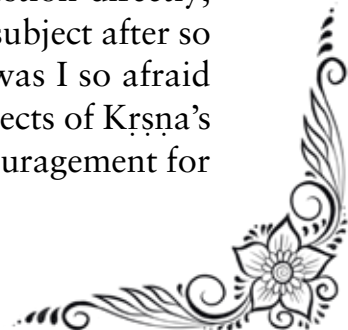
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa és Tīrtha-mayī Devī Dāsī

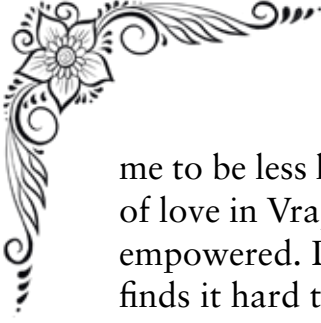
Rāmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace!
All glories to Śrīla Prabhupāda!

A few months ago, Jāhnavā Priya and I were blessed with the
opportunity to speak with you personally during an online session.
You offered much encouragement and guidance at that time. During
the discussion I took the opportunity to ask you a question about
reading and hearing Kṛṣṇa's occasional pastimes in relation to the pro-
cess of *anartha-nivṛtti*. Rather than addressing the question directly,
you showed concern as to why I was asking about this subject after so
many years of practicing Kṛṣṇa Consciousness? Why was I so afraid
to go deeper and to become more absorbed in other aspects of Kṛṣṇa's
pastimes in Vṛndāvana? You then offered so much encouragement for

me to be less hesitant and to allow myself to enter into these pastimes of love in Vraja. I came away feeling encouraged, supported and even empowered. Due to circumstances over the years, I am someone who finds it hard to believe in myself. I always doubt my own realisations and intuition. You have helped me in so many ways during our time together to believe in myself more and to have the confidence to dive into those areas of Kṛṣṇa Consciousness which devotees are often afraid to go, despite all of the instructions of our Ācāryas, including our Śrīla Prabhupāda, which tell us that this is the very goal of all the followers of Caitanya Mahāprabhu.

Guru Mahārāja, although I opened this offering with an instance of a more personal and direct interaction with you, it is a fact that most of the association I have had with you has been through your recorded words, and particularly your books have been an indescribable source of guidance and inspiration for me. In your books you have collected the essence of our Ācāryas' guidance, particularly the science of Kṛṣṇa Consciousness as presented by Śrīla Prabhupāda, and you show clearly how to put it all into practice in a such a way that we may become qualified to enter into deeper and deeper realms of Bhakti, particularly Raja Bhakti, the greatest gift of the Gauḍīya sampradāya.

How does one offer thanks for such kindness, for such guidance, for such a gift? On this occasion we should express our gratitude for your kindness. At this time the best way that I can think of to thank you is to actually accept, wholeheartedly, your gift of knowledge and of the clear process by which we can receive that knowledge. We develop the qualities of those whom we associate with. You have shown you qualities in your lifetime of surrender to the mission of Guru and Gaurāṅga, and by this surrender you have been blessed with incredible knowledge, realisation and detachment from the world. I pray that by associating with you through your books and instructions I may have even a drop of that knowledge and detachment.

I pray that you are able to give all the books that you aspire to give. I pray that I may absorb them all. I pray that I may become a true and sincere disciple.

I pray to become your sincere servant, Rāmānanda Dāsa

Raṅginī Devī Dāsī

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Hálás vagyok a tavalyi évben adott tanításaidért is, amelyek közül kiemelkedett a csodálatos leckesorozat az Úr Caitanya utazásairól. Nem csupán elmondtad az ott történt kedvteléseket, hanem bepillantást engedted abba a hangulatba, ahogyan hallgatni kell és érdemes ezeket a történeteket.

Köszönöm azokat a fesztiválokat, amelyeket a *bhakták* és a te társaságodban tölthettem el, mert hosszú időre feltöltöttek és igazán felejthetetlenek voltak, főleg a *kīrtanák*.

A podcastok napi lelki betevőként segítik a megértésemet, válaszolják meg a kérdéseimet és oldják fel a dilemmáimat, kétségeimet. Hihetetlen kincstár a honlap a számomra, mert a régebbi leckéket és szemináriumokat is elérhetem. Újra és újra rácsodálkozom nemcsak az erőfeszítéseden, amit teszel azért, hogy vezess és taníts minket, hanem arra is, micsoda erővel tudod közvetíteni azt a megértést, amely átjárja minden tettetted, szavadat és gondolatodat.

Önző módon arra vágyom, hogy sose apadjon el az a nektár, ami belőled fakad és a könyveken keresztül válik lelki táplálékunkká. Igyekszem megérteni, hogy mennyire fontos, hogy tápláljam magam ezzel a nektárral minél gyakrabban és minél többet, és hogy másokat is megismertessek velük.

Minden nap erőt adsz a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásához és minden nap igyekszem hálás lenni ezért.

Jelentéktelen szolgád:

Raṅginī Devī Dāsī

Rasālikā Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos, nagyon régen nem írtam már neked felajánlást – nem azért, mert nem érzek hálát és szeretetet irántad a szívemben... pont ellenkezőleg...

Nem telik el úgy nap, hogy ne gondolnék rád, a tanításaidra, a szavaidra, egy biztató, kedves mosolyodra, egy szigorú pillantásodra (amely a helyes útra terel és felér egy öleléssel...). Szolgálatodnak mind a *vāpuḥ*, mind a *vānī* aspektusa nagyon édes! Azt hiszem, én egy kicsit szentimentális vagyok, mert amíg nem vagyok veled – bár végzem a szolgálatodat közvetve –, mégiscsak a személyes szolgálatod után vágyakozva és abból erőt merítve tudok a *vānī* szolgálatodnak eleget tenni...

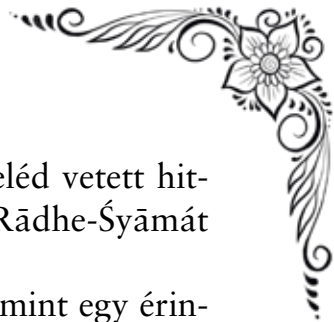
Ki tudja miért, Krsna néha eltávolítja a *bhaktákat*, hogy aztán az elkülönülés égető érzését egyszer csak átvegye észrevétlenül az egyre erősödő, mindent elsöprő ragaszkodás, ahol (szerencsémre) megszűnik a tér és idő! Amikor visszatérek Krisna-völgybe, olyan, mintha el sem mentem volna... folytatódik minden, az odaadó szolgálat, a *bhaktákkal* való társulás és a te szolgálatod!

Csodálom a türelmed, kitarásod és hihetetlen bizalmaid, amivel mindig ki tudod várni a megfelelő pillanatot, hogy mindig édesebbé és édesebbé tudd tenni Rādhe-Śyāma gyönyörű kedvteléseit!

És soha nem fukarkodsz! Amikor csak lehet éles rálátásoddal, pont a megfelelő személyeket foglalod le Urad és Úrnőd személyes szerető odaadó szolgálatában!

A tanítványaid lelki ereje egyedül téged dicsőít, hogy minden helyen, időben, és körülmények között tudnak Kṛṣṇára gondolni, szolgálni Őt és másokat is lefoglalni a szolgálatukban.

Köszönöm, hogy megtanítottál a személyes példáddal erre a türelemre és bizalomra! Bevallom néha rendkívül nehéz volt, de az évek tapasztalata és a beléd vetett hitem már bebizonyította, hogy úgyis mindent Ők rendeznek el... habár elég speciális humoruk van – vagy én vagyok kicsit értetlen.

Kérlek, ajándékozz meg lótuuszlábad porával és a beléd vetett hitel, hogy midig tudjam szolgálni Śrīla Prabhupādát, Rādhe-Śyāmát és téged!

Te a Krsna iránti szeretet tárháza vagy, olyan vagy, mint egy érintő! Bárki kerüljön akár csak egy pillanatig is kapcsolatba veled, nyomban elülteted a szívében a *bhakti* kúszónövényének érzékeny magocskáját, hogy aztán idővel és az odaadó szolgálat nektárjával öntözve kifejlődhessen az eredeti lelki helyzete.

Köszönöm, hogy megtiszteltél szerető bizalmaddal és lehetőséget kaptam kapcsolódni ehhez a csodálatos családhoz!

A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem képes fejlődni az odaadó szolgálatban, ezért minden nap, minden *sādhanában* tiszteletteljes hódolatomat ajánlom a lótuuszlábaid porának!

Drága Apukám! Remélem, egyszer rászolgálhatok erre a szeretetre!

Alázatos szolgád:
Rasālikā Devī Dāsī

Rāsamayī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A szentírásokban nagyon sokszor olvastam, hogy egy tiszta *bhaktával* eltöltött egyetlen pillanat felér egy élet megvalósításával. Az idén ezt a gyakorlatban is megtapasztaltam, hiszen te is egy ilyen tiszta *bhakta* vagy!

Többször volt lehetőségem, hogy a közeledben lehessenek és szolgálatot végezhessenek. Nagyon érzem a tudatomon a hatását, hogy nap, mint nap kijárok nem *bhakta* társaságba. De az ilyen szolgálat újra és újra felemelt, újra értelmet adott az életemnek. És ezt nem költői túlzásként mondom. Téged mindig Kṛṣṇa-tudatos atmoszféra vesz körül, és ezt mindenki érzi körülöttem. Már a kisugárzásod is tiszta és

Rādhe-Śyāmáról prédikál. Ha pedig olyan szerencsések is vagyunk, hogy a szavaidat is halljuk, az megsokszorozza ezt.

Köszönöm, hogy tanítasz, akár a Kṛṣṇa-tudat elméletéről, akár a gyakorlatról, hogy hogyan éljünk! Köszönöm a szolgálati lehetőséget, azon *bhakták* társaságával együtt, akikkel ilyenkor lehettem! Köszönöm, hogy ebben a helyzetben sem engeded, hogy elfelejtsem Rādhe-Śyāma fontosságát! Köszönöm, hogy megmutatod: a Kṛṣṇa-tudatos élet az az élet, amit érdemes élni.

Jelentéktelen szolgálát:
Rāsamayī Devī Dāsī

Rasēsvārī Devī Dāsī

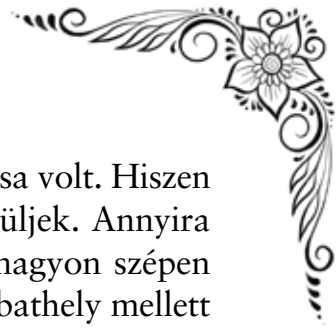
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Boldog születésnapot Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy vagy nekünk!

A múlt év még mindig a Covidról szólt, voltunk karanténban és persze sok *bhakta* is beteg lett, voltak komolyabb esetek és volt, aki elment. Itt szeretnék említést tenni egy számomra nagyon meghatározó eseményről, ami hozzád kapcsolódik. Apukám 80 évesen, november.18-án a szolnoki kórházban eltávozott. Pont a *Kārtika* hónap utolsó napján. Aznap este írtam neked erről és te azonnal felhívtál, ami számomra egy csodálatos dolog volt, hogy így törődtél velem, pedig nyilván ezer más fontos dolgod lett volna, de te adtad az idődet és hallani akartad, hogy vagyok. Nagyon hálás vagyok ezért, és persze, hogy az apukám miatt is megnyugtattál, hogy jó helyen leszek.

Aztán nagyon sok vívódás és mérlegelés után előálltam az ötletemmel, hogy szeretnék egy évre elköltözni a farmról, dolgozni és pénzt keresni. Persze az ügy hozzád jutott és te nem is mondtál mást csak, hogy igen, menjek. Annyit kikötöttél, hogy *bhaktákhoz* menjek dolgozni. Persze

ez is a végtelen kegyed és gondoskodásod megnyilvánulása volt. Hiszen nem engedted, hogy valami haszontalan társaságba kerüljek. Annyira személyes vagy Guru Mahārāja, és figyelsz mindenre, nagyon szépen köszönöm, hogy helyettem is gondolkodol! Végül Szombathely mellett döntöttünk, ahol pont egy Govinda étterem megnyitására dolgoztak. Én is szerencsés voltam, hogy részt vehettem ebben a szép misszióban. Nagyon hasznos időt töltöttem el, csodás érzés, hogy *prasādamot* adtunk az embereknek, és kedves, jó *bhakták* között voltam.

Aztán végül 18 hét után haza költöztem. Sok tapasztalatot szereztem. Jót tett a lelki életemnek, és azt hiszem a családi szinten is hasznos volt a távollét mindhármunknak.

Köszönöm, hogy bízál bennem és adtad a kegyed, hogy ezt az utat kipróbáljam!

Ami még fontos, hogy a lányom a múlt év februárjában elkezdett társulni és ezzel más távlatok is nyíltak. Persze a legfontosabb, hogy a lányomat jó kezekbe adjuk. És ehhez kapcsolnám, hogy a múlt nyáron kijutottunk Simhācalába. Szép élmény volt látni az ottani *mūrti* imádatot. Ez is egy tapasztalat, hogy mit jelent nekem Rādhe-Śyāma. Még jobban tudom értékelni, hogy mit adott nekünk, mit is jelent Új-Vrajadhāma. Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy itt lehetek és ezt létre hoztad!

Kívánom, hogy legyen erőd és egészséged még sok-sok szemináriumot tartani nekünk, mert mérhetetlen szükségünk van rád!

Hare Kṛṣṇa!

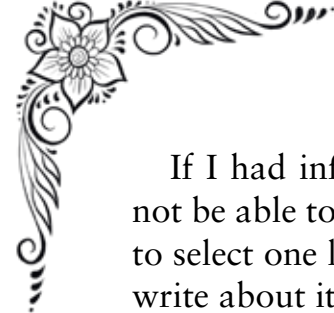
Érdemtelen szolgád:
Raseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you!

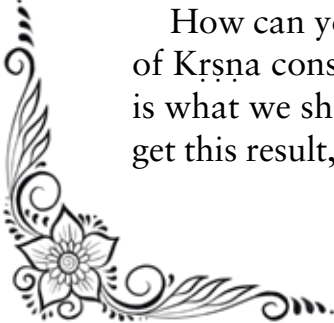
If I had infinite time and endless capabilities, even then, I would not be able to list, mention or describe all your glories. All I can do is to select one little piece of these glories every year and try my best to write about it.

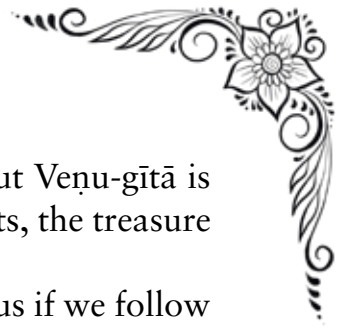
This year I chose your book titled *Veṇu-gītā*. Of course, I could choose your other books or all of your books because all are really wonderful and we can learn a lot by reading them. But I chose *Veṇu-gītā* because this year, this book really touched my heart.

This year I read it for the second time. Many years ago, when I read it for the first time, I could not fully appreciate it. I was simply not ready for it. I was reading it looking for action and that action never really came. Just mood, feelings, atmosphere. This time I had to realize that this book is just perfect. Not just the book as a whole but every chapter, every sentence, every word. Every sentence is a poem, the science of Kṛṣṇa consciousness transmitted through the medium of poetry. How is this possible?

Every night, before going to bed, I usually read from one of your books. I made this into a habit because I want to leave behind all the problems of the day and dive into something pleasant. This is more difficult to do with your books that are analytical in nature. They are good for learning purposes but my tired mind has difficulties to learn anything new at the end of the day. I read those books in the morning when my mind is still fresh and I am full of energies. In the evening, however, I just want to experience the transcendental beauty, get a temporary relief from the pains of the material world. Of course, *Veṇu-gītā* is not just a pain killer, killing pain is only one of its side effects. The main effect is the taste of real nectar that immediately transports me to another world. Although I cannot be sure for lack of personal experience, I would guess this to be the spiritual world. *Veṇu-gītā* does not describe the spiritual world by words or philosophy, it takes me there. It does not give me analytical knowledge, it gives me real life experience.

How can you write a book like this? We know you as the professor of Kṛṣṇa consciousness teaching your disciples in so many ways: this is what we should do, this is what we should not do, if we do this we get this result, if we do that we get that result. You are also teaching us

by your example, by your podcasts, by your classes. But Veṅu-gītā is much more than that! This is giving us your inner secrets, the treasure house of your heart, this is giving us yourself!

You are giving us the experience what is waiting for us if we follow your instructions and practice Kṛṣṇa consciousness the way you are teaching us. Veṅu-gītā is an advance payment from spiritual life. We get a great benefit before performing our part of the deal. In every human engagement, there is the risk that we might not get the results even if we put in all our efforts. Of course, we get all kinds of assurances but the risk is always there. Even if we did our best, our best might not be enough. We still need Kṛṣṇa's mercy.

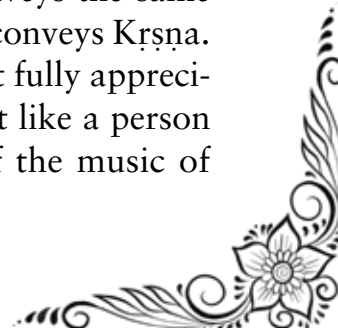
Veṅu-gītā is Kṛṣṇa's mercy awarded before we have done anything. It is given to us for free. It is like spending some time in a new house before we have made the advance payment let alone paying the full price. It is reassuring because we know where we are heading, we can already know how it feels to be there.

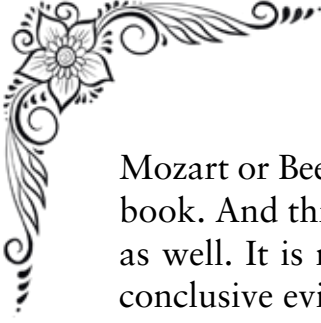
It is also reassuring to know that you are already there. Since if you are already there, you can take us there. Not just temporarily, but forever. How do I know this?

When I'm preaching, I often get the question: How can I know that Bhagavad-gītā or Śrīmad-Bhāgavatam or any other Vedic literature are coming from God and these books are not just made up by people? I usually respond that just by reading these books we can determine that they were not written by ordinary human beings, because ordinary human beings are not able to write books of this quality. It is just not possible.

Similarly, simply by reading Veṅu-gītā we can know that an ordinary human being cannot write a book so wonderful. An ordinary human being cannot write one perfect sentence let alone writing a perfect chapter or a perfect book. Perfect does not mean a good book or a good reading. It means perfect. No matter where I open it, no matter which chapter or which sentence I read, it always conveys the same spiritual beauty, the same transcendental happiness. It conveys Kṛṣṇa.

Probably I am not qualified for reading it and cannot fully appreciate its deepness and all its transcendental qualities. But like a person with no musical education may feel the greatness of the music of

Mozart or Beethoven, I can also feel the inconceivable greatness of this book. And through the book, I can feel your inconceivable greatness, as well. It is not that it is not visible in other ways but *Veṅu-gītā* is conclusive evidence. You cannot hide it even if you wanted to.

Dear Guru Mahārāja! Please give me your blessings that I could go deeper and deeper in the wonders of *Veṅu-gītā* and other transcendental literature, that I could go deeper and deeper in the science and art of Kṛṣṇa consciousness. Please give me your blessings that the false attractions of the material world would not divert my attention, that I would be stable and dedicated in my spiritual practices and that one day I could experience personally what I am now reading about in *Veṅu-gītā* and your other books!

Your servant,
Rasikānanda Dāsa

Rati Mañjarī Devī Dāsī

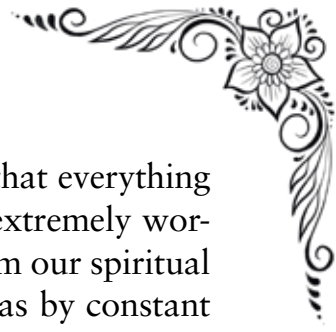
Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances! All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you on your Vyāsa-pūjā!

I would like to glorify you and express my gratitude on this very auspicious day, the day of your appearance.

It is actually a very special day, because if you had not been born, then we wouldn't have this life what we have now. Without you I would be somewhere else, living a fully purposeless life. You saved us from that and from the material world.

Recently I have been thinking a lot about it, that how much people are suffering without Kṛṣṇa consciousness. They don't even know what's good or bad, or how to deal with problems, not to speak about the goal of their lives. Kṛṣṇa consciousness and our sādhana is our saviour, really the best solution for every problem, how we're also experiencing it now

with this situation in Ukraine. Without the knowledge that everything depends on Kṛṣṇa and we're not the body, people are extremely worried and frustrated. But we can get so much strength from our spiritual practices and this process we all got from you, as well as by constant knowledge on how to make it even better from your classes.

I also got that extraordinary opportunity to be born into a Kṛṣṇa conscious family, because you gave this amazing life to my parents. Being surrounded with devotees and part of your spiritual family is just wonderful. These are the best presents which I've ever gotten although maybe I don't appreciate them enough sometimes. I can't imagine my life without all these! And of course, the service of Rādhē-Śyāma...

I'm realising it more and more how important They are in my life. Last time I had a dream of Them. I was in Māyāpur and I saw Rādhē-Śyāma even there and when I saw Them I felt so much happiness and emotions that I was in tears. This touched my heart a lot, I was thinking about it more later and realised Their really so much present in my life, arranging everything for me, fulfilling my foolish desires, helping throughout everything when I pray to Them. And Rādhē-Śyāma also manifested here from your mercy.

Although I don't deserve all these, but from your causeless mercy even I could get them, which I'm indescribably grateful for and I hope I can repay at least some of these gifts which you have given me one day! Thank you for everything Guru Mahārāja!

Your servant:

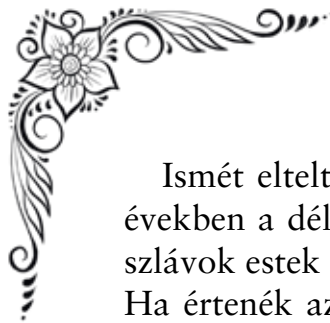
Rati Mañjarī Devī Dāsī

Rāya Rāma Dāsa

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, és ismét háború van Európában. Az 1990-es években a délszláv népek harcoltak egymással, most ezúttal a keleti szlávok estek egymásnak. Mindez a hamis testi azonosítás miatt van. Ha értenék azt, hogy mindenki egy örök lélek, Isten szolgálja, és az anyagi világ minden része Isten tulajdona, akkor nem lenne háború.

Ezt a felajánlást azért írom, hogy téged dicsőíthesselek, mert a lelki tanítómesterem vagy. Ebben a Kali-korszakban igen kevés olyan személy van, akit tényleg érdemes dicsőíteni. És akit dicsőítünk azt követni is akarjuk. Nem mindegy, hogy kit követünk. Az emberek manapság többnyire nagyon önzőek, ezért önző vezetőket követnek, akik több érzékkielégítést ígérnek. Az emberek a hozzájuk hasonló emberekhez vonzódnak. Így most az olyan tiszta személyeket, milyen te vagy, kevesen követik. Ez egy igazi tragédiája a világnak, mert bár harmóniában is élhetnénk, csak mert a rossz vezetőket választják az emberek, ezáltal a világ pokollá válik. Az emberek többsége olyan súlyos illúzióban él, hogy nem látják megfelelően a világ helyzetét. És noha nem követik Istent, azt állítják, hogy mivel a világ rossz, ez a bizonyítéka annak, hogy nincs Isten. Ez egy elég szerencsétlen helyzet. És én magam is egy ilyen szerencsétlen voltam, de aztán Magyarországra érteztél te, és így a legszerencsésebbek közé kerültem. Átadtad Śrīla Prabhupāda tanításait, és a példád által sokakban hitet ébresztettél: hogy mégis van Isten, hogy mégis van isteni eredetű kultúra, amit érdemes követni. Sajnos, nem tudom felfogni, hogy mennyire vagyok szerencsés, mert még én sem másztam ki teljesen az illúzióból. De, annyira azért felfogom, hogy tudom: ezt illik megköszönni. Köszönöm tehát a kegyet, amit kaptam, és kérlek, add az áldásodat, hogy tudjak fejlődni a lelki életben!

Írta mindezt 2022 márciusában egy jelentéktelen tanítványod:
Rāya Rāma Dāsa

Rāvaṇāri Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget lótuszlábadnak!

*vande 'ham śrī-guroḥ śrī-yuta-pada-kamalaṁ śrī-gurūn
vaiṣṇavāṁś ca
śrī-rūpaṁ sāgrajātaṁ saha-gaṇa-raghunāthānviṭaṁ taṁ sa-jīvam
sādvaitaṁ sāvadhūtaṁ parijana-sahitaṁ kṛṣṇa-caitanya-devaṁ
śrī-rādhā-kṛṣṇa-pādān saha-gaṇa-lalitā-śrī-viśākhānviṭāṁś ca*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesterem és az odaadó szolgálat útját járó valamennyi tanító lótuszlábadnak! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom minden *vaiṣṇavának* és a hat Gosvāmīnak, Śrīla Rūpa Gosvāmīnak, Śrīla Sanātana Gosvāmīnak, Raghunātha dāsa Gosvāmīnak, Jīva Gosvāmīnak és társaiknak! Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrī Advaita Ācārya Prabhunak, Śrī Nityānanda Prabhunak, Śrī Caitanya Mahāprabhunak és minden bhaktájának, Śrī-vāsa Ṭhākurával az élen! Azután tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az Úr Kṛṣṇa, Śrīmatī Rādhārāṇī, valamint a Lalitā és Viśākhā vezette gopīk lótuszlábadnak!” (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā 2.1)

Eljött ismét a nap, amikor együtt ünnepeljük megjelenésed napját. Hála Kṛṣṇának ez alkalommal már maszki- és korlátozásmentesen. Te Indiában töltöd ezt az időszakot, ahol végre el tudsz mélyülni az írásban még jobban. Ahogyan az elmúlt alkalmakkor, úgy most is szeretnék a felajánlásban köszönetet mondani feléd. Ahogy telnek az évek, igaz még csak három éve vagyok a *bhakták* között, úgy kezdem felismerni egyre jobban azt, hogy tényleg határtalan és indokolatlan kegyben van részem. Ahogyan Dhruva Mahārāja mondta az Úrnak miután találkozott vele és megkapta a személyes *dharsanáját*.

*sthānābhilāṣī tapasi sthito 'ham
tvāṁ prāptavān deva-munīndra-guhyam*

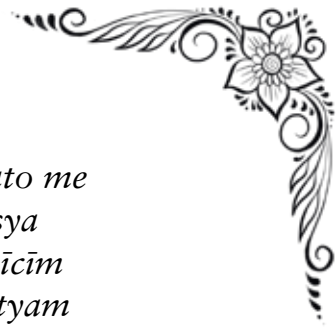

*kācam vicinvann api divya-ratnam
svāmin kṛtārtho 'smi varam na yāce*

„[Amikor az Istenség Legfelsőbb Személyisége az áldásában részesítette, Dhruva Mahārāja így szólt:] »Óh, Uram! Gazdagsággal járó rangra törekedtem ebben az anyagi világban, ezért szigorú vezekléseket és lemondásokat végeztem. Most megkaptalak Téged, akit a nagy félistenek, szentek és királyok is oly nehezen érnek el. Üvegcserepet kerestem, s helyette a legértékesebb drágakőre bukkantam. Így aztán olyan elégedett vagyok, hogy nem kívánok semmilyen áldást Tőled.»
(*Hari-bhakti-sudhodaya* 7.28)

Persze, én semmilyen lemondást és vezeklést nem hajtottam végre a Kṛṣṇa-tudat előtt, mint Dhruva Mahārāja, de ez a vers mégis szemlélteti az ember életének értelmetlenségét Kṛṣṇa nélkül, majd, amikor találkozik valaki a *bhaktákkal*, akkor élete értelme kirajzolódik előtte. Azután többé már nem tudunk elképzelni egy boldog életet a *vaiṣṇavák* társasága nélkül.

Ez a felajánlás nem elegendő ahhoz, hogy kifejezzem hálámat feléd Guru Mahārāja. Mégis kérlek, fogadd el ezt az esetlen kis próbálkozásomat. Most, amikor egy háború a szomszédunkban zajlik, még jobban felértékelődik az, amit megvalósítottál eddig Magyarországon. Krisna-völgy, a budapesti prédikáló központ, illetve a többi központ mind a te kegyedből valósulhattak meg, ahogyan követted és követted mind a mai napig Śrīla Prabhupāda utasításait. Ma az embereknek nagyszerű lehetőségeik vannak Magyarországon arra, hogy valahogy kapcsolódjanak Śrīla Prabhupāda Krisna-tudatos mozgalmához. Sajnos, nem tudom átérezni, milyen hatalmas erőfeszítésedbe került ez neked és a *bhaktáknak*, akik követtek és ma is követnek téged. Mennyi lemondás és mennyi energia kellett ahhoz, hogy ma egy gyönyörű templomban lakhassunk önkéntesek és jöhessenek a *vaiṣṇavák* Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát szolgálni nap, mint nap. Kérlek, mégis fogadd el kegyesen azt a jelentéktelen szolgálatot, amit nyújtani tudok és kérlek, bocsájtss meg a sorozatos sértéseimet lótuszlábad ellen és a *bhakták*, ellen, akik oly kedvesek az Úr Kṛṣṇának. Sajnos, sokszor előfordul, hogy nem érzek vágyat az odaadó szolgálatra, annak ellenére, hogy az emberi élet igazi célja ez és ez ad igazi örömet a léleknek.

*pracīnānām bhajanam atulam duṣkaram śṛṇvato me
nairyāsena jvalati hṛdayam bhakti-leśālasasya
viśva-drīcīm aghahara tavākarma kārunya-vīcīm
āsā-bindūkṣitam idam upety antare hanta śaityam*

„Erőtlen és tunya vagyok még a legkisebb odaadó szolgálathoz is, ezért amikor a régi idők nagy szentjeinek páratlan és emberfeletti tetteiről hallok, szívemet kétségek égetik. Ó, Uram, Agha elpusztítója! Szívem hevét mégis a remény egy hűsítő cseppje enyhíti, amikor azt hallom, hogy kegyed hullámai nemcsak az Úr Brahmāt de a legjelentéktelenebb teremtményt is elérik.” (*Stavamālā, Cím nélküli imák 2*)

A te kegyedből mégis folytathatom a szolgálatot és próbálkozhatok. Olyan ez mint, amikor a kisgyerek elesik, de az édesapja mindig segít neki felállni és ösztönözni őt a továbbhaladásra. Köszönöm neked a sok inspirációt Guru Mahārāja, amit megnyilvánítasz munkádon, szolgálataidon, könyveiden, előadásaidon keresztül! Te mindig foglalkozol a *bhaktákkal* és mindig segítesz nekik. Kérlek szépen téged, add az áldásaidat, hogy ebből a hangulatodból egyetlen apró morzsát megkaphassak!

Abban bízok, hogy ha itt maradok életem végéig és próbálom szolgálni a *bhaktákat* és téged akkor kegyes lesz az Úr Caitanya és egyszer én is láthatom Őt mint Dhruva Mahārāja az Úr Viṣṇut. Nagyszerű érzés, amikor láthatom, hogy milyen nagyszerű tanítványaid vannak, akik követnek téged. Szívemet elégedettség és öröm tölti el, amikor látom a neked felajánlott szolgálataikat és szégyellem magamat, amikor nálam fiatalabb *bhakták* oly nagyszerűen élnek a kegyed által nyújtott lehetőségekkel. Kérlek szépen, könyörgök, hogy bocsájtss meg a sértéseket, amiket elkövettem e nagyszerű *vaiṣṇavák* ellen, akik téged reprezentálnak. A te nagyszerű személyedet és odaadásodat tükrözik ők, aminek közelébe én sohasem érhetek. Kérlek, áldj meg Guru Mahārāja, hogy életem végéig tudjam szolgálni a *bhaktákat*, téged és a mozgalmat! Hálásan köszönöm!

Jelentéktelen szolgád:
Rāvaṇāri Dāsa

Bhaktin Rémiás Hajnalka

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Szeretném megköszönni, hogy végtelen türelmed és a *bhakták* kegye folytán most is itt lehetek a közösségben, és a következő felajánlással köszönhetlek *vyāsa-pūjād* alkalmából!

Nyolc éve ismerem a Kṛṣṇa-tudatot. Ekkor találkoztam először *bhaktákkal*, majd néhány nap múlva volt alkalmam látni téged egy *Rātha-yātrā* felvonulás alkalmán, a Vörösmarty téren. Azóta is hálás vagyok, hogy eljöttél hozzánk Magyarországra, és kedves *bhaktáiddal* felépítetted közösségünket, amit én már „készen” kaphattam.

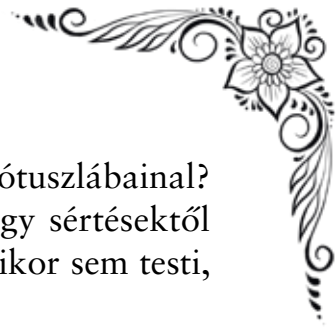
Első Krisna-völgyi látogatásom során már nem is szerettem volna innen hazamenni, de munkám miatt mégsem maradhattam. Egy év után viszont – bár igazából nem álltam még készen – de próbáltam Rādhā-Śyāmasundara kegyére bízni magam és csatlakozni az általad létrehozott és Śrīla Prabhupāda kérését megvalósító lelki közösséghez itt, Krisna-völgyben. Szerettem volna én is segíteni a mozgalmat kevéske lelki tudásom és tapasztalatom ellenére.

Nagyon hálás vagyok, hogy a *bhakták*, akik az életüket adták az általad képviselt mozgalomért, elesett helyzetem ellenére adtak lehetőséget, hogy szolgálatot végezhesek Rādhā-Śyāmasundara különleges birodalmában. Ez a misszió valóban nem közönséges embereknek való, így én nem voltam rá méltó. Mégis olyan csodálatos hangulatot, édes környezetet, vonzó *mūrtikat* és magát Śrī Śrī Tribhuvana Sundara Rādhā-Śyāmasundarát hívtad életre itt, Magyarország kis szegletén, ami számomra egy életre a szívembe égett, ezért nem tudom nélküle elképzelni az életem.

Csupán azt sajnálom, hogy nyolc éve, mikor először láttalak a Vörösmarty téren, mikor egyedül állva szemlélted az érkező tömeget, az ingyenes *prasādam* osztásnál sorban állókat, ebben az egyedülálló pillanatban nem mentem oda hozzád, hogy megkérdezzem:

Hogyan tudnám elnyerni a *bhakták* kegyét?

Hogyan tudnék igazából menedéket venni Śrī Śrī Tribhuvana

Sundara Rādhā-Śyāmasundara csodálatos és páratlan lótuszlábainal?

Hogyan tudnék hátat fordítani a kötőerőknek, hogy sértésektől mentesen tudjam gyakorolni az odaadó szolgálatot, mikor sem testi, sem lelki erőm nem elegendő?

De akkor még ezeket a kérdéseket nem tudtam megfogalmazni.

A vágyam, hogy *bhakta* lehessek, ennek ellenére, azóta is töretlen, amit szintén neked köszönhetek. Leckéid, podcastjaid segítenek kitarítani. Szeretném megköszönni azt is, hogy *Nava-vraja-mahimā* édes sorait olvashatjuk! Számomra ezekben a sorokban kel életre a vágyad mélységében, melyet Śrīla Prabhupāda kérésére valósítottál meg. Betekintés, mely mindenki számára elérhető, hogy láthassuk az amúgy sem közönséges Krisna-völgy magasan felülemelkedik azon, amit elképzelhet egy magamfajta közönséges teremtmény. Számomra az elérhetetlennek tűnő távlatokat nyitja meg, ami segít, hogy soha ne adjam fel.

Bárcsak tudnék Krisna-völgy és számos máshol élő csodálatos *bhaktád* lótuszlábába kapaszkodva követni az általad kijelölt utat!

Bárcsak tudnék lelkesítő példát mutatni ezzel kislányomnak!

Bárcsak tudnék szép szolgálatot nyújtani neked!

Jelentéktelen szolgád:

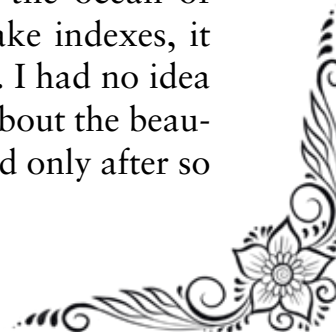
Bhaktin Rémiás Hajnalka

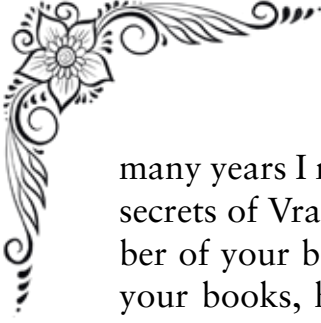
Revatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

This year I would like to offer you a book on the occasion of your Vyāsa-pūjā. This book reflects all that I have learned in your footsteps. Remember? One day you threw me into the ocean of Nava-vraja-mahimā and although my task was to make indexes, it also meant that I had to study the volumes thoroughly. I had no idea then of such depths of Vṛndāvana and I knew nothing about the beautiful books of our ācāryas. It was a very intense time and only after so

many years I realised that you put me on the fast track to embrace the secrets of Vraja. Moreover, being a (small and nearly invisible) member of your book production team also meant seeing how you write your books, how the editing, proofreading, and laying out is done, what the printer does, and of course seeing the beauty and difficulty of book distribution.

This book contains everything I have learned from you, consciously or even without noticing. I secretly love the author Śivarāma Swami so much that I have unwittingly started “imitating” him with this book. And finally, I even ventured to write in English, as you do. I have read so many of your books and for so long in English that I am even learning this language from your books. I imitate you in everything! But isn’t that what a good student does? To follow in the footsteps of a guru? Of course, my attempts are nothing comparing to what you are doing. Here I recall the words of Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura:

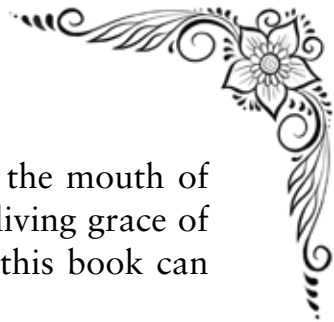
*caitanya-rūpodita-rītim ekam
ekantam abhyāstum ahaṁ samīhe
tat tat-tadīyānuga tokta-bhāvo
bhāvocito dhyeya ito na kāvyam*

“Yearning to write as Lord Caitanya’s Rūpa Gosvāmī, I fail to do so. I am unable to put pen to paper as well as he or his followers, who wrote many wonderful and perfect books, which everyone should read and remember. In comparison to their books, my small one can barely be considered poetic.” (Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura: Śrī Vraja-rīti-cintāmaṇi 4)

My small book is really very small but with the best of intentions. I think it is a credo and also an examination work not only as a translator but in the school you enrolled me in, which I would call “The Śivarāma Swami School of Publishing”.

I sincerely hope that I will please you with this publication that you already know in Hungarian, now entitled The Mission of Rūpa Gosvāmī; I’m always afraid whether I could satisfy you with what I do. I am writing this offering right before sending the book to the printer.

After the disappearance of Rūpa Gosvāmī, Raghunātha Dāsa

Gosvāmī wrote: “I no longer see Rādhā-kuṇḍa: I see the mouth of a tiger coming to take me away.” Just as without the living grace of Śrī Rūpa everything was desolate for Dāsa Gosvāmī, this book can only become alive through your grace.

In your footsteps,

your servant,
Revatī Devī Dāsī

Rukmiṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

2020-ban mindkét nagyszülőm elhagyta a testét. Nem voltak betegek. A nagypapám testét reggel a karosszékből találta meg a nagymám, aki annyira ragaszkodott hozzá, hogy nemcsak súlyos pszichés problémái lettek, de 3 hónap múlva behalt az elkülönülésbe.

Gyerekkoromban szoros kapcsolatomban volt velük, sokat jártam hozzájuk. Most, amikor ott voltam a temetésen csak azt láttam, hogy ott van egy test, amit már elhagyott az élőlény. Egy élettelen, durvafizikai elemekből álló gépet láttam, aminek az életfunkciói megszűntek. Megértettem, hogy ez az esemény velem is meg fog történni, és fel kell rá készülnöm, hogy addigra Kṛṣṇa-tudatos legyek. Nyugodt voltam, de legördült az arcomon néhány könnycsepp, ami azért volt jó, mert különben a család biztos, hogy teljesen érzéketlennek bélyegzett volna engem. Azt azonban nem tudták, hogy miért sírok. Azért könnyeztem, mert sajnáltam őket, akik ott állnak kétségbeesve és illúzióban. Sajnáltam őket, hogy nem tudnak Kṛṣṇa létezéséről, és nem ismétlik mindennap az Ő szent neveit. Ezért sírtam, és közben hálás szívvel gondoltam rád Guru Mahārāja, hogy megmentettél ettől a tudatlanságtól és megmutattad az élet értelmét, hogy most van lehetőségem azon az úton járni, aminek a végén ott vár Kṛṣṇa. Türelmes vagyok,

mert teljes hitem van benne, hogy engem is vár, és a te útmutatásoddal biztosan haza fogok térni. És ezt soha nem tudom visszafizetni neked.

Szolgád:
Rukmiṇī Devī Dāsī

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Maharāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az Ukrajnában zajló szomorú események rámutatnak, milyen különleges helyzetben is van a magyar *yātrā*. Rādhe-Śyāma és Gaura-Nitāi *bhaktái* sok ezer menekültet látnak el meleg étellel, és ami még fontosabb, számos ukrán *bhaktának* adnak menedéket Budapesten és Krisna-völgyben. Jelenleg még kevés olyan ország van a világon, amelynek *yātrāja* képes ehhez hasonló segítséget nyújtani a rászoruló *vaiṣṇaváknak* – de a miénk ezen kevés közösségek egyike.

Nekünk, a magyar *yātrā* tagjainak nem szabad elfelejtenünk, hogy ez legfőképpen a te érdemed. A te erőfeszítésed és önfeláldozó, kitüntetett figyelmed nélkül ma valószínűleg nem létezne sem Krisna-völgy, sem egy ilyen jól szervezett és hatékonyan működő egyház, mint a Magyarországi Krisna-tudatú Hívók Közössége.

Szeretném megköszönni mindazt az áldozatos munkát, amelynek lelki gyümölcsét nem csak a magyarok, de más országok *vaiṣṇavái* is élvezhetnek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara menedékében! Remélem, életem végéig lehetőségem adódik majd valamilyen jelentéktelen szolgálatra, amellyel megpróbálhatom a lehetetlent: visszafizetni mérhetetlen tartozásomat neked, és a lelki életemet támogató tanítványaidnak, követőidnek!

Szolgád:
Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda!
All glories to you! And all glories to the day of your appearance!

Dear Guru Mahārāja, today is the time we use speech to openly express our love and gratitude to you. I must confess that I doubt the ability of my words to properly and satisfactorily express the state of the heart.

But I recently came across a poem that sounded perfectly in sync with how I feel.

Please Guru Mahārāja, accept this poem as an expression of deepest gratitude for the shelter, for the freedom, serenity and strength, for the trust, for the faith, for the patience, for the spoken and for the unspoken guidance, for the life that has a meaning and a purpose, for the truth, for the future!

Thank you Guru Mahārāja! Please bless me with the pure holy name!

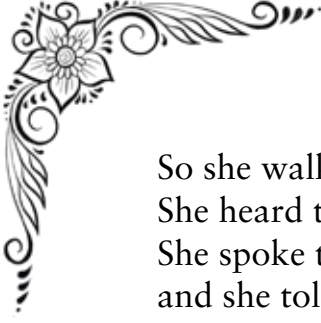
Here is the poem:

„She sat at the back and they said she was shy.
She led from the front and they hated her pride.
They asked her advice and then questioned her guidance.
They branded her loud, then were shocked by her silence.

When she shared no ambition they said it was sad.
So she told them her dreams and they said she was mad.

They told her they'd listen, then covered their ears,
And gave her a hug while they laughed at her fears,
And she listened to all of it thinking she should,
Be the girl they told her to be best as she could.

But one day she asked what was best for herself,
Instead of trying to please everyone else,

So she walked to the forest and stood with the trees,
She heard the wind whisper and dance with the leaves.
She spoke to the willow, the elm and the pine,
and she told them what she'd been told time after time.

She told them she felt she was never enough,
She was either too little or far far too much,
Too loud or too quiet, too fierce or too weak,
Too wise or too foolish, too bold or too meek,

Then she found a small clearing surrounded by firs,
and she stopped...and she heard what the trees said to her.
And she sat there for hours not wanting to leave.
For the forest said nothing, it just let her breathe.”
(Author unknown)

Your spiritual daughter and servant,
Rūpamati Devī Dāsī

Ṣaḍbhujā Devī Dāsī

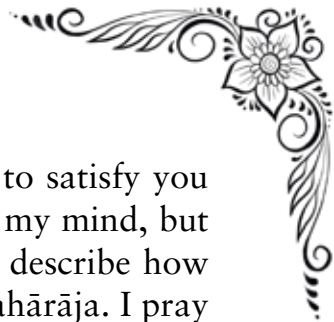
Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja.

Please accept my humble and respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Every year before your dear Vyāsa-pūjā day, is very good time for me to meditate on you and all your qualities, being a pure devotee! How you serve Śrīla Prabhupāda and gave all your time, energy, and life to the lotus feet of your spiritual master, our beloved Śrīla Prabhupāda.

It always gives me great inspiration and strength to continue to try to be your servant.

This year by your causeless mercy, I have a chance to associate with devotees and serve with them, even if it is just a little and I am

thankful to you that you gave me this strength to try to satisfy you and them. This is all I need. Many words coming into my mind, but it will be never enough to describe your qualities and describe how much you have done for all of us. Thank you Guru Mahārāja. I pray to Lord Kṛṣṇa to give you a long life to stay with us and bless us by your presence here.

You're really silly disciple,
Ṣaḍbhujā Devī Dāsī

Sādhū-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārājánk!

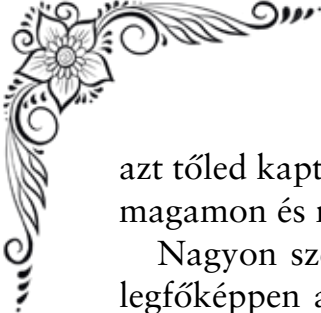
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Pár napja eltávozott a kedves barátom, Dhanañjaya *prabhu*, két hete a feleségem anyukája, az utóbbi időben pedig jó páran a *bhakták* közül. Mikor fiatalok voltunk az gondoltuk, hogy örökké boldogan élhetünk. Azt látom, hogy akinek nem volt szerencséje és nem találkozott a Kṛṣṇa-tudattal, azok a mai napig ezt gondolják. Látom, hogy embereknek az élete, hogy omlik össze, amikor elvesztenek valakit, akit az életüknek hittek.

Most jövök a templomból és pár régi barátommal Govinda Hari *prabhuval* és Āśutoṣa *prabhuval* találkoztam, akikkel Egerben az *āśramában* szolgáltam együtt. Nagyon jót beszélgettünk a régi időről, ahogy a mi Kṛṣṇa-tudatunk indult.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ilyen barátaim vannak, és hogy van egy olyan családom, akikhez tartozok, és akiknek feltárhatom az elmémet. Azt nem lehet nem *bhaktáknak* elmondani, milyenek a *bhakták*. Lehet élem az életemet távol a *bhaktáktól*, de tényleg a legnagyobb kincseink ők.

Szeretett Guru Mahārājánk! Amikor *māyā* fátyla egy rövid időre lehull, megértem, hogy minden, ami fontos és igazán értékes az életben

azt tőled kaptam. Azzal a tudással, amit tőled kaptam, tudok segíteni magamon és mindenki máson, akik szenvednek.

Nagyon szeretnék megtanulni mindent, amit te tanítasz nekünk, legfőképpen azt, hogy másokért élsz és azt, hogy Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának adod az életedet.

Karácsonykor nagyon beteg voltam, csak egy dolog volt, ami nem zavart: az 1996-os indiai *parikrama* sok kedvteléssel. Azt hallgattam este és nappal, Dhanañjaya *prabhunak* is elküldtem, hálás volt érte.

Minden, amit tanítottál, napról napra valóságosabbá válik, megéljük és megtapasztaljuk.

Nagyon hálás vagyok Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának, érted és szeretném meghálálni méltó módon Nekik és neked, hogy itt vagy, és hogy beengedtél a lelki csaláodba! Azt szeretném, hogy elégedetté tehesselek és még sok szolgálatot ajánlhassak a *bhaktáidon* át neked!

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, segíts, hogy olyan élethelyzetbe kerüljek, ahol mindig tudom hallgatni a szavaidat és a tanításaidat és ezzel tudjak prédikálni!

Köszönjük, hogy vagy nekünk!

Hálás szolgád:

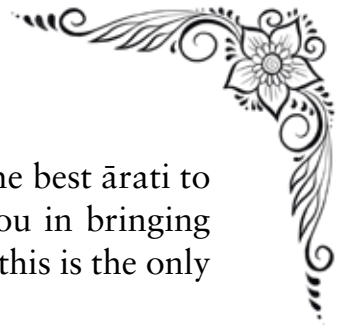
Sādhu-priya Dāsa

Sakhī-carana Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Recently I came across one of your offerings to Śrīla Prabhupāda written in 1988. When I was reading that offering, I had a spontaneous desire to put it in a frame, place it on a table, and then pay obeisances before it, as though before a Deity. And I wanted to perform āraṭi to that offering. So, I did it in my mind. The beauty of your

relationship with Śrīla Prabhupāda is inconceivable. The best āraṭi to your relationship with Śrīla Prabhupāda is to assist you in bringing conditioned souls to Śrīla Prabhupāda's lotus feet. And this is the only source of my happiness.

By Kṛṣṇa's mercy one gets a spiritual master, and by the mercy of the spiritual master one gets Kṛṣṇa. Similarly, by Śrīla Prabhupāda's mercy I got a chance to become your disciple. And by your mercy I can deepen my relationship with Śrīla Prabhupāda further, better understand his teachings, mood and mission.

Your instructions are non-different from Śrīla Prabhupāda's but they are saturated with your own devotion to Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda. When I listen to your lectures or podcasts I try to listen to your devotion as well. Dear Guru Mahārāja, please give me intelligence to understand your instructions without any misinterpretations and turn them into vijñāna.

Your love and care gradually soften my stone-like heart, diminish my false ego and inspire me to learn how to take care of others. Guru Mahārāja, please help me become a distributor of your mercy.

You constantly reside in Goloka Vṛndāvana in your consciousness. By listening to your instructions, I can take a darshan of Vṛndāvana. Thus you allow me to get a glimpse of the beauty of the spiritual world and the holy name. Guru Mahārāja, please help me get attracted to that beauty.

Seeing your example of a perfect disciple, perfect servant, perfect guru, gradually helps me realise your exalted position. It strengthens my faith in Kṛṣṇa consciousness, gives me more taste and enthusiasm and helps me overcome the obstacles I encounter on my spiritual journey.

Thank you, Guru Mahārāja, for everything! You are my eternal spiritual father. And I am eternally indebted to you.

Your insignificant servant in service to Śrīla Prabhupāda,
Sakhī-carana Devī Dāsī

Sanātana Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All the glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Prabhupāda said, „Do not make me Alexander the Great.” And you once said that one of the greatest insults of ṛtviks is that they claim that Śrīla Prabhupāda failed to educate a single pure devotee.

For me it was the most defining experience of the year, as your followers and disciples grow up more and more before my eyes. Of course, they all think of themselves as a weak child who can't take a step without your support and blessing, yet they perform miracles day in and day out.

There are those who are trained by you to be the initiating spiritual masters of the future, there are those who have entered into the order of sannyāsa. Others take over organisational and management responsibilities from you, yet others have taken responsibility for significant and successful services for decades. And in general, I feel in more and more devotees that they are not only “members” of our movement, but the movement is “theirs”. Their life, their responsibility.

All glories to you Guru Mahārāja, who has not only engaged us in the service of Kṛṣṇa, but has raised a generation of devotees who will carry on this responsibility for themselves, to engage in the service they have received from you and involving others to further expand Śrīla Prabhupāda's desire.

I am sorry that I cannot put the whole world in front of your lotus feet, but please give me your blessing to be able to be part of your offerings, which you will place before Śrīla Prabhupāda's lotus feet.

Your servant:
Sanātana Dāsa

Sanātani Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

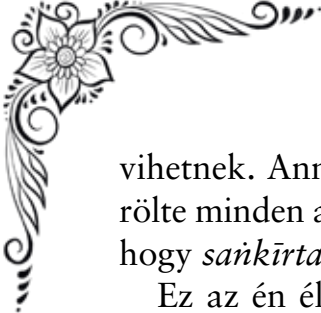
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Amikor újra találkozunk, mindig úgy érzem, hogy annyi mindent tudnék mondani neked, de amikor elképzelem, hogy a valóságban ez hogyan nézne ki nagyon esetlenül érzem magam ezért általában inkább csak hallgatok, ha látlak és mosolygok, hogy legalább egy kicsit kifejezzem a hálámat. Írásban könnyebb kifejezni magam, ezért nagyon szeretem, hogy ilyenkor írhatunk neked.

Kilenc éve csatlakoztam a közösséghez és mindig elgondolko-dom, hogy mit csinálnék, hol tartanék, ha nem költöztem volna be a templomba és nem lennék a tanítványod. Általában csak összeszo-rul a gyomrom a gondolattól, hiszen annyira értelmetlennek érez-tem az életem, mikor még nem ismertem a Kṛṣṇa-tudatot, téged és a *bhaktákat*. Te eljöttél ide Magyarországra, mikor még meg sem születtem, vállaltad a nehézségeket, amik ezzel jártak és emiatt ren-geteg életnek adtál értelmet köztük az enyémnek is. Soha többé nem szeretnék Kṛṣṇa nélkül élni. Köszönöm ezt neked!

Az első élményem, amikor eldőlt, hogy te leszel a lelki tanítómeste-rem, *bhakta*-programon volt. Pár fiatallal olyan szerencsések voltunk, hogy feltehattünk neked kérdéseket. Én őszintén szólva nagyon lám-palázás voltam és nem mertem megszólalni, de szerencsére ott volt Līlā Śuka *prabhu*, aki már ismert minket és feltett egy olyan kérdést is helyettünk, ami az én életemmel volt kapcsolatos. Épp azelőtt döntöt-tem el, hogy el akarok végezni valamilyen iskolát, amivel aztán segít-hetek embereken ápolónő, mentős vagy hasonlók. Līlā Śuka *prabhu* próbált lebeszélni, de elég erősen hittem abban, hogy mások segítése az élet egyetlen értelme.

Aztán Līlā Śuka *prabhu* feltette a kérdést neked és a válaszra mindig emlékezni fogok, mert az a válasz döntötte el a sorsom. Azt mondtad, az, hogy segíteni valakinek az anyagi testén azzal csak meghosszab-bítom valakinek a szenvedését az anyagi világban. Az igazi segítség, ha lelki tudást adunk az embereknek, amit haláluk után is magukkal

vihetnek. Annyira erősen hatottak rám a szavaid, hogy teljesen kitörölte minden addigi tervemet. Másnap mondtam Līlā Śuka *prabhunak*, hogy *saṅkīrtanáznī*, szeretnék. Nagyon örült neki.

Ez az én életem szerencséje, hogy találkozhattam veled és rögtön teljes fordulatot vett az életem. Kérlek, add a kegyed, hogy itt maradjak életem végéig és szolgálhassam a magyar közösséget, amit te hoztál létre. Ennél jobb életet sosem tudnék elképzelni.

Szolgád:

Sanātanī Devī Dāsī

Saṅginī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa Guru Mahārāja.

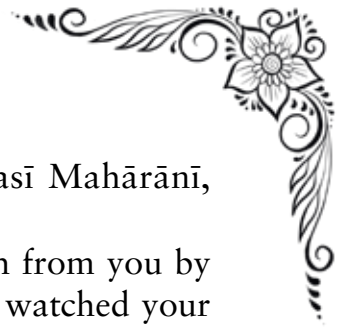
Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you!!

I offer my sincere respects and obeisances at your lotus feet. I am writing this offering on the auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā (2022). Please accept this as my humble effort and please forgive me if I make any mistakes.

I want to thank you for accepting me as your disciple as I feel I don't deserve to be. I can't stop wondering of my good fortune to have you as my guru. I have learnt and got inspired by you so much that I can't even describe in any words but I will try anyway.

Once, I remember, when my japa-mālā was broken you asked me to restring it instead of you blessing a new mālā. I was bit sad and confused as I had no clue how to do it. Then, I started watching, studying and learning through YouTube videos and finally did it. That time I felt so happy and understood why you wanted me to do it. I think you wanted me to be self-dependant.

You also asked me to do morning programs in my home. That time also I did not understand the importance of it. When I started doing it, I started feeling peaceful in myself and felt connected and felt I have

given my respects to guru (you), Nṛsimhadeva, Tulasī Mahārānī, Govinda and Śrīla Prabhupāda.

Knowingly and unknowingly, I have learnt so much from you by watching your classes, kīrtana, YouTube videos, etc. I watched your video of shooting the arrow at Rāvaṇa on Dusshera and also when you did saṅkīrtana outside during Kārtika time. I really really wish I was there and could see and take part in it. I hope I get more and more of your association in future so I can participate in your programs.

Guru Mahārāja, I also want to say thank you for writing NVM books. I have read some of Vol. 3. It's so nice as you have described each and every corner of Vṛndāvana and also told a story behind every place. I would have never thought there are so many pastimes associated and to write them so clearly and in detail is just amazing. I feel very lucky to get hold of these books and getting the chance to read them. When I read I genuinely feel I am watching the pastime live.

From whatever I have learnt, I am trying hard to better myself and serve Śrīla Prabhupāda's mission to please you. I know I have a long way to go and still a lot to learn. Guru Mahārāja please bless me that I can do so. Also bless me and my family that we can all engage in devotional service and serve you always better and better.

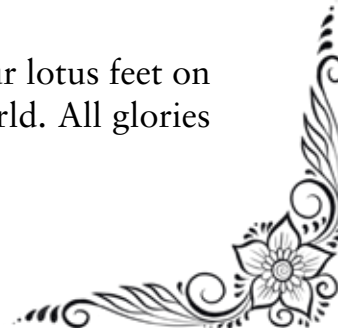
Your servant, devotee and daughter,
Saṅginī Devī Dāsī

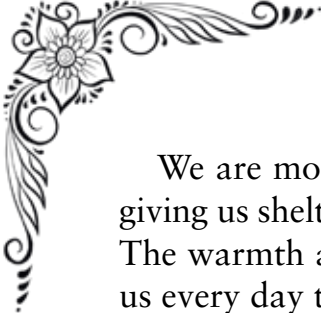
HARE KṚṢṆA HARE KṚṢṆA KṚṢṆA KṚṢṆA HARE HARE
HARE RĀMA HARE RĀMA RĀMA RĀMA HARE HARE.

Santoṣā Dāsa and Mālatī Mālā Devī Dāsī

Dear Śrīla Guru Mahārāja,

We offer our very humble obeisances at the dust of your lotus feet on this very auspicious day of your appearance in the world. All glories to Śrīla Prabhupāda.

We are most grateful to you for bringing us under your wing and giving us shelter to cope with m̄yā. We feel blessed to be in this camp. The warmth and love we get from being part of your family inspires us every day to serve better and do bhakti better.

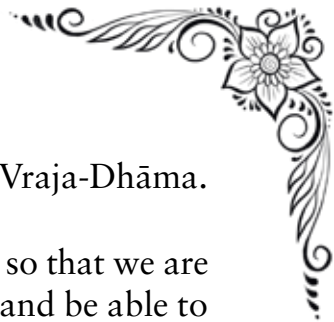
The past year was tough for our family, since our mum/mum-in-law left her body with Covid. In those trying times we felt your causeless mercy when we received your personal message. Your kindness greatly helped alleviate our sorrow and focus on true knowledge and purpose of life. We focused all our effort in praying sincerely for the departed soul and encouraged our family in India to do the same.

We are also very grateful to have your personal association when you came over to UK. Whatever little we prepared, you accepted with such grace. We learnt from your personal example and felt the unlimited compassion that you have for suffering souls. Guru is the place where we meet Kṛṣṇa.

Guru Mahārāja, even though we do not get a lot of personal association, by regularly listening to your lectures, podcasts and kīrtana we can feel your mercy flow. Your kīrtana's and bhajana's have a special attraction for our family, it makes Kṛṣṇa Consciousness fun and very relatable. We could engage our children and friends in singing kīrtana, playing mṛdaṅga and guitar to songs we learnt from you. Your outreach videos are very succinct and helps explain the concepts of Bhagavad-gītā in very lucid manner. We sometimes get the children of the Iskcon South London community to watch these during the children saṅga and youth saṅga. Guru Mahārāja, we are also trying to learn from you about setting very high standards and quality in everything we do in the service of Kṛṣṇa.

We would want to study all your books on which you've worked very hard for us. We have made a start with Śuddha-bhakti-cintāmaṇi and Śrī Dāmodara-janani.

Our sincere apologies that we would not be able to come to New Vraja-Dhāma on the auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, since our children have exams at that time. We would make every attempt to visit New Vraja-Dhāma this summer and offer our services to the servant of your servants. We long to have darśana of Śrīmatī Rādhārāṇī and

Śyāmasundara and do some menial services in the New Vraja-Dhāma. Please bless us so that we can be successful in this.

Please continue to keep us in your shelter and bless us so that we are able to purify our hearts quickly, improve our sādhana and be able to serve Rādhā & Kṛṣṇa with all our energies. We pray to you that we can elevate our Kṛṣṇa consciousness to a level, such that we are able to give Kṛṣṇa to others successfully. Please bless that our two children also have the mercy to remain in Kṛṣṇa consciousness all their life.

We pray to Kṛṣṇa that you remain in the best of health in body and mind always, since we are greedy for your association.

Your Servant,
Santoṣā Dāsa and Mālatī Mālā Devī Dāsī

Santoṣā Devī Dāsī

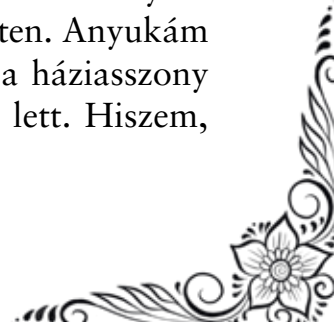
Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

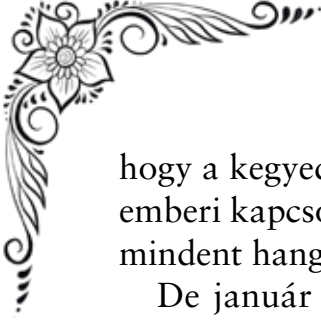
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Syāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāngának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Krisna kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Krisna és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját.” (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 19.151.)

Idén, január 7-én a szüleimnek nagy autóbalesete volt. Édesanyám nagyon megsérült. De Kṛṣṇa kegyéből túléltek mindketten. Anyukám nagy *karmát* tudhatott le ezzel... Én töltöm be azóta a háziasszony szerepét is itthon. Hirtelen sokkal több kötelességem lett. Hiszem,

hogy a kegyedből tudok csak helytállni a munkahelyemen, itthon, az emberi kapcsolataimban, és a lelki életem kapcsán, hogy össze tudjak mindent hangolni. Nem könnyű...

De január 20-án egy hosszabb álmommal üzentél nekem. Megható, lelkesítő, transzcendentális álmom volt. Olyan nagy hatással volt rám, hogy még a mai napig is nagy lelki erőt tudok meríteni belőle. Megtapasztaltam azt, hogyha Kṛṣṇa nehéz útra küld valakit, akkor erős cipőt ad rá. Valamint a *bhakták* kegyének határtalanságából is részesülhetek. A *bhaktákkal* való személyes találkozások mellett az online találkozókon is részt veszek. Krisna-völgybe könnyebben eljutok a szüleim balesete óta, mint személyesen kaposvári *nāma-haṭṭa* programra. Az online találkozókon tudok gyakrabban résztvenni. Legutóbb édesanyám is már részt vett egy online kaposvári *nāma-haṭṭa* programon, és egy országos online *nāma-haṭṭa* programon is – igyekszik, ahogy a gyógyulási sebessége engedi. Atula Kṛṣṇa *prabhu* lett most a közvetlen kaposvári *nāma-haṭṭa* prédikátorunk. Sokat segít a lelki életem előmozdításáért tanácsaival, meglátásaival, tapasztalataival. Śyāmaji *mātāji* továbbra is támogatja a lelki életbeli törekvéseimet szintén tanácsaival, észrevételeivel, gyakorlatban is alkalmazható módszereivel. Több más *bhakta* is segítséget jelent a számomra azzal, hogy feltárhatom nekik az elmémet.

Mindenkinek nagyon hálás vagyok, akit Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda és te az életem útjába sodortok. Jó érzés tudatában lenni annak, hogy mindig tapasztalhatom a gondoskodásodat. Fáradhatatlanul és példaértékűen végzed szolgálataidat mindenki felé. Az emberiség javát, lelki fejlődését tartod mindig a szemed előtt. Az, hogy elfogadtál tanítványodként és avatást kaphattam tőled, szívem ékköveként tekintek ezekre a cselekedeteidre. Méltó szeretnék lenni az eddig elért eredményekre, és a további lelki fejlődésre. Kṛṣṇa-tudatban mindig van hova fejlődni, hisz egy kimeríthetetlen kincsesláda a *bhakti-yoga*. Remélem egyszer elégedett lehetsz majd velem!

Szolgád:
Santoṣā Devī Dāsī

Saṅkīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

A *gurunk* a legértékesebb kincsünk a világon, mert lelki tanítómester kegyéből kapjuk meg a tiszta odaadó szolgálatot és Kṛṣṇát. Az ő kegye nélkül nem juthatunk előre a lelki életben! Ezért mindig szolgálnunk kell őt, hogy a kegyét megkaphassuk.

Sok példát találunk a szentírásokban erre, de nem kell olyan megszűre mennünk, hiszen itt van Śrīla Prabhupāda, aki tökéletesen szolgálta lelki tanítómesterét Bhaktisiddhānta Sarasvatī Thākurát és megkapta Kṛṣṇát.

Ami még közelebbi a mi életünkben az te vagy Guru Mahārāja, aki töretlenül tiszta odaadással követed szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda utasításait, vágyait, ezáltal tiszta istenszeretetbe merülsz minden pillanatban. Ez tökéletes példa nekünk, hogy mi is így cselekedjünk.

Kérlek, tarts meg szolgálatodban, hogy elérhessem ezt a tökéletességet én is!

Szolgád:
Saṅkīrtana Dāsa

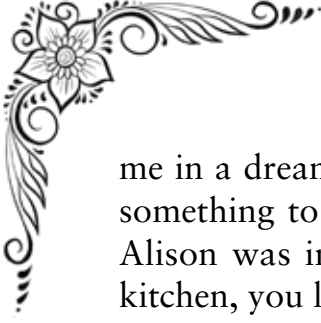
Śantanu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories at your divine lotus feet.

The time of year has come when your disciples try and say something that expresses how they feel without sounding too ridiculous.

I recall, the same time last year on your Vyāsa-pūjā, you coming to

me in a dream. Soon after I took rest you visited my house and had something to eat. You and I were in the main room talking whilst Alison was in the kitchen cooking. Later, as you left through the kitchen, you looked at the cleanliness of the house, apart from a very small speck you noticed on the cooker, you didn't say anything, just smiled. You seemed very pleased. You were on your way to another disciple's house to do a similar thing.

That was the second time I've had your divine association in a dream. Ten years ago you appeared to me in another dream. We were in the Hilton hotel, the one close to the Manor and you were in the area briefly staying in one of the rooms for the night. You sat up with your back against the headboard and I was sat at the foot of the bed, massaging your lotus feet. You were just resting and I was massaging, neither of us saying anything, very sweet.

I pray that you come and visit me on similar occasions in the future Guru Mahārāja.

Thank you very much for accepting me as one of your disciples. All glories at your lotus feet.

Your eternal servant and well-wisher,
Śantanu Dāsa

Śaraṇāgati Dhāma Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances on to your lotus feet, all glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Recently we were reading Nava-vraja-mahimā and the pastimes of Kāṁsa becoming a *gopī*. None of us had ever heard this humorous pastime before. We all felt so indebted to you, for allowing us into these beautiful hidden gems the Gosvāmīs have left us, which you have so magnanimously written in a way that even I can relish. While reading this pastime, one specific point stood out to me, Śrīmatī Rādhārāṇī says to Kāṁsa:

„Self-controlled yogīs, *sādhakas* and *siddhas* alike, all undergo different austerity to become vraja-gopīs, why then do you not thank destiny for this rare good fortune?”

But Kāmsa was not interested, due to his pride and ego.

Rādhika then say’s:

„In the future, others will want to achieve *gopī-bhāva* by merely dressing as a *gopī*, imitation will never do. Gaurāṅga and His *nāma-saṅkīrtana* would be the only way.”

Reading this left me thinking about all the ways you have been inconceivable merciful to me—a great pretender of a devotee, with so much pride and ego. I’m a rascal and deviant, but with the mood of Lord Caitanya you guide me to the lotus feet of Rādhē-Śyāma.

You recently wrote to me emphasizing the importance of the Mahā-mantra, saying there is no other way. Though I fail over and over again, to chant attentively with love, by your grace I’m able to try over and over to be better.

You encourage me in any small endeavour I do. As I see you do with everyone you interact with.

You are a perfectionist for Rādhē-Śyāma and because of that, everything you do is perfect.

Being away in America has been hard as I have missed seeing you in person.

But while I do service here, I feel close to you.

While doing Garland service I pray to you, as devotees in NVD told me you personally love Garland service.

Also while doing our small preaching programs, I feel your mercy. We recently started offering day workshops with cow cuddling, kīrtana, some prāṇāyāma and prasādam at our farm. By your mercy the first weekend we opened, we booked 6 people. And are booked for other weekends coming. Please bless us we can bring more and more people to Lord Caitanya’s *saṅkīrtana* movement.

I pray I can be of some use to you Guru Mahārāja, thank you for putting up with me.

Your servant,
Śaraṅgati Dhāma Devī Dāsī

Śarat-bihāri Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az idő körforgásában ismét eljutottunk ehhez a szent naphoz, melyen e világban való megjelenésedet ünnepehetjük.

Bár nem vagyok alkalmas a dicsőítésedre, mégis megpróbálom. Mint ahogyan a gyerek sem tudja megfelelően megköszönni szülei gondoskodását, ugyanúgy a tanítvány sem képes megfelelően viszonozni lelki tanítómestere tanításait.

Mivel a szíved és minden gondolatod Rādhe-Śyāmáé, ezért a saját szavaiddal dicsőítelek, hiszen ilyen leírást adni Róluk közönséges ember nem képes. Nehezen tudtam választani a sok gyönyörű leírás közül, végül a *Nava-vraja-mahimā* 38. fejezetéből egy töredék a következő:

„Rādhā és Kṛṣṇa még meg sem pillantotta egymást, de Rādhā, meghallván kedvese nevét, elvesztette lelki nyugalmát. Zavarában bizalmasan Lalitához fordult, s szerelemittas hangon így szólt hozzá:

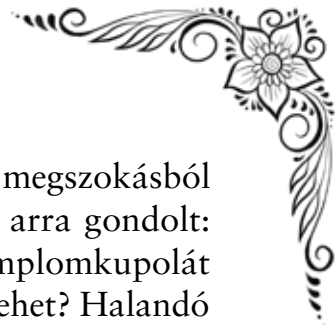
Ó, barátnőm! Ki ejtette ki száján a Kṛṣṇa nevet? Mert valahogy besurrant a fülembe, onnan pedig belopakodott a szívembe. Most életlevegőim félénk őzikéje új izgalmak illatától remeg.

Kṛṣṇa neve fölragyogott, mint a telihold, s megolvasztotta Śrīmatī Rādhārānī holdkő-szívét.

Lalitā! Miért oly édes a Kṛṣṇa-név? Most, hogy ajkaim megízlelték e nevet, akaratlanul is egyre csak ismételvegetem. Biztosan valami varázserejű mantra! Tudom, jobban tenném, ha elfelejteném. De képtelen vagyok rá.

Kāmadeva a magasból a föld bódító illatával csalogatta Kṛṣṇát, s méhzümmögéssel, kakukkszóval, illatosan simogató tavaszi szellővel ostrom alá vette a szélrózsa minden irányából. Kṛṣṇa ebben a pillanatban hátranézett, s barátnői társaságában megpillantotta Rādhāt. Úgy tett, mint aki nem veszi észre, látványa azonban a szívébe hasított, akár egy villámcsapás.

Nem tudott másra gondolni, csak Rādhā szépséges alakjára, miköz-

ben kábultan botladozva terelte a teheneket, s puszta megszokásból fuvoláján játszott. Borzongva az eksztázistól remegve arra gondolt: Ki volt ez? Olyan ez a *gopī*, mint egy drágaköves templomkupolát beragyogó villám. Csillámló szárija, akár egy felhő. Ki lehet? Halandó vagy mennyei lény? Netán istennő? Ember nem lehet ennyire szép! Azt állítják, dicsősége, hírneve határtalan, s Ő maga olyan elragadó, mint a kámforral elegyített holdfény. Ha csak kiejtem a nevét, végtelen boldogság tölt el.”

Hálása köszönöm neked, hogy gondolataidat, érzéseidet velem is megosztod a *Nava-vraja-mahimā* oldalain!

Szolgáid szolgája:
Śarat-bihāri Devī Dāsī

Sārathi Dāsa

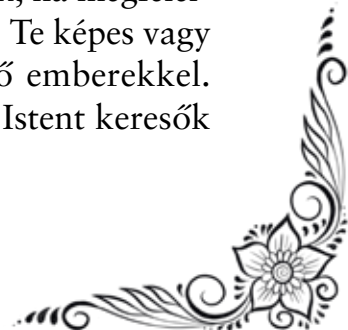
Kedves Guru Mahārāja!

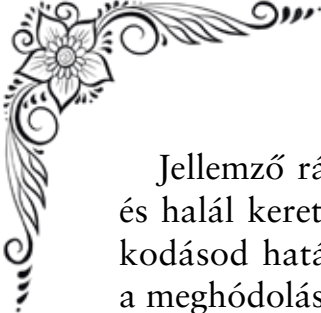
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Örülök, hogy te vagy a lelki tanítómesterem, mert nélküled nem lenne esélyem a lelki életben. Az az érzésem tanítványként, hogy viszonzatlanul használom ki a lehetőségeket, de bízom benne, hogy lesz lehetőségem adni is, és talán egyszer elégedett leszel velem.

Kivételes vagy az emberek között, mert te tudod azt, amit az emberek még elhinni sem mernek. Tudod, hogy van megoldás az élet problémáira, mindenre, amitől félnek. Isten oldalán állsz, mert ismered Őt és tisztában vagy szeretetével és odaadásod miatt képes vagy átadni ezt a szeretetet és a Róla szóló tudást.

Az emberek nem ismerik fel saját érdekeiket, úgy érzik, ha megfelelnek érvékeik követeléseinek, akkor elérik a boldogságot. Te képes vagy arra, hogy felismertesd a valóságot az illúzióban lévő emberekkel. A lelki tanítómester a megfelelő irányba fordíthatja az Istent keresők szabad akaratát és sikeressé teheti életüket.

Jellemző rám az önállószkodás, ezzel a születés, betegség, öregség és halál keretein belül tartanám magam. Szerencsém, hogy gondoskodásod hatására az odaadás felülkerekedhet és szabad akaratom a meghódolás felé fordulhat az öncélú viselkedés helyett.

Köszönöm, hogy tevékenységeddel megadod a lehetőséget számomra Kṛṣṇa szolgáljává válni és értelmet adsz életemnek!

Kegyelmedben bízva!

Szolgád:
Sārathi Dāsa

Sāra-grāhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

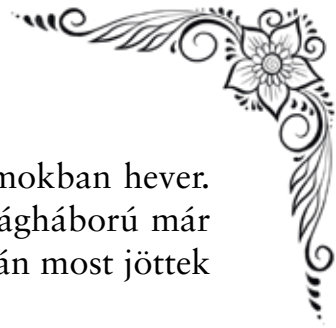
Kérlek, fogadd el szívből jövő alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa presthāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

Ez egy nagyon különleges nap nekünk, tanítványainak. Én mégis nagyon szomorú vagyok, mivel annyira elesettnek érzem magamat amiatt, hogy nem tudlak teljes odaadással, a lelki tudás erejével dicsőíteni téged, úgy, ahogy az igazán méltó lenne hozzád. Oly sokan, oly sokszor, olyan csodálatosan megtették már a múltban, megteszik a jelenben és meg fogják tenni a jövőben is, hogy dicsőségedet zengjék. Igyekszem a nyomdokaikba lépni és remélem, egyszer majd én is tudlak úgy dicsőíteni téged, ahogy azt a kiváló tanítványaid teszik.

A törekvéseimmel egyidejűleg pedig szeretném kifejezni legmélyebb hálámat feléd. Az elköteleződés és a hála, amit leginkább fel tudok most ajánlani neked szerencsétlen, ostoba helyzetemben.

Most 2022. márciusára a világ – mondhatjuk – romokban hever. A Covid pandémiát még ki sem hevertük, de a III. világháború már itt kopogtat az ablakunkon. Az emberiség számára talán most jöttek el azok a bizonyos legsötétebb órák...

Én bennem még sincs félelem. Az Úr *Caitanya* és *Śrīla Prabhupāda* elhozott nekünk téged, kezekben szilárdan a tudás fáklyalángjával. Ennek a fáklyalángnak a fényében teljes biztonságban vagyunk. Ez a fény képes az emberiségnek megmutatni a kivezető utat ezekből a sötét órákból. Csak teljes odaadással követnünk kell téged és a siker garantált. Örökre a lekötelezetteddé váltunk. Ezt soha nem fogjuk tudni meghálálni neked, de mégis folyamatosan azon leszünk, hogy valahogy mégis sikerüljön.

Hálásan köszönök neked mindent, kedves Guru Mahārāja!

Törekvő, érdemtelen szolgád:
Sāra-grāhi Dāsa

Śaśikalā Devī Dāsī

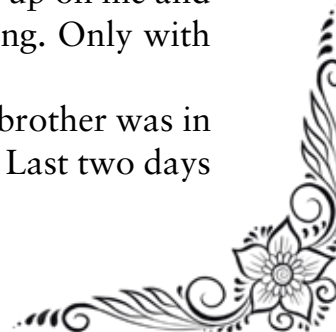
Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

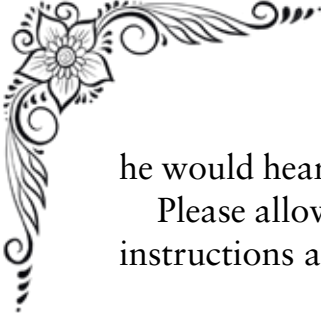
Please accept my humble obeisances at your lotus feet on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I try to find words that can properly glorify you dear Guru Mahārāja.

This year is difficult due to the whirlwind of all events from Covid to the war in the neighbourhood. I find it hard to find peace and harmony in my heart. Then I remember your words about the war and your advice dear Guru Mahārāja. I sit down take a japa and chant Holy Names and I feel you next to me. It helps a lot. My humble prayers are that you, dear Guru Mahārāja will not give up on me and you will have patience with me and my slow progressing. Only with your blessing I can reach my goal.

You are so merciful to all. When our friend and god brother was in hospital, very ill and struggling you were there for him. Last two days

he would hear your voice and your blessings. What a divine way to go!

Please allow me to stay in the dust of your lotus feet, following your instructions and serving you.

Your humble servant,
Śaśikalā Devī Dāsī

Śauri Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

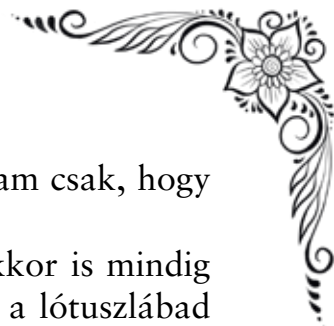
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Olvastam Śrīla Prabhupādának írott egyik felajánlásodat, melyben arról írsz, hogy

„Leülni Vyāsa-pūjā felajánlást írni neked azt jelenti, hogy leülni és rád gondolni; rád gondolni azt jelenti, hogy arra gondolni, hogyan gondoltál te mindig a prédikálásra és hogyan prédikáltál mindig; és hogyan akartad, hogy mi mindig a prédikálásra gondoljunk, és mindig prédikáljunk. Azt mondtad, hogy a prédikálás a legjobb módszer kivívni Kṛṣṇa elismerését, ez a kegye elnyerésének kulcsa.”

Nem tudom, mikor fogom elnyeri Kṛṣṇa, vagyis inkább a te kegyedet. Elkészerítő, hogy ennyire fiktív vagyok, hogy nem merek prédikálni. Amikor látom, hogy a vendégek jönnek, velem szembe sokszor azt nézem merre kerülhetném el őket. Amikor meséltél arról, mennyire szégyenlős voltál, hogy nem szólítottál meg embereket az utcán. Vagy, hogy a buszon megvártad, amíg valaki más húzza meg a leszállást jelző csengőt. Eszembe jutott, hogy én is hányszor voltam ilyen helyzetben, mindig abban reménykedtem, hogy más valaki jelez majd.

De, ahogy mondtad, megtanultál másképp viselkedni. Nekem nem sikerült leküzdeni és ez elszomorító. Szeretnék olyanná válni, mint te! Mindig azt nézed, arra vágysz, hogy hogyan tudod elégedetté tenni Śrīla Prabhupādát. Ezért szoktam Rādhē-Śyāmához imádkozni, hogy még ebben az életemben kifejlődjön bennem a tiszta szeretet és ren-

díthetetlen odaadás irántad, hogy ne legyen más vágyam csak, hogy téged szolgálni és elégedetté tenni.

Hogyha újra meg kell születnem ebbe a világba, akkor is mindig tudják rád emlékezni, és hogy hadd maradjak örökre a lótuszlábad szolgálatában.

Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgáló:

Śauri Dāsa

Utóirat: Mondtad a „My sankirtan experiences” előadásodban, hogy nem tudod lett-e valaki *bhakta* a Rohiṇī *mātāji* szakácskönyvétől. Én ennek a szakácskönyvnek köszönhetően kerültem kapcsolatba Rādhā-Kṛṣṇa *prabhuval* és kezdtem el gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot.

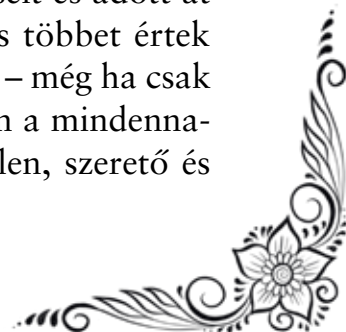
Sāvitrī Devī Dāsī

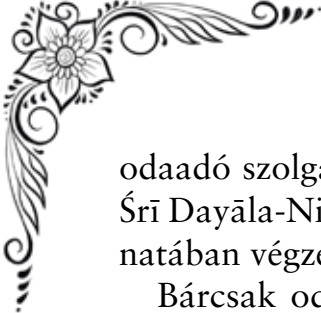
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném kifejezni hálámat és köszönetemet, hogy a szerető és önzetlen szolgálat végzésén keresztül lefoglalsz bennünket az Úr Caitanya és a lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda missziójában.

A lelki tanítómester nem közönséges személy: benned ugyanazt a rendíthetetlen határozottságot látom, mint amikor 15 évesen megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, számomra ugyanazokat a *vaiṣṇava* elveket és értékeket képviseled és ugyanazt a hiteles tudást adod át nekünk, mint amit évtizedekkel ezelőtt Śrīla Prabhupāda képviselt és adott át a tanítványainak. Bízom abban, hogy egyre többet és többet értek meg ezekből a tanításokból, sőt nemcsak érteni, hanem – még ha csak töredék mértékben is, de – élni, megvalósítani is tudom a mindennapokban azt az általad bemutatott valódi, mély, önzetlen, szerető és

odaadó szolgálatot, mint amit te Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és Śrī Śrī Dayāla-Nitāi-Vijāya Gaurāṅga számára életed minden egyes pillanatában végzel.

Bárcsak odaadással és alázattal tudnám elfogadni és követni az utasításaidat...!

Jelentéktelen szolgád:
Sāvitrī Devī Dāsī

Savyasācin Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának. Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārāja!

Ahogy olvasom a könyveid, elfog a csodálat, hogy mibe is kerültem én most itt bele. Hol vagyok? Ezt álmodom? Ezek kincsek, drágakövek, és csak adod, és adod, semmit sem tartasz vissza. De ez a valóság, amibe kijózanodva felébredek.

Kedves Guru Mahārāja!

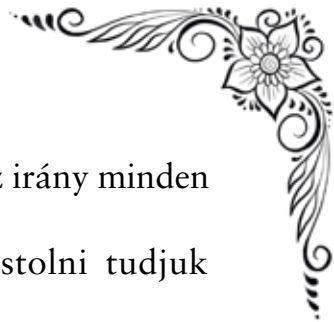
Te adtad nekem azt a csodák világát, ami a legtisztább valóság.

Ahogy odaadtad Kṛṣṇának mindened, úgy adtad nekünk is a szeretetedet, gondoskodásodat, törődésedet, a tanításaidat, a Krisṇa-völgyet, a könyveiden át pedig annak a megértését, hogy egyszer fel tudjuk majd adni azokat a dolgainkat, amik még nem engedik, hogy a valóságban legyünk.

Te felbontottad a mézesüveget, hogy ne csak kívülről akarjuk kóstolgatni, és tényleg élénk teszed, hogy rá tudjunk ébredni, és kezdjük el végre tényleg ízlelni az igazi nektárt.

Kezdjük el komolyan venni, a Kṛṣṇával való kapcsolatunk.

Ezt a nektárt és csodálatos tanítást, amit a *Nava-vraja-mahimāban* is átadsz nekünk, vagy amit az *Élet egy kizökkenő világban* című könyvedben adsz az embereknek, az egyéni és társadalmi problémák meg-

oldására, az nagyon kifejezi, hogy mi a megoldás, mi az irány minden gondolkodó ember, és a *bhakták* számára.

Meghódolás, prédikálás, nincs más út, hogy kóstolni tudjuk a nektárt.

Kedves Guru Mahārāja, az írásaid, tanításaid mellé kérlek, add továbbra is az éltető áldásaid, hogy egyszer majd tényleg ott legyek abban a lelki valóságban, amit te nyitottál ki nekünk.

Szolgád:

Savyasācin Dāsa

Bhakta Schönek Tamás

Hare Kṛṣṇa Kedves Mahārāja!

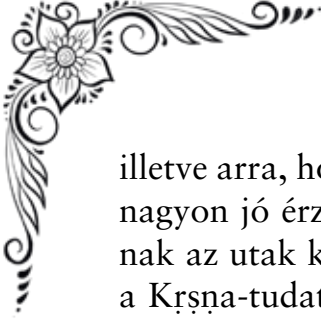
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék jó egészséget, és sok boldogságot kívánni neked!

A tavalyi év során volt alkalmam megismerni a Kṛṣṇa-tudatot mélyebben, kétszer voltam a Krisna-völgyben elvonuláson. *Bhaktáid* kegyéből három alkalommal önkéntes munkát is vállalhattam. Részint a kertészetben, részint a templomtakarításban. Tíz évvel ezelőtt már jártam a völgyben egy kirándulás során, már akkor elgondolkoztam, hogy milyen jó volna egyszer úgy igazából huzamosabb időt tölteni a völgyben, és jobban megismerni azokat, akik ott élnek, és megta-
pasztalni azt is, hogyan élnek.

A pandémiás időszakban több alkalommal néztem előadásokat, és akkor határoztam el először, hogy jelentkezek önkéntesnek, majd pedig elvonulásra is mentem. Több *bhaktával* is beszélgettem, nagyon jó érzés volt a társaságuk.

Jelenleg rendszeresen járok a budapesti templomba, hogy alaposabban megismerjem a Kṛṣṇa-tudatot. A világban nagyon sok probléma van, ami arra vezethető vissza, hogy az emberek elfordultak Istentől,

illetve arra, hogy egyesek Istennek képzelik magukat. Ami a völgyben nagyon jó érzés volt, hogy a középpont a templom, és onnan indulnak az utak körbe. Csak később értettem meg, miután megismertem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlatát is, hogy nemcsak a területi elrendezésben van ez így, hanem tanítványaid is ezt a megvalósítást követik: a szívükben, az életük középpontjában a *mūrtik* állnak. Isten szolgálata az, ami központilag irányítja minden cselekedetüket.

Köszönöm, hogy ilyen szép példával szolgálsz nekünk arra, hogyan tehetjük a mindennapjainkat Isten-tudatossá! Bárcsak kegyedből én is megérteném, és megvalósíthatnám ezt a tanítást!

Végezetül azt kívánom, hogy még sok alkalommal élvezhessük az előadásaidat!

Kṛṣṇa éltesen még sokáig, a legjobb egészségben!

Jelentéktelen szolgáló:
Bhakta Schönek Tamás

Siddha Muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vörösmarty Mihály az egyik ismert versében így fogalmaz: „Mi dolgunk a világban? Küzdeni erőnk szerint a legnemesbekért!” Illetve ezt megelőzően ugyanezre a kérdésre adott válaszként: „Küzdeni és tápot adni lelki vágyainknak.” Jóllehet, lelki gyakorlóként biztosak lehetünk benne, hogy a költő, akinek számára ismeretlen volt a *gauḍīyā vaiṣṇavizmus*, mást értett a „legnemesebb” dolgok vagy a „lelki vágyak” kifejezés alatt, mint egy *bhakta*, mégis e szavak inspirációt jelenthetnek a *siddhāntánkat* ismerő és azt a mindennapokban megvalósítani kívánónak is, ha azokat a Kṛṣṇa-tudat fényében értelmezi.

A „küzdés” fogalma többé-kevésbé mindannyiunk számára kézzelfogható, mindennapi tapasztalat, még akkor is, ha a fejlettség külön-

böző fokain, az életünk más-más területein és eltérő indíttatással éljük is meg azt, azonban a „legnemesebb” és a „lelki vágyak” kifejezések már másképpen csengenek a *sādhaka* számára, attól függően, hogy az illető hol tart a lelki megvalósításban. Mi az a legmagasabb cél, amit kitűzött maga elé és hogyan táplálja a lelki vágyait?

Az utóbbi időben elkezdtem hallgatni azokat a Magyarországon adott leckéidet, amiket még az itteni prédikálásod kezdeti éveiben tartottál 1988-tól kezdődően. Lenyűgöző, hogy azokat is ugyanaz a tisztaság, logika, *śāstrikus* ismeret, és egyéni előadásmód teszik vonzóvá, amit annyira szeretek ma is. A közel három és fél évtized előadásai a *sambandha*, *abhideya* és *prajojana* hármására is feltűzhetőek. Számomra úgy tűnik, hogy mindamelllett az utóbbi évek nagyszerű tanításai a végső célra mutatnak rá, mint az emlékezetes Rādhāṣṭamī leckéid két évvel ezelőtt. „Mi dolgunk a világban? Küzdeni erőnk szerint a legnemesbékért!” Egyértelművé titted, hogy mi az a legnemesebb dolog, amiért érdemes teljes erőnkkel küzdeni: Śrīmatī Rādhārānī szolgálóinak köréhez tartozni.

Arról pedig, hogy hogyan kell „tápot adni lelki vágyainknak”, a tőled megszokott szisztematikus módon mutatod be a *Saṅkalpa-kaumudīban*. Onnan meríthetünk ismeretet, hogyan kell lelki célokat kitűznünk, és eltökélten megvalósítanunk azokat.

A leckéid és könyveid amelllett, hogy új fényt, határozott irányt és lendületet adnak nekünk, mindig aktuálisak is. Megújuló energiaforrásai a lelki életünknek, korlátlan lehetőségeket hozva el a számunkra.

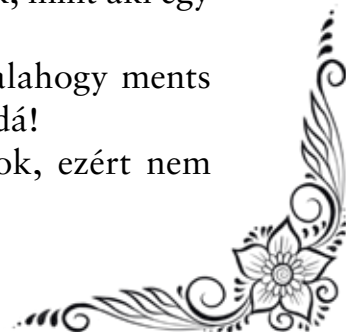
Ez a kifejezés – korlátlan lehetőségek – úgy hangzik, mint egy reklámszöveg, csak hogy itt valóban korlátlanok a lehetőségek – ahhoz mérten persze, hogy milyen erős vágyat tudunk kifejleszteni az elérésükre.

Egyelőre azonban a helyzet az, hogy te jobban vágysz arra, hogy odaadd ezt a csodát, mint én, hogy elfogadjam azt.

Egyszerre vagyok hálás, a lehetőség okán és szégyenkező a tehetetlenségemből fakadóan, hogy éljek is vele. Olyan vagyok, mint aki egy lakoma mellett ülve, az éhenhalás küszöbén áll.

Csak könyörögni tudok a lótuszlábaidnál, hogy valahogy ments meg ebből a szorult helyzetből, és tégy szerető szolgálóddá!

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem

tudom nélkülözni a kegyedet! Ha te nem vagy kegyes hozzám, szüntelenül sírni fogok, s lassan elszáll belőlem az élet.”

Örök szolgád:
Siddha Muni Dāsa

Śiromaṇi Devī Dāsī

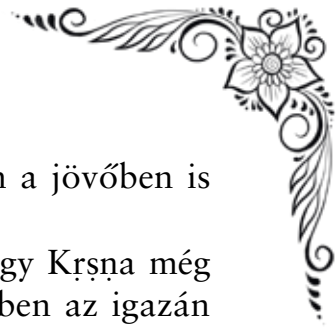
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek!

Az elmúlt egy évben igazán megmutatta a valós arcát az anyagi világ, és ezáltal megérthettem, hogy mi „kisemberek” mennyire meg vagyunk vezetve, hogy néhány, az anyagi világ mélységes mocskába süppedt ember irányítja a világunkat. Az anyagi világ amúgy is egy illúzió, de igazából ezáltal az illúzió illúziójában éljük mindennapi életünket. Az anyagi felfogás és a démonikus erők folyamatosan teret hódítanak, s ezt ebben az egy évben értettem meg igazából.

Éppen ezért még értékesebbé válik számomra az, hogy anno megismerkedtem a Kṛṣṇa-tudattal, ami valós alternatívát kínál, ami megmutatja a világ, az élet valódi arcát, és feltárja a lelki világ örökkévalóságát a maga boldogsággal és gyönyörrel teli formájában. Jó érzés az a tudat, hogy ebben a zűrzavaros világban, van hova fordulni, van, ami erőt ad, van egy menedék, ahová fordulhat az ember.

Ezen belül meg még értékesebbé válik a *guru* szerepe, akinek segítségével nélkül lehetetlen lenne kitalálni ebből az anyagi világból, és eljutni a lelki világba, Kṛṣṇa örök hajlékára. Szerencsés vagyok, hogy pár éve tanítványává fogadott, és folyamatosan mutat példát és adja a tanításokat, hogy legyen esélyem még ebben az életben elérni a hön áhított célt. Én meg „csetlik-botlik” módjára igyekszem követni az utasításait, és folyamatosan erősíteni magamban a hitet, hogy megfelelő tanítványa lehessen. Sajnálom, hogy nem tudok olyan erővel és lendülettel

előre haladni, mint ahogy azt szeretné, de igyekszem a jövőben is minden tőlem telhetőt megtenni.

Hálásan köszönök mindent önnek, és kívánom, hogy Kṛṣṇa még hosszú évekig tartsa meg önt a körünkben, hogy ebben az igazán nehéz időszakban, mint egy fénylő lámpás mutathassa az utat nekünk!

Jelentéktelen szolgálója:
Śiromaṇi Devī Dāsī

Smṛti-Pālikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

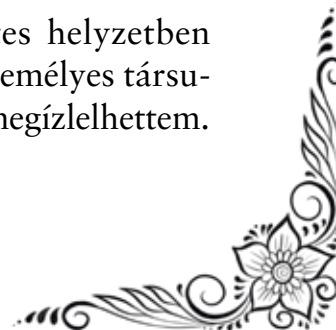
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

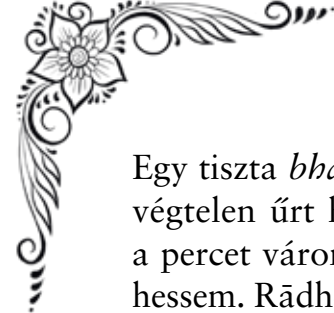
Már hónapok óta azon gondolkodom, hogyan tudnám szavakba önteni és megköszönni mindazt a tudást és gondoskodást, amit tőled kapok, közel három évtized óta. Egyetlen nap sem múlik el, hogy ne jutna eszembe, mekkora hálával tartozom neked. Az a sok szép szolgálat és a rengeteg gyönyörű emlék... Számptalan nehézséggel találkoztam az elmúlt időszak folyamán és te mindig ott voltál, hogy kiséged a bajban.

Jelenleg abban a végtelen kegyben részesülök, hogy veled együtt építhetem tovább Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara evilági lakhelyét, csekély képességeim ellenére. Általad bepillantást nyerhetünk az Isteni Pár kedvteléseibe.

„A *bhaktáknak* mindig a lelki tanítómester kívánságfájának árnyékában, annak isteni gyümölcsöket termő oltalma alatt kell maradniuk és abban hinni, hogy *gurujuk* árnyékának menedéke képessé teszi őket arra, hogy megízleljék e gyümölcsöket”

Jó szerencsémnek köszönhetően, abban a tökéletes helyzetben vagyok, hogy te vagy az én közvetlen autoritásom. A személyes társulásnak köszönhetően, már rengeteg ízletes gyümölcsöt megízlelhettem.

Egy tiszta *bhakta* társaságát nagyon könnyű megszokni, de a hiánya végtelen űrt hagy az emberben. Így amikor nem vagy itt, csak azt a percet várom, hogy újra a személyes jelenléted édes nektárját ízlelhessem. Rādhe-Śyāma jelenléte vigasztalást nyújt, mert ha rájuk nézek, olyan, mintha te is itt lennél, hiszen a szívedben mindig velük vagy.

*yasya deve parā bhaktir yathā deve tathā gurau
tasyaite kathitā arthāḥ prakāśante mahātmanah*

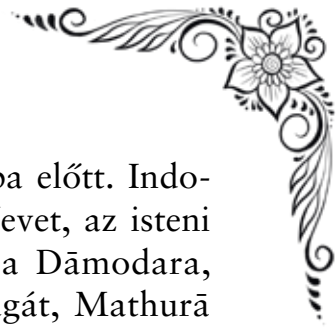
„A védikus tudás igazi jelentése csak azon nagy lelkek előtt tárul fel magától, akiknek rendíthetetlen hitük van mind az Úrban, mind a lelki tanítómesterben.”

Mindig kihívások elé helyezel a szolgálatomban. Hónapról hónapra, újabb és újabb szakmákban igyekszem kiművelni magam, hogy teljessem a feladataimat. Emlékszem, hogy pár évvel ezelőtt még mekkora elmebeli nehézséget jelentett számomra, hogy kövessem az utasításaidat. De tudtam, ha követem ezeket az utasításokat, akkor a kegyedből minden akadály elhárul, mellyel saját igyekezetemmel sosem kerekedtem volna felül. Hiszen a lelki tanítómester kegyéből a béna hegyeket mozgat meg. Ezt naponta megtapasztalom, mikor megvalósul egy-egy projekt. Nélküled ezeknek a megvalósítására képtelen lennék.

„Ha a *bhakták* szeretnének a szeretet ízében részesülni, nem kell mást tenniük, mint céltudatosan szolgálni a lelki tanítómesterük lótuszlábát. A *bhaktáknak* meg kell ismerni a *gurujukat*, hogy megismerjék a tanításait. Ha ezt nem teszik meg, az azt jelenti, hogy elhanyagolják a szerepüket, mint tag és mint tanítvány. Az ilyen személyt könnyen eltéríthetnek más „tanítók”, mivel nem szilárdak a *śikṣāban*. Ha valaki nem teljesen megvalósított, de képviseli a lelki tanítómester tanításait, felhatalmazottá fog válni.”

Hódolatomat ajánlom mindazoknak, akik szigorúan követik a lelki tanítómesterük utasításait.

*nāma-śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīm māthurīm goṣṭhavātīm
rādha-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpayā śrī-gurum tam nato 'smi*

„Leborulok lelki tanítómesterem csodálatos lótu-zlába előtt. Indo-kolatlan kegye által nyerem el a legszentebb Szent Nevet, az isteni mantrát, Śacī-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, Mathurā legszentebb földjét, az áldott Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍa és Govardhana-hegyet, s a szívemben lakozó vágyat, hogy Śrī Rādhikā és Mādhava szerető szolgálatába merüljek Vṛndāvanában.” (Śrī Mukta-carita, Invokáció)

Elesett vagyok, s csak leborulok a te lótu-zlábad porában és azért imádkozom az összes *bhaktához*, hogy a kegyükből örökké téged szolgálhassalak.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-Pālikā Devī Dāsī

Śrīpati Dāsa

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlitaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate sivarāma-swāmin iti nāmine*

Kedves Guru Mahārāja!

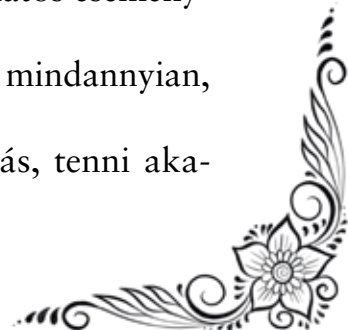
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek, neked!

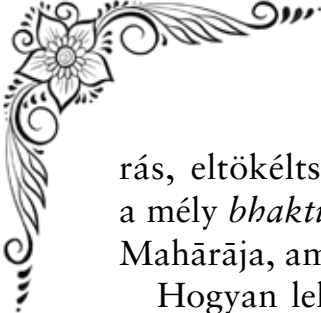
Kedves Guru Mahārāja, szeretettel köszöntelek megjelenésed páratlan ünnepén!

Kérlek, engedd meg, hogy megosszam veled e csodálatos esemény-nel kapcsolatos gondolataimat!

Nagyon szerencsések vagyunk a tanítványaidként mi mindannyian, hogy ilyen különleges lelki tanítómesterünk van!

Honnan jön az a páratlan hit, elkötelezettség, tudás, tenni aka-

rás, eltökéltség, szolgálat, alázat, lelki megvalósítás, odaadás, és a mély *bhakti* mellett, számtalan más különleges lelki aspektus Guru Mahārāja, ami téged oly teljességében jellemez?

Hogyan lehetséges Guru Mahārāja ennyire végtelenül odaadóan szeretni és szolgálni Śrīla Prabhupādát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, a tanítványaidat, istentestvéreidet, és a *bhaktákat*, mint ahogyan te az életed minden pillanatában teszed?

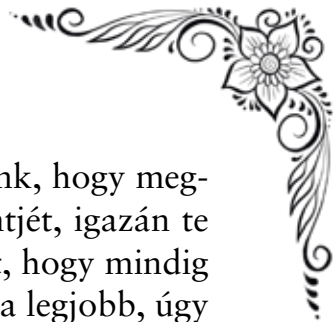
Felfoghatatlan mértékben vagy átitatva a transzcendentális kiválóságokkal, lelki szeretettel, és mindig, minden pillanatban a javunkat, a javamat akarod.

Leckéid, szemináriumaid, mint például a feledhetetlen „Úr Caitanya utazásai” szintén erről tesznek tanúbizonyságot, továbbá a veled való beszélgetések során, más *bhakták* véleménye szerint is, ha jól, figyelmesen, és alázatosan hallgatunk meg téged, akkor kegyedből az okulásunkra, teljesen új, addig még sohasem tapasztalt dimenziók nyílnak meg az életünk minden aspektusát illetően.

Kérlek, kegyesen engedd meg, hogy kiváló tulajdonságaidon, tanításaidon elmélkedhessek, könyveid olvashassam, örökké dicsőíthesselek, és szolgálhassalak téged!

Mindezeken túl, azt az áldozathozatalt is szeretném megköszönni neked, kedves Guru Mahārāja, amit Krisna-völgy gyakorlati fejlesztéséért, szépítéséért teszel segítőkoddal, oly régóta fáradhatatlanul: Újjá varázsolt *pūjārī* és az étterem, a nagy konyha felújítása, a szent helyek, a Govardhana-*parikramā* út, a lakóházak tatarozása, a templom külső festése és faliképek, valamint a mosolygós Úr Jagannātháék... napestig sem érnék e felsorolás végére, de mind-mind neked köszönhető!

Odaadásod gyümölcseként megnyilvánult *yātrānk* hős *Bhaktái*, egy emberként sietnek azon *bhakták* megsegítésére, akik a háború szörnyűségei elől menekülve, minden addigi természetes életkörülményüket egy pillanat alatt maguk mögött hagyva, drámák sokaságát átélve indultak útnak az ismeretlenbe... Sokan közülük a *bhakták* gondoskodása által, a központjainkban, a közösségünk tagjainál, vagy éppen itt Krisna-völgyben, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainál letek menedékre. Számomra nagyon megindító volt a velük való találkozás, sokat tanultam tőlük, megtisztelő, hogy a közösségünkkel együtt szolgálhatjuk őket!

Kedves Guru Mahārāja, nagyon szerencsések vagyunk, hogy megtanítod nekünk a *bhaktákról* való gondoskodás mikéntjét, igazán te vezetsz el a lelki világba, ezért kérek add az áldásaidat, hogy mindig úgy szolgálhassunk, szolgálhassalak téged, ahogyan az a legjobb, úgy ahogyan te szeretnéd!

Köszönöm szépen!

Śrīla Guru Mahārāja *kī jaya!*

Śrīla Prabhupāda *kī jaya!*

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī jaya!*

Szolgád:

Śrīpati Dāsa

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megszeretném köszönni a kedvességedet, amivel elárasztod a családomat!

Köszönöm a bizalmat és az avatást!

Nagyon szeretem a szolgálatomat. Olyan jó az oltáron szolgálni!

Olyankor csak te, Gaura-Nitāi és én létezőnk. Egyre inkább csak rád fókuszálok és az Urakra.

Te vagy a biztos pont az életemben.

Kérek add a kegyed , hogy ez maradjon is mindig így!

Szerető szolgád:

Śuddha-bhakti Devī Dāsī

Sukumārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Amikor írom neked ezt a felajánlást, éppen közeleg Gaura-pūrṇimā napja, három nap múlva fogjuk ünnepelni.

Azon gondolkodom, mikor tavaly itt voltál velünk Budapesten ezen a szerencsés napon. Azokkal a *bhaktákkal*, akikkel megélhettük veled Gaura-pūrṇimā napján azt a különleges *kīrtanát*, egész évben emlegettük és hallgattuk Śrīla Narottama Dāsa Thākura: *Gaurāṅga karuṇā koro*).

*gaurāṅga karuṇā koro, dīna hīna jane
mo-samo patita prabhu, nāhi tri-bhuvane*

*dante ṭṛṇa dhorī' gaura, dāki he tomār
kṛpā kori' eso āmār, hṛdoya mandire*

*jadi doyā nā koribe, patita dekhiyā
patita pāvana nāma, kisera lāgiyā*

*poḍeci bhava tuphāne, nāhika nistār
śrī caraṇa taraṇī dāne, dāse koro pār*

*śrī kṛṣṇa caitanya prabhu, dāser anudās
prārthanā koraye sadā, narottam dās*

Lenyűgöző, ahogy mindenkinek megérinted a szívét, ahogy szeretettel elülteted a Gaura iránti ragaszkodást a *bhakták* szívében és ettől mindenki végtelenül boldog lesz. Bárcsak mindig hallhatnám ezt a *kīrtanát* a szívemben és az elmémben!

Drága Guru Mahārāja!

Azért imádkozom ezen a legkedvezőbb napon, hogy örökké részt vehessünk az általad vezetett *kīrtanákban*!

Legdrágább kincsem, szeretett lelki tanítómesterem!
Könyörgöm hozzád, kérlek, tarts örökké lótuszlábaid menedéké-
ben, hogy hálás szívvel szolgálhassalak téged!

Elesett szolgád:
Sukumārī Devī Dāsī

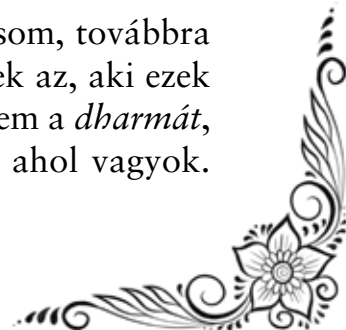
Sulalitā devī dāsī

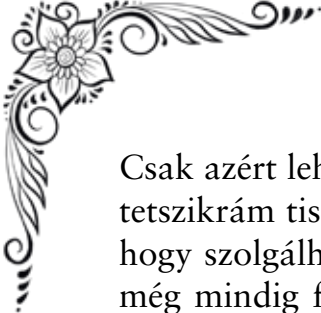
Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget önnek!

Ha Guru Mahārājára gondolok, nem esik nehezemre az írás, hiszen fennkölt gondolatok sokasága torlódik fel egyszerre szívemben. Mindenekelőtt jelentéktelenségem és ostobaságom nyilvánul meg egy jeletet felidézve, ami időnként újra és újra felszínre kerül bennem és fejbe vág. Egyszer arról mesélt nekem Guru Mahārāja, hogy vannak olyan *bhakták*, akik szeretik önt, de mivel gyengék lelkileg, nem igazán tudják követni. És én erre mit mondtam? Azt, hogy akkor az ő szeretetük nem is igazi szeretet. Mintha én tudnám mi az. Bár tényleg azt gondoltam, hogy igazán szeretem önt és minden helyzetben tudnám követni, de Kṛṣṇa persze megmutatta nekem, hogy ez mennyire nem igaz. Megmutatta kicsinységemet, anyagi vágyakkal teli szívemet, és azt, hogy nem minden helyzetben tudom követni. Ezt végtelesen sajnálom, és most már azt is tudom sajnós, hogy fogalmam sincs arról, hogy valójában mi az igazi szeretet. Vagyis van, mert amit öntől kapunk, az az, de én még nem vagyok rá képes. Bárcsak képes lennék rá, és bárcsak az a szó, hogy szeretet, nemcsak egy üres frázis lenne, ami elhagyja ajkaimat.

Mily nagy lélek az, aki bár látja újra és újra elbukásom, továbbra is segít szidással vagy kedves szavakkal. Mily nagy lélek az, aki ezek után is bízik bennem, és annak ellenére, hogy megszegtem a *dharmát*, azt mondja nekem, hogy védjem meg a *dharmát* ott, ahol vagyok.

Csak azért lehet bízni bennem, mert szeretem önt. Az ön iránti szeretetszikráim tisztítja meg lényemet és tesz egy kicsit is érdemessé arra, hogy szolgálhassam Kṛṣṇát. Számtalanszor leírom, hogy szeretet, de még mindig fogalmam sincs, hogy mit is jelent ez a szó valójában. Azt érzem, hogy Kṛṣṇa és ön már nagyon szeretnék előttem feltárni e különleges szó mélységét, de én ostoba még mindig az ideiglenes anyag által kínált örömeimben keresem a boldogságot.

A gyerekek az iskolában egyszer megkérdezték tőlem, hogy kit szeretek a legjobban a világon. Én azt válaszoltam, hogy önt. Nagy, csodálkozó szemekkel néztek rám, ami egy szempontból furcsa volt nekem, mert évek óta számomra ez nem kérdéses. De közben rá kellett jönnöm, hogy ez mennyire nem igaz. Magamat sokkal jobban szeretem sajnos, ami azt jelenti megint, hogy fogalmam sincs mit jelent igazán szeretni. Ha van bennem egy kicsi kis jószág is, az csakis annak köszönhető, hogy ragaszkodom önhöz. Csak ezért van értelme létezőmnek. Ha nem lenne kapcsolat közöttünk, csak a kötőerők élettelen bábja lennék. Minden, ami szép bennem, ha van ilyen, annak ön az alkotója, a szülő atyja. Az ön végtelen nagysága haloványan tükröződik bennünk csak azért, mert annyira szeret minket. Bárcsak újra és újra meghálálhatnám felbecsülhetetlen kegyét!

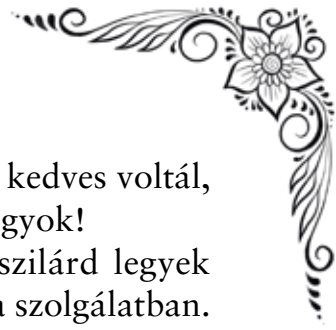
Örök és hű szolgálója:
Sulalitā devī dāsī

Suvrata

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Előző évben nagyon szerencsés voltam, sokat lehettem a közeledben, sok szolgálatot végezhettem! Láttam, ahogy írtad a könyveidet az emberek érdekében, fáradtságot nem kímélve, órákon keresztül. Emellett a prédikálás és a *mūrti* imádat is a nap része volt. A házában

a lelki világban éreztem magam. Velem mindig nagyon kedves voltál, a 16 kör *japázására* lelkesítést kaptam, amiért hálás vagyok!

Szeretném kérni az áldásaidat és kegyedet, hogy szilárd legyek a köreim *japázásában* és fejlődhessek a lelki életben és a szolgálatban.

Nagyon jó egészséget kívánok!

Szeretnék még sokat társulni veled!

Szolgád:

Suvrata

Śyāma

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon hiányzol, hogy nem vagy itt Krisna-völgyben! De, az jó, hogy Indiában vagy, pihenhetsz, tölthetsz.

Nagyon várom, hogy visszagyere és legyenek esti Krisna-völgyi *harināmák* fáklyákkal, csillagszórókkal és füstölőkkel.

Mert az nagyon jó volt!

Szolgád:

Śyāma

(Krisna-völgy)

Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma svāmin iti nāmine*

Ha őszintén megnézem, ebben a nehéz helyzetben csak te, és még egy-két *bhakta* az, aki valóban jót akar nekem. Végül csak meg fogom érteni – úgy igazából – azt a kinyilatkoztatott tényt, hogy a *vaiṣṇavák*, azon belül is a lelki tanítómester az, aki az örök lelki jóakarója a törekvő – vagy mint ahogy én – a végtelenül esendő testbezárt léleknek. Mindig is hittem, és most is hiszem azt, hogy te vagy az én megmentőm, a jóakaróm, aki valóban, aki VALÓBAN (!) elfogad, támogat, és szeret engem! Imádkozom, hogy bárcsak jobban tudjak hinni benned, hogy kinyíljon végre a kőkemény szívem, és be tudjalak oda engedni. Ez a vágyam!

Szolgád: Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Bhakta Szabó Zsolt

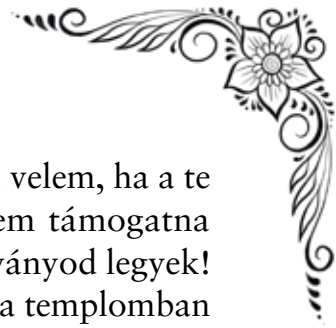
Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, Gurudeva!

Ismét eltelt egy év és újra hálát adhatunk Kṛṣṇának, hogy itt tart még közöttünk téged, hogy taníts és nevelj minket!

Lassan elértem azt, ami a szívem vágya volt hosszú évek alatt: elfogadott tanítványod lehettem. Nagyon boldog voltam, mikor az egyik online találkozónkon hivatalosan is a tanítványoddá fogadtál.

Mindig is inspirált a munkásságod, amit a világ megmentéséért teszel, ahogy követed Śrīla Prabhupāda lótuszlábának nyomait. Sokszor kívánom magamnak azt, hogy majd egyszer elérjem azt a szintet, hogy téged is olyan tisztán tudjalak szolgálni, ahogyan te szolgálod Śrīla Prabhupādát, és erőfeszítéseket teszel a világért, az ISCKON-ért, a magyar *yātrāért*, *bhaktáidért*! Példamutatásod minden élőlény iránt, minden elesett élőlény számára követendő példa!

Sokszor felteszem magamban a kérdést: Mi lett volna velem, ha a te kedves tanítványod Candraśekhara *prabhu* 10 éve nem támogatna abban, hogy felkészítsen arra, hogy egy jó követő tanítványod legyek!

Soha nem felejttem el azt, amikor ott ültem a farmon, a templomban Prabhupāda mellett és te beléptél a templomba. Oda néztél felém egy pillanatra. Ott volt mellettem egy üres szék, azt éreztem, hogy a széket szeretnéd és leülnél. Féltem, nem mertem oda vinni! Szóltál egy *bhaktának*, hogy vigye oda. Igazán az a megdöbbenő ebben, hogy szavak nélkül éreztem a gondolatod!

Én akkor abban a pillanatban éreztem, hogy senki más nem lehet a gurum csak te! Ez már vagy 8 éve történt, de azóta is te vagy a szívemben az én igaz *gurum*!

Minden szavad az Isteni Igazságról szól!

Sajnos néha páran nem értik meg kinyilatkoztatásaid! De rá jöttem arra, hogy nem is akarják! Pedig egyszerű, ahogy egyik leckédben is mondtad:

„Egy Kṛṣṇa-tudatú *bhakta* mindig igazat mond, hiszen mi képviseljük az igazságot!”

Kérem az Urat, hogy még hosszú évekig tartson itt közöttünk, hogy nevelj meg minket, taníts! Hiszen a közösségünk számára nagyon nagy szükségünk van a szent személyedre, bölcsességeidre!

Nélküled jelenleg még elvagyunk veszve!

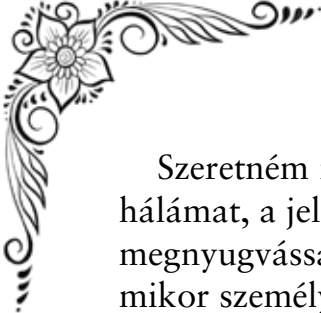
Örök jelentéktelen szolgád:
Bhakta Szabó Zsolt (Ajka)

Bhaktin Szakács Beáta

Hare Krisna kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánlhassam tiszteletteljes hódolatomat lótuśzlábad előtt! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, ő Isteni Kegyelmének, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném neked kifejezni szívből jövő mélységes köszönetemet és hálámat, a jelenléted és a szolgálataid miatt. A jelenléted, ami mindig megnyugvással tölt el, és ugyanez a jelenlét egyben zavarttá is tesz, mikor személyesen találkozunk, hisz olyankor szeretnék elbűjni.

Felfoghatatlanul szerencsésnek érzem magam, hogy mindig utat mutatsz nekünk. Olyan vagy nekünk, mint egy világítótorony a háborgó sötét tengeren, aki kiutat mutat az anyagi lét viharos óceánjából. De nem csak irányt mutatsz nekünk, hanem át is viszel minket a túlpartra. Ahogyan édesanyámat, Jananī Devī Dāsīt is átsegítetted minden anyagi nehézségen. Jananī a te kegyedből kapta meg Kṛṣṇa áldását! Milyen szerencsés volt! Ahogyan én is, hogy ennek részese lehettem, ami telis-tele volt tanítással és felismeréssel. Csodálatra méltó volt látni ezt a felelősségvállalást, kedves Mahārāja! Örök hálával tartozom neked ezért. Örökké a szolgád vagyok és leszek.

A Kṛṣṇa-tudat a legnagyobb ajándék az életben. Bár nagyon elesett és szerencsétlen vagyok a lelki életben, és ami fejlődést el is értem az eddigi életében, az csak a te kegyednek köszönhető. Még csak az út elején járok, de szeretnék végig menni rajta. Kérlek, kedves Mahārāja, részesíts a kegyedben, hogy ez sikerüljön! Hisz nélküled elveszett senki vagyok.

Még a gondolat is elszomorít, hogy egy előző élete(i)mben tett fogadalmam miatt kellett újra anyagi testet öltened, hogy felszabadítsd a *bhaktáidat*.

Számomra mindig megható és felemelő látni azt, ahogyan Śrīla Prabhupādāt szolgálod és követed. Mindig lenyűgöz az a mély, szeretetteljes kapcsolat, amivel követed őt. Igazi példa arra, hogy hogyan kell szolgálni mindannyiunk legfőbb *sikṣā-guruját*, Śrīla Prabhupādāt. Ez nagyon inspiráló nekem.

Köszönöm, hogy folyamatosan tudásban részesítesz. Remélem, hogy lesz lehetőségem mindent befogadni és alkalmazni, hogy a végső órákra menedéket tudjak venni az Úr Caitanya Mahāprabhu lábánál. Köszönjük a védelmedet!

Vágyok rá, hogy szolgálhassalak téged! Most és mindörökké! Alázattal kérem Kṛṣṇát, hogy teljesítse vágyamat, hogy legyen lehetőségem szolgálni!

Továbbra is imádkozom Rādhe-Syāmához, hogy tartson jó erőben és egészségben!
Hare Kṛṣṇa!

Örök szolgája egy örök jóakarónak:
Bhaktin Szakács Beáta

Bhakta Szakács Zoltán

Hare Kṛṣṇa kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérem, engedje meg, hogy születésnapja alkalmából szívből jövő hálás köszönetemet fejezzem ki. Szeretném megköszönni azt a sok segítséget és támogatást, amit feleségemnek, Jananī Devī Dāsīnak adott az utolsó heteiben. Sokat jelentett nekem és a családnak is, hogy ön végig mellette volt.

Hare Kṛṣṇa!

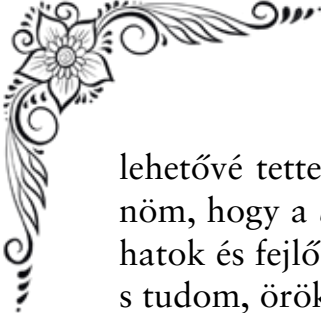
Köszönettel:
Bhakta Szakács Zoltán (Jananī Devī Dāsī férje)

Bhakta Szilágyi Zsolt

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Engedd meg, hogy ezúton köszöntselek és kifejezzem azt a hálát, amelyet azért érzek, mert az elmúlt évtizedeken tartó odaadó munkád

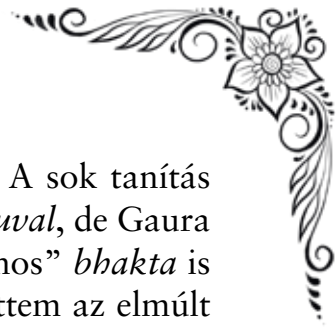

lehetővé tette számomra is, hogy megkapjam Kṛṣṇa kegyét. Köszönöm, hogy a *bhakták* társaságában ott lehetek a *dhāmában*, szolgálhatok és fejlődhetek a Kṛṣṇa-tudatban. Mindennap hálát adok ezért, s tudom, örök adósod vagyok.

Körülbelül 25 éve kerültem először kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal, amikor spirituális útkeresőként, mint fiatal, motoros „bad boy” ellátogattam egy barátommal Krisna-völgybe. Nagyon tetszett, amit ott láttam, legszívesebben azonnal ott maradtam volna, ám akkori életfelfogásom, magatartásom teljesen szembe ment minden szabállyal. Találkoztam egy buddhista Lámával, akinek a tanításai jobban „illettek”, akkori látásmódomhoz és gyakorolni kezdtem a meditációt, buddhista gyakorló lettem. Visszatekintve ez nagyon hasznos döntés volt: a buddhizmus erőteljes módszerei „rendes embert”, tisztességes, együttérző, másokért tenni kívánó, nem csak magára gondoló embert faragtak belőlem. A mindennapi rendszeres meditáció folyamatosan tudatosította bennem, hogy emberi testbe születve ritka és fontos lehetőséget kaptam a fejlődésre, de úgy éreztem, hogy egy ponton tovább nem a buddhizmus nem juttatott.

Néhány évvel ezelőtt vegán lettem – a tibeti tanítóim nem tiltották a húsevést – és rájöttem, hogy hamis az együttérzés, ha közben az ember húst eszik, ezért elkezdtem olyan tanításokat keresni, amik az élet több aspektusát is érintik és nem csak a meditációról szólnak. Eszembe jutott a régi, Krisna-völgyi látogatásom és elkezdtem a Youtube-ra feltöltött leckéidet és Līlā Śuka *prabhu* videóit, tanításait nézni, hallgatni. Inspirációdra elolvastam a *Bhagavad-gītā*t és tavaly februárban elmentem a budapesti templomba egy hétköznapi reggeli programra. Csodálatosan éreztem magam, meg is kértem az akkori főnökömet, hogy én inkább csak négy napot dolgoznék egy héten, így egy-egy napon bejártam a reggeli programra a templomba, utána pedig a Food for Life-hoz önkénteskedni. Erős vágy ébredt bennem, hogy jó volna minden nap részt venni a *maṅgala āratin* és valamit tényleg tenni a lényekért, nem csak meditálni értük...

A nyáron azután elmentem egy szervezett elvonulásra Krisna-völgybe, ami döbbenetes tapasztalat volt! Lenyűgözött, hogy milyen csodává vált ez a hely és végre találkoztam idősebb, régóta gyakorló *bhaktákkal* is. Tudod, a budapesti templomban, a fiatalok

között kissé „őskövületnek” éreztem addig magamat. A sok tanítás mellett baráti kapcsolatba kerültem Atula Kṛṣṇa *prabhuval*, de Gaura Nitāi *prabhu*, Gopa-līlādhara *prabhu*, és a többi „farmos” *bhakta* is nagyon meggyőző volt – úgy éreztem, hogy elvesztem az elmúlt 10-15 évet: már régen a Kṛṣṇa-tudatot kellett volna gyakorolnom! A nyár folyamán még három elvonuláson volt szerencsém részt venni, ahol te, Mahārāja személyesen is tanítottad a kis létszámú csoportjainkat. Felejthetetlen élmény volt! A Janmāṣṭamī fesztivál idejére már a buddhista gyakorlataimat felváltotta az otthon végzett reggeli *maṅgala ārati*, a napi legalább 8 kör *japázás*, és esténként a szentírások tanulmányozása.

Az év vége felé megtudtam, hogy Jitendriya *prabhu* – aki *mṛdaṅga* oktatóm azóta is – vidékre költözik és megüresedik egy hely a Food for life csapatában. Jelentkeztem és Bhakta Vatsala *prabhu* felvett. Így vált valóra az álom: január óta minden hétköznap részt tudok venni a *maṅgala āratin*, majd egész nap Prabhupāda misszióját szolgálva *prasādamot* oszthatok a rászorulóknak, miközben *bhaktákkal* társulhatok. Számomra ez az egész egy nagy csoda, ez Kṛṣṇa kegye! Köszönöm még egyszer ezt a rengeteg erőfeszítést, amely nélkül nem tudott volna megvalósulni mindaz, amit én már szinte készen kaptam! Köszönöm a sok inspiráló tanítást! Köszönöm odaadó tanítványaid szeretetét és önzetlen segítségét! Minden nap hálás szívvel gondolok rád!

Szeretnék a közeljövőben a templom közelébe költözni a feleségemmel együtt, hogy a délutáni/esti programokon is részt tudjunk venni, mert a feleségem, Györgyi, akit 16 éve ismertem meg és szintén buddhista gyakorló volt, mostanában egyre inkább érdeklődik a Kṛṣṇa-tudat iránt, és engem is mindenben támogat ezen az úton. Kérlek, add az áldásodat, hogy megvalósulhasson ez a vágyam!

Végezetül szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy általad folytathatom utamat Kṛṣṇa felé, hogy beteljesítsem az emberi születésünk legfontosabb feladatát: visszatérni Istenhez!

Sok erőt és jó egészséget kívánok neked, kedves Mahārāja!

Mély hálával és szeretettel, törekvő szolgád:
Bhakta Szilágyi Zsolt

Taruṇī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Emlékszem pár hete kezdtem el a budapesti templom reggeli programjaira járni, amikor egy *mātāji* megkérdezte, hogy kit szeretnék lelki tanítómesteremnek. Azt válaszoltam, hogy nem tudom, mert elképzelésem sem volt még a *guru*-tanítvány kapcsolatáról, és annak értelméről.

Aztán érkezett az első Krisna-völgyi fesztivál, amin részt vettem. Nagyon izgatott voltam, hiszen először találkoztam Rādhā-Syāmasundarával, és hallottam, hogy több *guru* is részt vesz majd a fesztiválon.

Oltárnyitás után, miután kigyönyörködtem magam Rādhe-Śyāma szépségében, elkezdtem keresni kihez tartozik az a hang, ami a *kīrtanát* vezeti. Az a hang, amely annyira erőteljes, tiszta, és határozott volt, hogy úgy éreztem a Hare Kṛṣṇa mantra szótagjai egyenesen a szívembe fúródnak. Tiéd volt az a hang, drága Guru Mahārāja, akkor láttalak először, és a szívemben már akkor elfogadtalak vezetőmnek.

Ez az érzés azóta sem változott, *kīrtanájaid* alatt teljesen megfeledkezem a körülöttem levő gondokkal teli világról, és annyira egyszerűen tudok kapcsolódni a szent névhez, mintha semmi más nem létezne ezen kívül. Tudom ez az élet célja, de engem még eléggé befolyásol *māyā* hatása, nem tudok átlátni a kötőerőkön.

Nagyon szépen köszönök mindent Guru Mahārāja!

Szolgád:

Taruṇī Devī Dāsī

Bhakta Tom Bentham

Dear Your Holiness Śrīla Gurudeva,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine grace.

My thoughts and prayers are with you a lot now with what is happening in Ukraine. I pray for your safety and the safety of everyone who is near Ukraine and the fighting.

Unfortunately, I haven't written to you since we last met in September at Bhaktivedanta Haveli. I still hope to leave the Isle of Man and serve in Hungary one day when Kṛṣṇa allows it. It was so good to speak to you after so long in person and I look forward to the next time, I especially enjoyed the jokes we shared and the instructions you gave me.

I am taking śikṣā from Hare Krishna Devī Dāsī Mātājī and Puṇḍarīka Dāsa Prabhu. They are amazing with their support and care from Nottingham. It's truly unbelievable that they have supported me for 5 years now and my parents have a lot of respect for them.

My life is much happier in the last 5 years. The four most influential people have been yourself, Hare Krishna Devī Dāsī, Puṇḍarīka Dāsa and Ānanda Caitanya Dāsa. I cannot believe my luck. How can it happen to someone who had really no respect for themselves and wanting to push themselves to the wrong limits of existence, stumble across a Bhagavad-gītā and meet the devotees? I just wish for other people to have the opportunities I have had. However, my chanting still isn't great. It's daily but not entirely regular and the quality could be better. Please can you also help me to chant properly and more regularly.

I am studying Bhagavad-gītā as part of an online Bhakti-śāstrī Course. With your divine blessings may I be able to complete and understand the course material. May I also one day do even a fraction for other people what you have done for me.

Forever in your debt,

Your aspiring humble servant,
Bhakta Tom Bentham
From the Isle of Man

Trikārajña Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Megjelenési napod alkalmából, kérlek, fogadd őszinte jókívánásaimat!

Tisztelettel, odaadással és szeretettel gondolok rád minden nap. Köszönöm a menedéket, amit vehettem lótuszlábadnál.

Kegyedből és Krisna kegyéből abba a kiváló helyzetbe kerültem és emlékezetembe tartom, hogy ez egy rendkívüli lehetőség és imádkozok, hogy ne bukjak el és sikeressé tehessem életem az irányításoddal.

Köszönöm tanításaidat, kiigazításaidat! Példamutatásod inspiráló!

Köszönöm a *bhakták* társaságát, hogy a szolgák szolgálait szolgálhatom!

„Minden *śāstra* azt javasolja, hogy keressük a *bhakták* társaságát, mert csupán egyetlen pillanat, amit velük töltünk, a teljes tökéletesség magját ülteti el bennünk.” (*Caitanya Caritāmṛita, Madya-līlā* 22.54.)

Töreksem alkalmassá válni, hogy megfelelő tanítványod lehessenek.

Boldog születésnapot kívánok, kedves Gurudeva!

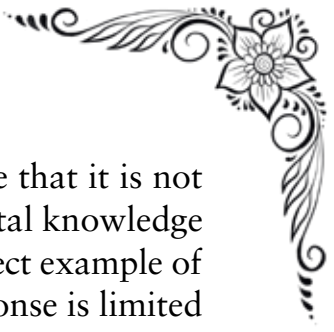
Hálás szolgád:
Trikārajña Dāsa

Trilokātma Dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to thank you for your untiring efforts here in Hungary to establish and grow and develop the Kṛṣṇa Consciousness Movement. You have remained the constant, the pillar, the guiding light for thou-

sands in this *yātra* over the past 35 years. And I can see that it is not easy at all. You are always trying to impart transcendental knowledge to the devotees, educate, give culture and show us a perfect example of what it means to be a *vaiṣṇava*. But sometimes the response is limited and the change all too slow. Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura said that we have to shed gallons of blood for each living entity, and I think you have done that. Moreover, you are showing us how.

As I write this offering and consider deeper your glories, I see a deep desire in me to be closer to you and to learn from you. I have had such opportunities in the past, but somehow, I did not value them enough, and I definitely did not fathom my good fortune. It's possible that now my understanding of this point is deepening, and thus the desire to be in your personal presence is stronger than ever. After all, *śāstra* talks about *lava-mātra sādhu-saṅga*; just a moment's association with a pure devotee can bring all perfection.

But they say that you can judge a tree by its fruits. There are so many wonderful devotees who conduct themselves, their service and their *sādhana* so wonderfully, and it is all by your mercy. So I hope that by associating with them, and serving them, I can also grow to become a devotee you are proud of and a suitable representative.

Longing for the fulfilment of your goals and Śrīla Prabhupāda's goals,

I offer myself to your service:
Trilokātma Dāsa

Triyuga Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában, ezen a nagyon kedvező napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget kegyelmednek! Minden dicsőséget Śrī Kṛṣṇa Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Mielőtt elkezdtem leülni, megírni a felajánlásomat, meditáltam kicsit

rajtad a *Gurv-aṣṭaka* imákat segítségül hívva. Sorra mentem az imákon, és ahogy isteni személyeden és tulajdonságaidon meditáltam, minden egyes versnél kiviláglott, milyen csodálatos példát adsz nekünk, és milyen tökéletes módon testesíted meg a tökéletes lelki tanítómestert.

Egy vers különösen megragadott, és egy nagyon szép emléket ébresztett bennem.

A 2000-es években, amikor ellátogattál a *pāda-yātrāra*, éppen egy kis faluban laktunk, ahol egy iskola udvarán táboroztál. Litér volt a település neve.

Emlékszem, volt ott egy fa, ami igazából nem is egy fa volt, hanem két fa, amik így összenőttek.

Mindig az alatt ültél, és el is nevezted Kṛṣṇa-Balarāma fának. Ott ültél, néha *japáztál*, néha pedig írtál, és akkor született az a reggeli és esti meditáció, ami arról szólt, hogy ez az iskolaudvar, a fák, a füvek, a virágok, a méhek és a madarak, a felkelő Nap és minden más, hogyan juttatták eszedbe Vṛndāvanát és az ott kedvteléseit végző Rādhāt és Śyāmát.

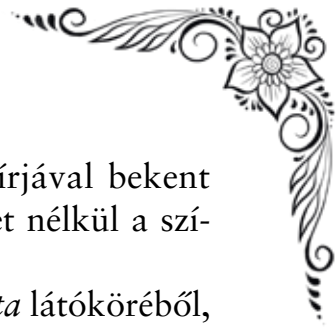
Nagyon szép ez a leírás és mindig ez a vers jut az eszembe róla.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava végtelenül változatos szeretői kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. Leghőbb vágya, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.”

Köszönöm kedves Guru Mahārāja, hogy megosztod velünk azt, ahogyan te látod a világot, a *prema* írával bekent szemeiddel.

*premāñjana-cchurita-bhakti-vilocanena
santaḥ sadaiva hṛdayeṣu vilokayanti
yaṁ śyāmasundaram acintya-guṇa-svarūpaṁ
govindam ādi-puruṣaṁ tam ahaṁ bhajāmi*

„Govindát, az eredeti Urat imádom, akit a szeretet írával bekent szemű *bhakták* örök Śyāmasundara formájában szünet nélkül a szívükben látnak.” (*Brahma-saṁhitā* 5.38)

„Ezen a szinten az Úr Kṛṣṇa sohasem tűnik el a *bhakta* látóköréből, s a *bhakta* sem veszíti el Őt többé szem elől.” – írja Śrīla Prabhupāda a magyarázatban. Ahogy ő soha nem veszítette el Kṛṣṇát, még akkor sem, amikor egyedül volt a *mlecchák* földjén a dermesztően hideg New York-i télben, pénz nélkül, követők, templomok nélkül, sőt kabát nélkül ... de nem Kṛṣṇa nélkül! A legnagyobb sikernek azt tartotta, hogy még ebben a helyzetben is tudott Kṛṣṇára emlékezni.

Te, pedig mint jó tanítványa isteni mesterednek, szépen követve utasításait, mindig a szívedben tartva Śrīla Prabhupādát, szintén mindig Kṛṣṇával vagy, mert Śrīla Prabhupāda megáldott azzal, hogy az ő szemén keresztül lásd a világot. Könyveibe bele van zárva ez a látás.

Köszönöm szépen Guru Mahārāja, hogy nagylelkűen hajlandó vagy velünk is megosztani ezt a kincset! Olyan vagy, mint a felhők, akik mindenhová szórják az esőt, a földre és az óceánra is.

Sajnálom, hogy a bűnök miatt, amik a lelkeket terhelik, nem tudom még teljesen kihasználni a kegyed záporát, de kérlek továbbra is add a kegyedet, még ha olyan haszontalan szolgálóknak is tartasz.

*durgame pathi me ,ndhasya skhalat-pāda-gater muhuh
sva-kṛpā-yaṣṭi-dānena santah santv avalambanam*

„Utam nagyon nehéz. Vak vagyok, lábam újra és újra megcsúszik. Bárcsak megsegítenének a szentek, és kegyük botját nyújtánák nekem támaszul!” (*Caitanya Caritāmṛita, Antya-līlā* 1.2)

Śrīla Prabhupāda ki jaya!

Śrīla Guru Mahārāja ki jaya!!!

Jelentéktelen szolgáló:

Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!

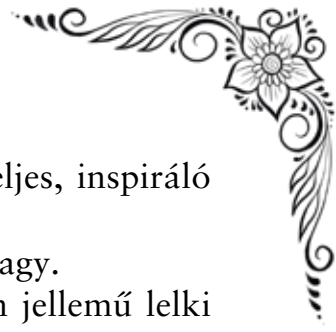
*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādanak, minden dicsőséget a tanítványi láncolatnak, minden dicsőséged az Úr összes hívének!

„Isten mindannyiunkat különböző módokon hatalmazott fel, és ha egyetértünk abban, hogy mi a valódi probléma, akkor mindannyian hozzájárulhatunk kapott képességeink alkalmazásával a megoldásához.” – Ezt, az idézetet Rādhānātha Mahārājától olvastam, és gondoltam megosztom veled, mert nekem nagyon időszerűnek, érvényesnek tűnik a mostani helyzetben. Az idézet eszembe juttatja, hogy te milyen különleges felhatalmazással rendelkező személy vagy. Hogy megtanítottad nekünk látni mi is a valódi probléma és azt is, hogy miképpen lehetséges megoldani azt mindannyiunknak a magunkkal hozott képességeinket alkalmazva. Igen, ezt a tudást kell tovább adni boldognak és boldogtalannak egyaránt. Hadd tudja meg az egész emberiség, mi az, ami mindannyiuk örök létének ad teret. Hadd tisztuljon meg mindenki a tudatlanság sötétségétől és hadd kerüljön mindenki a fényre! Hadd fogadja el minden ember az örök jóakarátú lelki küldöttek segítségnyújtó kezét! Ez minden, amit tenni kell!

Én személyesen úgy érzem, örök időkre az adósod vagyok, így nem tudok mást tenni csak törleszteni, szolgálni téged örökre a legjobb képességeim szerint. A tanítványnak legnagyobb kincse a lelki tanítómestere utasítása, ami a kapcsolatuk örök origója és így nem korlátozódik a fizikai jelenlétre. Tér, idő, körülmény nem tudja befolyásolni az ilyen kapcsolatot.

Szeretnék egy példamutató, alázatos tanítványod lenni, aki képes az elégedettség mosolyát meghívni a lelki tanítómestere arcára.

Köszönöm szépen, hogy ilyen komoly, felelősségteljes, inspiráló a személyed!

Mély hit, mély tudás, mély megvalósítás birtokosa vagy.

Nagyon örülök, hogy ilyen csodálatos, szeplőtelen jellemű lelki tanítómesterem van.

Guru Mahārāja *kī jaya!*

Tudatlan, semmirekellő szolgád, aki örökre lótuszlábad szolgálatában szeretne maradni:

Tukārāma Dāsa

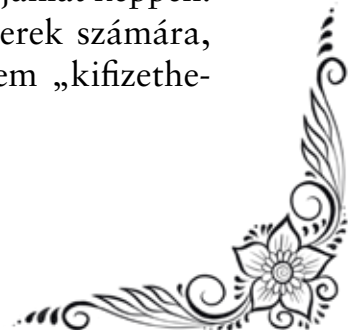
Tulsī Dāsa

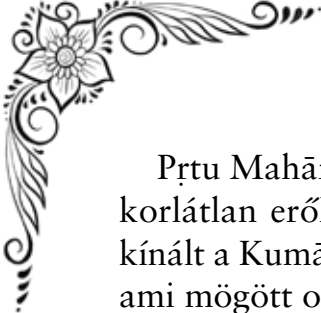
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanyának! Minden dicsőséget neked!

Olvasás közben kis könyvjelzőket szoktam hagyni az olyan verseknél, amik jobban megérintenek. Nem olyan régen találkoztam egy *Bhāgavatam* *ślokával*, ahol egy nagy könyvjelzőt hagytam, és ami szépen felvázolja, hogy mi is a helyzetem a Vyāsa-pūjā felajánlás írásának kapcsán.

Ṛtu Mahārāja köszönetet mond a *Bhāgavatam* harmadik énekben a Kumārának, látogatásukért és értékes tanításaikért. Az előző *ślokákában* próbál valami módon adni, felajánlani valamit számukra, majd miután mindenét felajánlotta, ebben a versben Ṛtu Mahārāja arra a végkövetkeztetésre jut, nem tehetünk mást, mint, hogy két tenyerünkben vizet kínálunk nekik. Ez egy kulturális gesztus arra, hogy nincs semmink, ami elég értékes lenne számukra ajánlat képpen. Azok a tanítók, akik azt a jótéteményt adják az emberek számára, hogy meglegelhetik a hazafelé vezető utat, semmivel sem „kifizethetőek”. Nincs semmi, ami elég értékes lenne ehhez.

Pr̥tu Mahārāja végtelen gazdagsággal rendelkezett, a Föld ura volt, korlátlan erővel. Neki a végkövetkeztetése, hogy tenyerében vizet kínált a Kumārának. Ez egy elgondolkodtató és nagyon szép gesztus, ami mögött ott a mély megértés a transzcendentális tudás értékéről.

Az az út, amit – mint ahogy a *paramparānk* többi tagja – adtál, kivezet ebből a kilátástalan börtönből, ahol a lelkek vágnak a békére, de soha nem lelik meg. Az illuzórikus világban bolyonganak életről életre, vagy inkább halálról halálra. Elveszve a kreált azonosságokban a valódi kilétünk teljes elfedtségében. A hála szó kissé erőtlennek hat ebben az kontextusban. Hálásnak lenni valamiért más kaliber, mint „megmentődni” sok-sok hasztalan élettől és keserves haláltól.

Ez a pont az, ahol két világ kapcsolódik egymáshoz: a kíméletlen anyagi világ, a maga nyers valójában, az abban szenvedő lélekkel és a csodálatos lelki világ, amit megnyit ennek a világnak a „nagykövete”.

A vers magyarázatában Śrīla Prabhupāda kitér egy szanszkrit szó magyarázatára, *vinoda-pātram*. Ez azt jelenti a versben, hogy „tenyerében vizet tartva”, de máshogy, egy szóként értelmezve azt jelenti „bohóc”. A bohóc tettei nevetésre készítetik az embert, csakúgy, mint az olyan ember tettei – visszatérve a vers kontextusára – aki megpróbálja „kifizetni” az adósságát a lelki tanítómesterének, annak, aki Krsna transzcendentális üzenetét közvetíti.

Itt utalnék vissza a helyzetemre, ha az adósság törlesztésének a ténye is bohóc kategóriába teszi az embert, akkor az a tény, hogy mindezt én teszem, a bohóc kategóriát hatványozza és olyan helyzetet szül, mintha Buster Keaton bekeveredne egy agysebészeti konferenciára.

Tisztában vagyok képesítetlenségemmel és tisztában vagyok a feladat lehetetlenségével is. A legtöbb, amit tehetek – nagyszerű elődeink nyomában –, hogy kezeim közt vizet ajánlva tudatom értéktelenségem és kérlek, hogy végtelen kegyedből tarts meg lótoszlábaid árnyékában. Szolgálatom és életem – bár édeskevés – a tiéd.

Abban a reményben, hogy valamikor ez még valóban érhet valamit számodra, maradok örök szolgád:

Tulsī Dāsa

Ujjvala Dāsa

Hare Kṛṣṇa Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon hálás vagyok, hogy abban a kegyben részesülhettem, hogy a tanítványod lehetek. Annyira nagyszerű és csodálatra méltó, ahogyan folytatod Śrīla Prabhupāda törekvéseit.

Ahogy telnek az évek, és ahogy megőrül ez a világ, egyre jobban látom, hogy az a nagyszerű, szilárd elhatározás és példamutatás, amit kimozdíthatatlanul képviselsz, mekkora menedéket és húzóerőt jelent számomra.

Minden dicsőséget neked, kedves Guru Mahārāja!

Szolgád: Ujjvala Dāsa

Bhaktin Vēda

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Emlékszem, amikor kicsi voltam, mindig vártam, mikor jössz meg és mindig készítettem neked rajzokat. Emlékszem, hogy rajzoltam egy Tṛṇāvarta démont és azt mondtad: „Ó, pont erre vágytam.” Volt, hogy egy tehenet készítettem csillogó flitterekből, és azt mondtad: „Én ezt nem tudom megfejteni, de majd Rādhā-Dāmodara megfeji!” És odatetted Rādhā-Dāmodara oltárára a képet. Amikor Angliában voltam, odaadtad a zoknidat ajándékba. Köszönöm, hogy elfogadtál tanítványodnak! Nagyon kedves vagy hozzám!

Boldog születésnapot!

Örök szolgád: Bhaktin Vēda

Contents

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja	1	Bhakta Barcza László	68
Śrī Gurv-aṣṭaka	3	Bhakta Bárány Richárd	68
A Vyāsa-pūjā jelentése	7	Bhagavat-priya Dāsa	69
Kedves Śrīla Prabhupāda!	13	Bhakta-rūpa Dāsa	72
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2022 .	17	Bhaktāvatāra Dāsa	73
Homages		Bhakti-devī Devī Dāsī	74
Bhaktipāda Gosvāmī	21	Bhakti-latā Devī Dāsī	75
Mahāprabhu Swami	22	Bhaktin Blanka	76
Abhaya-carana Dāsa	25	Bhakta Bogdányi Zsolt	76
Abhinanda Dāsa	27	Braja Sevakī Devī Dāsī	78
Abhisārikā Devī Dāsī	28	Brajasundarī Devī Dāsī	80
Bhaktin Abigail	30	Brijbāsī Devī Dāsī	81
Ācārya-ratna Dāsa	30	Caitanya Candra Dāsa	82
Adhīśvarī Devī Dāsī	32	Caitanya Lilā Devī Dāsī	84
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa	33	Cakori Rādhā Devī Dāsī	85
Aiśvarya Devī Dāsī	34	Candra Devī Dāsī	87
Ajita Gaurāṅga Dāsa	35	Candramālā Devī Dāsī	87
Akhilāśraya Dāsa	37	Candra-śekhara Dāsa	89
Akṣaya Dāsa and Anapāyini Devī Dāsī	39	Carāṇa-renu Devī Dāsī	90
Alambikā Devī Dāsī	40	Caritāmṛta Devī Dāsī	91
Amara Dāsa	40	Bhakta Cieklini Miklós	92
Amita Kṛṣṇa Dāsa	42	Citta Hari Dāsa	93
Ānanda Caitanya dāsa	43	Bhakta Csaplár Gyuri	95
Ānanda-varadhana Dāsa	47	Bhaktin Csernák Ramóna	96
Ānanda Vṛndāvana Dāsa	48	Bhaktin Csizmadiáné Millye Ágnes	97
Ānandini Devī Dāsī	49	Bhaktin Csujokné Dr. Kósa Júlia	98
Anīśa Devī Dāsī	50	Dāmodara-rati Devī Dāsī	98
Añjavati Devī Dāsī	51	Daṇḍa-kṛt Dāsa	101
Bhaktin Anna Körmendi	52	Dayāl Nitāi Dāsa	102
Anucārinī Devī Dāsī	53	Dayāmaya Dāsa	102
Anupāma Devī Dāsī	55	Devakanyā Devī Dāsī	104
Anurādhā Devī Dāsī	56	Devaprastha Dāsa	107
Archana Vellore Sundaramurthy	57	Devarsi Dāsa	109
Āśā-latā Devī Dāsī	57	Dharmātmā Dāsa	109
Aśeṣa-bandhu Dāsa	60	Divya-keli Devī Dāsī	110
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī	61	Divya-nāma Dāsa	112
Atula Kṛṣṇa Dāsa	62	Bhakta Divyank Gupta	112
Audārya-śakti Devī Dāsī	63	Ekāvali Devī Dāsī	113
Bhakta Bába Zsolt	64	Bhaktin Elena	115
Balānuja Dāsa	66	Bhakta Francsics Szabolcs	117
Balarāma Dāsa	67	Gadāgraja Dāsa	120
		Gadāi Dāsa	122
		Gaura Ārati Devī Dāsī	122
		Gaura Kṛṣṇa Dāsa	123
		Gaura Nitāi Dāsa	125

Gaura Prema Devī Dāsī.	132	Ketakī Rāi Devī Dāsī.	192
Gauracandra Dāsa	133	Kiñkari Devī Dāsī	194
Gaura-candrikā Devī Dāsī.	134	Koda Nitāi Dāsa	195
Gauramaṇi Dāsa	136	Bhaktin Köhler Lili	196
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa	137	A Koncz Család: Maximilián, Bence, Andrea, Péter	196
Gaura-vigrahā Devī Dāsī.	139	Kṛṣṇa-mitra Dāsa	197
Bhaktin Gieler Gyöngyi.	140	Kṛṣṇāmṛta Devī Dāsī.	198
Gopa-gaṇa Dāsa	141	Kṛṣṇa-kiraṇa Dāsa	200
Gopa-kumāra Dāsa	145	Kṛṣṇānanda Dāsa	201
Gopāla Guru Dāsa	147	Kṛṣṇa-śaraṇa Dāsa	201
Gopāla-Nāyikā Devī Dāsī	147	Kundalatā Devī Dāsī.	203
Gopālī Devī Dāsī.	148	Kundavālī Devī Dāsī	204
Gopa-lilādhara Dāsa	150	Lalitā Mādhava Devī Dāsī	205
Gopikā-sūta Dāsa	152	Bhakta László Papp.	206
Goṣṭha-pāli Devī Dāsī.	153	Lāvanya-keli Devī Dāsī	207
Govinda Hari Dāsa	154	Bhaktin Leisian	209
Grantha-rāja Dāsa.	158	Lilā Śakti Devī Dāsī.	210
Guṇa-grāhī Dāsa.	159	Lilā Śuka Dāsa	211
Gurūttama Dāsa	161	Lilā Puruṣottama Dāsa	213
Haladhara Dāsa	162	Bhaktin Lupták Éva	213
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī & team	162	Madhupati Dāsa	214
Hari Kīrtana Dāsa.	165	Mākhana-cora Dāsa	215
Haridvāri Devī Dāsī	166	Mana-mohana Dāsa	217
Hari-Nārāyana Dāsa	167	Manda-hāsa Devī Dāsī	218
Hema-sundarī Devī Dāsī	169	Mañjarī Devī Dāsī.	220
Indranīla Dāsa és Mādhava-priya Devī Dāsī	170	Manjuvālī Devī Dāsī	222
Indrapati Dāsa és Śuka-śārī Devī Dāsī.	171	Manodhara Devī Dāsī.	223
Jananī Devī Dāsī lányá Rita, Győző és Gergő.	171	Mantramālā Devī Dāsī	224
Īśāvatāra Dāsa.	172	Bhakta Máté Jeney	225
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa	173	Bhaktin Matolcsiné Bakos Beatrix.	226
Jagannātha-priya Devī Dāsī.	174	Medhya Devī Dāsī.	228
Jāhnavā-priya Devī Dāsī	176	Bhakta Medvegy Gergely	229
Javatvāsi Dāsa.	177	Meghamañjarī Devī Dāsī.	230
Jaya Rādhe Devī Dāsī	178	Meghāambarī Devī Dāsī	231
Jayantī Devī Dāsī	179	Bhakta Mohamed Abdirahman.	233
Jayaśrī Devī Dāsī.	180	Bhakta Mohamed Oughcha	235
Jitendriya Dāsa	182	Mohana Dāsa	236
Bhakta Jónás Bálint.	183	Muralī-Kṛṣṇa Dāsa	238
Bhaktin Juhász Zsuzsanna.	185	Murli Manohara Dāsa	239
Kālacandji Devī Dāsī.	186	Bhakta Nagy Marcell	241
Kalyāṇi Devī Dāsī	186	Nandinī Devī Dāsī	243
Kamalini Devī Dāsī.	188	Nāthaji Dāsa.	244
Kārttika Chandra Dāsa, Rāmānuja Dāsa	189	Navanīta-cora Devī Dāsī.	245
Kathāmṛta Devī Dāsī.	190	Nāvika Kṛṣṇa Devī Dāsī	246
Bhakta Kemény Kristóf	191	Bhakta Nigel Hardy	247
		Nikuñja-devi Devī Dāsī.	247
		Nilakshi Devī Dāsī	249

Nilamani Devī Dāsī.	250	Rukmiṇī Devī Dāsī	313
Nimāi Panditā Dāsa	251	Rūpa-manohara Dāsa	314
Niśā	253	Rūpamati Devī Dāsī	315
Nīśānta-lilā Devī Dāsī.	253	Ṣaḍbhujā Devī Dāsī.	316
Nitāibhāvana Dāsa	256	Śādhu-priya Dāsa	317
Nṛsimha Kṛṣṇa Dāsa.	258	Sakhī-carana Devī Dāsī.	318
Bhaktin Oksana Samarina.	259	Sanātana Dāsa.	320
Bhaktin Oszlányi Tünde	260	Sanātani Devī Dāsī	321
Pada-kamala Dāsa, Gosvāminī Devī Dāsī és Amala . . .	261	Saṅginī Devī Dāsī	322
Padyāvalī Devī Dāsī	262	Santoṣā Dāsa and Mālatī Mālā Devī Dāsī.	323
Pālikā-sakhī Devī Dāsī	264	Santoṣā Devī Dāsī.	325
Paramānanda Dāsa	265	Saṅkīrtana Dāsa	327
Patitapāvana Dāsa.	266	Śantanu Dāsa	327
Bhaktin Péter Éva	267	Śaraṅgati Dhāma Devī Dāsī.	328
Prabhu Nityānanda Dāsa and Rāgātmikā Devī Dāsī	268	Śarat-bihāri Devī Dāsī.	330
Prabhupāda-jīvana Dāsa	270	Śārathi Dāsa	331
Prabhupādānuga Dāsa	271	Śāra-grāhi Dāsa.	332
Prāṇa-vallabha Dāsa	272	Śāsikalā Devī Dāsī	333
Bhaktin Pravina Patel	274	Śauri Dāsa.	334
Prema-keli Devī Dāsī.	275	Śāvitṛī Devī Dāsī.	335
Premamoya Dāsa	277	Savyasācin Dāsa	336
Prithvi-pati Dāsa.	279	Bhakta Schöneke Tamás	337
Puṅdarīka Dāsa Adhikārī	280	Siddha Muni Dāsa.	338
Puṣkariṇī Devī Dāsī.	282	Śiromaṇi Devī Dāsī.	340
Rādhā-nāma Devī Dāsī	285	Smṛti-Pālikā Devī Dāsī	341
Rādhā-dyuti Devī Dāsī	286	Śrīpati Dāsa.	343
Rādhānātha Dāsa	286	Śuddha-bhakti Devī Dāsī.	345
Rādhā-priya Devī Dāsī	288	Sukumārī Devī Dāsī	346
Rāghava Dāsa	290	Sulalitā devī dāsī	347
Rājakumārī Devī Dāsī.	291	Suvrata	348
Rājendra Kṛṣṇa Dāsa	292	Śyāma	349
Rāmabhadrā Dāsa.	293	Śyāma-kuṇḍa Dāsa	349
Rāma-Kṛṣṇa Dāsa és Tīrtha-mayī Devī Dāsī	294	Bhakta Szabó Zsolt	350
Rāmānanda Dāsa	295	Bhaktin Szakács Beáta	351
Raṅginī Devī Dāsī.	297	Bhakta Szakács Zoltán	353
Rasālikā Devī Dāsī	298	Bhakta Szilágyi Zsolt.	353
Rāsamayī Devī Dāsī	299	Taruṇī Devī Dāsī.	356
Raseśvarī Devī Dāsī.	300	Bhakta Tom Bentham	357
Rasikānanda Dāsa.	301	Trikālajña Dāsa.	358
Ratī Mañjarī Devī Dāsī.	304	Trilokātma Dāsa	358
Rāya Rāma Dāsa.	305	Triyuga Dāsa.	359
Rāvaṇārī Dāsa.	307	Tukārāma Dāsa.	362
Bhaktin Rémiás Hajnalka	310	Tulsī Dāsa	363
Revatī Devī Dāsī.	311	Ujjvala Dāsa	365
		Bhaktin Véda.	365